

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_228522

UNIVERSAL
LIBRARY

بسم الله الرحمن الرحيم *
 ۵۲۲۶۶
 ۱۹۱۵
 ۲-۱۳

تقریظ: منبع بفضل و کمالات مجمع احادیث و آیات مقدسه اصحاب علم و هنر پیشوای طهای
 شجر کاشف العلوم عقیده و اقف فنون فقهیه محرم اسرار الهیاتی مرجع افکار از جبروتی کشف
 الحاح کشف المحجّات کفیل امور کافرانام معتمد کارهای خاص و عام دستگیر ضعیف و کبر تواننده
 عرب و فتر اعیان جناب مولانا مولوی حافظ حاجی احمد کبیر ابد الله برکاته و ادام افصاله
 علی رؤس الغی و البقیرة * الدر و الدریک خافاجوده * فتح صفای البحر و الافلاک * لازالت
 یاصدر الهدایه و الفقی * مدیر اعلی افق الکرامه و الهدی * که برین شعر مرقوم گشته

سباسب بقیاس مرقه در بر اگر مثله قد و تش عروس معنی کبر را در جمله فکر جلوه ظهور
 و صانع کشش سواد لفظ را از فروغ همیون چون مردم چشم سبب چشمه نور گردانید
 و زبان نطقی پر داز را از افاضه نیسان کمر تشنگی گوهر دایمان و فکر معنی طراز را از فیض
 بار سوز تشنگی گل در گریبان و صلوة طیات و تحیات زاکیات بر سر و رکائات امام الانبیا
 تاج الاعیان محمد مصطفی و بر آل اطهار و اصحاب کبار او باد اما بعد بر ضمایر مهر نظامی صفت کریمان
 صفای کش و انشا آرایان معانی اندیش منقحی فایده که چون به کتاب ابوالفضل که در ربانیت
 معانی و لافک معانی علم فقر و افراجه و رقم تعقل و اندر اس بر صفحه کتب فایده کشیده از
 وقت مضامین عایش شانه عقول بوشکافش چون دل سودا از دکان ذلت موشان صد جا که
 و بدله منت و ناز کی عرائس نکاتش کنار فہوم از تمت هم آغوشی پاک نظر بران مجمع کمالات

انسانی و مورد فیوضات سبحانی سر و قدر انشا پر دازان جهان و سرور قی سخی سبحانی
 بلاغت نشان و حیدر انصاف زید الدهر مولوی محمد اعلم حفظه الله تعالی و سلم سلامت ذهنی و
 ذکاوت فطری و یکمال مساعی نمیده و نه دوات جزایه شری در تسهیل مشربک نشر بنایت
 توضیح و تشریح در حل مقلقاتش بنهایت تفریح که طالبان فن انشا را را این سوی مطلب
 نماید و متنبیان فصاحت شمار را بلاغت افزاید بجز تخریر در آورده اند الله اعلم به شری
 است که اگر کش شرح صد و ده خوانم رواست و مگر مست قلوب و اعظم کمالی اگر
 نعمت خالق عالمی بآینه شان متعالی می بود بنایت ساده نگار بیش و کم بر روی شکیست و
 امان اند حسینی بامه جاده و شرف مکانی از مشهوره رنگینی الفاظش از شش وجود
 ساده می گشت و طاقانی با وجود همه دانی از بس غم و غصه چین بر چین می آورد و صاحب
 طغریا با آن قسبات و انشا از خجالت خط عبودیت بر ناخبره سدا کنگی ثبت می کرد هر کفایت
 چون زبان فصاحت بیان از تقریر تو صیقلش بقصود و معیاد و کلک معانی سبک در بیان
 صفاتش بریده زبان همان بهتر که بدای شایع ختم کلام بنایم الهی ملائک کونین قرین عالش کند
 بحسبمت النبی و آله الامجاد

تقریظ امجاز رقم هزار و نهم فصاحت شمار بلاغت و آثار عالم بیکه فاضل بی همتا
 قانون تخریر و تفسیر فنون تشریفات خواص عالم مقبول و مقبول و صفات فروع و اصول
 و قیود شانس مضامین کمر رس و او این شاعر بی بدل صاحب قصاید و غزل محب صادق دوست
 و اثن مرتب امور انام جمع مهمات خامر و عام نصف کیش انصاف از شش برگزیده آذوق
 کریم الاخلاق خلاصه خاندان نبوی شاد و دودمان مصرعوی جناب مولوی امدادی عظیم آبادی
 ادا ام الله المعالی و صانه عی آفات الامادی * زحل شکر و او در کمره دانی *
 عطار و چاکر کش در خانه رانی * فلا زلت یاعبد الالهی * و بالتفضل برهان اهل المعالی *
 که برین کتاب صورت ارقام پذیرفته

سبحان الله طرفه شرح نکات ملائی که تا این زمان عرابس معاین و بخش کثوره مقصوده
 فی الخیام و نه رات نکات و نشینش کسب مشوره فی الظلام و تنجیب و ستور و و بخش
 برداری طع از جمعه و جلوه طرازی نکر مشکل بسند فکله مدینه تحقیق مهر سپرده فی کشف
 شریکات حقایق مناجات و قایم غایه میرای چهره شاد به ان معانی رنگین چهره آرای
 نازنین استعارات مبتنی از تفایح لطف طعش بوی گل بر دماغ صباگران و از طراوت
 گلشن نمیشمار طعش و اسن خزان و شک گریبان بهارستان اصل اصول فروغ و اصول
 عالم مقبول و مقبول نکرده و بر و صاحب فضل و هنر المنحلی ملامه به بلاغده سبحان
 و نظایر به بقصا حده حسان بل قد استصفی به مناهل الفصاحه و استعلی به
 مشارب ارباب البلاغه فریده دهره و حیدر عصره الامعی الادبیت اللو ذی الاریب
 المباح البارع الافخم المروئی محمد اعلم لا زالت شمس علمه طالع
 بعث لا یعثر بها الکسوف واقمار کماله لامعة بعث لا یعثر بها الکسوف
 جمال نظام گرفت و حق اختتام پذیرفت المی شرح بیت دلپذیر و بی نظیری من بدایع
 معانی را باجایان فنی بلاغت و انافع هر فقه اش شرح کتاب معانی مشکل و
 هر که اش و فخر فکیل طالب مجمل هر حرفش نام نکرده و بی و هر شش ظفرای مشور سخنه انی
 سوادش سرکش ویده بیانی باضش آینه دار و لایزال صبح و انانی هر شش بخش خور صید
 مطلع تحقیق و هر تو شش و بیای صبح مدقی مشیان فصاحت آفرین و الگار نام انشا پر داری
 و سخنوری مشرسلان بلاغت امین را دستور الملک عبادت آرائی و با دخت حسری
 * نظم * * تعالی الله به خرم و سنان است * * بهار شریکیت باغ خان است * * و مد گلشن
 معنی شکفته * * چمن و شک از چهار شش گرفته * * بر شک کل رواج تازه اس * * و او از بارش از دشت باد

تقریظ افضل العلماء اکمل اصحابی قوام علم و ادب مبتنی مناسبتین سنان عرب کاشف

مشکلات لغت را نافع مناجات بلاغت موفت قواعد خود و صرفت موضح خواص کتب و مصحف
موشح قانون عدالت شرح آئین نصفت معتقد ای خلافتش جهان و جهانیان مقرر اشتغالش
وزمانیان خیر ائمه و حبه اله بر سر و غنایات کریم جناب مولوی عبدالرحیم مد ظله العالی •
۱۰۱۰ م الله العالمین جلالة . و صد علی اهل العلم ظلاله کبرین شرح صورت تحریر یافته

* بعد حمد خدائی که شرح صد و در مومنان به معرفت خود نمود و صلوة و سلام بر رسول اد *
که کوی سبقت از ایشان خویش در بود و بر آل کرام و اصحاب کلام او که هادی طریق
ز هر احوالی مات یضانه کوشش لطافت نبوتش را زوده یاد که فصل حامل و ادیب کامل
و اندوه روز خفی و جلی کشیده نیت ملوی و معنوی پیشوای ده روان انشا پر دازی
مقدمه ای سالکان ساکب کنی طرازی گره کشی منتهیات نظمی و بشری و بهای طرق مشیگری
ماهر علوم معقول و واقف ذنون معقول مجمع فضائل منیع فواصل مکرر و دشش ملویات علامی
علامه نامی اعنی مولوی محمد اعظم شرحی که شرح صد در طایبان این فن از و توان کرد و دل
شادمان است بخون از و توان زد مشتمل بر تحقیقات مقام مسئله و لغات عربیه و فارسیه و ایضاح
تقریصات مستوره و انکشاف نکات پوشیده به صد خوبی و دل فریبی تالیف کرده اند اگر
آزادزیگ دانش و بینش گویند بجا است بلکه اگر دستور الکل ابوالفضل و اخیش
خوانده روا * بیت * * درین کتاب نظر کن به چشم عبرت بین * که نقش صورت
مانی و اجبت چینی است * کتاب نیست نغمه میبیم که دریائیت * که دست حسن ز اطراف
ادگر چنین است * الحق که با وجود جمیع جامع کبیر است ولی بدل و نظیر و کنز دایم است
مبسوط و تفسیر اگر بکول منبایان جهان دانم بجا است و اگر شش باعث شرح صد و در خانم سرانه
و در من قابل * قطعه * * کین نسخه کز عهد کهن شد تازه * افتاده بهر مقام زو آورده *
جله شش بادا ابدیم فیروزه هرخ * و از نامه رشتنهای خورشید از

تقریظ علامه عمر فهمانه دهر جبار کبر پروران و عالمیان مبار آزما می دانسودان و
فاضلان دهر زمان عقیل دوران معلم قوانین فصاحت مردج مضامین بلاغت قاصد میدان
سخنی پر دازی که نامشمار گاه طرازی سالد خاتم ان نامی خلاصه دودمان خانی فاضل اکتاه
فواصل دستگاه جناب مولوی سید قدرت الله دامت برکاته علی العالمین الی یوم الدین
* کلام ملک من حسن القبول من وج * * یغفور باقسام المطالب سامعه *

* که برین کتاب منبث شده *

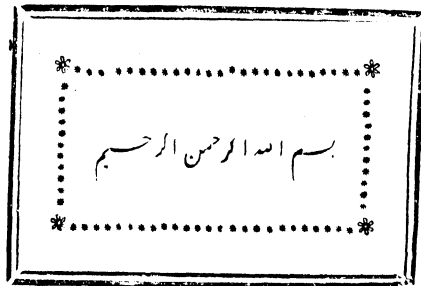
* سرسلان بلاغت نشان و نشان سحر بیان را مرده باد از انجا که مکاتبات و مراسلات
ابوالفضل ابن المبارک ناگوری که با اسم علامی اشتهار دارد با وصف فصاحت عبارات
وسلاست کلمات و مناسبت اشعارات جای مکاتبات ابکار افکار و غرائس
مضامین ابدادش همچنان دهر حق حجاب و جلای احباب جلوه آرد و تا این زمان
آلایش دست کثرت نامحرمان و اخبار تحلیلات بیکارگان ذامان عجمش بنا لوده اینک خواص
بحر معانی نقاد شود گاه دانی عالم با عمل فاضل بی بدل صاحب طبع سلیم و ذہین مستقیم محرم اسرار
سخنی واقف و موزون و کهن عقده کشای شریکات علوم کاشت و قایق و مصلحات فهو مخلص
گلستان معانی بگله سده پیوند بوستان سخنی دانی بگانه آفاق و عالم مولوی محمد اعلم ادا الله تعالی
و غلم آن پروکیان ستور سلو زر البکار طبع منکمل پسند و با خوش فکر بلند خود را آورده
برایش شرحی پاکیزه و لطیف و تشریحی برگزیده و نظمت تابعت نموده اند و بترتیب اینی و
تنظیم و تنسیب آنرا از یب تازه و زینت بی اندازه بخشیده سبحان الله بهی شرحی و عجب
تالیفی که ناو خود کشف مفردات لغات و مرموزات کتاب و توضیح کلام و تفریح مرام
و حل عقده های سر بسته و تبیین نکته های نهفته و ترجمه اصل عبارات و تذییب مین
مکاتبات که باعث نارسائی ناقان و کمبایی منتهمان از لباس صحت هاری و از زیور و سستی خالی
بودیم بر احوال اسلاف کبار و سیر سلاطین نامدار و اخبار امیران با افتد از وزیران و بزرگان ذی

هفتاد که بلام نامی و اسم سالی او شان در اصل کتاب ترقیبی مرقوم بود که در بدو شمل
 و محتوی است الحقی شرعی بدین نحوئی و تالیفی باین مجبوری و در فن انشا که مبتدیان را
 یار آید و منتهمان را ابلاغت افزاید مرست گشته و وجود دیوده اگر آثر انظر الفاظ آید و
 کلمات جو اثر نکاردش نفایس الزام گویند مرست یا لحاظ صفائی معانی و روشنی بیانی
 مرآه الصائر مشامند و است اللهم اجعله مقبولا فی العالمین کما جعلت مودعه من
 الاکامین والاعظمین قطعات متضمن تاریخ اتمام طبع دوم شمل تاریخ تالیف کتاب هذا طریق ترقیب
 از انجا نظر از شاهر میجره پرد از ظرف فصاحت شمار لطیف بلاغت دشار بدلا صراطیفه آرا نگه پسند
 توانی بند رئیس الرؤسا شریف الشرفا کریم الاخلاق عظیم الاشفاق صاحب رای
 و ذریک جناب میرزا بهر جنگ دام لطفه و ز او قصه قطعات مذکوره بمعنی مشکلات علامی
 * و تا این زمان بکنم عدم * مولوی اعلمش شرح کرد * از برای فواید عالم * بهر تاریخ
 سال او آزاد * کمر بی بست مستحکم * بسر ز و ز فکر ت روشنی * که داین سرور ابتداء قم
 * هادی طالبان علم و فن * شرح علامی آمد از اعلم * ۱۲۳۹ * تاریخ تالیف * یکدی * حسان محمد اعلم *
 گایام جواد و علم کم زاد * علامی را بشرح آورد * زان عقده مشکلات بکشد * نش و نه فیض سال تالیف
 می گاهش خان ز فکر آزاد * ۱۲۴۰ * دو قطعه تاریخ شمل اتمام طبع شرح هذا یکی * و ن
 تعمیم و دیگری با تمهید از صاحب فکر و طبع و سبب مالک ذهن و ذکا معنی بی نظیر انشا پرداز
 دل پذیر عمده و تعالی پسندیده شاکل مرجع محاسن اطلاق مجمع حسنات و وفاق جناب
 منشی اهدا حسین ساد الله تعالی بحرسه الحسنین * قطعات مذبوره و قلعه بدوان تعمیم * ز ذهن
 تألیف و طبع باند مولوی اعلم * نظامی * یا نصرت خوشتر شرح علامی * محمد الله * بدوم در فکر
 تا و پنجم که هفت بر ملا گشتا * بود کاش عالم موزین چراغ غم * ۱۲۴۱ * تاریخ دیگر بطور تعمیم
 چون ز اعلم حسن و زیانی * نسخه شرح دل فریب آمد * در دستان روان کهن * شرح علامینش
 عجیب آمد * گفت هفت کوشش من بولا * سال تاریخ آن غریب آمد * ۱۲۴۱

باید دانست که هر سنی شرح علای که بی مهر و دستخط محمد عالم پاشه مال و زودبیت کسی عجز داری آن جرات نماید
* فهرس سنی مرآت الضمائم شرح علای *

۵۸	شرح نامه ای خواهر آه	۳	شرح عرضداشت سوم	۱۲	تشریح مکتوب اول
۵۹	شرح نامه عربیت آه	۴	شرح عرضداشت چهارم	۲۲	تشریح مکتوب دوم
۶۰	شرح نامه ای لقای آه	۵	شرح عرضداشت پنجم	۳۰	تشریح مکتوب سوم
۶۱	شرح نامه اله تعالی آه	۶	تشریح نامه اول انفات آه	۳۵	تشریح مکتوب چهارم
۶۲	شرح نامه چاره آه	۷	تشریح نامه بوقت آه	۳۸	تشریح نامه اول
۶۳	شرح نامه بی آه	۸	تشریح نامه بوقت آه	۴۲	تشریح مفاد غده
۶۴	شرح نامه بحق آه	۱۰	تشریح نامه بوقت آه	۴۵	تشریح فرمان اول
۶۵	شرح نامه منت آه	۱۱	تشریح نامه سلامی آه	۴۷	تشریح فرمان دوم
۶۶	شرح نامه امید آه	۱۱	تشریح نامه بشری آه	۵۱	تشریح منشور اول
۶۷	شرح نامه ابوالفضل آه	۲۲	تشریح نامه ابن خرف آه	۵۵	تشریح منشور دوم
۶۸	شرح نامه عاشق آه	۳۰	تشریح نامه الا آه	۵۷	تشریح فرمان سوم
۶۹	شرح نامه از دجهان آه	۳۴	تشریح نامه در گردش آه	۶۰	تشریح منشور الملک
۷۰	شرح نامه چهارم آه	۳۸	تشریح نامه اخذ آه	۶۲	تشریح فرمان چهارم
۷۱	شرح نامه اله تعالی آه	۴۱	تشریح نامه رقبه والا	۶۴	تشریح فرمان پنجم
۷۲	شرح نامه کمر دل آه	۴۲	تشریح نامه نامه آه	۶۵	تشریح فرمان ششم
۷۳	شرح نامه خاطر حقیقت آه	۴۳	تشریح نامه اگر آه	۶۸	تشریح فرمان هفتم
۷۴	شرح نامه خاطر هوش آه	۴۵	تشریح نامه گر نمی آه	۶۹	تشریح فرمان هشتم
۷۵	شرح نامه سانی آه	۴۷	تشریح نامه دل آه		* فهرس دفتر دوم *
۷۶	شرح نامه از بگوگی آه	۴۹	تشریح نامه ذات من آه	۲	تشریح عرضداشت اول
۷۷	شرح نامه امید با شما آه	۵۲	تشریح نامه دل آه	۳	تشریح عرضداشت دوم

۱۳۰ شرح نامه شرایف آه ^{۸۵}	۱۱۰ شرح نامه امده آه ^{۵۹}	۷۹ شرح نامه ای مشتاق آه ^{۳۸}
۱۳۰ شرح نامه امده آه ^{۸۱}	۱۱۰ شرح نامه جنگلی آه ^{۶۱}	۸۰ شرح نامه ویروز آه ^{۳۹}
۱۳۱ شرح نامه این درد نامه آه ^{۸۳}	۱۱۱ شرح نامه برادر آه ^{۶۲}	۸۰ شرح نامه توغری آه ^{۴۰}
۱۳۲ شرح نامه مگر اجمی نامه آه ^{۸۳}	۱۱۱ شرح نامه ای آه ^{۶۳}	۸۱ شرح نامه الله تعالى آه ^{۴۱}
۱۳۲ شرح نامه خاطر آه ^{۸۵}	۱۱۱ شرح نامه خاطر آه ^{۶۴}	۸۱ شرح نامه الله تعالى قرین آه ^{۴۱}
۱۳۳ شرح نامه دل دانا آه ^{۸۶}	۱۱۲ شرح نامه ایزد آه ^{۶۵}	۸۳ شرح نامه دوستی آه ^{۴۳}
۱۳۳ شرح نامه الحمد الله آه ^{۸۷}	۱۱۲ شرح نامه ایزد آه ^{۶۶}	۸۷ شرح نامه ایزد توانا آه ^{۴۵}
۱۳۶ شرح نامه امده بس آه ^{۸۸}	۱۱۳ شرح نامه همواره آه ^{۶۷}	۸۷ شرح نامه امده آه ^{۴۶}
۱۳۷ شرح نامه خاطر آه ^{۸۹}	۱۱۵ شرح نامه ایزد توانا آه ^{۶۸}	۸۹ شرح نامه والا رقیه آه ^{۴۷}
۱۳۷ شرح نامه مجادی آه ^{۹۰}	۱۱۶ شرح نامه صد امت آه ^{۶۹}	۹۶ شرح نامه مفاد صد آه ^{۴۸}
۱۳۸ شرح نامه الله تعالى آه ^{۹۱}	۱۱۷ شرح نامه در تضایای آه ^{۷۰}	۹۷ شرح نامه ایزد آه ^{۴۹}
۱۳۹ شرح نامه الله تعالى آه ^{۹۲}	۱۱۸ شرح نامه ایزد تعالى آه ^{۷۱}	۹۹ شرح نامه مفاد صد آه ^{۵۰}
۱۳۹ شرح نامه برادر آه ^{۹۳}	۱۱۹ شرح نامه دور جی آه ^{۷۲}	۱۰۰ شرح نامه سیوم آبان آه ^{۵۱}
۱۴۳ شرح نامه امده آه ^{۹۴}	۱۲۱ شرح نامه جلایل آه ^{۷۳}	۱۰۰ شرح نامه صحت آه ^{۵۲}
۱۴۳ شرح نامه شیخ حس آه ^{۹۵}	۱۲۱ شرح نامه مفاد صد آه ^{۷۴}	۱۰۱ شرح نامه مکه آه ^{۵۳}
۱۴۳ شرح نامه شیخ آه ^{۹۶}	۱۲۲ شرح نامه آنجا که آه ^{۷۵}	۱۰۲ شرح نامه مگر ای نامه آه ^{۵۴}
۱۴۳ شرح نامه ایزد توانا آه ^{۹۷}	۱۲۳ شرح نامه امده آه ^{۷۶}	۱۰۳ شرح نامه این نامه آه ^{۵۵}
۱۴۵ شرح نامه ایزد تعالى آه ^{۹۸}	۱۲۵ شرح نامه محبت آه ^{۷۷}	۱۰۶ شرح نامه مفاد صد آه ^{۵۶}
۱۴۶ شرح نامه حقیقت آه ^{۹۹}	۱۲۶ شرح نامه از و رود آه ^{۷۸}	۱۰۷ شرح نامه الله تعالى آه ^{۵۷}
۱۴۶ شرح نامه سباوت آه ^{۱۰۰}	۱۲۷ شرح نامه در حمایت آه ^{۷۹}	۱۰۷ شرح نامه هشتم آه ^{۵۸}
	۱۲۸ شرح نامه صاحبان آه ^{۸۰}	۱۰۸ شرح نامه شاید سبکها آه ^{۵۹}

الحمد لله الذي جعل اذهان الانسان موضحة للاسرار وعلم افهام الانس تشريح الخفايا والاستار
 والصلوة والسلام على نبيه الكاشف عن رموز العلم والدين وعل آله واصحابه الموضحين
 للمستعملين الغوامض واليقين * اما بعد اكثر از دوستان بنی تکیست و مجربان بنی تکیست که دشمن
 یزیدگی و دوست یزیدگی بودند مخصوصاً صاحب عربی بدل صاحب قضا و نزل و اهل مضامین
 خفی و جلی خواجہ نجفی زاد اسم علمه و فاضل باعث بران شده که این کتاب خلائق و عالم مکرر عالم
 کعبوی و له قاضی فاضل علی و له قاضی سید اسماء امار اسم بر آنها و جعل لیسۃ بنواهما در
 تشریح مشکلات مکاتبات علامہ العظمی و توضیح غلطات فکراته لیه صاحب العلم و الدل
 شیخ ابوالفضل نور اسم مرتبه پرداز که جمهور عوام و بعضی از خواص را در رس و در ریس
 آن کاتبی عظیم و زحمتی فحیم بهم میرسد بنده هر چند بنظر من صنف فقہ استهدف خود را در زیدم
 و خواستم که بابت ام چنین امر خود را منتهی کرد و بزرگ نگر و نام و جان ناتوان را بیدار
 سهام ملین و ملاست سازم لیکن آنرا زین این گریز اجمال بر انکار نموده عرصه بر من تک نمود

نمود و گوی اصرار از میدان مبالغه دور بود و ناچار حسب خواهش آن محب هر چه بنهم نایض
تقریب و تنسیخ و ترتیب مدرس در سه فہم و عقل صاحب العلم و الفضل و انانی و موز فروع و اصول
ششاسانی و خواص علوم و عقول و اندک ذات نظم و نشر اشعار و از و ثار عمر مہندس کامل
ادیب و فضل ذوالبراقہ و انکسار در ادرم مولوی علی اعظم اللہم نور و قدہ و عطر مضجیعہ ہم رسانیدہ و
آنچہ علی لغات متلفہ و کشت کجاست مشحون از استادان و مولانا فتح محمد موسی علم لغت مروج فصاحت و
بلغت مروج علم و عالم متبحر منبع نظم و نشر و انت اسرار مقول کا شت استاد مقبول ادیب
بمکتبہ خوی و عربی بی ہمتا مصد در کارم اخلاق مظہر کرم و وفای مورد عنایات کریم جناب مولوی
عبد الرحیم صفی پوری مد اللہ علیہ تعالی تحقیق نمودہ بہ تحریرش بیاض کاغذ را با پیچہ مواد باطن خویش
سیرہ می نمایم و بہ تسطیرش صفحہ قرطاس را چون ظاہر شام غمزدگان و لریش خیرہ می سازم
و بہ صدقہ من انصف فقد استطرفہ و مجواز مضمان راست کیش و سخن شناسان
دور اندیش کہ اغراض را اشعار و نوسانہ و ایماں را و ثار خود شناختہ اند اگر اگر
بقتضای بشریت درین امر خطائی و زنی کہ لازم ذات انسان و جلی ایشان است و نماید
و یا خطائی و اختلافی کہ از ان گزیر نیست را ہ یابد بدامن جنو و کرم پی شستہ نہ آنرا با پیچہ سبک
سنگینانی پاک و دور و محفل و مجامع برزگان عیب شنو و سیلہ گرانندی خود سازم
* نظم * ویدہ انصاف چہ بیادہ * در شیر و گریہ کہ میبایدہ * من تخم از محل خام
خویش * تو بہ سلامت کنم سیرہ ریش * و من اللہ التوفیق و بیدہ اعنة التحقيق والتدقيق
و باید دانست کہ راغم از ویت بنہرہ و الت عبارتست متعرض بہ ذکر حرکات لغات باشدہ
صرفت حرکات خطی انسانی نماید و اگر یک نشدہ چہ لغتی می کند باز اگر ثمان لغت باشدہ دیگر
می آید در صورت غیر متساوی متساوی آن لغت کہ از توضیح آن در ان صفحہ بنا بر سہولت
قاری مناسب می دانم و این تشریح از نسخہ کہ دو دفتر تمام طبع شدہ مع تعرض الی اللہ آن
می کند و بہرہ بہنج و استقرا و احوال اگر می از امرایان محمد اکبر بادشدہ و شیخ گردیدہ منتخب

و خلاصه آنرا نیز قبل از ششم دفع توضیح بموجب مجری تحریر درمی آوردم و نیز دانستی است که
 از اینجا که اکثر ذکر آباد اجداد و اولاد و احفاد اکبر در مکاتبات به کنایات و اشارات به معرض
 تحریر در آمده بنا بر علی هذا بیان آن واجب نمود پس بدانند که * فرد و سس مکانی *
 اشاره بطرف ظهیر الدین بابر جد محمد اکبر پادشاه است * و جنت آشیانی * کنایه از
 نصیر الدین همایون پدر محمد اکبر پادشاه * و عرش آشیانی * کنایه از جلال الدین محمد
 اکبر پادشاه * و جنت مکانی * کنایه از نور الدین محمد بنماگیر پسر اکبر پادشاه
 * و فرد و سس آشیانی * اشاره بطرف شهاب الدین محمد صاحب قران ثانی شاه جهان
 بیره اکبر * و غله مکانی * اشاره بطرف محی الدین محمد اورنگ زیب عالمگیر غازیست
 * و غله منزل * کنایه از قطب الدین محمد مظلم شاه عالم مغلوب به بهادر شاه فقط و نیز بنده اولاد
 بد که بنده از حال مصنف که لازم طریقه شریعت است روادار سلسله خراشی می شوم پوشیده
 میابد که علامه عمری الیه پسر دومی شیخ مبارک ناگو نیست در سینه نهصد و پنجاه و هشت باختری
 مقدس از عالم عدم لباس هستی پوشیده بطلاقت سانی و لطافت بیانی و از جودت
 طبیعت و ذکاوت فطرت و در اندک زمانی بکثای عمر و بگناه دهر گردیده و از عوام منقول و منقول در عمر
 پانزده سالگی فراخ بهم میرساند و بعد از آن تجرد و عزلت را سخت دوست میدارد و بملکیت
 و احرام و محبان صادق و دوستان و ائق در سال نوزده از جلوس عرش آشیانی
 باسلام آسان دولت نشان پادشاه سعادت حاصل می کند و اولادش پیر آید اگر کسی
 مرقوم نموده پیشکش بندگان اقدس می نماید بسبب آنکه صیت فضل و کمال و طایفه لطیف
 متعال اوسع همایون میرساند ملازمان عالی بالاطاف خمر وانی و اعطاف سلطانی او را
 مخصوص می فرمایند و زمان رنجیدگی خاطر بندگان از فضایل متمیزین علامه سابق الذکر و برادرش
 فیضی که با وجود ترقی علم و فضل هم از مزاجدانی و روشنی بیانی بهره وانی و سرمایه گانی
 داشتند با شیخ عبدالهی و منه و مالهک که در آن عهد بدانش و عقل و علم و فضل

فیض مشهور بودند مناظره و مباحثه برابر پادشاه مصطفی که عیار گیر و هر لیاقت و قابلیت مردمان بود می کنند و به پشت گری سلطان روز و آن چند بار با کرام قاش آنها را خجل و سبک می نمایند و از آن روز رتبه گرم بخشی در مصاحبت و مناوخت بهم میرسانند و از آنجا که شیخ نسبت برادر گلان خویش شیخ فینسی مد اعلت تمام ده مزاج خاقانی پیدا کرده بود بنا بر آن در امارت سابقت فرموده در سال سی ام به منصب هزارگی میبایست و عزت می اندوزد و در سال سی و چهارم که در شیخ ازین جهان رخت رحلت می بندد و خود دولت بقدر و مسمیت لزوم گاشانه شیخ و امور فرموده تسلی و تعزیت می فرمایند و جوهر کلمات تشیی و اندرز از معدن زبان فیض نشان بعالم ظهور می آورند و در سال سی و هفتم به منصب دویزاری سرمایه افتخار می اندوزد و پایه اعتبار می یابد و شیخ ده وعده چند روز بخاطر والای بنده گان آن قدر جا گرفت که محسوس شد هزار دگلان شد پس بوزر او امر اچمی رسد و دائم هم چو سایه مهر کباب پادشاه مانده کاری بی صلاح و مشورت او بعل نمی آمد بعضی اهل عداوت و بغض مزاج سلطان با نظر مائل نمودند که شیخ را روانه دکن نمایند و مشغول است که سلطان سلیم شاهزاده روزی بخانه شیخ تشریف آورده دید که چهل نویسنده قرآن و تفسیر نو که شیخ بشرکت و مشورت برادر گلان خود فینسی تصنیف می نمودار قامتی کنند شاهزاده همه را با و راق حضور پادشاه بردید گان نمود و عرض کرد که بر ملا مار احوال و نصائح می کند و خود بخاوت مرکتب چنین فعل شتغ می شود از آن تاریخ در بازار گرمی او سردی راه یافته و در قرب و نزدیکی او فوری رو نموده در سال چهل و سیوم ماه الهی جهت آوردن شاهزاده سلطان مراد در خدمت دکن می یابد و در مهم دکن کارهای نمایان بطهوری رساند و خدمات بی پایان و جان فشانی های شایان بولفت برو می آر و چنانچه در سنه یک هزار و هشت و آغاز سال چهل و پنجم ماه الهی هنگامیکه به مقام بیجا گشته شرف اند و ملازمت بنده گان سلطان گردید بر زبان الهام نر جهان گزشت * بیت *

* فرخنده مشی باید و خوش منهای * تا با تو حکایت کنم از بهایی * و ظلمت طهار چنان خدمات
 در همان زمان به منصب چهارم از هی علم عزت و فخر رفیع بمرسان و اقران بر افراخت
 و در سال پس و پنجم که مزاج عرش آشیانی بطور بدگمانی از طرف شاهزاده سلطان
 سلیم منتفی گردید از آنجا که شیخ موصوف معتقد درگاه و محرم بارگاه بود و در راستی و درستی
 و تزیین حضرت و علو منزلت کمی را عدیل و سبب داشت ظل سبحانی او را از دکن طلب
 فرمودند و امر عالی برین منطقت صد دریافت که فوج خود را در اینجا گزاشته جریده
 مشرف ملازمت شود و شیخ عبد الرحمن به خود رابع لشکر نهرت پیکه و امرای کمکی در دکن
 داشته بر سم و واسطه حاضر حضور رگردد و شاهزاده سابق الذکر که بعزت فرط اخلاص
 و عقیدت شیخ بامری و دلی نعمی خویش مکدر خاطر بود آمدن او را درین زمان مضر و مغل
 مقصد خویش تصور نموده و تنها آندنش را قیوح عظیم و فوج فحیم انگاشته و قتل شیخ اول
 بایه سلطنت خود پنداشته بر سنگد یوننده را که از سر حد او گزر شیخ ناگزیر بود با مقام
 الطاف و انواع غایات امیدوار گردیده بخونریزش ترغیب فرمود و او بر سر راه انتظار
 فرصتی کشید که دقت این خبر و شست اثر به شیخ رسید مردمان همراهی شیخ نظر بر حفظ جان که از
 ضروریات توان شمرده بهیهای کما آتی جاذبه شدند شیخ با سماع این سخن بر هم شده بر زبان
 آورد که دزدی را پند یار که هم به دیو سنگ راه رستم نژادان گردیده و ز آئینه چهارم
 بیع الاول سه یک هزار و پانزده زر سنگ و یو در آشنای را در بنم کرد و بی سرای بر که
 از بر و زشش کرده است با فوج کثیر و جم غفیر هجوم آورد و در آن بنجم دو لشکر آن شیخ بنا بر
 مصلحت و وقت تحریص از معرکه جنگ و جدال کردند و ذو که ای افغان که از رفیقان
 قدیم او بود عرض نمود که در قصبه ابتدای که نزدیک است راهی و ایان و راه به سورج سنگ
 با سه هزار موار فروکش هسته آنها را با کمک خود گرفته تا دسب بی او بان باید فرود شیخ
 از سنگ گریز بر جان خود در هم فرو نموده بهادرانه قد جان در باخت زما یک خبر این حال پر مال

هر ملاک بگوشتش اکبر پادشاه رسید جامه صبر و دریده و گریبان شکبائی چاک زده بر فوت جهر
 یکتا و فتنه ان گوهری همسایه آنها خورد و بر زبان مبارک آورد که اگر خواستش پادشاه
 از سویدای خاطرش هزاره سرب زده بود مرا بشن رسائیدی و شیخ را نگاهداشتی
 و فی البدیهه این شعر بر خواند * میت * شیخ ما از سیمه تن چون سوی ما آمد * ز اشتیاق
 پای بومی بی سرو پا آمد * اعظم خان تاراج فوت شیخ بطریق تمهید یافته * تاراج مصرع * تبع
 اعجاز سیم الله سرباغی برید * سربلظ باغی که حرف باست دور کرده و دلفظانی که بحساب
 ایندیکزار و یازدهم می شود باید گرفت و نیز نقل کند که شیخ در خواب آمده گفت که
 تاراج فوت من بنده ابو الفضل است از شاه ابو المعالی قادری که از شام لاهور
 است مقبول شده که فرمود من از کارهای ابو الفضل ادکار داشتم شیخ بخواب دیدم که
 در مجلس جناب رسالت مآب صلوٰه الله و سلمه علیه ابو الفضل را حاضر کرده حضرت
 جبهه مبارک را بر روی شیخ انداخته در مجلس نشاندند و فرمودند که این مرد در حیات چندین
 مرتب افعال شایسته بود اما مناجات او که آغازش این است الی یگان و ابوسیده
 یکن سرفرازی می بخشی و بداند ابراهیم مقتضای کرم و کوازی موجب نجات او گردید و کفیر شیخ
 زبان زده خاص و عام است بعضی به کیش بر تن او را منسوب کنند و برخی شمس پرست
 خوانند و جوقی دیگر داند و الله اعلم بالصواب پس ازین تذکره برخی از حقیقت جلال الدین
 محمد اکبر بن نصیر الدین همایون بن ظهیر الدین بابر تکلیف قاریان و تصدیع سنان جائز سیمه ارم
 محضی سنان گذاشت * نخست بخت و فرزند طالع فرزند همایون شاه بوده است هنگام دروغ و کالی
 بر سریر خلافت میر و دار السلطنت دهن رونق افزای شود و پنجاه و دو سال بر سر
 کمرانی و پناه باش شاهمانی جلوه و بر میگردد و در عهد خود بر جانب که القات می فرماید
 رنگ گردون و داسپه بجانب جنوب خان اختیار خود بدست افتد ار اومی دهد و بر
 ناحیه که رومی آورد فتح و نصرت و بخت و دولت عجل الله تعالی امثال او بر دوشش

گرفته هر گاه او مید و دو چاکرانش ، عوی پادشاهان می کنند و ملازمانش خیال
سلطنت و ایالت دوسه دارند مردمان این هنر هنرش را امپ گاه دانسته جمعی می گردند
و هر کت حسن پرورش و پرداخت او یادگارهای عجیب و غریب در زمانه میگذارد
مقبول است که چون پادشاه کهن پناه مادره دهر و اجوبه عمر شیرش که یکی از قوم
اقا غه بوده است و در هندوستان نامت پانزده سال به حکومت و ملازمت پادشاهان
هندوستان سرگرم بود و در عهد سلطنت ایلیون با قاق اقا غه ایلیون را شکست بر
شاست داده بعد از آن نامت پنج سال در هندوستان سلطنت رانی نمود ازین حاکمان به حکم جادوان
شناخت در اقلیم هندوستان فتوری بسیار و سالی بشمار راه یافت و ماموک لوانف و
حاکمان فواح لوای استیبار در میدان نام آوری می افزا زده و در هر بلد سلطانی و در هر طرف
وای کوس استقلال و شاره استیبار می زند تا آنکه شمشیر اکبری سلول شده هوای نکر و
تجبر که در دماغ آن هوساگان و سرکشان پیچیده بود و بعد از انتظام و نظم ملکات
بر آورد و در زمانه که همه هندوستان را با اکثری از مضائق صوبه بخالد و دکن
بقصه دهرت و اختیار خود دینی آورد اما ابو الفضل و قیسی که سرآمد ملکان و سرغنه مردمان
بودند به حضرت پادشاهی بار یافته به تابستان و تزویرات طبیعت حق تعالی را
از شرع دین متین انحراف میدهند و بطرف نکال و وبال عاقبت مائل می نمایند چنانچه شاه
بقیام بعضی از رمومات هندوستان می فرمود و این و و شعر فنی که از قصیده هاجیه سلطان
است برین معنی بر مانی روش و وللی مبرهن است * نیت * قسمت مگر که
در خور هر جوهری حکمت * آینه با سکه و با اکبر آفتاب * اوجی که معانه خود در آینه *
این می که مشاهده می در آفتاب * داین اشعار را بسیار هندوان سنده بر آفتاب پرستی پادشاه
نموده به حسین فنی گمراه سرگرم اند عهد الله خان اوزبک حاکم ولایت توران چند نامحبات
منلوی تشیع و طعن با کبر ارقام می نماید و عذر بهتر از گناه که ابو الفضل بدور و تزویر داشته

نگاشته همه در مکاتبات و مراسلات محمد اکبر یافته می شود و اسم مبارک والدۀ مابده پادشاه
حمیده با فویگیم ملقب بر یم مکانی است

* تشریح دیباچه *

* گوناگون * نوع نوع و الف درین هر دو کلمه برای اتصال است چنانچه شبشب * سیایش *
و عا و آفرین * رکوت * لباس * قوله حیات * پوشیده همانند که این جامعنی
مشهور حیات که زیست است ظاهر مناسب بنظر نمی آید زیرا که این معنی مخصوص بشر
نیست پس بنا بر مناسبت مقام معنی آن علم و معرفت بهتر و انسب و موت که ضد آن است
کنایه از بیل حسب فرموده مولوی جامی * مصراع * که نادان مرده و داناست زنده *
* صلوات * گمراهی * پندایت * راه راست نمودن * قوله نامش بزبان آه *
این جامه را از نام اراده ذکر مآیت و حقیقت باری تعالی است و الا ذکر نام پاکش موافق آیه
کریمه فَاذْكُرُونِي اَذْكُرْكُمْ یاد کنید مرا یاد کنم شمارا فرض است یعنی ذکر حقیقت او تعالی و
قدس به نیت ادای حمد و ثناء بر زبان خود گفتنی نفس الامر در تعریفش گنگ و لال است
گفتن بی فردی است * قوله و صفش آه * ازین مصراع اشاره به بحث لا اُحْصِي ثَنَاءً
عَلَيْكَ كَمَا اَثْمَنَتْ اَنْتَ عَلَى نَفْسِكَ است پیغمبر علیه الصلوٰه و السلام در شان شای حق تعالی
می فرماید که شای تو کردن نمی توانم چنانچه تو شای خود کردی و ثنایات است از ذکر جمیل
بدان پس قائل می گوید که جایکه خیر البشده از وصف دمانی و ذکر جمیل مسالی اقرار به قصور
خودی فرماید من نالائق را بکجایار که زبان عاجز بیان در وصف پاکش کشایم * قوله
فی الجمله آه * باید دانست که چون از تفسیر کلام عاجزی شوند آنوقت لفظ فی الجمله می آرند
بنا بر آن قائل جهت احتصار مطلب این لفظ را آورده یعنی قسمه مختصر از بیت اول مرسوم
ست که حمد او چنان است که گفتن میدانم و لکن فقط آنرا بر زبان آوردن بسجده می اندازد
ازین توهم به مصراع اخیر گریزی فرماید و می گوید که انصاف چنان گفتن که از بیت اول مفهوم

می شود و آن اثبات علم خداست در حد حقیقت او تعالی این هم از سخنم می است زیرا که در
 حقیقت نه بدل حد پاکش تصور کردن می توانم و نه بر زبان آوردن لایق می پردازم و توجیه دیگر
 آنکه نام بزرگش را بر نعم ستایش و نایش بر زبان عاجز و قاصر خود گفتن نامحسوس و کم عقلی است
 و بعد از استقامت اول قائل دفع توایی دیگر که پیدا شوند از بیت اول است به بیت
 ثانی می کند و آن توهم این است که اگر نام مقدس او تعالی گفتن و وصفش بدینان کردن از
 بیخودی بودی حکم شارع حکم موجب آیه مذکوره که پاک از عیب و نقصان است در آن
 باب وارد نشده و بیان دفع آن این است که آنچه در بیت اول ذکر نام او تعالی منسوب
 به بیخودی کرده غرض از آن آنست که اراده تفصیل ذکر نام و وصف پاکش کردن
 بی خودیست فاما آن فی الجملة و اجمالا آن چنان است که میدانم گفتن و باین قدر رحمت
 امر حکیم مطلق ثابت و متحقق شده و توهم ناشی دفع گردید و لیکن چون در جای حمد که مقام اقرار
 عجز است اثبات قدرت خود بر تذکره زبانی و وصف دهانی اگر چه اجمالی باشد ثابت شد
 لاجرم به سمر ابع از ادعای قدرت خود بر شای اجمالی او تعالی نیز انگار می کند
 * سیفوات * میانجی نمودن شمع سننات مراد از آن ذات پاک نبی صلی الله علیه و سلم
 * قوله دست بر * معنی آن حیران و متعجب یعنی جرک این از غایت قرب و نهایت
 تقرب بنمبر صلوٰه الله علیه و سلم بدو نگاه او تعالی و تقدس تسبیح و حیران است * نجم *
 پادشاه بزرگ * علامه انور * بسیار بسیار دانای روزگار و نامرایی تا کید مبالغه
 * قیاس * سخت سنجی و جوامد * کالون و افالون * نام یکیمی است که وزیر
 سلطان سگند و اسنادار سلطه بوده است * طاقان * در اصل خطاب پادشاهان
 چین است و مجزا بر پادشاهان هر جا اطلاق می کنند * آنفس * جمع نفس ذات
 هر چیزی و مراد این طاقان نفس بیکه ای انسانی * آفاق * جمع افق کناره عالم * قول
 شهنشاه جهان آه * شش شان شاه بود و ترکیب مقابوب برای تحقیر و اذیت راجع

حدت کردند و مراد از آن این جا ذات اکبر پادشاه پس این جا اکبر پادشاه است
 کند ر قرا و او شیخ مرحوم را بر تیره افلاکون و در بیت ثانی شده معنی و لغت است
 * تولد چون از بوقلمونی بالغ گشت * شرط و جزای آن عالم در چشم جانان نیره نمود
 * مناد و ضات * مکاتبات * چار باش * سند * کار نامه * بهر کتب مقلوب
 یعنی نامه کار و آن کنانی است که در آن خوانی سلطنت و غیره می نویسد * دایرج * جمع مدرج
 بای رفت و گذشتن * تولد سکه عبد الصمد افضل محمد ام * یعنی عبد الصمد بن افضل محمد ام
 * والا وید * بهر کتب مقلوب یعنی دید والا و نظر بلند * تولدت فرزندی داشتم *
 یعنی داماد و همشیره زاده علامه مروج بودم * فرهنگ * ادب * شگفت * ناده
 * تولد مفاضات آن آه * این قول مبته را است و تولد و فرام آوردن آن که
 سنی برستم خبر آن * جرم * ن * کنان * نام پاره و ریشی باریک و می گویند که از
 پر تو فروریده می شود * گل خر زهره * خر زهره را در بندی گیر گویند و گل آن بسیار
 بینه و * سجیل * آینه * پر و گیان خیال * مضامین مفاضات * ابکار * جمع بکر
 زن نارسیده * آنگار * جمع کد و ابکار همان مضامین * صباح و ملاح *
 هر دو به معنی خوبی و جمال * سوری * پوشیده ماندن و بای محمد ر بست در آن
 * عروس * زن و مرد نو که خدا * خریده * زن و دوشیزه * رخا * خواسته عروس
 زیاده خریده رخا همان مضامین * مشاطگی * آراستگی منزه کلام آنکه من عبد الصمد ام
مفاضات آن علامه عمر و اجمع نمودم * عنوان * اول هر چیزی و دیباچه کتاب
 * فراستین * جمع فرمان * خطب * جمع خطبه و آن حمد و خیره است که در آغاز کتاب
 می نویسد * خبر * کار هر چیز * کتاب * بسیار بسیار دانا و باریک ناکیه مبالغه است
 در آن * تولد تاریخ مکاتبات علامی آه * معنی و ترکیب علامی بد سو و فهای و تاریخ
 انعام این کتاب مکاتبات علامی است بدین حساب ایام ک ا ب ا ت ب ا

ت ب ج د ه ز ح ط ی ک
 یک هزار و پانزده سال بهجری الهی
 * منته * پیزی بلند که عروس را بران نشاند و جلوه دهند * نمایدان * روشن دان
 * نوباده * درخت نو و باوای گلشن دانش و نونهالان چمن هینش مضامین مکتوبات
 * تشریح مکتوب اول *

که به عبدالمه خان او زیک سپیدار ملک توران تحریر یافته باید دانست که این مکتوبیت
 مشرب اظهار مقدمه مات آشتی در جواب نامه عبدالمه خان که متضمن استغای صلح و دوستی
 و تتر نست فرزند خود با دختر اکبر فرساده بود * خطاب * مکتوب * گیهان *
 حان * طریقه * صاحب گیهان غلام میر کبیر متعارف غلام گیهان * میر * روشن
 کنده و این جامه ازان آفتاب * آذریک * قومی است از ترکمانان که معنی
 ترک مانند گان است و این لغت بحرف ذال مجمره و نه منقول عن غلط طبع است بحرف ذای
 مجمره باید نوشت * اساس * بنیاد * مبدع * نوآرمه * شئون * جمع شان کار و
 حال و این جا مراد ازان انواع و اقسام اشیا است * ذنون * جمع فن حال و نه
 * صوره * جمع صورت و صورت غلبه در اصطلاح صوفیه این همه صور موجودات را گویند زیرا که
 این همه صور عکس صور نهاست که در علم قدیم خداست * ابداع * نوآردن و یابی
 نسبت است دران * قهرمان * اگر چه معنی این لفظ حاکم غالب است لیکن این جا
 بسبب ذکر لفظ فرار وایان که بعد آن واقع است بنا بر وضع کبریا معنی غلبه که حاصل مصدر است
 مناسب * بتئوس * جمع نفس ذات * آئینا * جمع نبی خبر دهنده * و سئل *
 جمع رسول قاصد * قوله علی بن ابی طالب علیه السلام * بر سبب ما و بر انبیای دیگر
 و رحمت خدا و اسلام خدا آباد و دستور مسلمانان است که اگر جائی حاجت ذکر به خبری می شود
 اولاً بفرموده را در انجا مقدم کرده در دومی فرستند * دعه آراوی * اتحاد دلی و
 قبی * منظره * منظم * سطوت * سخت گزین * آب شین * جمع استخوان

اسلواستون و این جا کایه ازان کلان و بزرگ اساطین سلاطین بر ترکیب مقلوب
 یعنی سلاطین بزرگ و عانی شان یا بر حال ظاهر این قول که ترکیب اخلاصت بیانی است
 باید گذاشت اگر به اصناف اساطین بطرف سلاطین غیر مستعار است و برین تقدیر هم
 بتکلف غرض ازان سلاطین ماند مرتب باید فهمید * انسلاک * انتظام * وحدت قمری *
 وحدتی که بزور و قمر بر آن آید * قول سناش قدسی اساس مآلفظ آرایش داد *
 و در جمده واقعه است * قافله سالاران شاه راه مقصود * مانیا * سالکان * جمع ساک
 رومده * مراحل * جمع مرحله منزل * نامرگان * جمع نامک عابد * مشاعر * جمع
 مشعر جای عبادت * ماسون * دشت * اهدا * راه راست یاقین * ایلات *
 با هم الفت کردن * خلوت خانه بقا * بهشت * قول پس جهان تالظاماد *
 در نعمت واقع است * تأییدات * جمع تأیید مد * توقیقات * جمع توقین مد * فتن *
 جمع فتنه * حوادث * جمع حادثه ملائی که نورسد * زسن * روزگار * عیایا * بر
 * عالم صورت * دنیا * قول می کوشند * این جا معنی کوشند است زیرا که اگر
 به معنی حال بدل ماند ظاهر معنی عبارت درست نظر نمی آید یعنی بهنگی بهشت عیایا معروف اندارد
 که جمهور امام را درست نموده در مهوری دنیا کوشند * ونور * نثار * مشاهده *
 دیدن * منبوت * برگزیده * اصطفای * برگزیدگی حاصل مصدر * شمام *
 جمع شمیم بوی خوش * نورانی * بفتح نون منسوب بطرف نور که معنی شکوه دارد
 و لفظ آبی برای نسبت * حات * دوستی * ولا * دوستی * رواج * جمع راج
 بوی خوش * روحانی * بفتح و اسنوب بطرف روح که به معنی نسیم است * بسطت *
 فراخ شدن * ضیاء * بروشنی و این را از بسط و ضیاء خوشی و مهرت * شقائق *
 جمع شقیقه لاله * حدائق * جمع حدیقه باغ * سیانی * جمع بنی بنا * رایجین * جمع رایج و آن
 گیاه است خوشبو * شام * دماغ * انسام * نرم خندیدن ظاهرا این لغت

و در سخن منطوق و غلط طبع شده اگر بایش حس است نسبت لفظ شام است به شام نوشته شود اسباب
 می نماید در نحو دست معنی جمله باین ترکیب می شود مدام فیض شنیده مصدر معنی فاعل
 * استقام * بوی خوشین گرفتن و مانع فردوس استام داغیکه بوی خوش گیرنده از
 فردوس است * تضارت * نازگی حاصل مصدر * ریاض * جمع روضه
 مرغزار * خلوص * دوستی صاف * وفاق * موافقت * تسکیم * خالص و در
 صمیمی بای نسبت است و بر این مقام آنکه اکبر بنده الله خان ارقام می فرماید که مکتوب شما در خوشترین
 اوقات رسیده موجب استقام محبت قدیم گردید * تسخیر * خوی * رخصیه *
 پسندیده * بدلی عدم البدل * بدل بی مثل * مواخات * با هم برادری کردن
 ناله مواخات شما ناله که بودنده برادری است * تکیه * استوار کردن
 * منابیل * جمع منیل چشمه آبخوار * استقام * غم خواری کردن و این جامه ادا از آن
 کوشش * بند و کوه * نام جایی * ستر * جای نظر * استخوان * نیک خلاصه این مقام
 آنکه اکبر بنده الله خان می نویسد که خلاصه شفا منضم صلیح پسند خاطر ام * عالم کون و فساد
 و نشاء تعالی * مرد و به معنی دنیا * بود * دوستی * فوق * موافقت * منوط *
 در آویخته * مربوط * یخیزی بسته شده * تجروت * در اصطلاح سالکان نام عالم
 اسامی صفات الهی است * شمر برکات * پیدا کننده برکات * منج حسات *
 آورنده حسات * اولوت * جمع اعلت هزار * صوت * جمع صفت قسم و گونه
 * مهاده * بشتر * امرار * بیرون آوردن * بادی * آغاز کننده و تلفظ
 که بعد لفظ باو است به معنی شدن است * حی لوت * پیچیده به بق مصدر معنی مغبول
 * بادی * جمع مهاده آغاز * اصناف * جمع صفت قسم * منج * راه
 راست * وادی * جای کشاده بیان کوهستان و این جامه ادا از آن بی نام صلیح
 مراقبه * نگاهداشتن * سوا بق * جمع سالیق * سوا لفت * جمع سالقه گذشت

گفته * یادگار * اینها منی پسر * سواد * اطراف * سیحور و سیراه * هر دو نام جانی * خوار *
 همایگی * شاه رنج میرزا * فرزند میرزا ابراهیم ابن میرزا اسمان حاکم بدخشان است
 بعد قتل پدر در بکنه تربیت بد و الا پرورش یافت و قبیله پیایه عقل و ادراک و سید بسبب
 آنکه در میان والد و اوسمه محترم خانم و جد و مظنه اوسمه خرم بیگم که میرزا اسمان بنه
 اطاعت و اختیار او بود منازعت و نااتفاق روی نماید میرزای سابق الذکر همراه جد بزرگوار
 خود بطرف هندوستان غنان عزیمت می نماید و در سرکار بادشاه ملازم گردیده و در عمر حمل
 سار سه یک هزاره و یک بجزی اولانم رکاب شاهزاده سلطان مراد بهم دکن متین
 می شود پس از آن در سال چهل و یکم میرزا و خان خانان به سرداری شد ظفر پیکر
 شاهان مقرر شده مقابل با نوح بریت موج و کن می نمایند و قیاب میگردد و در سال
 چهل و سیوم سه یک هزاره و چهارم بجزی میرزا اخضر طلب گشته و الا در گاه رسید و در
 همین سال ششج ابوالفضل بدکن رخصت یافت و بمیرزا علم و شماره عنایت فرموده حکم شد
 که بهالوره رفته سامان سپاه در سبب نماید غرض که میرزا به منصب پنج هزاره مشرف شده
 در تدریس خدمات همواره در مکرر و مستعد می ماند و به شجاعت و بیگ طبعی موصوف بوده است و اینکه
 مشهور است که میرزا یکی از اقارب اکبر پادشاه است ظاهرا غلط است بگره همینه و را و لا و
 امیر تیمور است مغرب نام آنکه اکبر پادشاه این جای خواهد که در پاداش سلوک عبد الله خان که
 به پنج واسطه تابه امیر صاحب قران امیر تیمور و کورکان میرزا حقوق و دوسی خود و نبات
 کند نظر بر آن در خط خود لفظ لندامی نویسد یعنی بنا بر رعایت حقوق و دوسی شما اعانت
 و مدد حاکم ایران که حالا با شما مقابل داده و منظور نداشتم و نیز آرزوی شاه رخ میرزا که
 بطرف کشمیر و جمره داشت بطاعت مخالفت او با ایشان بموقت قبول نرسید و همین طور از
 فقرات آینده نیز مراعات خود ثابت می نماید و می گویند که شاه رخ میرزا اصلاح وید اکبر را
 از اکبر باغی شده چند بار با عبد الله خان به مقابل و مجروح میشد و بریت بر بریت خود

* ممنوبات ایران * الطاف و دود ایران * خط * آمیزش * آوداش * جمع
 بوش مرد رند و بی باک * ادبار * بشت دادن * حرف صلیح * فنی صلیح * سخت *
 پیزی نو ظاهر شده * قول صورت این سخت * ای صورت این سنی صلیح و مودت که
 به تحریر در آمده * قولش یان بزرگ کرده ای ایزدی * یعنی لائق قول و قرار است و او را
که در و ده آنها هرگز و هر آینه غفلت و اراعه نیست * قوله اگر تحقیق آن سخنان آه * یعنی
اگر حقیقت کنی صلیح و غیره بپایه ثبوت رسیده و الا جائی مقرر شود که کمالش فیه گفته شود این معنی
به ظهور در آید * تقیح * تحقیق * طراز * نقش * قوله دست آودیز سنی آه *
یعنی وسیله ای که گفتگوی اتمام ساخته آئین مخالفت مبنای دوستی که عبارات از مجادله و مقابله است
مذکور میگردد خلاصه اینکه مردمان سکونت اکبر را بعد و پنجاب حمل بر اراده چنگ او با
عبد الله خان نموده مذکور این معنی بامم خود می نموده اکبر این حال دریافته بلفظ حاشا از آن اراده
احتراز و اجتناب می فرماید * صوب * طوت * نهیضت * بر خاستن * راش خایان *
میو ده گویان * قوله نسبت شاه رخ میرزا همان غبار و در خاطر است * باید دانست
که عبد الله خان با کبر نوشته بود که از طرف شاه رخ میرزا بعلت مقابله او رنج سابق از
خاطرم زنده پس اکبر در جواب آن با وقام فترات هرگاه در باطن الی آخره رفع و دفع
آن که در دست عبد الله خان می فرماید * مطالع * جمع مطالع جای بر آمدن * اکناه * جمع کلاه
هسر * الطباع * نقش مذر شهن * قوله از سائر طبقات * یعنی از عوام الناس و شاهرخ
میرزا نیز از انجمله است * صقح * در گزشتن از گناه * مکافات * عوض و بدل
بما ویه * صحرا * ناصره * پیشانی * النجاة * پناه آوردن * مجه * بزرگی * اعتلا *
برتری * محمد حکیم میرزا * داماد میرزا سلیمان والی کابل بوده است بعد از شایان چند
در چند بملازمت اکبر سر فرار شده بود * قوله و آنکه ایبارفته بود آه * دانستی
است که عبد الله خان بطور علنی به اکبر نوشته بود که البته نمودن شاه رخ می را و غیره

و غیره باستان سماکی از آثار محبت ایشان با ما است پس اکبر بنا بر دفع آن طعن
 به عبد الله خان ارقام فرمود که چگونه رود این مستجاب خاص را باین آسانه دولت
 نشانه ما که بجز این جناب آثار الهی نیست اگر چه اولاً بحکات ناشیست بپایه عفت بود
 حمل بر عدوت خود نمود اید * تسبیح * جمع نیو زائیده و پیداشه * قول تفصیل فتوحات *
 یعنی تفصیل فتوحات شما * قول رقم پذیر * دومین قول پذیر معنی پذیرنده است زیرا که در قاضی
 هر حکام صیغه امر بعد اسم واقع میشود آنوقت معنی اسم فاعل حاصل میکند مثل چنان آفرین و غیره
 * قول از تسبیح عمر نیست * درین اشاره است باین معنی که این فتوحات اتفاق از مدد طالع و از تسبیح
 حضرت نیست شما واقع شده نه بزور و وقت شما * استعاده * عذر خواستن * قول و آئیم مصحوب
 مولانا آه * باید دانست که عبد الله خان مصحوب مولانا حسین قاضی خود بر مراد بسیار خلا خود با کبر
 نوشته بود که پرسن خواستگاری دختر شامی کند ازین معنی دل شیدا ایدم که مبادا به ظهور این
 امر که در تالی خاطر ماظر شمارا یافته باشد فقط پس اکبر این مضمون از خارج دریافت قبل از
 رسیدن نوشته عبد الله خان قاضی را در آشی راه غرق گردانید و بعد از آن از روی کبر
 عبد الله خان می نویسد که حیف صد حیف که قاضی شما غرق گردید و مضمون محبت نامه مفوم نشد
 و در جواب استعاره عبد الله خان در امره کور منیده است که محبت قدیمی چنان نیست که به ظهور
 این چنین امر ذیف و حرانیات نقصانی پذیرد * تسبیح * ظهور * آفت * افسوس خوردن
 * روابط * جمع رابطه آنچه بآن چرخ را به چرخ بسته باشند * روابط * جمع ضابط
 نگاهداریه به نرم و آگاهی * نظام و آلیام * پیوند * قول با نفری اگر چرخ می بود *
 یعنی اگر فرما از طرف شما قصوری و بی پروائی به ظهور می رسید * پروان مجازی *
 پروان غیر حقیقی مثل علم و حال و غیرها * وجه * طرت * جلالت * جمع جابل بزرگ
 * نمود * جمع عهد بمان * مویش * جمع میثاق عهد * ذریع * وسیله * مره * بعد از خری *
 یکمرتبه بعد مرتبه دیگر * مژشم * نشان کرده شده * منقش * نقش کرده شده

گرام جمع کریم بزرگ *ایضا* باقی داشتن *آریکن* جمع رکن ستون
 موت جوانمردی *عشر* ده یک *عشر* دهم ده *عشر عشر* عشره صدم
 وانی وکالی مرد و بعضی پس شونده *پوش* کوچیدن *احمد علی* نام ایلی اکبر
 آمالین ادب و پند *پود* رخصت کردن *سمع* گوش *امر
 ناگیر* اینمرا دازان مرگ احمدی ایلی مذکور *آمدار* جمع میرزاز *مصادقت* دوستی
 با اخلاص کردن *خواهش* جمع غامض کلام پوشیده دور از فهم *کنون* پوشیده
 ضمیر دل *مکاین* جمع نگین جای پنهان شدن *قوله* از قوه فعل آرند
 یعنی از بلون به ظهور آرند *مناونت* مد *نشار* حال *طراز* این جا
 معنی حقیقت و مرشت *ساجی* جمع سنی کوشش *مشکور* پسندیده *نواع* جمع
 لایع روش شونده *آوردنک* تخت *عاشره* دهم *قرن* مدت سی سال
 یا صد سال و این درست تر است اگر چه در تعیین مدت آن اختلاف بسیار است به سبب غم
 طنبلی و افزود که عیش و ترانی بزی یک قرن و آن طفل صد سال بزیست *لکشت*
 نهر شدن *اغراض* جمع غرض *مبارین* جمع میوه برکت *وسع*
 کشاده *انعام* قسمت یافتن *دره و اعط* گردگر فزونی *آقدهار*
 قدمت و توانائی حاصل مصدر *نهرت* اغیار *جبال* جمع جبل کوه
 مزلله پیچیده *قلاع* جمع قلعه *حصه* سنگم *تارک* سر *اسکبار
 و اسبجبار* گلانی و بزرگی *سیردن* قطع کردن راه *تباہین* اختلاف
 آوضاع جمع وضع حال *الوار* جمع غور *پود* دوسم *برخی*
 اندکی *نیم* جمع نسبت *آمود* پر *مرأت* آید *اشراقات*
 جمع اشراق درخشیدن *عالم قدس* عالم پاک که مراد ازان عالم بالا است *نخی*
 و مخبب *پوشیده* مویکب *گروه سواران* قوله مویکب والا *این جا

این جا است ره بطرف موکب اکبر پادشاه . نسخه . گرفتن . ولایت .
پادشاهی * استخوان * استحکام * سهم * شریک * تبدیل * سم سنگ
نزاهت * پاکی و یکوئی * مرکوز * پوشیده * دکام * جمع حاکم * سایه *
جمع کسب * غازی * نبرد کیش * شاهت * چست و توانا شدن * بدل *
جنگ * عطیات * جمع عطیه بخشش * سپرده * نو * گذاشت * سیر * مانوس *
الفت گرفته * آفتاب * جمع قصه عطر * نواذر * جمع مادر نایاب * صنع *
پیدایش * عجرت * بند گرفتن * دلی و دمو * هر دو نام جانی * تصادف *
اتصال * ترالم * گرد آمدن * گریه * پشه خاک * ادام * جمع وم
غور * گذشتن * طرق * جمع طریق * ماله * خون ناگ * خریده * تبا
تهه * نام جانی * توله غری ملکوت روز افزون * یعنی بجانب مغرب ملکوت اکبر
و ظاهرا این همه صفت حاکم تهه واقع شده * توله برزیر وستان آن مرز بوم را مدلت
نمی سپرد * . این همه صفت حاکم تهه واقع شده و معلوف است برجه که غری ملکوت روز
 افزون بر ساعل دریای شور است و این همه صفت تهه است پس در رسم و ست لازم
 می آید که همچو معلوف خود این همه هم صفت حاکم باشد نه صفت تهه تا که معلوف و معلوف علیهِ
 هر دو باید یکدیگر درست باشد و ظاهرا همه غری ملکوت را صفت حاکم گفتن دور از عقل می نماید
 بر ساعل دریای شور و ذات حاکم خود واقع نیست لهذا توجیه آن باین طور می کنم که هر چند همه غری
 ملکوت الی آخره صفت تهه ظاهراست اما من حیث المال صفت حاکم تهه است باعتبار
 متعلق و تقریر توجیه باین عبارت حاکم تهه که تهه وی غری ملکوت روز افزون بر ساعل
 دریای شور است می تواند شد و دیگر توجیه وجه در امثال این مقام بدل ظهور می کند
 و آن این است که چون مرکب اضافی معلوف باشد و به وی صفتی مذکور گردد گوئیم که آن
 صفت صفت مرکب است نه صفت یک جزو آن لیکن این قدر است که در تعلیل عبارت

تفاوت است گاه تعیین آن صفت بخرد اول باشد که مضاعف بود و گاه بخرد ثانی که مضاعف
 الیه است چنانچه بگوئی تحت باد شاه که فاکر ربه است وقت باد شاه که نوشیروان
 مدلت است پس مرد و فقره صفت ترکیب اضافی است ز صفت یک جز و از آن پس
 در خصوص است جمله غرای مساکت الی آخره صفت مجموع فقره عالم تته واقع شده صفت یک
 جز و از آن ساعت * یاری کردن * نظرت * شکیافتن و غور کردن و مراد
 اینجا غور و تأمل است و در نسخه مطبوع این لفظ بحرف قاف ظاهراً غلط طبع شده بحرف فاباید
 نوشت * رفایت * تن آسانی * زهار * امان * آویا * جمع و آن دوست * قاهره *
 غلبه * مُردسه * نگاه داشته * ملوبات * جمع ملوی پیچیده * نادیب *
 ادب دادن * دوخش * جمع و خش رنده * هایم * جمع بهیسه جار پاییه * سهرت *
 سرشت * سواد * مکر دیگر دشمن * ساکن * جمع سکن جانی ماندن * شعوض *
 پیش آینه و مراد از آن اینجا ایزاد میده * تواضل * جمع قافله * قولی شدر * بعد
 این قول لفظ بود که خبر قول از ملوبات ضمیر الی آخره تواند متد و است * راشید *
 رام شدن * قطع انظرین * رهبران * تهیب * ترس دیم * جبال *
 جمع جبل رس * تولد بزوخ * رقعه * دستور سابق بود که چون مردمان را در جنگ
 اسیر کرده می آورد و ندی فروخته * بلوچ * قومی باشند صحرائی و کم عقل و شجاع * رجا *
امید * انحراف * روگردانیدن * تولد راه * می گرفته * بنی رهبری * می کردن
 * بنما * نارنج * کنه * زرد که راپد اران از سوداگران ستانه * برگ * سامان * ریات *
 جمع رایت نشان * تخت * غور * مُجاهدان * کوشش کنندگان * غاشیه *
 زمین پوشش * بدائع * جمع بدیع نادر * سواج * جمع ساج ظاهر شونده * بدم *
 ویران کردن * مبارزان * جنگ کنندگان * بیگار * جنگ * سومات * نام
 بنده است مشهور * ساحل * کناره دریا * خوزه * کناره * مُعظم * بزرگ

بزرگ و اعلاى نهر نهر * دام * تا آن وقت * بلاده * جمع باده شهر * شمال * میل و
رفت کرده * کفیان * از حد در گذشتن * ماله و خانه بس * مرد و نام جای
قول بران الملک را حکومت آن آه * باید دانست که اول نظام الملک برادر
بران الملک حاکم دکن بوده است اکبر علت ظلم او ملک از قبضه اختیار او بر آورده سپرد
بران الملک فرمود و بعد چندی بران الملک سبب شک طرفی و کوتاه حوصلگی خود از جاده
اطاعت اکبر انحرافت و رزیده دم استئصال زد * مناودت * بازگشتن
خصله * سنگ دان مرغ و این جامه ازان هست * استئصال * تنها بکاری
ایستادن * سبک * راه * استئصال * از پنج بر کدن * عساکر * جمع
فرستاد * ظرف * پیر و زنده شدن * سرکردگی * مزد داری * غره * سپیدی
پیشینی * قره * خکی چشم * قول بسیاری آن ملک آه * ظاهر آنست که لفظ
بسیار مضامین بسوی آن ملک است یعنی اکثر آن ملک و در مصورت و شش بای تخمائی
بالفظ بسیار غلط باشد چه علامت اصانت فقط کسره است و حاجت و شش بانیست
اما در بعضی نسخ بعد لفظ بسیاری لفظ نرفته بنظر در آمده پس برین شده بر معنیش آن تواند
بود که زمان بسیاری برین سر نیامده بود که تمام آن ملک و وسیع را در حوزه تصرف در
آورده * او دیر * نام جای * تعداد * شمار کردن * تعداد * نعت * السط
کشاده روشن * سند * کافی * اعلان * آشکارا کردن * استعداد
نیک بختی یافتن * آشنال * جمع شغل کار * ارزانی * سزاوار و مسلم
دولت داداد * مراد ازین دولت اکبر پادشاه است * آشا * میان نهر
درازگونی * شومی * عرصه * کشاده * منازعت * دشمنی * ظاهر * جمع
ظهور جای ظهور * مقرب * از یک کرده شد * سط * بستر * سموع * شیده
ایستاد * شمالی * قول بحسب غرض و مت آه * یعنی بحسب مصالت و وقت

شریک منصفان بودند * طوفان بی تمیزی * قه و فساد * لاسلدا * لذت
گرفتن * تعویق * دیری * تولد فرسایدن ایلمی در تعویق آه * مخفی سنا که در ابتدا ای
کلام ذکر خصلت مولانا حسینی که تولد او را می خواستم که رخصت کنم بشهر آنت بود این جا
در مکتوب بی گوید که فرسایدن ایلمی در تعویق مانده پس این عبارت را با آن عبارت چه
ربط باشد لهذا در جواب این می توان گفت که از آنجا که دستور مصلحتین که با است که
چون ایلمی بادشاهی را رخصت می کنند و جواب نماند که مصوبش می آید می نویسد آنوقت
ایلمی را از جانب خود نیز روان می سازد پس گویار و انگلی این ایلمی از مستعانت رخصت
آن ایلمی است بنابراین درین جا تعویق روانگی ایلمی خود را حقیقه تعویق و رخصت ایلمی
دیگری قرار داده چنین نوشته باشد * واقعه * بلای که تازه برسد * ابتدا * بلا
* اسلا * پر شدن و این جا مراد از آن بد معنی است * مَلَائِكَةُ الْأَوْكِيَاءِ الْعِظَامِ
وَحَلَامَةُ الْأَصْفِيَاءِ الْكِرَامِ * عمده دوستان بزرگ و خلاصه برگزیدگان بزرگ * دودمان *
خادمان * برپین * ظاهر کننده * دسائل * جمیع وسیله * رسائل * جمیع
رساله خط * ترخیص * ظاهر کردن * ترخیص * استوار کردن فقط

تشریح مکتوب دوم که بعبه الله از یک نحو دریافت

این مکتوب است مشتمل بر ثلث استحقاق محبت و صفای باطن و اظهار عدالت و دین داری
و در جواب مکتوب عبد الله خان که مترجم بر ظاهر داری و ممانعت ارسال رسال و رسائل
به جهت شنیدن خرافه ا که با دشته فرستاده بود * اسام * خویش را به
نشانی مخصوص کردن کلام مصداقت اسام کلامی که به مصداقت نشان کرده شده
است مصداق معنی مغلول * موالات * یابم دوستی کردن * ملاوی * جمیع
ملوی نورد * فحواوی * جمیع فحوا معنی و مضمون * تمیقه * نوشته * اعنه *
خوب * معالی * جمیع ملاء باند * صفت * بر * اُبت * بزرگی

بزرگی * فارس * سوار اسپ * مضار * حیدان * ایالت *
 سیاست کردن * مرتقی * بالادیده * شاه * خطه * خضاده *
 بازویی در * نجات * دوستی (یا یکدیگر نمودن * واکت * ششم * همه هرگز
 * مطرح * جای انداختن * آشفته * جمع شاع روشنی * نوارق * جمع بارق
 روشن شونده و مراد از آن روشنی * نمایی * جای ظهور * شوارق * جمع شارق
 روشن شونده * شید * بلندکننده * بجعت * نهادن و دیگری حاصل مصدق * بصمت *
 بزرگی * مؤسس * استوارکننده * جانت * ویرانی نمودن * المانز
 مِنْ مَبَادِي الْفُطْرَةِ بِمَعَالِي الْهِمَمِ الْمُخْتَصِ بِمَعَالِي الْقُوَى بِعِلَالِ الْبَنَمِ * آن کس
 که رسیده است از آغاز خلقت خود به اقصای بلند آن کس که خاص کرده است *
 برکت های رسیدگی نتمهای بزرگ * قول آنکه بخش برده از آید امید رنگ * بنی
 عبداله خان آزدی هر یک که که در پنج خود آن را بر کرت * آشفته * آشفته
 رنگ سیاه و سفید داشته باشد * نور * مردانگی * آدم * آسف سیاه * لا
 زالت اركان محبته مشيد بالان و ام * همیشه ماموستوهای محبت او بلند * وقوانم
 دولته موسسه بحسن الانظام * و همیشه ماموستوهای دولت او استوار کرده شده
 به یک انظام * مدرج * شامل * شامل * شید * بلند کردن
 * قول را بطلت آه * میندازد و قول ظهور پیوست خبر آن یعنی از رسیدن خط شمار باطل
 محبت ظاهر گردید * قول مورث صفای باطن آه * ای بیدارکننده صفای باطن شما گردید و قول
 منراجمای باطن و ظاهر اود آن * الهامات * جمع الهام در دل انگندن * منالیم *
 جمع مسلم نشانی که بر راه بند * انس * خوگر کن پیگری و این جابجی خوگر نه مصدق و معنی
 مفعول * منالیم انس * آگاهی و اطلاع که از آثار عالم بالا بهم میرسد * توغی * قدرت
 دادن کس را بکاری * آزل * زمانیکه آن را آبدان باشد و یای نسبت است

در آن توفیق از لی توفیق الهی * معاشرت * بدو * ششانی * گنجیانی * منال * صنعت
 * خطوط * جمع خط خوشی و لذت * قانی * تربیت شونده * مسئله ات * جمع مسئله
 لذت * قولیازمند و نگاه الهی * مراد از این این جا کبر پادشاه * مدارات *
 آشی کردن * مواسات * بیگونی کردن * مخاطفت * مهربانی با هم کردن
 * ظرفیت * آسایش دادن * آرزو * این لفظ مرکب است از ارج و بند
 ارج یعنی قدر و منزلت و منه یعنی صاحب * جل * بر درگ * علا * برتر * و گاهی
 با الله شهدا * و در اگاهی است برای شهادت * تقیم * کشودن * ستان *
 جمع سیاح پانیده زمین * رین سکون * پناهی همه دنیا که زمین خارج و بیای محیط است
 * سیاحان * جمع سیاح بسیار سیر کرده * سواد اعظم * اقیم بزرگ * چهار دانگ *
 دانگ ششم همه مهر جزو سیاحان و محاسبان زمین را سوا می در یاشش دانگ گفته اند و
 هندوستان از آن چاره دانگ است * شخص * خویش * دریای محیط * سمندر
 * مخلوقان * مخلومان * مخلور * مرکوز * قولی مخلور رنگ آه * پوشیده مانند که
 جهات بالایش نهادن و پوشیده و این جالفظ مخلور پس ظاهر آنرا لازم می آید اند اجست رفع
 که از قدر جهات باین نحو از جنس امور یک پیش نهاد هست می تواند شد غیر از این امر
 خطیر امری دیگر مخلور خاطر مانعده مناسب می نماید * استال * پیش رفتن برای آوردن
 چیزی * معلوت * باز گردانیده * استیال * ششانی * شیهه * خو * تویمه *
 درست * صمیمه * آینه * نسبت لاجته * دوستی و محبت با نفس
 * و داعی * جمع داعی باعث باید دانست که عهد الله خان بحسب خط اکبر که مشعر بر صفت
 دوستی و عهد و پیمان اکبر بوده است نوشته بود پس شاه اکبر در خط هذا ابتیارت
 ابتیای علوس و غیره دفع در آن می کند و تمهیدات مقتضای اخلاص و دوستی با اختصاص
 خود می فرماید و می نویسد که هرگاه شیهه تویمه ما با سر بند بجان چنین باشت پس باشما که

که این قدر و این است و در میان اینست نیز از یک جهت منسوب به ما خواهد شد ۱۰ اینها
 است * حیوان * جمع مانع * ریح * کیفیت * انعام * چشم پوشیدن و
 کمال گرفتن در سبک * قول را در سبک طولی * و این قول لغظ در زمانه و رنگ بعضی
 و تمام است دانستی است و مان بگویش عید امیرخان رسیده و و ده که اکبر
 و عیسی مداحی و پیغامبری در سبک و عید امیرخان با صفای این حال بر محل حلقه منطوقی اظهار
 قطع رشته محبت کو نمائست در باب حال رسن و رسا تا که از شده و بد پس انبر
 برای دفع شبهه عید امیرخان در جواب خط اومی و پس که اگر در این باب کنی ماکردن
 فصیلت بر کنی کردن دانست اما با لکن چشم پوشی از ان امر نیز مثل در از ی کلام کنی الحقیقت
 نزد همه زشتی و قبح آن ظاهر است نالایق پیدا شده اکتفا باین قطع نمودن * قیل این الاله
 ذو و لک * قیل ان الرسول قل کھنا * گفته شد که نه اصحاب فرزند است * و گفته شد که
 رسول جاودگار است و عیسی مخرجه رسول صلوات الله علیه و سلام درین * ما بین الله و الرسول
 معا * من لسان الورد علی کلینا * خدا و رسول تجات یافتند از زبان خلائق * پس
 چگونه پس تجات یابم * بدو * ابتدا * بگوین * هست کردن * ششم * پروا قیاب
 * مکنم * جای نظر * قوله صبح ای دو نمون * ای از ابتدا ای پیدایش خود * تویم *
 راست * ثبات * دین * سبک * راه * الصک والدین تو امان * ملک و دین هر دو
 امر از اندیشنی تا و قیام آن بر باست آن دیگری بر باست و قاعده اکثره این است که اگر
 یکی هر ادبی میرد آن دیگری هم راه هم بگیرد قائل بر همین معنی نظر کرده ملک و دین را
 تو امان قراه داده زیرا که ظاهر است که بنای ملک بر دین موقوف است و ثبات دین
 منحصر بر تشرع معاش غروی به دین مفلس ثبات و قرار و انشاید پس اکبر بر ابطال شبهه
 عید امیرخان این قول را اسناد آورده باین طور که اگر در دین ماضی راه می یافت بگو
 ملک ما نراید و ترقی می پذیرفت * قوله ایلی قاطع و جیبی ساطع * باید دانست که کسره

بلام انحراف و دلیل به جهت توصیف آن به لفظ قاطع کلیات به جهت و این که در نظر جهت
 اما از اینجا که بعضی فصحی. امثال چنین تراکیب است یا به جهت نظم و ترتیب زائد می کنند که این نیز
 نظر بر آن در هر مقام آورده * راسخ * المنوار * جوامع * جمع جامع گرد آورده * جمع
 جمع است جوامع بهم نیز کیب مقلوب یعنی بهم جوامع * هم موصوف جوامع صفت *
 نسبت یا ضمن * است * انما منسوب بطرف عدالت * بعضی مفعول * در ایک *
 جمع او یک تحت * کاف * به * بدائع * جمع بدیع * دارد و عجیب * و دایع * جمع
 و دیگر امانت * حضرت * درگاه * صمدیت * بی نیاز شدن * باع * بسیار
 * وسید * کشاده * فسیح * کشاده * متر * جای قرار * آئینه * جمع مکان
 * محال * جمع محل * خاخر * جمع خاخر سم سوره * قبول * جمع قبول اسپان * کمات *
 جمع لیه و وضعی * سیوت * جمع سیف شمشیر * خاقین * جمع خاقان * کنایس *
 جمع کسبه عبادت گاه ترسیان که در هند با هم گرجا شهرت دارد * بخذلان * خدای
 * ایشان * بی گمان شدن * اَلْحَمْدُ لِلَّهِ تَعَالٰی وَ تَقَدَّسَ * احسان برای خدای بر زود
 پاک * جود * جمع جودشکر * هود * باشد * ملک هند و بعضی گفته جمع بندی * انضباط *
 درست شدن * مصداق * تصدیق کنند * چیزی * قوله احسن کما احسن الله الیک *
 یکی کن چنانکه یکی کرد خدای تعالی بسوی تو * تمجید * گسردن * رامت * مهربانی کردن
 * تاسیس * بنیاد کردن * اشاعت * پراکنده کردن * آمانی * جمع اُمید آرزو
 * رشکات * جمع رشو آینه از جایی بکده * کتاب * ابر * مطرات * جمع مطر
 باران * ایشان * نعمت دادن و دست نهادن * بدو * راپر * گفتار * جمع کار
 مکر * جزائر * جمع جزیره قاپو * تندی * ظلم کردن * زائران * زیادت کنندگان
 * حرمین الشرفین * که در نزد بزرگ * زاد محمداً لله شرفاً * زیاده کنه اند بزرگی آن
 برود را * بسبک راه * مانع و مزاحم * قول پیش نهاد خاطر آه * ای چن ازین

میرزا شمس * علی * عبد الله خان * نجیب * جای بر بیکردن * خیمه * خیمه * خیمه *
 جمع مراد ذی آنجا بالائی خانه کشند و آنرا در بندی ستمایه گویند * خیمه * خیمه * خیمه *
 نردان * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه *
 در بای * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه *
 یکی از ذات * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه *
 طلوع و ظهور و دو یک * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه *
 * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه *
 * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه *
 مجلس * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه *
 مجلس * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه *
 جمع حقیقت ثابت و سداوار * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه *
 دقیقه نیز بار یک * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه *
 گرفتن * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه * خیمه *
 میرزا و فرزند او ظاهر از اکبر باغی شده باجم غیر و لشکر کثیر جهت مقابل و بمقابله عبد الله خان
 بابای اکبر بطرف توران رفته چند بار با توج طر مروج عبد الله خان جنگ و مقابله نمود و
 از قضا که هر دو نفر بر زمین خورده و بعد فتنائی عبد الله خان خطی مکتوبی خدمت
 مددات اید او ذلت و خواری که از دست لشکر عبد الله خان و دشمنی جدال و قتال نسبت
 شاهرخ میرزا و فرزندش رسیده بود با اکبر اقام فرموده بود پس اکبر در جواب مددات
 عبد الله خان می نویسد که هر سه او تنهایی که با و رسیده هر یک فعل ناشایسته او مقتضی آن
 بود که حال تنهایی او نا این جا رسیده و هر تنهایی که با و رسیده از الهام ربانی بوده است
 و شاهرخ میرزا چون بعد از آوارگیهای چند در چند البتة درگاه امن پناه آورده و غیر از آنکه
 قصیرات او عفو فرمایم صوفی نظر درینا مدد امید از شایسته آنست که از جرایم او و گذراند

کز رده * خواهر * گمراه کردن * مراد * جمع ماده اصل * در جزئی * سایل *
 کاهلی * زلات * جمع ز قندوس * جمع * جمع * جمع * جمع * جمع *
 مذهب * مرعی * زنگنه * شده * کماله * نام * کردن * اسیر * حادثه * خزان *
 آمریزگی * حاصل * مصدر * در صورت * خوشنودی * اسکندر خان * پد و عبد الله خان *
 با کسی از خویشان عبد الله خان * داده است * اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ رَوْحَ کَیْدِ اَمْرِ دُر *
 آخرت و نت جواب و سوال دلیل کنی او این همه دعای مستثنی عن غفرت نصیب
 او باد * تاب * جای بازگشت * ثبات * مهر و سردار کردن و با کس نیستی و مرداری
 * نصاب * جای بازگشت * تو که میرصد در جهان * باید دانست که میر باشد بهانی است
 که دی است از و ان که خود شخص عالم و خوش طبع بوده است و در سنه سی و یکم از جلوس
 مقدس پادشاه اورا با شاق حکیم مہام جهت تعزیت اسکندر خان نزد عبد الله خان سفارت
 فرستاده بود گویند میر موصوف اول بذریعہ مشیخ عبد اللهی اسناد پادشاه بعد از انای
 مہاک محروسه سر فرار بود و در وقت شہزادگی عرش آشیانی بطور ظیفری ماند
 و در هنگام شہزادگی سلطان نهایت اورا دوست میدارند و روزی با سید مذکور عهد
 می فرمایند که اگر بخت پادشاهت بر ما میرسد هر قدر قرض که دشمن است ادا می کنم و یا هر منصبی
 که می خواهی بدی و یا هر چه از جلوس میراد در هر دو امر مذکور بخاری کنه میر ادا می قرض بر دشمن خود
 گرفته منصب چهارم را می و خواست عرش آشیانی بر منصب مذکور خدمت صد را انای
 مہاک افزوده عزت و اعتبارش فرادان می فرمایند و بیست سال عمر داشت و اصلاً
 در پوش و حواس او حلی واه یافته بود گویند منت استخوانی مانده بود در خانه همیشه بر بساط
 ناتوانی افتاده می ماند در سنه هزار و بیست و مرغ و حسن آشیانی بخت پروازی کند فقط * آغا حکم *
 جمع اعظم بزگتر * یکبار * جمع کبیر بزرگ * آفتاب * جمع نشی بر پیرنگار * تراخی *
 دیری * آنروز * نمونه * تحویل * سیدی حاصل مصدر * مقتضا * پسندیده * خرا .

* ابرو * * خنجر * * آگاهی * * آوان * * خازنه * * کیلی * * کیان جمع کی
 یادش * بزرگ * دور * کیلی * های * است * * چاهپاش * * ستم * * ابر آوری *
 ابروهای * * قول * * استقامت * * کند * * * * * * * * * * * * * * * *
 یعنی درود خلا ایشان موجب خوشه کی و شادمانی شد * * و بهیم * * ناج * * قول
 سخنان دلاویز و وطنی آه * * یعنی هر چه بخار خبرین شمار در باره * * ناکه مبانی محبت و
 نشیمن ارکان مروت بخان دلاویز مرقوم فرموده بودند و ترجیح یوست و بنایت پسند
 خاطر اماده از ان جا که این نیازمند درگاه الهی از ابدای سلطنت رانی همواره با کس
 و ناکس غیر از دوستی و آشتی منورند از دس با آن برگزیده علایق حراتی و دوداد
 هرگز که خاطر تو در نظر ما خواهد شد * * قول * * و آنکه در دیر خستادن نامهای گرامی آه * * باید
 دانست که عبد الله خان از خارج دعوی خدائی اکبر دریافتی از سال رسن و مسائل
 موقوف نموده بود و اکثر خلوت از طرف اکبر شمر استفسار و به عدم ابلاغ ایجابان و نگارین
 نزد عبد الله خان روانه می شد عبد الله خان پس از مدتی در جواب خط نوشت که بگوشت نرسیده
 بود که شما سودای دعوی خدائی و پیگیری در سر دارید ازین مکرر ارسال قاعده و اظهار
 دوستی قصوری راه یافت اکبر این معنی دریافت و در باره اجتناب و احتراز از ان دعوی
 عبد الله خان می نویسد که هر چند در ماده دریافت و ریاست و به عدم اظهار لوازم و رسیدنی که در مکتوب
 شما نگاشته بود و خوش نمودم لیکن اصلاً مفید و معلوم نشد چه آن وجه محض بی معنی است
 * قول * * ختم * * بود * * یعنی گذشتی * * ختم * * بود * * که بالا مذکور شد * * * * * * * * * *
 دلان * * مراد از ان عبد الهی و محمود الملک و موصوم خان و غیرم از امرای باغبان که
 در نگار بودند * * فراق * * شکر بند * * سالوس * * که و فریب * * قول * * اگر چه ی از راههای
 و رگاه آه * * شرط * * قول * * سهوا و از دوستی الی آخره جزای آن * * * * * * * * * *
 * میرین * * آفتاب و مهتاب * * * * * * * * * * * * * * * *
 *

مذہب * عقل * جمع نکات مذہب * آمثال * جمع مثال که معنی فہائی است و در نسخہ
 مطبوعہ غلط طبع شدہ بخش آئینہ یاض باید نوشتہ توحید * سرنامہ * وقوع *
 برتر و بلند * فضلنا هم علی کثیر من خلقنا * فضیلت و برتری دادیم انسان را بر اکثر
 آن کہید اگر دیم * کوہ شب چراغ * گوہری را گویند کہ در شب مانند چراغ روشنایی
 دہد * اصحاب عقل * این شرع * ذکا * عقل * ارباب عقل * حکما * قولہ
 و اکنون کہ دانش پناہ پیش دسگاہ مولانا میرزا جان * باید دانست کہ میرزا جان باشدہ
 نوران شخصی فاضل فہمیدہ بین و مذہب بودہ است اولاد رسک ملازمان عبدالمہ خان
 منسک بود چون عبدالمہ خان ضعیف دین او دریافت از بارگاہ خود او اہد ساخت بستر
 بجانب دولت نصاب و بہ بارگاہ غربا تآب محمد اکبر بادشاہ مشرف می کرد و بہ ملاقت
 و زیارت خود در مصاحبت از دیگران گوی سبقت و در بودہ بہر طریقہ کمی خواست اکبر را
 بدان مائل می نمود گاہی معجزات اکبرہ لائل ثابت می کرد و گاہی بر این الوہیت او بابت
 می آورد و رقمہ رفتہ این خبر عبدالمہ خان رسید عبدالمہ خان بدو یافت این معنی بر ہم شدہ
 ایامی و باب ممانعت او سال و سال در سائل با کبر فوشتہ و دہس اکبر بابر دفع شدہ
 عبدالمہ خان می نویسد اکنون کہ دانش پناہ مولانا میرزا جان کہ چندین صفات موصوف است
 ہر چند بادشاہان دانشور و اسم نشینی باین نوع مردم می باید اما پیداست کہ جائیکہ خرد و در بین
 شما خواهد رسید فہم میرزا جان مذکور بآن نخواہد رسید ازین جهت شما از ملازمت خود او را
 بہر طرف فرمودید بشرط ملازمت ما مشرف کردید و عبارات ازین جهت مآلفظ کردید
 در نسخہ مطبوعہ فرو گذشتہ و چون بر فطرت صاحبان عقل و فہم لازم است کہ دین
 و نت عقل را مطلق نگذاشتہ ہموارہ استمداد از عقل طلبند خصوصاً در وقت صحبت
 با خواہدای سبہ دل کہ از برای خواہش جاہ خود از آیات قرآنی تغییری کنند ازین رہگذر
 دل دانش گرین سن ہموارہ بہد میرزای موصوف و در تحصیل مرصعات الہی و جفرہ می باشد

باشد نه آنکه در جای شربت محمدی انحراف و رزید ایم چنانچه طبعان بصورت نموده شهرت
 داده اند * مناشس * در مکانی کردن و آنچه بان زندگانی کنند * مکاد * عالم آخرت
 * تجملات * بمعنی تحمل و تحمل است که مراد و غرض از آن بیان و استنباط محتاج باشد
 مثل لَقَدْ كَلَّمْنَا نُوْحًا كَیْفَیْ خَرُوشِدَه است در قوله تعالى اِنَّ الْاِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا اِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ
جَزُوًّا اِلَىٰ اٰخِرِ الْاٰیَةِ تحمل است و مراد آن معلوم نبوده پس بیان کرد آن را قوله تعالى اِذَا
مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوًّا که آیه به تحقیق انسان پیدا کرده باشد است خر و شیده و مراد از
 خر و شیده مفهوم نشد پس بیان کرد آن را قوله تعالى اِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوًّا و قیله بر و شرو بلا
 می رسد ناشیکند می شود پس مراد از خر و شیده واضح گردید * تخصوص * جمع نص آیه
 فرقانی و حدیث صحیح و غیره با کلام واضح که معنی آن روشن و واضح باشد مثل قوله تعالى جَاءَ
الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ آمد حق و نیست شد باطل پس در معنی این آیه جای تأمل و توقف نیست
 * محملات * نصوص * آیات * محملات * تاویلات * جمع تاویل گردانیدن کلام از
 ظاهر محملات ظاهر * تسویلات * جمع تسویل آراء استن گاری * سائل * جمع سائل سؤال
 * تجندین * جمع مجتهد راه صواب جوینده * تسبیحات * جمع تسبیح بیرون آورده
 شده و تحقیق کرده * تأمل * جمع عقیده آنچه در دل مقرر شده * تأمل * پیشین * تأمل *
جای کردن * آقاول * جمع قول * حافظ * بسن * تقص * جست و چو کردن
 * توارد * جمع توارد جای فرود آمدن * تسمیع * صفو صفو بسن * موانع * جمع
 موقع بای * منشأ * سبب * علما * جمع عالم داننده * منازع فیه * خصوصیت نموده
 شده دران * کتب * جمع کتاب * مده اول * دست دست گردانیده * تسبیح *
بزرگ و بگنان * تفصیل * جمع تفصیل * تأمل * تأمل * تأمل * تأمل * تأمل *
سرسشت * فطرت * بدان * تأمل * تأمل * تأمل * تأمل * تأمل *
عنا * رج * دارا الوار * دوزخ * ساحت * فساد میدان * ساحت *

بیایش حاصل مصدر . جناب . درگاه . کمر یار . بزرگ . ایمانی . مخلوقات
 . عقال . رس . امجدالس . جمع مجلس . اجمال . کشیده . بی صرفه گو . بیو ده گو
 * مشرب * برای آشامیدن * کذب * شربین * واجب الوجود . هر چه در داند خود
 خود محتاج غیر باشد مانند ذات باری تعالی که در وجود خود محتاج غیر نیست * کوه دستان *
 کسانیکه بسبب بی مساواتی دولت ایشان بمقاصد دینی و دنیوی نرسد * مراسم *
 جمع رسم دستور * فارغ البال * خاطر جمع * بر ایا جمع حقیقه حلی * خاشاک * خانه
 عبادت خان یعنی خانه و معنی عبادت * ناقوس * چوبکه ترسیان وقت نماز خویش
 می نوازند * تولامیز سرباز آه * ای چون این مردمان باما چنین اطاعت کردند ما نیز سر
 نیاز بر زمین خاکساری و نادرک امید بردرگاه خداوند گاری نهاده آرزوی آنها را بداد و
 دهنش بر آوردیم * تولان این کار و بار سرانجام یابد * ای هندوستان از بخاهاد و عتبا
 و غیره پاک شود * قرل باش * در ترکی یعنی سرخ صرقل یعنی سرخ و باشش یعنی سرود
 آن قومی است که گلابی سرخی پوشند ازین جهت آنها را قرل باش می گویند * توله
 والی خود * مراد از ان شاه جناس والی ایران * توله حقوق اسلاف سابقه * حقوق
 مضات اسلاف مضات الیه سابقه صفت اسلاف است * توله سلطان روم آه *
 باید دانست که در میان پدر و جد سلطان روم و اجداد والی عراق عبود و موافق این معنی
 بود که همیشه میان خود اتفاقا دو مرتبه و با یکدیگر معاود و دگر باشند * توله و درین
 وقت سموع آه * درین قول و احوالیه است ای حال اینکه درین وقت سموع می شود
 * توله و در دل چنان می گذرد آه * اول نوشته در دلی چنان می گذرد و باز می نویسد
 می خواهم ظاهر این محض تکرار بنظری آید بنا بر دفع آن باید گفت که در دل چنان می گذرد که
 شرح آن می کند و آن اینکه از اینجا که آمن یگامگی و یکدلی که آن و الا و دمان سالهاست
 که هست و به تجدید چنین و چنان شده می خواهیم که چون نزدیک خراسان رسیده شود والی آخره * توله

تو در سنی آنست * ای حقیقت آنست * حکیم بهام * برادر ابوالفتح گیلانی است بمایون
نام داشت و قریباً هشت سال در سلطنت می گردید اول جهت لحاظ ادب بمایون قلی مخاطب
می شود و بعد از آن بهام عزت می یابد در خطوط ششاسی و شعر فنی بکافی زاد بود و ده است
و نقل در اشعار بهرام بود از دست هر چه اول به منصب تشعبدی و خدمت بگاولی مخصوص
بود لیکن در سنه ۸۵۰ در باب پادشاهی مرتبه بلند حاصل نموده در سال سی و یکم از جلوس
از آنجا که هوشتباری و عقیدت با او در نگاه حقیقت استباه ثابت شده بود با بلخی مگری رود
عبدالله خان رحمت می یابد و از فرط لغت در حق حکیم مذکور این فقرات چند در نامه که بعد از آن
مردم شده بود صورت تحریر یافت و آن اینست اقامت و حکمت پناه و بده مقربان
هوخواه عمده محرمان کار آگاه حکیم بهام و سوا ای این القاب مثل مخلص راست گفتار و غیره
در نامه مصلود است و در زمان غیبت او عرش آشیانی یکم در فرموده که از آن روز که
حکیم بهام از خدمت ما جدا شده در طعام لذت نمی یابم و در سال چهل و سه یکم از و پستار بهجری
بیارضه نسب مرغ روختی پرواز نمود و بسر یکی حکیم صادق و دیگری حکیم خوشحال گداشت
مواجهه * جمع موجد شیفته شدن * تولد موند اشتغال صوری آه * یعنی این بازی خواه
یا دوازده باب ذوق دهد یا بدهد بهر نحو این اشتغال صوری نوعی مانع شده و ایزدی که
مرا حاصل است نیست

✽ تشریح مکتوب چهارم ✽

این مکتوب است متضمن اظهار دوحسی و اتحاد و توحید آدمی و نصائح داند زور و مثلوی
میزدات ارسال مدد کمک و جواب مکتوب شایسته عباس که ششبار اظهار دوستی و وفای
و درخواست کمک و مناوشت بود * آه بیت * خدا * جلی جلال قدس * بزرگ است
بزرگی پاک او * سایه * مانند * نفاذ * جمع نقطه * حق قول * جمع عقل * بدر اول * جمع
بدر اول جوی خرد و این جا مراد از آن خطوط است که بر گرد کتاب می کشند * فهوم * جمع
فهم دانستی حاصل معده * مذرات * جمع در که و یافته * کلمات * موجودات

* تسکینه * کرم و بعد این زبان لفظ مفرد که در نسخه مطبوعه سناست نیست بجای آن زبانان
 که جمع است باید نوشت * قوله که از زبان بی زبانی بر آید آه * یعنی از زبان حال شنیده
 گویائی شده و در نهایت حالت است درین * پیدا * صراحت در آن در تحت و گیاره بلای
 * کلمه * بحر ارباب شکی که بر سر حصار راست کند * قوله اگر جمیع غایب آه * یعنی اگر همه
 عقل و فہوم با معلومات خود بار آید حمد یا کش جمع شوند یک نفر است همه زبان ادا
 توانند کرد اگر چه در حقیقت جمیع ذرات در حمد ایزدی سند و معانی که از زبان حال خود
 بنده کر حمد مقدس او تعالی سرگرم شده ستاقان ثنای پاکش را آرزو مند و مشتاق حمد و ثنای
 او تعالی دادند اما از عہد اندکی از آن بیرون آمدن توانست * قوله طی فیضنا و علیہم
التحیہ والسلام * بر پینا مہر و بر پینا مہر ان وید رحمت و سلام خدا باد و این حمد و عظیم است
 * کمال * جمع بیس پر رگ * خطبات * جمع خطبہ بخشش * مبارک * جمع مبارک بجای آمد
 که از جواب و گل سازند * بیان * بیان * ذروہ * بالای ہر چیز * قوله رحمت آید آه *
 تا اینجا مطلب قوله همان بہر سخام می شود پوشیدہ نماید کہ نظر بقوله پس همان بہر مناسب آن
 بود کہ در اینجا می گفت اسد غای رحمت نازہ یکم و بجای ادا نموده نیز ادا کنیم می آورد پس
 بدستی و توجیہ این مقام انظار می کنیم کہ غرض قائل از آوردن عینہ مبارک است کہ
 اطلاع بر آن معنی شود کہ این عجز و قصور در حمد او تعالی نہ صرف در حق من بہتر است بلکہ در حق
 ہمہ کسان بہتر است کہ در حمد او تعالی مغفرت بقبول خود شوند * کونی * دیوی * الہی *
آخر دی * آتش * ذاتی * آفتابی * کسی * شہدک * نیست شومہ * بنای مطہر * ذات
 باری عزاسمہ * مقل * سایہ * بہد * جمع محدث سنایش * داعیہ * خواہش
 * مقاصد متعارفہ ذرا باب دانش * نصائح و مواظبہ * حکمت عملی * علم باحوال نفس
 باطنیہ انسان ازین رو کہ افعال محمودہ و مذمومہ با اادت از و صادر شود و بعضی از آن
 بر استقامت گفندی و درست کرداری ہم تغییر کردہ اند و آن بر سه قسم است بدنیب

[illegible]

دشت و قزوین * توسیع * خواج خواندن * آنوبه * جمع خوانش * استلال *
 پناه حسن * گل از بین * تو بین گل نه کبک مکتوب * ثبت * نام شهرست
 منصل کسب * غریب * نام شهرست * غریب * سیاح * جمع سیاح *
 * مجمع * الحی قنای الطریق که بعضی ویرانان است * نمرودان * آینه گان * در ده گان
 * کتاب * مجمع شهاب * بطریق استرا * بطریق قریب * بطریق * جمع
 غرضه * مکان مراد از ان شاه طهماسب شاه جهان * هرج و مرج *
 در هم بر هم * اطمینان * آرام کردن * دیار * مجمع دار شهر * باطن حقیقت
 ناسیب * باطن حقیقت * قوت * جوانمردی * تولد درین هنگام * یعنی
 درین کمکه * قول مهم قه بر آه * باید داشت که از فوای کلام معلوم می شود که درین
 وقت قه دار در قه شاه عباس است و نه بدخل میرزایان قه دار و نه بصرف اکبر
 لیکن والی قه دار شاه عباس ناکره قال می افروزد و میرزایان قه دار طرفداری والی خود
 می کنند و نهادنت شاه عباس بی نهایت و عزم کبر است که نوج ظفر موج بسوی قه دار روان
 سازد و قه دار را شهنشاه خود در آرد و میرزایان قه دار را بیزادب دهد * تکامل *
 سستی نمودن * تمامه * سستی * کار * جمع مکره * سستی و رنج * استلایع * اطلاع
 * چهار * آزمودن * تمامه * باطل * کائن * جای پناه * آنوبه * بنده * بنیم *
 نت * قول مخلوط خواشی آه * ظاهر ازین عبارت چنان هویدای می گردد که در میان
 انواج اکبر و میرزایان قه دار شمل شمل است و میرزایان هم مخالفت با شاه
 عباس دارند و از انکه اکبر شاه عباس چنین می نویسد که مخلوط باطل باطل که اول قه دار را
 از میرزایان قه دار بدخل خود در آورم بعد از ان اگر میرزایان از نافرمانی مانده بگشتند
 اطاعت شما لازم شمرده و درین صورت نوج ما میرزایان متقی شده هرگونه ادا ایشان
 بخاکم میکن پس از وقوع اطاعت میرزایان بازمی نویسد که چون میرزایان اولاد

[illegible]

فدان کند. عرض. حب و شرف. ناموس و پنهانی. مشتعل. آتشان گرفتن
 حوله که بر روی زانو در کار دنیا آه. یعنی آدمی در کار دنیا که نباید اوست و دیده و دانسته
 نقصان خود نگذارد و کار دین که باید از وقایع است چگونه شش و شصت باشد پس هر گروه
 از دو حال بیرون نیست یا حی یا قیوم است درین صورت راه را بسته است و بدینسان
 و نباید که پیروی او کند و یا حی یا قیوم است پس درین صورت آن پیروی خود پیما
 نادانی و جعل است لایق ترحم و شفقت است نه سزاوارده اوست و ملاست پس بر قدم بر
 ثبوت این مقدمه باید که دشمنی و بغض با مردمان بسبب اختلاف مذهب نعل نباید. شبیه
 خصالت. قوله از نتائج این شبیه. یعنی از فوائد این خصالت فرائض و صیغی آنست که
 وقت غلبه غضب و ستاها با مشایخ و دشمنان پایمال می شوند و دشمنان دوست ندارد
 دخل که در غیب نمی ماند. قوله انشست. ای باید نشست. قوله گردانید. ای
 باید گردانید. منزوی. پیچیده. حریم. گرداگرد خانه. جریده. تنها. مفرمان. لازم
 گیرندگان. ایضام. چنگل در زدن در کاب سعادت اعصام و کاب چنگل زنده
 سعادت مصدر و معنی قاعلم. خبر دهنده غیب. قوله هنوز آیات آه.
 یعنی هنوز به کشمیر نرسیده بودیم که بهادران فوج ما که کشمیر معین بودند و بحسب
 مصلحت وقت شریک باغیان شده بودند سر آن مایه فساد را بدو نگاه ما آوردند
 مهبط. جای فرود آمدن. استسما. سعادت حاصل مصدر. این. املا آمین
 بی خوف شوند بسبب کسره املا یک الف بیابدل گشت این شد. املا خلاصه
 اقباس. قه که گرفتن و آتش فرا گرفتن کلمات خبریت اقباس کلمات خبریت
 آمیخته مصدر و معنی منقول. تقویض. سپردن. طلوت انس. طلوت مالوس مصدر
 معنی منقول. مرجو. امید کرده است. شمائل. جمع شمائل عادت. مکاید. جمع
 مکیده بد سرگالیدن. نایمات غیب النیب. نایمات حایه و پوشیده. موبد.

* مؤید * مذکور شده

* تشریح نامه اول *

این نامه ایست که بعد از فتح کشمیر متضمن است ای رسال و رسال و اطهار و مقدمات و تخریص و ترغیب آن والی کاشغر مردوم شده . کاشغر . شهریت متصل کشمیر * گرفت انجمن *
دنا * اشکوه * سبابت * زین * کلان * داور * پادشاه عادل * بمال *
همتا و مسل * انگلی * تاج * خورشید آدم کارهای شایسته آه * اکبر والی کاشغری نوبه
که هرگاه عظیم ترا کارهای لائق آن ست که قد و منزلت هر کس مشایخه موافق آن
دوستی با آن کس بیا ند امید از ان فاو دو دگان آنست که هم چنان که باد نشد ان
روزگار نظر بر و تور عنایت ایزدی که د باده ماست سالمه جنان دوستی شده همیشه
بفرستادن قاصدان و ناجیات سهرت بیرای خاطرهای شوند آن گوهر اجل سم لطاف جند بن
و ابطال قدیم زیاده تر از نامه طریق مراسلات کشاده چهره معاذ تمندی و دیک کرداری را
زیب وزینت عشند * صفوت که * خانه بر گریز بهر کین مقلوب * بی حیانه *
لایا کانه و بی تکفانه * استظهار * قوت و پشتی حاصل مصدر * سیرک * بزد گتر
رایان * این لفظ در نسخه مطبوعه عظ طبع شده بجای آن رایات باید نوشت * قول
دورین انگام آه * یعنی دورین انگام که کشمیر رسیدیم معلوم نمودیم که سابق از ین شکاشه
محمد مرا در سم رسالت فرستاده بود این معنی باعث فرید عاطفت شیمیر باشد * قول
چون در یو لا و حادث زده آه * یعنی چون بالفصل شده مراد ای پنج شمار دست سم و
بعدی تر ا قان بنامه شده در رنگاه مار رسید بر حال او نوازش کرده روانه بطریق شمار مودیم
موالین * جمع موطن جای گاه * قول بر توسیده * یعنی ظاهر می شود * قول یکی از طرز
دانان آه * یعنی یکی از همان خود را * دوه * درخت بزرگ * دید وری *
دانائی * سوانح * جمع ساخت * مستخرج تحقیق کرده شده * قول با آویزش دارد *
یعنی با که دوستی دارد * دو فنون * صاحب فنون * فاز * نگار است که زمان

• تشریح نامه دوم که بشر فای مکه معظمه بحر نرفا فته •

این نامه ایست منقسم به الحکماء عزم ارسال ادوارات دعوات و توقع توقف در اسناد
آن بجرت موانع چند در چند و بعد از آن فرستادن آن برای مشغول تفتات که مطلبه براه شیخ
عبد الهی * شرفا * جمع مشریف مرد بزرگ شرقی که اعلی سادات مکه * مغفره * بزرگ داشته
مؤثره * روشنی • ما نهاد الله تعالی عن دما نیم الانفس والا فاق • نکاید ار و آن که را
خدا ای تعالی از بندی ای مردمان و از حوادث جهان • الاحسن لله و کفی والسلام من محمدين
الاجتهدين المصطفين و من عباده الذین اصطفی سما من معشوا الشرفا • جمع چند ثابت است
برای خدا و کافی است آن ندای برای جمع امور و سلام ندای بر مهر بر گیده و بر بنده گان و آنان
که مقبول در مگاه او بند خصم صابر مکروه سادات باد * برای ما * جمع بر یه رحم * مستقیم * نیت
دیده • ثبات نمایه * بزرگ است نیت او * مرو ا اقول * خوشحال * مستخرج
الکمال * خوشش دل * مواظبت * همیشگی * بودن من الوجود * بطوری از اعلواء
تجربه * جمع عاجز * مفرا * جمع فقر * بند و مستور * باندازه آسان دسمل
مواید * جمع ماده خوان * مخلوط * بهره مند * مندی ذ * لذت یابنده
خبر البلا * بهترین شده * أحسن البقا • نیک ترین جای * زیره * گروه
نکته ن فیما لا را نک * بیکه ز ند گانه در تختها در جنت و این آیه در شان کنان
به نزل شده * حاج * جمع حاجی * میر حاج * سردار حاجیان * ادوارات *
جمع اور بخشش * بیع و شمارین و شیع مایه * مصد و هشاد دونه * جاوه * راه
بزرگ * باغیه * سرسش * آشدار * جمع شیر بر * مخیم سدا قات اجال * جای
ور و بزرگنی * کتم * پوشیدگی حاصل مصدر • جید • ذایه • جرایم * جمع جریبه
گناه و جنازه مکرون * جید * بزرگ • ترقیه • آسایش درون • چند وجه • کوشش
مکوبت • در شش بوسه مکشی • شامت • خوشنودن ن رو چ کسی • خیرات مبرات

میراث • مال نیک و پاکیزه • حرمان • نومیدی • طومار • نادر • قوله جدا جدا اسوای مبلغان آه •
 بی محسوب هر کس مذکور جدا جدا از ری سوای مبلغان که جهت تمیز یک در طومار مرثوم شده رسول
 نمود بشر فای و غیر هم رسانیده شود • بار سوزا لکنان • پوشیده • قضات • جمع قاضی
 حاکم • غریبه • نادر • ابتاع • خریدن • قوله و مبلغ و فائده آه • ای مبلغان که جهت خرید
 اشیاء فرستاده شده • اگر در خرید و فایده مضی از مبلغان که جهت شرفای یک و غیر هم فرستاده
 شده در آن صورت باید نمود اینها تعیین آن مبلغ که جدا جدا جهت مردمان مسلول و بین مرسل گشته
 واقع شده • * قیام • * جمع فاجر کار بد کننده • * کمالات اکتساب • * کمالات کسب
 کنند • * مبدء بعضی فاعل • * امانت • * خوار کردن • * اطهر • * پاکیزه • * آذین • * روشن تر
 * انفراد • * دروغ بر کسی گفتن • * قوله نسبت فضائل آه • * باید دانست
 که شیخ معین الدین رساله بنام شاه اکبر تصنیف کرده بود و در آن جای ضمیمه ذکر نامه های
 و اثبات بیامیری شاه محمود و ساجده پس مردمان بدو ایستادند این معنی در بی
 آزار و امانت شیخ شار الیه بنابر آن اکبر بشر فای که عظمی می نویسد که آن سخن انفراد
 و نهیت است هیچ حقیقی ندارد • نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِهِمْ * پناه به خدا می جویم
 از بدی های ذات آن مقریان • * حرفی • * ای سخن • * مقول • * پسندیده • * عقل
 * مقول • * شرع و عرت • * ابتاع • * بیرونی • * صیان • * جمع صبی طفل • * صد و *
 نزدیک • * ابتاع • * جمع تبعه یار • * زمینی که از زمین دیگر جدا و متمایز باشد • * آوریده • *
 جمع دعا • * مأثور • * نقل کرده شده • * ادعیه • * ثوره آن را گویند که از حضرت رسول صلی الله
 علیه و سلم نقل کرده شده است

* مفاد و معانی اول که بدایان فرنگ تئو یونان گفته *

این مفاد و معانی است منتهی بر اینها و الیام و ارتباط و اسناد عای ارسال و ارسال
 * صدر • * اسب • * زوال • * فنا • * مومن • * آمان داده شده • * نظم • * نظام

* اخراج * جمع قطعه گوشت زمین * لامکان * نیست مبلان لای ناخیه مکان جای بودن و بظرف * نمان
 قیام خواب باری رانست کند زیر اگر برای او تعالی مکان ثابت می شد حادث است این
 گویی لازم می آمد * اخراج * نو آوردن * مُدیر * مدیر کرده * مُطَرِّف * اولاًزه
 * امزاج * آمیزش حاصل مصدر * استیاس * محبت * آدواح * جمع وح
 جان * طیبه * پاک * مناشیر * جمع حشر گروه مردم * اصوب * راست تر
 * دیان * جمع دوی رها * اصح * بهتر * سبل * جمع سبل راه * قولر سبایش
 آه * سیدا * و لفظ مادر آن * بکائر * جمع تعمیر بنائی وزیر کی * مُتَبَس * نورگیر
 * ذکایت * تفریت کردن و دست یافتن * سجلی * روش نموده * درایت * داناتی
 حاصل مصدر * عالم ناسوت * عالم جا را ند عالم ناسوت که عالم اجسام است و عالم سفلی هم
 آنرا گویند و عالم ملکوت که عالم ارواح است و عالم جبروت که عالم صفات است و عالم لاهوت
 که عالم ذات است * خائق * فنیات دارنده و برگزیده * مدار * موقوف علیه * کایف
 پس چگونه * بنا و علی بنوا * ای بنا بران * نمت * قصد * قباب * جمع قبه بنای گرد آورده
 چون گنبد خلافت قباب جای قرار خلافت * تجلیات * روشنی * مُحی * زنده
 کنده * الْمُسْتَغْنَى مِنَ الثَّرِيعِ وَالْثَعْوِيفِ * آن کس که بی نیاز و بی پرواست از
 و عفت و نریخت * تَفْوِيق * برتری و افزونی * جَوَاد * همسایگی * نَاسِت * با هم الفت
 گرفتن * تَمَیْش * آرام گرفتن و این جامه ادا ازان محبت * عظمی * بزرگتر * و تَمَیْش
 جمع و قیه کارزار * کبری * بزرگ * احراز * جمع کردن و این جامه ادا ازان تحصیل
 * حُفَّت * قائم مقام * تجادوت * جواب دادن * مِلَّةُ التَّوَالِي وَالتَّوَاتُرِ * پی در پی
 * آواب * جمع باب دروازه * مُتَبَس * آشکارا شده * مُدَلَّل * حجت آورده
 شده * مُتَبَس * دلیل آورده شده * عَفْلا * جمع عاقل * کبر * جمع کبر بزرگ
 * قولر قدر دارد * بینی هیچ قدر ندارد * مساحی * جمع بنی مسناه کوشش * دواعی

* دواعی * جمع دواعی خواہش * جریله * بزنگ * آغمار * جمع عمر * مقاصد صوریہ *
 مقاصد دیویہ * مسئلہات سریع الزوال * لذات زود نیست نموده * تشہیات قویہ
 الزوال * خواہشهای زود ناپذیر نموده * متغزل * نیست و نمیشود * متغزل * کوشش
 کنایہ * ایت لم یزلی * ہدایت الہی * متغزل * محمد بشیر گاہ * جاہ راضی *
 آن حرکت کنی است * سرایہ مطالب * مقدم بر ہمہ مطالب * فایح * شروع * آقارب *
 جمع یارب حاجت * رتبہ * حلقہ از رتبہ * تقلید * رحیل و جران در گردن کردن
 و ابر * تم تقلید اند یعنی گرفتار مذہب و دین آداب و ادوار خود اند * آقارب * جمع
 اقرب نزدیک * سناہ * جمع معرفت مریض نامہ ظرف است بمعنی مغلول چنانچہ
 مقصد بعضی مقصود * دلائل * جمع دلیل * براہین * جمع بران حجت * قول علی غائی
 باید دانست کہ علت چاہ اند * علت غائی * علت قاعلی * علت مادی * علت صوری *
 علت غائی آنرا گویند کہ سبب ایجاد چیز باشد و آن در تصور متہم باشد و کلام و موخر چنانچہ
 نشستن بر تخت کہ علت غائی است و قبل از بنیادی آن تصور می شود و علت قاعلی بنابر کلام
 تحت را گویند مثل بنیاد و علت مادی مادہ تحت را گویند مثل چوب و علت صوری صورت
 و ہیأت تخت را گویند * سفید * قلم * سفید * سفید * سفید * سفید * سفید *
 غیرت و عنایت * قولہ بزبان عربی و فارسی در آورده اند * یعنی ترجمہ آن بزبان
 عربی و فارسی نموده اند * صادق العقیدت والایخلاص * راست بحیثیت * والسلام
 علی من اتبع الهدی * و سلام بر آنکس کہ پیروی کرد در راه درست را با خود

* تشریح فرمان اول شاهنشاهی *

پشاد زاده مراد در وقت مراجعت از کشمیر این فرمانیت مشتمل بر اظهار کیفیت و حقیقت
 وقوع فتح کشمیر بنعمہ ایدہ و عنایت ہی الہی و منعمین است بر غریص شہزادہ مسوی
 ادای شک این چنین غنیمت عظیم * شہ مراد * پسر اکبر بوده است * قلا و نری *

در این لفظ ترکی است * قوله از آغاز و از یک آرانی آه * یعنی هر شصت و نه سال
 است و در اینست خواهند نمود که از آغاز سلطنت دادار جان بخش بسیار وقت و عنایت
 چشم بست مار حیات فرموده * یورش * کوچ کردن * بندگان خدا * مردان از آن
ایمانداران * نویست * مشعل * شاه راه * راه کشاده * قوله از این همه آه *
 یعنی از همه که در این جنگ شرکت کرده و در میان دشمنان و کوهی کشته آمدند * مردان الهی *
مردان نام مایست از مایه های فارسی الهی منسوب به طرف اکبر زیرا که اکبر بعد طلوع خود خود را
 از یگانه یانیده پس از جلوس خود مایه ها منسوب بذات خودی نمود * لاشده * دنی
 * رخصت سنی * اجازت سنی * اعلا * بلند تر * قوله آنها که لکریه عنایات آه * یعنی آنگاه که
موت در محله ما بودند بطور شایسته نمانایی بود و غیره ما بعضی رسانیده به سمع قبول مایستد * قوله
در همان تاریخ * سابق گفته که در همان روز دولت افزود و بازی گوید در همان تاریخ
 ظاهرا این محفل نیز از معلوم میشود لکن تاویل آن باین طوری کنم و می گویم که چونکه اول فرموده
 است همان روز دین شبیه آن بود که ازین روز که ام روز مقصود است زیرا که در
 هر یک روز پنج باری آید پس بنا بر تعین روز ذکر همان تاریخ نمود و امده اعلم بالصواب
 * کل * کسی که سوی سرند است باشد و آن اشاره بطرف قاضی علی خان حاکم کسیر که در جنگ
 کشمیر با تمام میرزا یوسف خان سردار توج عرش آشیانی بانه که اخذ و جرد بگیرش از توج
 شاه ی بقتل رسیده بود و از آنجا که سلاطین بالهام ربانی و انقادی سبحانی بهره مندی داشته او لا
 عرش آشیانی که از راهور کشمیر متوجه می شوند ده آثاری راه بر زبان الهام ترجمان
 خود می آورند که این بیت از کیست و در حق که ام کل بی منراست بعد از آن یادگار او بخیاں
 خود صری سر بر آورده مقابله با پادشاهی نماید پس چونکه مادمش نقره نام بر ناگاری در زمره
 و لبان نام بر آورده بود غل سبحانی این شعر در حق او از زبان غیب بیان می فرماید * شعر *
 * ولا انراست حاسد منم آنکه طالع من آه * * عجبور * گدشن از آب * حاش و کلا *

* دور باد و پاک باد این برد و کینه را برای آخر از آن بخی استنبال می کند * مشت * و است
 و این جابجی خواست حاصل مصدر * آهام * غم خواری کردن * قتل و القاتل *
 زشت انجام * شهین * نام سناره است سهیل بیانی منسوب به طرفت این زیرا که او
 جانب این برمی آید * تولد ولد کرنا آه * زاجام غیر طلال نکردن معنی ولد الرما و لغت
 غیر زنده آبی و در اصطلاح شعر اگرها که در بخ و دیدای شوخ و یکی از خواص سناره بیانی است
 که در وقت به کرمهای میره لهذا قائل طالع خود را هم چون سناره بیانی قرار
 داد و در اینهاش گفت * تولد در اصل * خطائی رفته است * یعنی در اصل همان
 کل بنت برگشته * سبک * رسته * مشت * در آید * کرمگان * لقب
 طایفه است از ترکان که دیگر ترکان را بنایت نامزد و زشت و ناز و ست می دانند
 * کمدول * خواهر و زبیل * گو * فار و مناک * شهرور * نام ماهی است از ماهیهای قادی
 * نام * دوزخ * زسیان * سدا * بکلی * نام جایی است از نیکو * شکوه
 * تولد بنام * لقب پروردگار خود را * یعنی فخری کم بواسطه لغت پروردگار خود * تولد
 اهل خواب * لفظ خواب در نسخ مطبوعه غلط طبع شده بجای آن خوابت بنام فوقانی که
 بمعنی گریختن است * دی ماه الهی * دی نام ماهی است از ماههای قارمی * مانکن *
 جایی بهمان شدن * تشریح فرمان دوم شاهنشاهی به خاندانان در واقعه ایوبی *
 خاندانان اسم بزرگ ادبیرزاعبد الرحیم پسر میرام خان که در این مهابین پا و شاه بوده
 است مولد میرزا لاهوت است در عمر شش سالگی سنه هجری و شخصیت و نه وقت آغاز
 شش سال از جلوس اکبری مدت حضرت اکبر مشرف شد و هنگام عفو آن جوانی
 بطلب میرزا طاهر سرفراز گردید و وقت بیست و یک سالگی حکومت گجرات بنام میرزا
 نام زده شد دوران عین پس از ظهور جهان فشان و دولت خواهی او و بعد فتحبالی او بر سلطان
 مظفر که حاکم گجرات بود بمنسوب پنج هزاری و خطاب خاندان ممتاز و معزز گردید * میربر *

نام او سید واسطه بوده است در اصل برهنی بود و یاد خوان که آثار در بندی بهات گویند
 یعنی سید از افراد فیکه قائم اقبال کسان کسان او را بهلازمت حضرت اکبر و سائید بسبب
 سرائی و لطیفه گوئی و در سببی در سبک مصاحبان انعام یانت و بند رج گوی سبقت
 از همه نمایان در رتبه و مرتبه درگاه و خاص الخاص گردید و اکثر خطاب بادشاهی در حق
 او بدین عبارت می شد صاحب دانش و راجه پیر بر و چون شعر بندی خوبی گفت اول
 خطاب کب رای که قریب معنی ملک اشهر است خطاب گردیده و وقیفه مزاج بادشاه
 بر راجه چینه که راجه نگر کویت بود بر هم شده و او را اعتقاد فرموده و پیر بر را خطاب میبرد که من این
 لغت بهاد است سر فراز فرموده بهداده راجه که در مختار کرده بجانب لاهور و آنرا فرموده
 و در سینه نهصد و نود و چهار بجزی همراه زمین خان کواکب جانب سوادجور و دودال و قنار بکار
 آمد و راجه سابق الذکر اخیر به منصب د و هزارای سر فراده شده و بسیار مرد سخنی بوده
 است و در علم موسیقی و لطیفه گوئی و نکته سخنی مهارتی کامل داشت چنانچه دهره های او در زبان
 بندی مشهور و معروف است * اعترناد * این پنج معنی قوت است که حاصل مصدر است * احقاد *
 دوین جاب معنی نیمه کرده شده مصدر معنی مقبول * قص * نگین * خاتم * انگشتری * سول *
 برهنه * رُج * نیزه * مقصول * صیقل گرفته شده * مخرن * جای پنهان داشتن
 * منارک * جمع منار که چنگ بگاه * مقلد * العیش * سر و ارشک * مقلد * العیش *
مقلد * عیش * مونس * مدم و آرام دهنده * محرّم * آگاه * سرایر * جمع
 سریرت راژ * خریف * هم صحبت * رجی * شراب خالص * بیت * الصحمور *
 خانه آباد و مراد از آن این جا کعبه ایست که بر بنتم آسمان برای ملائک است یا می که که آنرا
 هم خانه آبا و گفته اند * حاف * الصدق * قائم * مقام درست * اعظم * جمع اعظم بزرگتر
 * اعالی * جمع اعلی برتر * واسطه * التمه * دایره بزرگ عقد * منار * جمع منار بزرگی
 * مخرج * جای انداختن * سرایت * در گذشتن از بجزی بجزی الطاف قدمی سرایت

سه ایت اطاف پاکتی اثر وای نسبت است در قدس و این صفت جز برای
 اطاف الهی یا انفات شان که غل اینه اند برای اطاف دیگری نیست * رقوه * بشو
 * خواص * جمع خان لقب پادشاهان ترکستان * قوله بر خور دار * این در اصل
 سه لفظ اند بر خور و دار یعنی دولت مند شو و از آن منبع باش و ذخیره کن برای عاقبت
 * رزالدین * دیر در ترویج امور دین * خانخان * سه دارنده داران
 * چشم زخم * آسیب * آغ غه * جمع افغان خویش بشو * لا غه * یکدیگر را از رحمت
 خدا دور کردن و این جابجی از رحمت دور کرده شده معنی مفعول * خلال *
 در میان * سواری * پوشیده * رؤک * جمع رئیس سردار * توب * عادت
 کردن * شباب * جمع شب راه کوه و دره آن * صواب * جمع صف سخت
 * قوله گران بار شده * یعنی بسیار بار بر خود بار کرده روان می شود * توزک *
 بند و بست * کفل * راه کوه که شوازی بر آن توان رفت * قوله آغ غه ملا غه آد *
 قبل این قول واد علف و در نسخه مطبوعه سهوشده و بعد این قول کاف علف جمع کرده
 واد علف باید نوشت و کاف باید که و ز را که ترکیب عبارت برین سوال است
 ای با وجود آنکه ولایت مذکور در حوزه تصرف در آمده بود و آغ غه از غایت ترس و هراس
 و در خلال جبال پوشیده بودند و روی شکر بی ملاحظه حرم بخاطر جمع نقایص می آید و مزاج
 آسانه بوسی می شود چون امر از برده غیب ظاهر شد بی بود چنین و چنان فساد و حادثه ظهور
 می رسد * عنوان * سران * رنگ آمیز و سوز عشق * لایب و رواج و دنده و سوز عشق
 * نمای * نمایک و یای نسبت است در آن * قلب عصری * جسم * جلباب *
 چادر * شاکلی * ماده * مختص * ناخوش گردانیده * مکه * تیره کرده شده و مراد
 از آن اینجا ناخوش * خاطر در یا مناظر * خاطر مثل در یا آمد و رفت کنده یعنی مثل و در با وجو زن
 یا مناظر بالفتح جمع مظهر که معنی جای بیکه آن آب است باید خواند و آوردن لفظ جمع حمل بر رعایت

و از این خاطر توان کرد * مراج * نزد پادشاه این طاهر را از آن بلندی * پایه * نزد *
خاک که چرخ به زیارت * سواد * زمینی شور که چرخ آب می سازد * نمود *
طی سینی که در سوی پادشاه ان رخ حاصل می شود * قول این سواد * ای این خیال و نیادی
نمود * گری در آورد * قول که آمدن الهی و مردم یگانه باشد * ای آن موانع
آمدن الهی و مردم یگانه است * نفس * چنانچه پادشاه * قول عفو ست آه *
بنی در انعام تجرب و تفصیل پیر بر آن عفو ست را که طاهر در خی او و ظاهری فرمودیم * قول
تا کسی آه * دوین قول لفظ ما جست ست التر آم در بمان دو امرو جست تر تب ام
ثانی است بر اول چنانچه گوئی ناید از خانه بر آمده مرگ آه خورده بنی از خانه بر آمدن
بزمیان و خوردن مرگ همان * قول ما دو چند می خواهیم * اگرچه ظاهر مناسب آن بود
که می گفت که ما دو چند خواسته ایم ما طاعت آن با میست و نه که فصل مانی است و بالا نمود
شد بطور می یوست اما چونکه مقصود قائل اظهار خدایت خود در طریق است را بوده
بنابر ان میست مانی را که گفته میست حال آورده * قول اگرچه بدیده بصیرت آه * بنی
اگرچه در حقیقت سبب نوبه دلی ما این علوب نزد او باب معنی ثابت و محقق گشت لیکن
چون بدوام کار و او بیم این تنباه دل ماند * خاطر نشان * بنی خاطر نشین * قول
که ام دل گرا از بن و اگرچه بگر خون نیست * که ام دیده کرمین حادثه بگر گون نیست * ای
که ام ولی است که به نهادت غم از خوانده بگر خون بنی خون بگر معنی اند و همین است نیست و
که ام دیده است که از عایت اشک باری از بن حادثه بر نگ بگر صرخ و بیره نیست * نمود *
ساکن * کالبد حاکمی * جسم * شیخ سبایی * کالبدی قرار اخی جسم نایاب ار * تر بک
خدا * اتحاد غایب و غایب جمع غیر ست و آن بار اند خاک و داد و آب و آتش و
جسم از بن چار جز ترکب است * موا به * جمع موجود و آن سه است بنات
و جبر انانت و جودات چون در خنان و ما نور ان و سگما و بیره * قول اگرچه همیشه

همیشه جهانی آید * یعنی اگر چه همیشه صورت خیالی و بود صواب بود و منظم حاضر و بیگانه
 تفاوت در نظر دو بین من از بین طلب شنیدن او نیست لیکن نظر عالم بشریت
 یعنی باقتضای بشریت از جدائی ظاهری او در باطنی آینه‌نمان غم دالم و نمود که چهار دست اند
 بیان آن کامر * کرم * پوشیده گی حاصل مسدود * ملای * مرا * میقتل نظام کل *
 خاص نظام همه اعیان خدا * تسبیح مستقیم * راه درست * قولا از اراده خود آید *
 یعنی از گریه و زاری * قولا خود میداند جسمی که آید * یعنی تو خود میدانی که مردمان مفتی
 هر وقت بسیار کمتر اند پس فرض وقت آنکه باوای شکر این معنی که تو از تحقیق هستی
 اشتغال نموده و اوقات را از غنیمت بزرگ شکاری * قولا خیال کند آید * اعیان معلوم کند که
 در وقت زندگی میر بر ترانه اوقات نیست های بزرگ ندای دانستیم الحال یعنی بعد مردن او خود
 خود کند که غنیمت بودن او و چه خواهد بود * و قولا * بر آمدن * و چه خواهد بود *
 شکر یک برکت آمدن آن مثل برکت آمدن ملائک است * تهور * آمدن * آمدن دو چیزی یعنی یکی
 * مروج * پریشان * اصفا * شنیدن * استغنا * طلب غمزدن * چراغ *
 جمع جرم گناه * قولا اسد عای فرمان آید * یعنی در خواست فرمان شای نام کنکار و غیره
 برای توبه بعضی معده * بطور نسوئی * ای بزرگ سوال * قولا درجه اجابت ملتبی گردید *
 یعنی درجه قبولیت در آید * مناشیر * جمع مشور فرمان * نصیبت * جاوی گردن
 * قولا زمینداران آن خالی * ای زمینداران گورات * قولا این طاعت را
 معطل آید * این طاعت نصیبت مهمات زمینداران گورات را با آمدن خود داران الهامه
 مدخل تعلق داشت * قولا و آنکه از فرزندان خود نوشته بود آید * این تقریر سوال
 است و جواب آن نیست او فرزندان او * مشرق * جمع شش نیمه چری
 * تشریح مشاوران شاهنشاهی به خانان *

باید داشت که این مشوریت بشهر بر اظهار سمرت و بهجت بسبب درود ایلی عبداله جان

باشا من و هذا و کون و ان و خوت و مشعل است بر مهانت در خفاست خان خانان ازان
 کبریا ان * اختصاص الحاکم العظمی اعتماد الخلافة الکبری و کون السلطنة العظمی و
موتن الدون الباهیه ذوالخصایل الرضیه والشعایل الصرضیه * توت سلطنت ای بزرگ
مقیم علیه سلطنت بزرگ سنون سلطنت عالی امین دولت عالی صاحب خوابی پسندیده و عبادتهای سواد
* شمول * فرارگرتن * خواجست * جمع عظمه مهربانی * و نور * زیادتی * مراحم * جمع
مرحمت شفقت حاصل مصدر * شبهج * خوشنود * آوان * حکام * آداج * جمع آخر
* خوت * ماه بیت * اوائل بهار * یعنی اوائل ماه بهارگن * تو گمی باید * باید دانست
فایل می باید شخص نویسنده است * ابر آذری * ابر بهاری * آنگار * جمع نظر آبای طوی *
مواد از بهفت سازه آفتاب مهنات زحل مشری مرج عطارد زهره * امهات سفلی
ارده خامراجنی آیت خاک باد آتش * اشفاق * انظام لیکن ظاهر باب افعال از لفظ نسو
در لنت یافته شده * توای نامیه * توای جمع توت نامیه بر آئیده * نورس * نور سیده
* صومعه * عبادت خانه ترسایان که آن وادر مندی گر جاگزیند * زرق * مکر * ریا * نمان
که * افشوده * پای حکم کرده دو زمین * توای خوشبید * این لفظ در نسخه میلوه بخای
بجمله عاطع شده بخای آن خوشبید جیم باید نوشت * افسوده * بسین مطلوبه شده
* تب * رج * اعسان * جمع عصن شاخ * آتش لی ذود * حرارت شمس
* میشود * ظاهر کرده شده * محوس * دیده شده * نور عظم * آفتاب * ربیع *
بهار دور زمینی بای نست است * مقدسان عالم بالا * ملک و غیر م * خط *
زمین کرده شده * غبار آلودگان خاک * انسان و غیره * مضمر عاق * گریه
کیان * شبهج * سازمانه * خضوع * فروتنی کردن * فواج * جمع فوج خوشبو
* درگاه آسمان جاه * اشاره بطرف درگاه پادشاه * دیوان بگی * قسم است از
اقسام کبوترن که نک سبز و هردو باز و دوم و هر سفید دارند * سلطان حسن * نام

نام کبوتر بازیت * همراه و شامل * عشق باز * این جامع کبوتر باز * مخرب *
سرداده * چرخ * قلع بازی * مربی * پرورنده * مربی طبیعت * طبیعت * روح
جوانی * جان * کالیوس * نام کبکبی * بشاخ کبوتر * باید دانست که کم چنانکه برای دیگر
 جانوران لفظ قطعی آورده اند کبوتر آن گاهی لفظ شاخ نیز می نویسند * شیب خان * شخصی
 بوده است که در شناخت ذات مردم مهارت کامل داشت * آناساب * جمع
 نسب ذات * قلی علی * نام کبوتر بازیت که در اوقات بند وستان سه آمد کبوتر
 باز آن بود * بوعلی * بوعلی بن سید نام کبکبی است مشهور * اند جان * نام شهریت از
ترکسان که آنجا کبوتر آن خوب پیدا می شوند * ماورالهر * نام ولایتی است
 * برنایان * جمع برنایان و بای فاصله میان الف اصلی و الف جمع در آورده اند زیرا که
 در وی روح قافه است که هر فظی که آخر آن الف باشد و نسبت جمع آن میان الف اصلی
 و الف جمع بای فاصله در آمد چون دانا و دانایان و جده * بروین * شش ستاره
 اندیک جادو برج ثور جمع شده * گوی بردن در بازی * سبقت بردن * ادلی
آب * صاحب باز و آب آب جمع جناح باز و این آیه است که در قرآن نوصیف طیران
ملاکه نازل شده * منلی زبان * سرزیر و پای بالا کنان بازی کردن * سواست * برابری
 * تولد در جلان این حال آه * یعنی کبوتر آن در میان بازی گری تو هم خواهم شد و حق خود
 بخاطر خود رسانیده بزبان بی زبانی گذاردش پیغام می خود نمودند * ایجا با لعلیحا قییم *
 از جهت قبول کردن عرض آنها شاکوشت می شود که اولاهه گروه کبوتران سلام خود بشما می رسانند و
 ثانیاً عرض می کنند که چون اقبال بسبب خلوص عقیدت که نسبت پادشاه داریم و جلالت دعا می
 سوری ما رحم بر حال ما نموده بعد و آسافی ما را درگاه حضرت اکبر رسانیده از محرومگی بخشیده است
 بنابراین عرض ما را از ایوان درگاه خصوصاً از خانان آنست که بدریافت خبر رسیدن ما شاه هم
 بچکان ما مطلب نه نمایند * تولد هر که سفور شده آه * این شعر تمثیلاً بنا بر اثبات فهم خود زبان کبوتران

آورده یعنی ناکه سنبله و سلیمان هستیم چگونگی زبان مرغان را تفهیم و چون کم حضرت سلیمان علی نبی و علیه
 السلام زبان همه جانوران و پرندهای می دانسته لهذا القطر السبلان آورده * قائم *
 بجز بیش کشنده سور * خلیله * شور و غوغا * رغز * اشاوه * ایما * کنایه باید دانست که
 غرض اکبر از این گفتگو آنست که خانمان که شأن کیو تران است * ساعت خبر رسیدن کیو تران
 خوب در خواست آنها و پندگان آنها نمند * ندارک * دو یاقن چیزی رفقا * ملانی * یک دیگر
 را دو یاقن * قوله ندارک و ملانی عمر گذشته * یعنی کیو تران میگویند که تحصیل دوستی عمریکه
 بسبب نه حاضر شدن در رگه بادشاه صانع شده است نمایم * سبزکی * مخفف سبزکی
 نام کیو تران * آکنات * جمع گفت جانب * دختری واسطه * دختر حقیقی * مشهور
 فِي الْأَكْنَافِ وَالْأَطْرَافِ الْمُتَعَنِّي عَنْ الْأَوْصَافِ * آنکه مشهور و اطراف و بی پروا از اوصاف
 است * سبز * نام مادر سبزکی است * قوله دختری واسطه * یعنی
سبزکی که دختر حقیقی سبز است سلام عشق البیام میرساند قوله مشهور فی الاکناف
و الاطراف المستغنی عن الاصاف صفت سبز کیو تران است واقع شده
 * سسته * سعاد یابده * آیا * جمع این بسر * نورث * پیدا کنده * اشاره *
خوشی حاصل مصدر * اریاح * شادی حاصل مصدر * قوله سراود است در داسن
صوری آه * ای کیو تران میگویند که از ظرف ماصر کرده خواهش قلب مانند و بهر مادر
سازد * سرخیل * سر کرده * کله پر * بزبان مادر انهری یعنی کوتاه پرست لیکن
این جانام کیو تران خاص واقع شده از جنس کیو تران کوتاه پر * مشعل گلان * کیو تران
که در دم او چند پر سفید باشند * یعنی * لحبت بازی گویی و طه است در ان
کناره دام * نام کیو تریت که باز و سفید داشت * قوله زرد پایش * باید دانست
که بصورت زرد در پای کیو تران برای زیست می اندازند باین ظان را زرد گفته
 * ظان * زور ها * قوله اشاق دارند * یعنی نایک بگفت اند * قوله هر بری * این لفظ

لفظ را بیای وحدت باید خاندای بر یک بر زبان حال کبوتران است * تبار * جمع نیره
 بسرزاده و دخترزاده * تبار * جمع عشیره قبیله و خویشان * پروین * چند ساره
 کوچک باشد که جمع شود در کوفان نور که نام برجی است * بنات النعش * هفت
 ساره هستند که چنانکه مثل نعش اند و سه دیگر تابع آنکه جای بنات قول پروین مادر
 بنات النعش می باشد رحمیت مادر ابر آگنده می کند * مهمان نو * کنایه از فرزندیکه در شکم زن
 باشد باید دانست که آن زنی که زنی خاتمان حمله بوده است پس پادشاهی می دانند که
 در باب قول فرزند خود آنها هم نمایند که انشاء الله در انصورت حصه آن فرزند از کبوتران
نورسیده و جوان غایت خواهیم فرمود * قولا اگر دوران باب تباخری آه * یعنی اگر دور
 قولا فرزند تباخری رو نماید از آنچه شما خیال کرده اید کمتر خواهیم داد

* تشریح منشور دوم حضرت شاهنشاهی *

* بحکم همام در واقعه حکیم ابوالفتح گیلانی *

حکیم همام گیلانی برادر ابوالفتح گیلانی است اول نام او همایون بود و تنبیه مملکت دهرت
 اکبر مشرف شد از روی پاس ادب و لا خود را همایون قلی مشهور کرد بعد از آن نام حکیم همام
 عزت و ناموری یافت صاحب عقل و فهم و مرد شجاع و خلیق و بلند همت بوده است اگر چه
 به منصب شش صدی و بخدمت بگاول بیگی سر فراز و ممتاز بود اما بسبب مصاحبت فل سبجانی
 نهایت رنج و غایت رنج به بلند پیدا کرده انگاریکه کار دانی و اخلاص او در عرصه بیست و یکسال
 خدمت پادشاه ذیجاه نایب و متقی گروید پادشاه او را طرف دوران خدمت ایلی گری
 مقرر کرده به نزدیکه خان حاکم دوران روانه فرموده * ابوالفتح * نامش شجاع الدین پسر
 مولانا عبده الرزاق گیلانی بوده بس کتب و دانا بود دوران زمان حکمت نظری و عملی مدبل و
 سهیم خود داشت و میان اقران و همسران به مکانه خاقانی تمامتر عزت و تقرب پیدا کرده
 بود * فلاست * و اما فی حاصل مصدر * مواقف * جمع موقوف جای ایستادن

* خواص * جمع غامض کنی پوشیده و بار یک * تأملات * مهربانها
 * تجلیات * سیر * کارنامه * ترکیب متقابل ای * کار * معبود حقیقی * خدا
 * مملو و مشون * معنی پر * شواخ * جمع شاخ بلند * طیوار * جمع طیر پرنده * بال *
 دل * خط * حصه * یکدان * اسپ * مغارق * جمع فرق سر * بابا حسن
 ابدال * نام جای * روز ازداد * روز پنجم همراه شمس و پنجم * و بیان آن واقع
 شده * ماه الهی * تاریخ الهی ماه و تاریخ اکبری زیرا که لکبر خود را الودعه میگویند
بس ماه و تاریخ ابتدای جلوس خود را ماه الهی و تاریخ الهی نام نهاده * نیک زیر مجلس
آنس * زیباش مجلس مانوس * بیدار دل شبهان ضایر * والف و از داما
 * هشبار منرا نجم سرا * آگاه از امورات پوشیده * شمسشار * مشورت خواسته
 شده * ظلمانی * تاریک * انتهال * شکم رانده و داده * نیک خضری * نیک جسمانی
 * قول هیکل خضری آه * یعنی اگر چه صورت جسمانی او از نظر غایب شده اما خصائل ذاتی او بخوبی
 و بر پیش نظر حاضر و دیگران واقفان عالم بالا اجل را ازاد ن م بانی گفته اند و حق این است
 که آنها خوب گفته اند و ظاهر گفته حقیقت شده * قول نظر عالم اسباب آه * یعنی در دنیا
 هم غایت آه زوی و فاکث همین است که در دی آقای خود جان پاری کند و آن بلور
شسته و قوع یافت * مستمار * عاریت گرفته شده و مراد از آن ناپایدار * جوع
 و فرع * بی صری و هراس * عوام الناس * جاهلان * دآب * دسور * قول
یش ازو * یعنی زیاده از شما * وایب الطایا * وینده نعمت و مراد از این خدا
 * سماع * جمع متب رج * غنه * اندوه و لال * روز فرو دین * نام روزیت
 از ماههای شمسی * علامه الزمانی * بسیار داننده زمانه من و نای علامه برای مبالغه است
 و بلور قار سیان علامه الزمان را یک فظ کر دانیده بطرف نهای میکم مضات نمود
 * تذکره * یادگار * کهای مشتاقین * کاد و قسم اندکی شایین و دیگری اشتراقین

اشراقین شایسته آنکه بسی و تنگ و دو و بر نظر و استدلال تحصیل علوم نمایند و اشراقین
 آنکه صرفت بصفا فی دل و نور قلب به مطالب و ارسنه و از هر یک قسم بعضی متله شرع
 اند و بعضی غیر متله شرع * بصره * مهرت و مشائیه * علمای صبحین * قطعی
زبردست * مجموعه * کتاب * جریده * دفتر * ملکات * جمع بلکه عادت و کردار
 * ذوقی * صاحب افنها و مراد از ان شخص صاحب کمال و یای نسبت است در ان
 * قول مورد دایع ذوقی * جای فرو و آمدن عجایب غریب * گشت * کشایند
 * مناظره * جمع متممه کره * نقاد * اسکان کنده * چهار محموس و منوم *
امورات ظاهر و باطن * غصه الدور * قوت دولت * تولا که واقع حکیم منقول پیش
آمد * درین قول کاف مفاجات است که بعضی ناگاه سستلی می شود ای آن حصر حکیم فتح ای
تازه بود که ماگهان عادی حکیم ابوالفتح پیش آمد * منقول * آمزیده شده * اصطبار *
صبر حاصل مصدر * اسلام * بوسیدن

تشریح فرمان حضرت شاهنشاهی که *

با عظم خان کو کلتاش تحریرو یافته *

این منشور بهیئت مشتمل بر ملامت و اندرز و نصایح بعزت رفیع اعظم خان بجانب مکه معظمه بدون
 اجازت و حکم پادشاه * کو کلتاش * برادر رضائی که آن را که هم گویند شاه اکبر شهبان
 مادر اعظم خان نوشیده و باید دانست که خطاب خان محمود خان اعظم است و میرزا
 عزیز اسم بزرگ ابدی سر خرد شمس الدین محمد خان آنکه است با عرضن آشیانی هم عمرو
 هم بازی بوده است همیشه بنزدیکی و منزلت و فطرات و عنایات شاهی خصوصیت
 میداد و والد ماجده اش حبیبی حسب و نسب شریف و ارادته شاه همواره از مادر حقیقی
 زیاده تر رعایت اعظم اومی فرماید و همین سبب است که عرضن آشیانی مادر و در خط و
 شوخیهای اعظم خان اعظم و چشم پوشی را راه میدهند و قیام بجانب از قبضه آنکه جیل

بر آورده شد بپال پور و غيره محال جای گیر مادر میرزا را که همواره بحرم حضرت شرف
ملازمت می انداخت بخت محال میدارند و وقتیکه کوچ پادشاه به مقام اجیر واقع می شود و میرزا از
تقاضیت شوق قد مبوسی به حضور حاضر می شود و عرش آشیانی گامی چند استقبال نموده میرزا را
در کار می گیرند و در سال بیست و پنجم سه نهمند و هشتاد و هشت سالگی که بهر شور و غوغای
متمردان دیار مشرق و قتل شدن مظفر خان صوبه دار بنگال رسید میرزا اگر سابق ازین بمنصب
پنج بهراری اختصاص داشت بختاب خان اعظم سه فراز فرموده باشد که کثیر بجانب بنگال روانه
سوی فرمایند و اکثر در محاربات دکن و غيره از میرزا کارهای نمایان و جرات و بهادری شایان
بطور می رسد و در سال می دودم عتد نکاح و ترمیرزایا شاه زاده سلطان مراد بسته می شود
میرزا در سال می و نهم سه هزار و یک که طلب حضور می گردد و سوار المراجی پادشاه بطرف
خود در بافته اراده عجز کرد گویند که چون سده میادشاه و دیگر مرام نوایجاد و ستمه که دستور
در گاه خلافت پناه شده بود بکل نمی آورد بلکه بر عکس آن ریشی و داند میادشاهست بنا بر آن
رفتن خود در گاه نامناسب پنداشته عذر داده ام نموده عرش آشیانی در جواب آن
نوشته که این به قتل و غدر که در حاضر شدن دادید ظاهرا بشم الحیه مشا سگینی می کند میرزا اسم
در باب وین سخنان پوست کنده و در دست ارقام نمود که اگر بجای عثمان و علی فیزی و ابوالفضل
را قرار داده اند بجای شخبین که اقرار فرموده اند موجز آنکه بعد این گفتگو میرزا اکشایش بند
انور را که برای آن رفقه بود امیرا اخته عازم مکه گردید و با فرنگی دوستی بهم رسانیده از
بندر ملاول که نزدیک سومات است بر جهاز خود که بنام الهی مشهور بود با شش پسر خود
خرم و انور و عده امه و عبد الطیف و مرتضی و عبد الفتوح و شش دختر و ما مکان آنان و صد
کس از ملازمان نشسته لنگر بر میدارند و بعد از آن عرش آشیانی افسوس بسیاری فرمایند گویند
در حرمین شریفین زوای کثیر خرج نمود و باشد فاداعیان که مظهره با کرام و تعظیم و واضح پیش آمد
و از روی حساب معرفت پنجاه سال که رفته مبارک حضرت رسالت مآل علی علیه و آله و سلم بر

بد آورده حواله مشرف که نمود و باز که بر مهربانی جدید بادش به بازیگاری اطلاع می یابد و ریاضه و ریاضه
در آمده بحال بندر فروکش شده در آغاز سینه هزار و سه ششست ملازمت بادش به عرت می یابد
از شیخ عبدالقادر درونی ناریج و انگی او بطرف که منظمه یافته شده و آن اینست * چو بر سیدم
بدل ناریج این سال * بگفتایم زاکو که حج رفت * در احمد آباد سال نوزدهم از جلوس
جنت مکانی در سینه هزار و سی و سه بجزری باطل طبعی فوت گردید و در تیزی طبع و طلاست لسانی
حدیل و سیم ندانست و در ناریج وانی بی مثل گاهی شعر هم میگفت از دست * بیت *
* چون شد حاصل مرا کام دل از ناموس و تنگ * بعد از این خواهم زدن بر شیت ناموس سنگ *
و خط نستعلیق بسیار خوش می نوشت فقط * قول مثل او عاقل بی رضای والده آه *
این جمله معلوف است بر جمله بی نعمت مابقی بی رخصت مابقی رضامندی والده که همه دین
داران و در جمیع امور مخصوص * در چین طاعات بی رضای والده کاری نگرده اند چگونه موهبه
این مطلب می شود * قول او طلب کار ثواب شده آه * سابق نوشته مثل او عاقلی و
باز می نویسد که او طلب کار ثواب شده ظاهر این محض نکردار نظری آید لهذا جهت
دفع نکردار عرض میکنم که دستور اهل انشا است که چون عبارتی بدین سخن دور واقع می شود
جهت توضیح معنی بزیاده و کم از ضمیر بر آست می نمایند و این هم از ان قبیل است
* تعمق * بکینه بیزی رسیدن * آخلاق * جمع خطر هلاکتی * موبات * جمع مویه
باداش * خمران * تقصان * دایم * گمان * مغول * بیکار * خمول * گمنامی
حاصل مسدود * عقلا و عقلا * از روی عقل و عفت * بارق * در خمش * جذبه *
کشش * کنت * نگاه داشت * قول که فرزندان عقل اند * ذری قول کاف
علت است بعضی برای * قول حاضر اورا * یعنی مخلوق و مرکب از شمار این جا خاطر بعضی
مخلوق است * قول هر آیه از انجا که آه * جزای قول اگر نا آمدن الهی آخره است
* رژین * استوار ای کجی * دایه که طفل را شیر می نوشاند * قول از انجا که دست

سپس خاندان آه * اکبر با عظم خان می نویسد که از آنجا که خدمات خویشان شما مخصوص خدمت
جایی بخاطر ما در کوز است اگر بسبب این چنین اعمال ناشایسته شما بخاطر آزادی رسیده
آنهم زمانی پیش نخواهد ماند * قوله اکنون منضم شده است آه * ای بعلت آنکه شما داده
گفته شده اند کرده اید و دالی نگه نایب بادشاه روم است لهذا ما را حرم حرم شده
است که بطرف سلطان روم ایلی فرستاده شود * سبکی * گاه فیصله بامهر حاکم
* قوله مسحوب قلان آه * ای فرستادن ایلی همراه یکی از رفقا یا همراه همین شخص که این خط
می برد و همین فرایم * قوله چه خوش باشد که پیش از رسیدن ایلی آه * ای از آنجا
که مقصود از احوال ایلی آنست که قبضه روم به مجرد ورود ایلی بشماره این طرف روانه
سازد اگر قبل از رسیدن ایلی مادر آنجا شما این جابر رسید چه خوش باشد

* منشور العمل شاهنشاهی بعاملان ممالک محروسه * منشور العمل * آئین

* منضم بیان * جمع قصیدی بکار کن * نظمیان * بزرگان * مہام * جمع مهم گاه بزرگ
* امصار * جمع مهر شهر * قریات * جمع قریه ده * کمرات * جمع کمره احاطه که در آن بازار
آباد می شود * خلوت دوست * گوشه نشین * قوله کثرت کثرت آه * یعنی
به کثرت بسیار میزند و نه وحدت صرفه اختیار کنند * بزرگ کرده ای اوردی * انبیا و
اولیاء و اوست این بزرگ * منجیات * جمع منجیه نجات دهنده * مہلکات * جمع
مہلکات مہلک که گفته * احیاء المموت * نام کتابی است که در آن چیزهای منجیات و مہلکات
ذکور است * تسویات * جمع تسویل آراسن و در دنیا بعضی آراسنگی حاصل معصوم
* نزویر * مگر * خداع * فریب * ہمت * دعای خیر * قوله جان ما رو رہا باشند
فاعل باشند سلاطین و قہر م است * مستمع * شنونده * حکم کبریت احمر * یعنی گوگرد
سرخ و شہود است که از آن اسب باری می شود * قوله بیات * ای بدگان و دشمن
باشند * دیوان * اگر چه بعضی کچری است لکن اینجا بطور مجاز معنی صاحب دفتر است

است * اسامی * جمع اسم * پیش دستان خدمت * آنکه در خدمت پیش اند * مغتری *
 دروغ گو * ست * خاموشی * قول سوگند خوردن خود را آه * یعنی هر کسی که قسم
 می خورد گویا خود را پیش محاط دروغ گویانسته بنابر دفع توهم محاط سوگندی خورد
 و نه او را حاجت قسم حیت * آجالت * جمع چلت مرد سبک و تند خو * تقاضای
 داون * رعایای نئی دست و پیمان را از طرف پادشاه برای خرید سامان زراعت
 رو به قرض داون * قول دوان آسان گیرند * یعنی آن قدر محمول کمتر مقرر کنند * جنس کامل *
 مراد از آن محمول کامل و تمام * جد * کوشش * قول به جمع رعایا آه * ای حال
 هر یک از رعایا دریافت از قول و قراءه از محمول مقرر هیچ نوع بر بگردند و تجاوزند نمایند
 * قول اگر نمایند * یعنی اگر داناترین از خود نمایند با نادان مشورت کنند و بعد لفظ نادانی
 لفظ را در سخن مطبوعه زائد طبع شده * حدوک * بر آگندگی خاطر * قول به بخواندن
 دست و پند و بر و زگار گذرانند * یعنی عقل در دست معالیه دان به علم و فضل حاصل
 می شود و نه بد و ازای عمر میسر * قول خوی او باشد * دومین قول ضمیر او را بی بطرت
 محاط است * قول اگر حق با اوست آه * یعنی اگر آن کس بر دین حق است پس ترا
 خود مخالفت با حق و ایمان اگر دین حق باشد و او بسبب نادانی و جاهل حق اختیار نموده
 در مصیبت آن ایمان و نادانی است جای آنست که او را توبه کند و بگوید او را پشیمانی
 کنی * شد بد اند او است * حکمت دشمنی دارند و صد و بیست و یک * قول به وی بر طرف
 سازد که در نفس الامر آه * ای آن گران را بنودی اندول و بر کنه توبه که در حققت
 کننده همه کارها خدای شالی است * خر خست * خصوصیت او بسیار است * تزلزل *
 کسب و خنود * قول به سرشته جناب آه * یعنی حقیقت و مقید از سرشته اوست و نادانی
 هر یک در یافته باشند * تهمت * تهمت نموده * مجرم * در راه کسی * زیاده گوئی
 * در ویج * روان کردین * قول سر انجام نمایند و برگزیند * ای در سبب نمایند مجرم

است در خرج کثرت نیست دغل * یراق * ساز جنگ * شهنش * فریفته
* تو که در وقت تحمل آه * یعنی وقت آغاز ماه * قول در وسایا * ای مانند
دبستان ناوان کار کو توانی را حقیر ندانسته در انجام کار کو توانی عار و شگندانه
* و دشمن * جست و جو * اخذ و جر * گرفت و کشیدن * اعلام * آگاه
گردانیدن * مجده * ذره * سوتق * مرده * قول چنانچه در بوم روم آه * یعنی
چنانچه در زمین روم رسم است که اگر کسی سب یا مرده می شود میروند که او حاکمان
آنجا بهر من خود در می آرند شود * فروردین * آرد دبی بشت * خورداد
* بهر * امرداد * شهریور * مهر * آبان * آذر * دی *
* بهمن * * اسفند یا مهر * این دوازده لفظ نام ماه های قمری است

* تشریح فرمان حضرت شاهنشاهی به شهباز خان کینو *

خان مذکور در نسب بخش واسطه بجای جمال که مرید منعموم بهاءالدین ملتانی بوده میرسد
و در ابتدای حال بدرویشی میگذرانید بعد از آن دو مسک ملازمان عرش آشتیانی
مسک شده اولاد و جمعه جانشینی کو توان عزت یافت و از آنجا که در آن خدمت با عیال
تمام کار نمود و بنا بر آن منقول و یا از آثار الطاف خدوایی شده از منصب صدیقی پیاپی
امارت مرئی گردید و بعدست میرزا قوچکی مخصوص شد در سال شازدهم که مشک خان
میر بخشی را معرض عتاب شاهی در می آید صاحب او خان مذکور حوالی گردود در تنخیر
قلاع سواره و جره کارهای دیوانه و مقامات مردانه از و ظهور میسر و در صدد آن مقامات
بزرگال و جیره سرفرازی می نماید در سال چهل و چهارم از جلاوس اکبر استه هزار و بیست
مجموعی دفعه داعی اجل را ایک اجابت میزند گویند که شهباز خان وصیت کرده بود که در
احاطه مرقد منور خواجہ معین الدین بخشی قدس سره دفن شود چون مردمان در بی
بجا آوردی وصیت خان مذکور شد و مجاوران بقعه شریفه سر باز نداشتند ناچار او را

را بیرون احاطه و فن کردند شب خواب را بزرگ در خواب بجا در آن بتمه خود ناکیدی فرماید
 که او عجب است اندرون بتمه شمالی روید گنبد اورا گنبد اوید فرماید آن به میان تمام مجاوران
 بتمه اورا از قبر اولی بر آورده بجای نشان داده خواب و فن کردند تقوی و صلاح او زبان
 زد حلائی بوده است در قامت و سخاوت نظیر و عدل داشت و آدمیان کثرت
 اخراجات او دیده جبران می شد بعضی یافتن سنگ بار کس شهرت میدادند و آن سنگی
 است که هرگاه یکبار آن بر مس یا آهن می رسد آن مس و آهن نرمی گردد و در دیار
 مالوه قبل از زمان بکر حاجت در عهد راجه جی سنگ دیو بهم رسیده بود و بعد فوشن
 تا پنجاه سال از اشرفی و روپی قائن و خراین از خانه اشس برمی آمد * قول چون پیش
نهاد آه * این قول شرط است و خرای آن قول الحمد لله که روز بروز زانی آخره است
 * سکه * جمع ساکن * و طائف * تجمع و طیفه و ذمره * از دیار * زیادتی * و رطب
اللسان * تر زبان * عَدُّ الْبَيَانِ * شیرین بیان * تَمَكُّ * سنگی که بران زود صبر بجا رکند
 * إِرْقَا * بازر آمدن * قول چون سفت خود دیت آه * این قولی شرط است و خرای آن
 قول بتمه الملک و ادیم * عَمَلُهُ الْهَيْكَلُ رُكْنُ السَّاطِنَةِ إِلَيْهِ * معتبر علیه ملک و سون
 سلطنت بر مرتضی قوت آن * مَوْتَمِنُ الدَّلَالَةِ إِلَيْهِ * مستشار الملکه * إِلَيْهِ قَائِمَةٌ * این و ایست زیبا
مشرقت خواسته شده سلطنت بادشاهی * مَقَرَّبَاتُ الْحَضْرَةِ السُّلْطَانِيَّةِ وَافِرُ الْأَعْتَادِ كَامِلُ
الْأَعْتَادِ * خاص الخاص درگاه بادشاهی بسیار معتبر علیه و عقیدت مندرجمل * مورد
العناية و الاحسان * جای و در و مهر بانی و بگونی * نظام الدِّين * شخصیکه دوست
دین باشد * سعادتهای روزیه * سعادتهای کرد و زیروز بهر و زاید می شود * و فنی *
بسن * حق * کشادن * قبض * مگر فتن * بسط * فراخ شدن * خا احصات *
جمع خالصه ملک رحمت که در سر کار ضبط شود مهمام خالصات امور خا احصات * استقلال *
نهادن دیار بسادان * مهوری * آباد کردن * گنبد * زیاده کردن * تیمر * آباد

ساختن * فراراج * جمع فرار کشت زار * قلع * برگردن * قمع * خوار کردن * طرد
درستی نقصان حاصل مصدر * مسکینان * شاکستان * مایه * خورش * تابستان *
تاییداران * چار بچار * شتاب * نصب * مقرر * منسک * دوست
و آراسته * منجم * جاری شونده * اوامر * جمع امر حکم * آس * بنیاد * بیان
دیوار * اشاعت * آشکارا کردن * اعلا * بلند کردن * انجم * جمع بنم سواره *
* ثواب * جمع ثامت در خشنده * نعی * ظلم * قصا * خواست خدا * امضا *
روانی حاصل مصدر * حکم امضا * مایه * گردانی آن مثل روانی قضا باشد * اعظم رار *
بستری و این جامع برتری که بعد شکست و هزیمت حاصل شود

* تشریح فرمان حضرت شاهنشاهی بهاملان *

* مصالح مضر و مصلحت در منع زکوة *

* زکوة * بخشی از مال که به صاحب یک حصه از جمله حصص کل مال در راه خدا صرف می کنند
و این طراز از زکوة محمول و خبره است * سه ساه * سه ساهم * ناموس اکبر *
شریعت * یکت یا کت * حکمت کامله * سلسله ضبان * باقی دارنده * تعمیر و از *
آراسته کننده * کل مکن * مراد از ان امورات * دایره کون و فساد دنیا
* استیاضی * مددگاری * مداریه * جای قرار * حارسان * جمع حارس نگاه بان * جمع
فروختن * بشرا * خریدن * چارسوی چون و چرا * بازار چهار رویه گردان خرید و فروخت میشود
* صیانت * نگاهبان است حاصل مصدر * و بایست * زدیداری * اجناس کوئی *
اجناس که به خرید و میزد می شود * اجناس الی * اجناس که صرف بقدرت الی بدون خرید
پیدا می گردد * مقولان * قیمت کنندگان * اعتراض * جمع عرض مناع و رخت و هر چه غیر
از زکوة و سبب باشد * جواهر * جمع جواهر سنگ قیمتی و هر چه بذات خود قیمتی باشد
* جواهراتی * جواهر که به خرید و میزد می شود * اعتراض و جواهراتی

آفتاب * اعراض دجاء برق در * مجامع * جمع محمد * صلت یک * احسانت * روش
 شدن * نوان * جمع لایع در جبهه * سواد اعظم * اقلیم بزرگ * ماسن * جای
 پناه * توسع * فراخ کردن * تکمله * تمام کردن * مکارم * فطری * مکارم
 ذاتی * نافذ * جاری * جازم * سکون * جویات * جمع جبهه دانه * آفتابیه *
 جمع دانه * آذویه * جمع دوا * عطریات * جمع عطر خوشبوئی * کرک پاس * جار
 بار یک که در بستان یافته * ادوات * جمع آداة آل حصول بخیری * آستیه * جمع
 مناع دخت * آلاک * جمع ملک * آساده * جمع سلاح * آفتاب * جمع قماش
 مناع دخت * مرفوع القلم * مناس * تاول * ظلم * اقویا * جمع قوی
 ضعیفا * جمع ضعیف * مؤفوره * زیاده * سستی * بر آورده شده * مطاع *
 اطاعت کرده شده

* تشریح فرمان حضرت شاهنشاهی که برای *

* علی خان فرمانروای خاندان یسار قام نامته *

باید دانست که از آنجا که ای علی خان در مهم و فتح و کن مبادون و ستریک غالب بوده لهذا
 در جلدوی بفرخواستی او این فرمان منضم از سال خلعت قافره و اظهار عنایات بی غایات
 به نسبت او مع تقدیر الهی و الطاف نامتناهی و اطلاع روانگی شاهزاده و فیض بطرت
 و کن جهت بدو بست و انظام انجام داد قام یافته * عضاده * فوت * آلات * جمع
 اهل بهار * و افزای صدق * بسیار است گو * راسخ ابرار * شخص قوی دلیل
 * اضمات * جمع ضمت دو جلد * فحیم * بزرگ * نظیر * مانند * قنات *
 دانائی * مصلح * جای افتادن * مزایج * حساب بکال منجهان * شقاوت *
 بدجنی * تلایه * قومیکه بهادر عرفت لشکر می فضا باشند * قول چون عظمت و شوکت
 و سگانه عیاس آه * شرط * قول چنانچه استعلاص امرای دوم آه * دانستی

است که وقتیکه امیر تیمور که یکی از اجداد حضرت شاه اکبر بوده امت بهم روم از
راه ایران میرفت در لاشای راه با شاه صفی پادشاه اسماعیل که یکی از اجداد اجداد
شاه عباس است ملاقات کرده است خواسته بود اتفاقاً بصرگت دعای آن بزرگ امیر
تیمور فتح و نصرت یافته باشد هزار اسیران و قیدیان از روم مراجعت نموده در میان راه
باز خدمت شاه کرامت محله مشرف گردید و هدایا و تحایم بطور مکرر گذراند بعد
از آن شاه صفی بفرمان جلی و هم بشکرا نه این چنین فتح بلی شناخت مدیان نموده
آنها را از قبضه تسلط و اقتدار شاه تیمور واریز نمود از مدتی شاه اسماعیل بمرد و ا
سقیانیت همان قیدیان و اسیران قوت و زور یافته سربده عوی حکومت و امارت
برافراخت قضا کار بقوت آلمان همه جا فتح یاب شده بمرتبشاهی در رسید
و از آن روز بنای سلطنت ابرایان قائم شده پس شاه اکبر از عبادت
چنانچه استخلاص و بفره اشاده باین منی می نماید * بادشاه مبرور * اشاره
سوی شاه اسماعیل * مبرور * یکی کرده شده * و قوله از عبور بار نواحی ممنوع
فرمودیم * جزای شرطه نکور * خطبات * جمع عطیه بخشش * مجده * تازه
* مرفعه و متصاعده * بلند * متراکم * بام یکدیگر آمیخته * مرور * گذشتن * بول *
و سوار * قبیح * کشادگی * بدلولی * دست درازی بینی حسنی و چالاک
* حصن حصین * قلعه مستحکم * ولایت بدخشان * یکی از مضافات ایران است که اکبر
اراده کرد که آن داشت و وقتیکه عبدالعزیز خان تخت و هدایا خدمت شاه اکبر فرستاده بفرست
صالح گردید اکبر از آن اراده باز ماند و راه موافقت پیش گرفت * خیال * جمیع حمل رس
* سلطوت و جبروت * قهر و غلبه * زوایا * جمع زاویه گوش * بدلول *
جمع بدلول خط * مقدم * آمدن * انبساط * کوچیدن * و دره الناح * در یکتا
* واسطه التمه * کلان ترین و بهترین دانه که در میان سبک باشد و آن را امام

امام نیز گویند * قول بایسته عای او آه * ای ورمود بیکه کار دیگران بدو خواست شما سادّه
می شود باینرا باید که هیچ گونه اندیشه ناموده نزدیکی شاه زاده را از اسباب ترقی دولت
خود پندارد و در اطاعت ماکوشیده خوشحال باشد * اعْتِصَادُ الْمَلَائِكِ الْعَظَمَى اعْتِصَادُ
الْخِلَافَةِ الْكُبْرَى * قوت سلطنت ای بزرگ مقمّر علیّه پادشاهت بزرگ * قَدْرُهُ الْفَوَاقِیْنِ
الْعِظَامِ عَمْدُهُ الْأُمَرَاءُ الْكِبَرَى السُّلْطَنَةُ الْعَالِیَةِ مَبَارِزُ الدِّیْنِ * پیشوای پادشاهان بزرگ
عمده امیران بزرگ ستون پادشاهی برتر و دلیر در اجرای امور دین * قَوْلُهُ أَمْكِدُ در اعلاص آه *
ای سبب عدم ملاقات اعظم خان باشد در هنگام بودن بطرف دکن * آنست که در اعلاص و
محبت اعظم خان که به نسبت شماست فتوری رفته باشد * قَوْلُهُ لَهْ * یعنی بعادت عدم اتفاق
ملاقات اعظم خان باشد در باره شما انواع عنایات فرموده میان عالمیان امینان شما را محسبیم
* قَوْلُهُ سَسَى * عَمْدَةُ السُّلْطَنَةِ مَسْطَرَّةُ الدِّیْنِ وَتَمَنُّ السُّلْطَنَةِ * عمده وزده ملک
مشهور گردیده ملک امین سلطنت * حکم * جمع حکمت * اتم * کامل تر * قَوْلُهُ
نسبت قرابت باید داشت که پادشاه شیخ عبدالرحمن پور ابوالفضل را با دختراحمی
علی خان منسوب فرموده بودند * مَحْرِمِیَّتُ * راز دان شدن * صَمِیمُ الْقَلْبِ *
ضامن دل * قَوْلُهُ سَخِی * یعنی سخی نافرمانی و بناوت شما * جَامِعُ مَقْتُولِ
وَمَقْتُولِ * جمع کتده علم منطق و فقه و غیره * حَاوِی * فروغ و اصول * جمع کتده علم
بجترعات و ملولات * أَلْتَحَاطُ بِمَلَائِكِ التَّعْوِاضِ * خطاب داده شده * ملک
اشهر یعنی پادشاه شاعران * أَبُو الْفَرِیضِ * صاحب قلمه * و این خطاب
فیضی است * رَمُوزُ * جمع رموز * مَهْمَانِی * گمانی * چنانچه هست * سَمَادَتِ
الْأَسَاءِ * سَمَادَتُ * وُثُوقُ * اعتماد * دَقَائِقُ * جمع دقیقه خبر باریک و کلام مشرک
* قَوْلُهُ بَرِّانُ نظام الملک آه * بران نظام الملک از طرفت اکبر حکومت دکن مامور شده
بود بعد از جدی بعادت شما و بناوت و رزید لهند شاه اکبر بر اجد علی خان بم نویسد

که چنانچه میر شایسته بکار بر دکر بران نظام الملک از جاده اطاعت اخراجات نوزد
* قوله بخاطر اشرت نمی رسد * نمی رسد در نسخه مطبوعه نظایرا عالم طبع شده بجایش میرسید
بایه نوشت * قوله با آنها ای با حکام دکن * قوله آما * یعنی آن خدمت سفارت که
اکبر برای راجی علی خان از طرف خود بجانب حکام دکن مقرر می فرماید * مریص * آخ
در طلا و جواهر نشاند * راهوار * آسپ فراخ گام * کافل * خاص * قوله چون
همواره توجه عالی * شرط و جزای آن قوله بالکل در نگاه مبنی رسیده بکست ماب باقی
شوند * رضات * خوشنودی

* تشریح فرمان حضرت شاهنشاهی که *

* به برهان نظام الملک تحریر یافته *

باید دانست که این فرمان بعد از فتح ملک دکن متضمن تقویض خدمت حراست و حفاظت آن به برهان
نظام الملک و اطلاع روانگی شاهزاده بطرف دکن جهت انتظام انجای ارقام نصایح از جمله
و موافقت دل پسند مرقوم گشته * آسوه * پیشوا * مفتخر * نازده * مهابان * فخر کنده و نازده
• ملجا • جای پناه * قوله چون شوکت دستگاه آه * باید دانست که شاه اکبر بعد از عطای ملک دکن
بران نظام الملک ارقام می فرماید که چون توسلین ازین بعد از سرکشی و بغاوت از خلوص و
عقیدت مایه بدرگاه حضرت ما آورده بودی بنابراین همواره مرکوز ضمیر مای گشت که اگر اتفاق
شود ولایت دکن بشما تفویض یابد نه الحمد از اینجا که آن ملو و فحی که خاطر اقدس می خواست
با تمام راجی علی خان صورت وقوع یافت حسب مرکوز خاطر حکومت آن ولایت بشما سپردم
پس باید که به نمونی بخت قدر آن عطای بزرگ داده * چیز مبین * جای نیک استوار
* ولایت * جمع والی حاکم * آسماء * جمع مهرشر * کر پرت * فریب و کم • شمار •
جاء که زیر جاردیگر پوشند * میاد * بسر * قصا جریان * جاری شدن آن مثل حکم الهی
است * سوا لفت * جمع سالفه گذشته * بنادر * جمع بندر جزیره

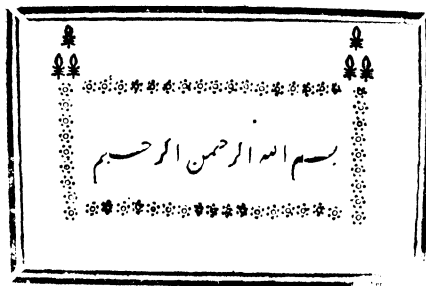
* تشریح فرمان حضرت شاهنشاهی و رطلب یکی از فضلا مشیران *

* اقسام * نرم خندیدن و این جا بمعنی ظاهرشین * اعوام * جمع عام سال
 * آریین * پس * ترتیب * در سخن مقبول عنه عطف طبع شده بجایش ترتیب باید
 خواند * با * جمع بخرد یا * مطالب آسی * مطالب مرغوب * محفوظ *
 گرد گرفته شده * مبالغی * جمع ملاده بندی در قدر و منزلت * کمالات و بی *
 کمالات خلقی و ذاتی * مرضی اشمال * پسندیده خصال * جامع اکمالات *
 اجمع کننده کمالات * قائم * از پیش کشنده سوره
 * سابق * از پس رانده سوره * تحمل * کجاوه
 * تمام شد شرح دفتر اول بقسمه الاجرل والاچل *

عطام *

ص	س	غ	ح	ص	س	غ	ح
۲	۹	ورزیم	وزویم	ایضا	۳	یشقا	یشقا
۱۱	۱۱	سازیم	تسازیم	ایضا	۱۹	متکین	متکین
۹	۳	هر دو	دو	۳	۳	قضا	قضا
۱۱	۹	مفاسات	مفاسات	۳۵	۶	مأرب	مأرب
۳	۱۳	آوردن	آوردن	ایضا	۱۱	العقیدت	العقیدت
۱۸	۱۳	بر شدن	ظاهر شدن	۳۷	۱	آهام	آهام

ص	س	خ	ح	ص	س	خ	ح
ايضا ٩	ايضا ١٩	مخدول	جمع مستحق	ايضا ٢٠	ايضا ٢٠	جمع مخوي بعض	معنى
٢٢	٢٢	واسطه	مهمات	٢٢	٢٢	مخدول	مخدول
ايضا ٢٠	ايضا ١٩	مخدول	معنى	٢٠	٢٠	مخدول	مخدول
٢٢	٢٢	واسطه	مهمات	٢٢	٢٢	مخدول	مخدول
٢٠	٢٠	مخدول	معنى	٢٠	٢٠	مخدول	مخدول
ايضا ١١	ايضا ١١	مخدول	صلوة	١١	١١	مخدول	مخدول
٢٦	٢٦	واسطه	مهمات	٢٦	٢٦	مخدول	مخدول
٢٩	٢٩	مخدول	معنى	٢٩	٢٩	مخدول	مخدول
٣٢	٣٢	مخدول	معنى	٣٢	٣٢	مخدول	مخدول
٣٣	٣٣	مخدول	معنى	٣٣	٣٣	مخدول	مخدول
٣٥	٣٥	مخدول	معنى	٣٥	٣٥	مخدول	مخدول
ايضا ١١	ايضا ١١	مخدول	معنى	١١	١١	مخدول	مخدول
٣٨	٣٨	مخدول	معنى	٣٨	٣٨	مخدول	مخدول
٣٢	٣٢	مخدول	معنى	٣٢	٣٢	مخدول	مخدول

آغاز دوزخ دوم * تشریح عرضداشت اول که بشا در عزم شد
 باید دانست که وقتی که در ملک دکن بنکاره و فساد برپا بودست تصفیه آن و هم سابر تنیده دکنیان
 او شاهزاده ملک و کن رفته بود بعد از آن که در سنی آنجا از شاهزاده بطهور رسید و شاهزاده در آنجا
 از جان فانی رخت رحلت برست ابوالفضل بدان کار متر شده روانه آن طرف گردید پس
 از آنجا احوال آن ملک درین عرضداشت می نویسد * تولد و عنایت ایزدی * درین قول بعد
لفظ ایزدی حرف کاف در نسخه مطبوعه فرغ گذاشت شده باید نوشت * تولد بوجیه شاهی * آه *
 مبنی او تولد دکنیان بی دولت بحال تبا که فنا رخت آن و قبل لفظ دکنیان و او در نسخه مطبوعه
زاد طبع شده * تخت * غور * باد آفراده * پاداش * روز خور * نام روز
 یازدهم است از بهرام شمس و بعد آن یازدهم خور داد بیان آن * برهان * مفت
برهان الملک که صوره دارد دکن بوده است * تلم و پتلا و آنور * برس نام جایست
روز گوش * نام روز چهاردهم از بهرام شمس * چانه بی بی * نام ملکه دکن * سای
 ناگزیر * اینخامراد از آن مرگ شاهزاده که بطرف دکن واقع شده بود * علامان جیش * اشاره
 بطرف فاس جیشیان که همراه ابوالفضل در جنگ بود * تولد هر چند بمادل خان آه * ای هر چند

هر چند بعد از خان و قلیب الملک که هر دو حاکمان سواد ملک و کن اند کس فرستاده و دو ملک
علیهم اما آنها با سن اتفاق نکردند. * جر تار * فوج دست چپ * جر تار * فوج
دست راست * قوله بخرد بر آدن ساره سبیل * این ساره در آغاز سارا
یعنی در اول ماه کور از جانب یمن بر می آید و از اینجا که تا بیرات آن بطرف یمن بسیار
است لهذا آن را سبیل یمنی گویند * قوله وای و حمله یعنی جرانی و یمنی فقط
* تشریح عرضداشت دوم *

باید دانست که این عرضداشت وقت مراجعت ابوالفضل از دکن و روانگی دیگر شاهزاده
و راجا متضمن اظهار حقیقت آشنای راه و خبره تحریر یافته * روز سروش * نام روز هفتم
از هر ماه شمسی * آبوره * نام جایی * قوله از روی کرامات آه * یعنی سابق ازین
قبل از درخواست من در باب ابلاغ شکر از روی کرامات فرمان در باب فرستادن شکو
خرید بطرف احمد نگر و غیره بکار گمان صادر شده بود * براد * برگرفته است در ملک و کن
* قوله لیکن تا ماه آه * یعنی از اینجا که تا ماهانه نشیند ملک برادر و احمد نگر ضطیعی شود بنابراین
حالا فرستادن شکر مناسب است * قوله هنگام برابر غن شیب و فراز * ای وقت
انتظام * اعدیان * جمع اعدی و اوسپان است که در خانه خود نشسته از طرف پادشاه روزیه
می خورند و وقت حاجت پادشاه بطور متصل و متراول در جا میروند و بی میل مقصود باز نمی گردند
* قوله چون دانسته آه * یعنی شاهزاده چون دانستند که حکم پادشاه در باب نگاهداشت فرمان
نیست همه قیطان را رها کردند و بخت و باطل بانان قرار دادند که ماعرضداشت می کنیم فقط
* تشریح عرضداشت سوم که بحضور شاهزاده مرقوم گشته *

و انجستی است که وقتی کشت براده و انبالا بطرف دکن مراجعت حال رعایا و شکر بیان می نمود
ابوالفضل این عرضداشت متضمن تصایح و تخریص شاهزاده بطرف دلجویی شکر بیان و رعایا قرار داد
نموده * قوله می شود آه * ای می شوم که از شمار مردم ناخوش میروند و آنان که در اینجا

ماسند آزرده اند * تولد عرائض بد رگه آه * ای عرائض بد رگه پادشاه متضمن این معنی
 کشته شاهزاده را بحضور خود طلب فرماید ارسالی بی و اماند * تقرش * خطا * تولد
 خاصه بزرگ منصبیان و خدمت گزاران نزدیک را آه * ای خصوصاً بر ای پای بند احسان
 کردن این مردمان و برای بدست آوردن سرمایه دل ایشان چند خراست و جبارت
 بند این قول تفصیل آن چرخ است * آگوشش * جمع آتش آنچه از پیش ماوک
 و بزرگان طعام برای نوکران بخش دهند * تولد جمیع اینها * ای جمیع امورات مذکوره
 * تولد بعضی را در خور * ای در حقیقتی مردم لائق و از اموصات مذبوم ناظر باید فرمود
 * واقعات بابر می * نام کتابی است که در آن احوال شاه بابر مرقوم است
 * بیابش گری * و عازرویی تفرع * نگینات * چرخ می نشسته آرد * تولد گذرانیده اند
 ای ترک داده اند * سره کردن * جید و پاکیزه کردن فقط

* تشریح عرضداشت چهارم که به بیل از بحث *

* والا اقبال شاهزاده دانیال کارش یافته *

باید دانست که این عرضداشت هم در باره ترغیب شاهزاده بسوی ورستی احوال خود
 شان و توبه و بر حال نامائق مرقوم گشته * تولد بخودمان قدر پرداختن شایستگی دارد
 که بیکر استخوانی منظم باشد * ای برای آرام خودمان مقدار اوقات مقرر کردن
 شایستگی دارد که بیکر استخوانی که عبادت از جسم لاخراست درست ماند
 * شباروزی * شب و روز الف بمنزله و ادعا طئه است * پاستایان * گذشتگان
 * تولد استخوانی که کلانان آن را سرمایه خواب دانند * یعنی نه آنجنان شیدنی که
 امیران و نوکران وقت خشن برای آمدن خواب مثال افسانه می شوند * رهبران
 درونی * خیالات زشت و بد * رهبران بیرونی * مردمان فتنه انگیز و منسه * مثنوی
 معنوی * مثنوی مولانا روم * کیبیا سمادت * نام کتابی است فقط

* تشریح عرض داشت پنجم بشاهزاد و عالمیان *

باید دانست که این نامه وقتی تحریر یافته که ابوالفضل و خاتمان و شاهزاده بطلمی و کن برای
انتظام آنجا رفته بودند و در آنجا رسید و هر یک متفرق شدند پس شیخ الفی جای سخن خود
این نامه منضم است عای آمدن شاهزاده و غیره بحال با بوی مبارک صلاح و مشورت ارتقا
نموده * تولداصل است * ای واجب است * عجیده * بها * جالیاور *
ایم جایی * قوا و یک یک را قرار داد شود آه * لغظ شود در سینه مطبوعه غلط طبع شده
بجایش لغظ خود باید نوشت ای هر یک از خاتمان و بنده پیش دستور صلاح و توبه خود ظاهر
کنید تا صلاح دید آن حضرت که در آن باشد لایق اعتبار باشد * تولد مردم هم دل نداد
نمی شود * ای مردمان شکر و غیر هم نیز دل بسته نمی شود و بر خاسته خاطر اند * تولد و آنگه
حضرت منع فرموده اند * اینها مراد از حضرت ذات اکبر پادشاه * تولبی قزلباش *
ای بی وقوع مبینی * تولبا کنواست قدسی خاطر * ای باطلاب و متفاده خاطر قدسی * تولد
در ده روز گاه کرده آه * تقسیم آن ده روز این است در شش روزی آید و در چهار
روز اگر سیادت میرود پس درین صورت ده روز شده و کرده و در ده روز میرود
درین صورت هشت روز در آید و درست می شود پس لحاظ آنکرده روز گفته * بشی *
نیمه چینی و دوش اینها یکی آمدن خود و دیگر نرساندن ابوالحسن * گنجاشی * گنجایش
* نورک * چرخوب و یکم و کاف قصه است درین وقت این لغظ و سوره مطبوعه حرف بای
معیت سموشه باید نوشت * اتک * نام در بانی است فقط

* تشریح نامه اول که بنوا لا نزال شادیم متغیر را تغییر داد ** ساجان * مور * فرمان * روای * خداوند * نفس * قدر * پیدا * قد *

* تلاطم * نامایم * مناصب * نامایم * سان * جمع * صنایع * گوشش * سایع * ها * یون * مراد
از این گوشه های پادشاه * ملا * الف * یاد * کردن * در * پس * و * عجب * بکس * معنی *

الحسن بر تو مراد از آن محسن باد شاه * بنو الحسن * بطور بهتر * العاقبة بالخير *

انجام به خیر باد این حمد و ثناء است فقط

تشریح نامه دوم به قرض از خداشناسان حق بدین *

بعد از ایزد پرستان حقیقت گزین زبد و رهوردان *

دقیق دین عارف کامل شیخ مبارک بن شیخ نصیر *

باید دانست که این نامه شیخ مضمون خرابی حالات خود و اظهار کم و حله نفس اماره خود و دیگر حالات در جواب نامهات به خود تحریر نموده * مخدومی * خدمت کرده شده * من و یای مرتکب است در آن * قتل گاهانی * قتل گاه و مراد از آن پدر و قاریان خلافت قائم در لفظ فارسی گاهانی یای مرتکب در بی آزار و سبب کثرت استعمال آن یای بزرگ جوهر گاه می باشد و قصد از آن یای مرتکب می کنید و درین هم یای از آن قسم است * مد ظله العالی * در آن کند اسم سید بر ترا وید * خیر * آگاه * قدیر * قدرت و ابراه * رحیم * رحمت کننده * شدت * سختی * رجا * فراخی پیش * قول از آنجا که مضمون آه * درین قول اگر بجای مضمون نیست که معنی خرق شونده است نوشته شود خوب است ای از آنجا که شامل لوازمات طبیعت بشریت است * قول اگر چه بنظر مایل آه * این حمد دیگر برای تعویض این معنی که من لائق ملامت هستم آورده ای دیگر وجه مد ملامت آنکه اگر بنظر کند مبتدا فاعل حقیقی این شکوه و شکایت کمی کم جز خدا ای تعالی است پس ملامت کردن در حقیقت این ملامت میبوی به رگه ای نیازش خواهد شد پس چگونه بدو بزرگش ملامت و چون و چرا جزا است * قول شرح اطوار * یعنی شرح حالات خود می نویسد * آفتاب * جمیع تعب و رخ * آلام * جمیع الم و رخ * مشق * جمیع مشقت سخت * فوق الثاقب * بالای طاقت * قول در نشای صوره بر بدیده آه * ای در عالم زندگانی قطع نظر از آن که در انجمای بدنی دارم تحسیر بکه واقع است آنست

آتش که در کجاواز است و خمره که بحسب خواہش خدا و ران محو و عوام شدہ ام از من
 گدازی باشد بطور نفی آید کہ بطور آن حی این عہدہ از ذرہ خود ادای خودہ باشم و اگر
 این قدر مایسہ بنی شود این مقدار خودی خواہم کہ تحقیق ایزدی در او از من بسیار گویا کردی
 چند از من بطور رسد کہ وقوع این بادشاہ مرا و چند پر و پوشش و تزیینت من بہ عوام غالب
 شود و بسبب آن بادشاہ من از طغیہ کہ نظر آن و آن طغیہ این است کہ مردمان نیست
 بادشاہ میگویند کہ در حق یک طالب العلم ناجر چندین عاقبت و کثرت ہما سبب بود
 نجات یافتہ * بای حال * بہر حال * قولہ ہر نفی آہ * ای ہر رنجی کہ می کشد بہر حال
 اگر در کار شاہ بودی شرفندہ زندگانی خودی بودم * قولہ از عالم سالی نفس الامری آہ *
 ای از قعدہ ان عالم نفسانی حقیقی کہ خلاصہ انسانیت ہمان است بگوید و چہ مالہ از آقاخان
 روز تیز تر حال بہر بکرو و چہ نظر سلطان قوامی قضی و شہوی یعنی ہذا و در حق دست
 جو در از کردہ طاعتان مراد تاج برود و بجای برودہ کہ در دست خود مطہر و طبع شدہ عاقل
 است چرا کہ فاعل مدہ بطلان است * قولہ جو کالبرق الخاف آہ * یعنی مثل برق
 در بایندہ و مراد از آن زمان اندک * فاذا التانی * تحقیق اندک یعنی اگر گاہی اندکی از مستی
 نفس پروری ہوشی دست سید ہدیہ انہم کہ در ایام بنگاہی تحر و ہشی و در ہوشی من کہ زبان حال
 و مثال من آہر اظاہری کرد حضرت مکر ای نفس امارہ بود و در حقیقت هیچ اصلی نہ است لا شوس
 سہ اندکی نفس مطمئنہ کہ بعضی نفس آزادہم گیرندہ است و آقاخان ملکیم گویند دوم نفس سستی
 و آہر نفس آزادہ نیز گویند و معنی لواذ بسطار ملائت کنندہ پیوم نفس امارہ یعنی نفس بسیار کم
 کنندہ و نفس بہیمی آہر خواتند * مجملہ * اندکی * اعمول اعلیہ * مراد از ان اخلاق
 حسہ و خصانجامی ستودہ * قولہ فروع آہر * مراد از ان تذیب نفس و درستی سیرت
 * سراب * زمین شورہ کہ از دور آب می نماید * قولہ سرابی چند آہ * اعنی تا ہر
 درستی سیرت و صفات من کہ گاہی بسبب نادانی نفس خوبی آن تبیین من و گمان کردہ

شده و کما آن می بگرد چون آلوده با غرض ناطقه است لهذا آن هم جو باطن بصورت حق
 متجلی نام است و در بعضی نهاده * و عمال بدید * اینجا مراد از آن نماز و روزه و غیره
 * شریعت * جمع شده نهاده را است که حق تعالی برایندگان نهاده و در آن امر نهاده
 * عادت * همه را غرض داشته صد خاصه * قول الباقی و فیما بعد * یعنی از بهر
 و نیست بگویم * و اذالم یکن رأس العال فکیف یریم * این مثل است که شیخ حسب
 حال خود آورده ترجمه آن و فیکه موجود باشد اصل مال پس چگونه تیغ کرده شود یعنی و فیکه
 حقیقت سرخ در دست باشد جس از امور غواهر مثل نماز و روزه چه گفته شد متبیب خواهد
 بود * تیس * مگر * قول ما لجه آه * یعنی در صورتیکه نفس می خواهد که عیب خود خود
 هم نداند و او علاج را در آن کما دخلی خواهد شد * سین اند * بیا کی یاد
 میکنم از او * قول و اضیاءه و اغناه * ای فریاد ای فریاد کس و این منسوب است
 و منسوب آن را گویند که بر وی از جهت فوت یاد بود آن بواسطه لفظ و ایایا گریه گفته و
 اینجا لفظ منبث و عو ث منسوب است چرا که بسبب قول منبث بر آن گریه میکند و او را
می خیزد و برای مصوت اله و با بر منسوب در آخر زاده کنید * قول در بعضی امور
بی نگین آه * باید دانست که اینجا از بعضی امور اشاره بطرف سفارشش خویش شیخ
 است که بد و شیخ بشیخ نوشته بود پس شیخ در جواب سفارشش بد و رگر از خود
 می نویسد که قبله گام آن سفارشش را محض بعبادت خود میداند * قول ابصال نفع و دفع
ضرر آه * ای برنده بریکه رسانیدن شیخ و دفع ضرر از لوازم ادنای مرتبه حقینی آدم و در نظر
 خرو ثابت و متمسک است پس چگونه قریبت و محبت و غیره را در ابصال نفع و دفع ضرر
 دخلی خواهد بود و هم شکر خدا که بنده را نسبت خویش معلوم باشد حقوق ثابت است

* تذوین نامه * سیوم که شیخ بوالدیه حد *

* خود در واقع والد خرد ارقام نموده *

نموده * نموده * خدمت کرده شده سن و یای مستقیم است دران * مخدوم الانام *
 خدمت کرده شده مخلی * مخلی الانام * در از کده اندسایه بر راور ایمنی سنایه شمار * طمانیت *
تا به یک حاصل مصدر * قول شهرستان ضیاء گلستان نور است * مراد از ان بهست *
لغت * باره از هر چیز * قول که مروای شای طینی عنصری داشت * یعنی مرگ و آله مرا
حسب خواهش طبیعت عنصری که ان خواهش و حالت نعم حری قرار و بی نانی خواهد بود
داشت * شطر * باره از هر چیز * قول بصر بلخ کلام دارد * ای بصر نجد دارد
و جادائی المطلب نیانده مطلب و وجدان مصدر است معنی اسم فعل و یای نسبت است
دران * تسالم * کردن نهادن حکم یعنی راضی شدن به چیزی آید * قول ظاهر است که آن
رموز دان آه * ای ظاهر است شمار اگر واقف امداد کار خایه پیدا ایش همسید و از این ای
شور خود این وقت در یافت کنده حقیقت مرگ کفایت ادر آی دخلی نیت بوده نیت بلند
خود ادر خوشنودی علا عرف نموده ای در خی از ین حادثه نشده باشد * گو * زمین پست
قول جمعی را که در شب طبیعت و گوشه بیت نامه * یعنی جمعی که در جمع انود عرف
تابع طبیعت خود اند و عقل خود ادخل ند هند * عَلِمَ الْيَقِينِ * علیه که شک اند اضن کسی
زائل نشود * هوان * خواری * سباح * بسیار سیر کنده * مرفت آزمای *
بر کبک مقلوب ای آزمایه مرفت و مراد از ان مرد عارف * عبار گیر * سده گیرنده
و آزمایه * سفر عالم قدس * مراد از ان مرد باید دانست که در وین اسلام
ثابت است که بی صبری و دگر یه مرد را ضرر می رساند لهذا اشیخ درین مقام از گویی و
بی صبری پدر را اسمع می فرماید * محققان ملت و ملت * انبیاء اولیا * ایمان *
اشاره کردن * قول چشم اهداد * دین قول چشم معنی امید است * جادو * راه
بزرگ * غیر مضی * نابسته یده * سرایر * جمع سیر بیت آنچه بنیان کرده شود * قول
راه بانه سرایر معنی آه * ای واقف را از ای اصحافی * بنان خانه شعبیت * بنان خانه

نصرت و قد ... * بلدنا * اذا ختن * تو کہ القای کلمات قدسیہ * ای اموختن نصائح قدسیہ
 * حاش * کلا * این ہرز و گاہہ اند برای احترام و از کار از کلامیکہ بعد و قبل آنها واقع می شود
 * تہ کرہ * یاد دہ * یعنی نصبت وہ برای ماتم زوگان * اسیر طبیعت * تابع طبیعت
 * در روزہ گری * گدال * فیانی * جمع فیفا * صحرائ فراخ * آطال * جمع طیل و یوار کہ
 * عاکسان * جمع عاکف قیم * مساحہ * مدگار * تولد و مفاد شہرہ ایسا ی بزیارت
قبر آہ * باید دانست کہ شیخ مبارکہ بعد فوت زن خود بجهت افسردگی خاطر دہ بارہ
 عزم زیارت مکہ منظمہ و غیرہ اشارہ و خط خود کہ شیخ ابوالفضل نوشتہ و بنودہ ابوالفضل
 بی دین در جواب آن می نویسد کہ حقیقت شناسان ووافقان معرفت را کجا اذن زیارت
 مکہ و قبر انبیا کہ بخیر آب و گل و سرای و امیران بستہ دادہ اند پس شمارا کہ حقیقت
 شناس ہستید ہرگز زیارت مکہ و غیرہ مناسب نیست * تولمہذا آہ * ای باوجود قباحات
 مذکورہ اگر مرا از امورات سلطنت فرصت حاصل شہی در عالم ادینی در استقامت
 و جہ آن فکر ناکردہ سرانجام این سفر می نمودم فقط

* تشریح فاصہ * چہارم کہہ بشیخ مبارک مرقوم گشتہ *

دانشی است کہ این نامہ در جواب نامہ ایست کہ شیخ مبارکہ بعد انتقال والدہ شیخ
 متضمن تفریت بشیخ نوشتہ بود * ما ذی * ملاذ جای پناہ و یای مہکم است و ران
 * داست بر گاہ * ہمیشہ ماند بر گاہ او * صبر کش * صبر دور کنندہ و صبر کشندہ
 * تجہت * مہبت * قولہ مہبت گاہ تقویض و تسلیم نیز خرامش شود * ای مرا
 مرتبہ تقویض و تسلیم کہ عبادت از سپردن امور خود بیدای تعالی است حاصل شود * قولہ
ذات الکمالات * از انجا کہ شیخ مبارکہ آن قدر کلمات حاصل کمودہ بود کہ گویا ذات
 کمالات شدہ بود لہذا اورا ابوالفضل ذات الکمالات فرمودہ * قولہ باہمان *
 درین قول نظر بایہ نسخہ مطوعہ غلط طبع شدہ بمایش ما بحرف میم باید نوشتہ فقط

تشریح نامه پنجم که بمشایخ مبارک ارقام یافته *

نقل

* تولد سلامی چو اخلاق تو مشک بود * این قول سبید است و خبر آن * تولد بان قبله *

۱ و آسان برساند * سهمان * حیران

تشریح نامه
ششم

* تشریح نامه ششم که بعد از فتح بمشایخ خان دگرا پس یافته *

این است که این نامه بعد از فتح دکن و غیره که خانانان با تمام آن رفته بود منضم انظار بهجت و
صبر و سلوی ابراز نمودات و انقلابات زمانه که در اثنای جنگ با نظر خرمج و نصرت
روانده بود و در بیان آن بشر ما لکذا الجزاقبال ما وعدنا و لکونب احدک من ائمة اعلی صعدا

ترجمه مصرع اول بشارت باد براهب تحقیق بخاورد و اقبال آن چهره اگر وعده آن کرده بود

* ترجمه مصرع ثانی و ستاره بزرگی از کناره برتری بلندت یعنی فتح عظمی ظهور رسد

* نور حدقه * روشنی سیاهی چشم * نور حدیقه * شکوفه باغ * تولد مژگون بالوت

تهنیت آه * این قول قاعلم میگردد یعنی کسیکه نزدیک همزاران تهنیت و غیره هست

و از این اشاره بذات خدا نموده مشهود خاطر شاهی گرداند * تولد اللهم حبل آمله و

یسر و صلاک * ای خدا حاصل کن امیدهای او را و آسان کن ملاقات او و اصل اللهم

یا الله * بوده حرف نذر اگر بیا است حذف کردند و عوض آن می آوردند * ملاکم * بر یکدیگر زدن

موجای دریا * قوالی * بیانی شدن * تراکم * انود شدن * تولد نشر خواه * درین

قول بعد از فتح نشر لفظ خاطر به نحو مطبوعه و فروگذاشته شده باید نوشت و مراد از آن نشر مقصود

* اللهم كما نوروت العالیم لجسمای بدی بدیدند و المات الی وجانی بما قول عید * ای

خدایا بخیر و دلش کردی و یار اسب فتح او همچنان روشنی کن آخرت و اسب درازی

عمر او * قار * سست * تولد درین مدت آیام داشت آه * ای داشته بود

* تولد از روی تو سالی قیامت روز و زانوار نور و زی شامت حد سال * ای در وصل تو

یکسال مثل یکروز است و در فراق تو یک روز مثل حد سال * شامت * شد

تن بر مرکوبی که بکسی رسد * تَنْبِیْزُ الْاِخْتِلَالِ * بسیار خراب * آء * جمع ص و دشمن
 * لَاغُل * پیوده * اشقیاء * جمع شقی بد بخت * قوله کَلْبِیْ بِاللَّشَنِیْدَا * کافی است
 خدا که گواه است * نَشَدَتْ * پریشانی * تَوَزَع * پریشانی * کات *
 موت * قوله بی شلمه تکلیف بچندین وجه آه * ای بی شک هزاران وجه موت بر حیات
نوقت و فضیلت حاصل کرده مربوط طبیعت من شده بود * قوله یهات * این گاه ...
 یعنی دور شود و در رسی بجای افسوس استیصال می شود * هر زده و ای * پیوده گوئی * قوله
یهات یهات آه * باید دانست که قائل ازین جا گر بزی فرماید از تو همی که از کلام سابق
او مستم می شود و آن قسم اینکه از کلام سابقش فهمیده می شود که شاید بسبب توجه باطنی
و بعثت روح و تحت بی شمار ادایز دنیای چنین فتح کر امت فرموده است لهم ايشول جائی که
اقبال شاهی آلی آخره ازین قسم گر برمی فرماید * لظیفه کو دشمنی * یعنی این فتح مهرمانی پوشیده
خدا بود * آشعر * زودتر * شد اید * جمع شده بد سخت * تکلیف * روح
مستم * پیش زی بند که عروس را بر ان نشاند و جا ده دهند * قوله یابند دست آه *
این جاد دست معنی قدرت * محاسن * جمع حسن یکو * تلاول * دراز اشن * کنگاش *
مشورت * صواب اتما * منسوب بطرف صواب مصد و معنی مفعول * او ای دولت
قاہره * این جامه ادازان خانمان و مهر ایمان او * دام * هلاکی * قمار * جمع
قاهر کار به کنده * نزول اجال * نزول عظیم کرده شده مصد و معنی اسم مفعول
عارفان * دانیان * بیمیر * بنا * هر ج و هر ج * فقه و خل و مراد از ان این جا
شست خانمان و غیره * اتکا * بکده کردن * خیابان * چمن * قسم * حصه
و انی * کامل * تسط * حصه * ادنی * بزرگ * احاطه * بهره حاصل مصد و
یک بخ * یک قسم * نیت * پس روی * قیاب * جمع قه بنای گرد آورده چون
گنبد و غیره * رکاب نصرت قیاب * رکاب نظرت مند * مذدب * تردد

مرد و دو جنیدن * احوال مدح و ثناء * احوال منسوب به مرد و دو تزلزل * طینت *
 سرشت و خلقت * برادران طینی * برادران حقیقی * آلا * جمع الی
 نعمت * عظمت الاله * بزرگ است نسبتهای خدا * بقدرت * ناگهان * صلح * آخر ماه
 * غره * تاریخ اول هر ماه * مواکب * جمع مواکب * گروه سواران * مواکب انجم
 ثواب * گروه سواران که هم چو سوارگان زمین اند * کوره که ختم پور * نام های * قول
 پوری که شهنه * کشته نام شخصی که صاحب اخبار بوده است * قول از میاسن
 محاسن اتفاقات آنکه * این قول سببه است و قول که یک مرتبه گفته در صلح بهمن ماه
 قاصدان چو دهری کشته این مرده غیبی رسانیده خبر آن * قول در اصل کمال بهجت
 دوست و دشمن مساوات پیدا کرده بود * یعنی این قدر بهجت و شادمانی حاصل شده
 بود که در میان دوست و دشمن امتیاز باقی نمانده همه با دوست معلوم می شدند چنانچه
 علامت غایت شادی بهمن است * قول علی المرتضی علیه السلام کور * ای یغوری که نام
 هر یک گرفته شد * جلالت * حسنی و جلالی * آنحضرت * نیک کردی و مراد
 از آن تحسین است * قول الحمد لله حمداً فوقاً و شکراً ممدواً و ممدکاً ثراً *
 بسیار بسیار ستایش و شکر ثابت است برای خدا * اخوان * جمع اخ برادر * قول
 که خدمتی از شما بپذیریم آه * ای شکر خدا که آنچنان خدمتی رسید که همان خدمت
 از برای بزرگی تقصیر شما پیش برادران زمان و جهت سه بردن ابناء و زحکار که
 حسب ظاهر نسبت به شما مرده بلند داشته باشند بی انضمام خطاب و وجهه خوب ترین وجهه
 صورت است * باینکه او ضاع * باسان زمین بود * مشتها * نهایت * مغبنا *
 آرزو * پنجه اریان * کسانیکه دو سپردگی آنرا پیاده با سوار که معین باشند
 * قول ضمیمه آن * ای همراه همان خدمت شد * قول این لطیفه بود آه * ای خطاب خانانانی
 مهربانی به شید و خدا بود که بی شک باین عالم آورده شد * قول و در عالم اسباب

خدایم حکمت پناهی شریک ندارند * ای کسی را در عالم اسباب بدانند
 خطاب شما خدایم حکمت پناهی یعنی حکیم ابوالفتح شریک ندارند * قوله اگر چه در انعام و
 انصرام آن بعضی دوستان صمیمی دیگر را مدخلی باشد * یعنی اگر چه در مدبر ظهور همان
 خطاب را مدخلی باشد لیکن فی الحقیقت حکیم ممدوح باعث آن شده اند * بدرقه * راهبر
 * قوله کنی همان است آه * ای فی الحقیقت به بدرقه توفیقات الهی مصدر امری شد که آن
 اردو پیدا کردن شفاست و شرف است و بلندی مرتبه و بزرگواری شایزد صاحب عقل و شرف
 بهیچ وجه احتیاج این چنین حرایات مثل خطاب و غیره ندارد و آن امر ظهور فنی است که بسی
 شما ظاهر شده * اعانت * گم راه شن * قوله همانا وقت آن رسیده آه * ای
 گویند حالا وقت آن رسیده که خدای تعالی باظهار چنین فتح و ایانت شما را هر ساخته اهل حد
 و اعانت را اگر می گویند پادشاه اهلی کس را این چنین مرتبه عظیمه ظاهر نموده معترف
 این معنی که خان خانان و اقلی قبل این مرتبه نیست نموده غیب دانی پادشاه و آن اینکه پادشاه
 اولاً از بشره خان خانان فضیلت و جلالت او در یافته بعداً در مدح او سرافراز کرده بر
 دوران و نزدیکیان خاطر نشان ساخته و وجه توفیق و تخریب شما در نگاه سلطانی بر سائر
 ارباب دولت واضح و مبین سازد * مصدرع * در دست و پاه * کشنده * که
 * فولاد دیوانه * نام غلام خان خانان * موشخ * آراسته * مملوئی * جمیع مملوئی
 پیچیده * فمادی * جمع فمادیمون * اربابح مالاکام * راحت بسیار * قوله
 به شخصی الحرام بخانه الکلام رسیده است * ای از تمامی مدعی بخانه خط رسیده شد * خلا
 برده * قوله از مضمون آنکه موشخ بنا کید است آه * باید دانست که خان خانان به مجرد وقوع
 فتح خیلی جت آمدن خود دست برداشته ابوالفضل با نامه ات و سبائنه تمام نوشته بود موشخ
 آنرا نامناسب و نامالکم پیدا شده باین طور انکار آن می فرماید که هر چند در آن باب باستان نظر
 ملاحظه نموده است اما مقصود آن واضح نگردد و اندان امری که کشف پرده از جبهه همان

همان مضمون نموده یک طور تسلی بخش خاطر مقرر دهن توان بود حاصل نشد زیرا که هرگاه
 بنایت ایزدی مراد چندین سال بر آمده باشد بدین زودی اظهار شد در باب آمدن
 این مدد و خلایق عقل و قیاس شناس است * * در خانه * * یعنی درگاه و لفظ در را
 باضافت باید خواند شیخ مشایخه بازمی نویسد که بآئی حال ای به حال چون رای شکارین
 است که اظهار این معنی مضر نیست و احتمال نفع دارد و زودی آید شکار ابر خوش قوم بومی
غل سببی قرار داده بعض پادشاه ذی جاه رسانید * * زود مورث استحباب عظیم و
استغناء چشم آه * ای موجب بسیار تعجب و باعث بسیار حیرت بندگان و الا شد
 * تو له داد خنی وری داده آه * ای هر چند بعد از آن حکیم به نام سبب دوستی خالص خود
 که شما است عبارت آرائی نموده بدرگاه پادشاهی در مقدمه مهر حضرت ایشان آغاز
 عبارت و پذیر فرموده اگر چه عقیده ایشان آن مقدمات نافع از آداب مقتضای فهم ناقص
 من چنانچه آن مقدمات رفع تعجب پادشاه گردد و مضر قیاس من نرسانید * مخلصان اجتهادی *
بهر کرب مقابله یعنی مخلصان و بای نسبت است در ان * سه اد * دوستی
کردار * و به وجیه * و به توبی * تو که ظاهر است آه * ای ظاهر است که در طلب رخصت
 خود بخاطر ایشان سببی توی مرکوزه باشد که بخاطر این مخلص نمی رسد حتی که بعد دو روز
 از طلب رخصت معتد نوال دیگر که در عرض داشت شما عرض من توبه پادشاه بطرف کجرات و
 فرستادن راند و غیره که آن نشانی بر نهایت پر آگهی خاطر ایشان باشد بنظر شاه
 در آورد * تو بعز ذ الله انه اقسم لو ذلموه عظیمه * قسم عزت له او بد دستی که
 آن قسم براین قسمی است بزرگ اگر بده آه * آه * جمع رای * کینه * ناقصه * بازی المنظر *
ظاهرا * مسئدی * خواهید * تو که باهر و انتم خاطر * پریشانی دل * تو که هر چند در نظر
اخاص آهی آه * ای هر چند در نظر اخلاص آئین از شما خیال و اعتقاد مقدمات مذکوره مثل
 اراده آمدن شما باین طرف و در خواست توبه نمودن پادشاه و غیره بطرف کجرات

سپند میدانم و به یقین میدانم که رای ما تصدعه شماست عی این امر شده است چندین
 پریشانی باطن حاصل شد که خارج از بیان است * مبادی عالمه * ملائک و عقول عشره
 * قول اعلام روحانی و الهام ربانی * ای باطلاع غیبی * منب * جای وزیدن باد
 * ریاض * جمع روضه مزار * دوحه * درخت بزرگ * ازهار * جمع زیر شکوفه
 * کمان تازی * صنایع ازای * کاری گریهای خدا * کنک * حای پنهان شدن * مملکت
 * طلالی * مملکت اکبری * نکلت * جمع نفع خوشبو * قول هر چند از مبادی عالمه آه *
 ای هر چند در هنگام جنگ ملائک تسکین من میدادند که چهل و نهم سلطنت اکبری را با
 زیب و زینت داشته اند هر اینده فخران حقیقی این دولت عظمی از حوادث روزگار
 در پناه الهی بوده همیشه خوشحال خواهند بود اما سببی حوصلگی از رنج نجات نمی یابند
 * مکارم * جمع کمیت بزرگی * قول داد از مکارم اخلاق آه * ای فریاد از بزرگبهای
 اخلاق و نیکیهای اشفاق شما که دست ظلم در خانه آنها ضمیر من دراز کرده شود عهود
 معرفت را که به عبادات و طاعات سالها در گاه الهی بهم رسانیده بودم و از
 چند روز در زمره دیداران شامل شده ام سراج برده یعنی اخلاق شما صفتی باطن
 مرا بنفارت برود و در امورات دنیا سیرق نمودند * موعظا * نعم خواری حاصل
 ممدد * غواهر * ظاهر کردن * عبد الرزاق ممدودی * عبد الرزاق شیرازی
 زیرا که ممدود شیراز را گویند * قول چون بان مقدمات فروغ داشته آه * ای چون
 در باب کوچین بندگان شاهی و غیرم مبالغه زیاده نموده بودند انجوز خاطر ناقص خود را
 بر طرف نهاده با اتفاق دوستان خالص دست اتمام بکار کردن آن مقاصد زده بعد
 گفتگوی بسیار که تمیز آن از خلوط یعنی دوستان معلوم ایشان شده باشد رای پادشاه
 بر وجه ریاضات بطرف مالوه بعد جشن نوروزی و فرستادن خوانه و غیره قرار یافت
 * مالوره * محبوبه * قول را چه لعل مواهب آه * ای امید از بخششهای بزرگ الهی تو بست که

که قبل از روانگی بادشاه و غیره مجبوره فتح و نصرت صورتی پیدا کند که به یک ترین طریق
لباس حسن آغاز و انجام پوشیده در نظرش و عشرت جلوه گری نماید و دوستان
از بار حقوق آشنائی فارغ شده از تکالیف مدح و ذمب خلاصی یابند نادر شاه شاه
و حرمت گری که گشت در پنج اسد در سپهر مر سب احیائی
جید گری کم نظرت سیف لایبی بی بوده قر سیار ش اید
روغانی و بدنی تکالیف جانی و بدنی که سب انکار و امراض لاعی می شود تو که چرا از
رد گذر لطافت و عاود نعت آن تاریب عالی مریت آه ای چه از سب تراکت و بلند
ر تیر آن مقاصد عالی مریت چه سبب یکاری زمانه چه سبب نهرت که رو بیاور و
غیره و تست باء لام آن مطالب و نی نماید مرد مذوق لا زم الذوق سخنی که اعتاد
بر ان لازم است و آن این است ما لا یقدر رک که لا یقدر رک که آن چه که کل
گرفته نشود در نگه اشبه می شود و یا کل چینی بعض گرفته می شود نظر نموده بی بوده
تو که جاء الفرار و ممكن الفرار بود ای آنچه تیر و خر بر آن رو او نیکس بود فصل بی
سرد دانه ای بی مالکانه و بی توبه و آن در اصل سرد دل و آن که بر ای نسبت
است بود تو که در از نشی بی آه ای در از نشی بی طهری بن بیزش بر یشانی
خاطر شما که آن پر یشانی سبب این و آن بیش آینده احوال آدمی می شود باعث
مطالع که ای تو جسمی است نگرد و ذیب المزاج نباه مزاج تو که بر چند که اعتاد آه
یعنی اگر چه احد و بر شما تقصی آن نیست که در بن امراه که که عبادت از النفات بظرف
مطالع نظایر است اندیشه که لیکن رو نکار داغ این آه یش بر جگر می بند خرم این داغ
که آن باز مایش اموات دیوی است می بخت یعنی تجربه حاصل می شود که سبب آن
و در جمع امور خاطر جمع باشم طو ر ال ان بیل در از کالات ار سام
کالات گیر نده سرد و بعضی فعل تو که بیش از ان که نکست آما عدم که دستان

عالم مقولات آه * ای پیش از آن که در عالم غیب که عقل را در آن دخل نیست برودینی
 بیرون * چو درین کشا * نام شخصی که صاحب اخبار بوده است * شهاب الدین احمد خان *
 پسر گلان محمد خان یازی است مرد سخی و دایر و متواضع و صاحب خصال ستوده بوده است
 اولاً بمنسب پانصدی پانصد سوار فرستاده و بعد از آن در سال نهم از جلوس
 شاهان خان مذکور باضافه منسلک پانصدی و دو هزار سوار عربت یافته در سال سی و نهم
 سده یک هزار و شصت و هشت این جهان فانی را که است فقط * نادر دوت * نام جانی
 * ریاران * جمع رزاری قاصد * علی نسیق المستطور * ای برترتیب مرقوم * قول این
 نوید بهمت بخش * یعنی فتح کمرات * فرار * گرختن * ملاعین * جمع مانون و در کرده شده
 از رحمت خدا * کهایت * نام جلایی که در آنجا عقین پیدا می شود * نوادی * نواد دل ویای
 مرتکم است در آن * تَكْمَلُ لِلَّهِ * وَتَقْدِمُ لِلْمَسْرَةِ * از جهت کمال خوشی و مسرت * قوله
 آن شد * ای آن رنست * قوله دی زده آه * زرد در من شمع طوبی علط طبع شده بیستس بز باید
 نوشت و اگر بطور استفهام انکاری معنی زرد بیان کرده شود و شعر آخرسانی آست زیرا که در آن
 معنی استفهام انکاری متبر است * جواب * بسیار بخنده و او دیگر بسیار بخنده و در هر
 زمان * مسؤل * سوال کرده شده * بِطَلْفَةٍ وَعَظْفَةٍ * مهربانی و مهربانی خدا * ودایی *
 جمع و اید * صَانَهُ اللَّهُ تَعَالَى عَنِ الْآفَاتِ وَالْوَاهِي * بخدا و او را در ای برتر از آفات و بلاء
 * کما و کیف * ای از روی چند کی و چگونگی * سِرَّ أَوْجِهٍ وَأَخْلَوْهُ وَجِلْدَهُ * هم از روی پوشیدگی و هم
 از روی ظاهر * اللَّهُمَّ فَالَاهُمْ * اول کار ضرورت و ترس از آن کار ضرورت * قوله کمرات و مرآت
 حضرت فرمودند آه * ای بار اباد شاه فرمودند که مناسبت بندگان تیار کرده فرستاده شود لیکن
 بواسطه لوازم سلطنت که رعایت ضابطه الامت قلا هم بندگان پیش دید نظر ستمه انصرام
 سهام می فرماید ازین جهت فرمان حاکمانی با وجود ضرورت آن چه قدر در پرده توقفت نامه
 بود کجاست فرمان ثانی خصوصاً و چنین هجوم اسودات بزودی ارسال کرده شود * قوله روز مبارکی

مبارکی * در لفظ مبارکی حوت بای محبت در من شوم مطبوعه فرو گشته است شه به مبارکی باید نوشت
 * قوله آئینه صورت تزیین * الهی آئینه امور است فصاحت * فدرست کتاب حسن * میر *
 ای جامع تدبیر یک * تنایس * جمع تبصره عیب * لازماله * و در کردن * مقصبت *
 نقصان * دنیایه * ناقصه * و همیه * منسوب * بطریق * و اسم * یَسْتَوْفِ عِنْدَهُ الْأَمْدُ وَالْعَقْدُ *
 برابر است نزد خدای تعالی امیر و فقیر * جَلَّتْ قَدَارُ * بزرگ است قدرت او
 * قوله به از فهمیدگی و شوق * ای به از دور اندیشی و احیای عیب مردم گویند و به از
 دست دشمنی و شوق عیب مردم گویند زیرا که دشمن به جهت اطلاع به عیب خود خود را از آن
 عیب پاک خواهد کرد * رذائل * جمع رذیله های * قبايح * جمع قبیح زشت * دُول *
 جمع دولت * قوله سحر دستان معنی آه * ای هرگاه که نصحت و دستان آنست که
 همواره به احوال دستان مطلع شده که دیگر را از عیوب و محاسن آگاهی داده باشند پس
 چگونه است حال لافه تا و درست پس بسیار است حال آنها که بملاطفت خوانند و نیایا سب
 خوف نفرت خود را که اختیار آن هر دو بدست خداست عیوب بعضی ائمه اب و دولت
 را که آنرا از غایت حرص و طمع و تعالی اینجا عیب را بخود راه نمهند نصحت ای پسنیده
 بیان می کنند * طبایع * که جمع طبع در من شوم مطبوعه طبع شده غلط است بجای آن طیان
 باید نوشت * اَلَدَّ * لذیذ * رُوس * جمع رئیس سردار * اخوان * جمع آخ
 برادر * مرجع * این لغت ظاهر دارد شوم مطبوعه غلط طبع شده بجای آن مرجع که معنی برجم کرده شده
 است باید نوشت * کُلَّ * کُلَّ * رُج * خَسِرَالْکُلَّ ثَبَاوَالْآخِرَه * زبان کار دنیا و آخرت * قوله
 خست مگویند آه * ای خست مگوینان را از خواهران و دوستان خانه خود می دانند و ازین
 امر در اندک زمان خرابی های چند در چند و فرموده در دنیا و آخرت خراب و حسنی شوند
 * تَبَاذُلَا رَبَّ الْعَالِ * پناه نهد ای بزرگ بینی پناه می برم بنده از آن خوشاه * نصرت * آزمایش و
 دانستگی * قوله چنانچه حقیقت این آه * ای چنانچه حقیقت نصرت فواید مشهورائی بر مقلان

نهاد از قبیلان پس از زمامداری و مراد از ان افلاس بعد از تو کمتری * بقیه * باقی * شیر *
چاپک دانه خرمی مراد از ان و افزایش * نظمیر * نقطه سینه پر پشت دانه خرمی که
از وی روید و انجا مراد از ان المک * شات * جمع شده در معبد * تولد خرمی که بگو
نباشد * یعنی خرمی از حال یکسان باشد * از جا رود * خسته بماند و بر دباری نماید
* ابتدال * خوری * تعین * طرفداری * صافی الرسول و الاکلام *
نیست بر رسول مکر رسانیدن * ظاهر عاده آمده * یعنی عادت خدا برین جاری است که تا
و قیام کلمات صدق از مرد با حق و بر این کار صادر نشود * شخص دیگر اثر نمی بخشد و فایده کمتری دهد
و تشریح نامه * در علم که بخان خانات تکریر یافته *

باید دانست که این نامه ایست متضمن تمهید ارسال رساله که شیخ در ترویج
خانمان ثابت کرده بود و در دو عالم شیخ که بسبب مردمان ناسخ و خرافی باطن
اولای بود و منطوقی ارقام فصاحت و حالات و بار و غیره * خرافات * رساله
از خاک سازند خرافت ریزه به ترکیب متلوب ای ریزه خرافت و مراد از ان اینجا
رساله که در مدح خانمان ابو الفضل تصنیف کرده بود * خرافات * در میان
* و داورت * خرافی حاصل مصدر * دماءت * زبونی * مصیغ * رنج
پذیرنده * ملاذحات رسیده * گفتگو و طریق مروت * عاک * دانش
نامتام و کاف تحقیر است و در ان * ناصح * کینه و ناپخت و درین نیز کاف تحقیر
* هوا جس * جمع اوجس خمره و وسوسه که در دل گذرد * و سوسه * جمع
و سواس * بد * تولد قوای عملی این علم بی حاصل رایج و به مخالفت و مزاحمت
نمی رسد * ظاهر اباین قول در متن نسخه مطبوعه عبارات غلط طبع شده بجای آن
و قوای عمل را از بی عمل بی حاصل هیچ وجه مخالفت و مزاحمت نمی رسد باید نوشت
یعنی عاک ناصح من هیچ وجه مانع اعمال زشت من نمی شود و معنی نماید که شیخ ابو الفضل

ابوالفضل به خانان ارقم می فرماید کمی خواهستم که از احاطه آن رسا که مذکور به بازمان
 سبب آنکه با وجود زشتی صحن و عبارت آن چون که از نظر قابل دیدم خود را در آن
 برخاسته و غیره که خلاف عادت من است که او را باقم و وزیر بار خجالت پیش خود
 که زشت ترین آن است خجالت باست عاجز یافته ام حق این است که با وجود فهم این
 معنی که خجالت و غیره زشت و خلاف عادت من است من قابل ترحم و سپرد رسوم را عظیم
 ناقص قبح این خجالت و غیره سودمند نیست و مانع و موانع این عمل بی حاصل نمی شود یعنی
 سبب دانستن زشتی این طریق از رسومات عرفیه بازمی مانم پس درین امر بکنم و
 چه چاره سازم و ازین مفهوم شد که شیخ ارسل رسا و بعد آن مرد دود
 * آبله * جمع خلیل * آطلا * جمع خلیل دوست * آغص * ظاهر آبله درین
 لغت به ضمه مطبوعه زاید طبع شده صرف خلص که به معنی دوست است و واحد و جمع
 بر دو آبله و آبله * آصده * جمع حدیق دوست * نسبت که آلی * نسبت
نعم * لالی * جمع لولو پروارید بزرگ * متبالی * که نسبت لالی در سن سحر
 مطبوعه طبع شده غلط است بجایش ملالی که معنی در خسته است باید نوشت
 * مودان * ادا کرده شده * محررت * ظاهر آراسه و باطن خراب * مشری
 خریدار * اعضاد انامی * قوت خلق و یاری نسبت است در آن * عز * جمع
 غره سپیدی * توله * تا آنکه بعضی آه * شیخ بالا مرقوم فرموده که بخانه خوراک مذکوره
 نمی خواستم که رسا که مسلو رده ارسال دارم تا آنکه بعضی از دوستان سبب جرح و این
 من یا بخال باداش حق آشنائی و قرائتم یا ملاحظه آنکه رسالجات متضمن مدح و ستای
 شما که آنها نصیحت کرده اند دشمنان فرستاده اند بعزت قبح و زشتی رسا که من به معرض
 استخوان و قبول در آید یا سببی دیگر که در خاطر دوستان مذکورین رسیده با آن
 سالک ام را تعریف و توصیف تمام از من گرفته بعد آرایش آن پیش آن مشغری فرستاده اند

* تو با عورت این دو کلمه پُریشان * ای خطایه اگر بضرورت اظهار عذر ارسال آن
 رسالتمی نویسم هم از جنس مخرجات دوا بیانت است که در رساله تحریر نمودم * حکمت
 اشعار فیه * حکمتی که از روشنی اغلب حاصل می شود و هر که را صفائی و روشنی دل
 وصول می بخشد و آنگاه را مرتب حاصل می شود که پند در وجه از نزدیک
 بنیم امور است از نور قلب دیگران بودن می تواند * قول هر چند قوت آه * ای هر چند
 دانستی و علم من بر آن می آرد که با کس خاطر یکدیگر را ملحوظ داشته اند آنچه باشد از حسن
 وقوع اطلاع آن بقدر امکان از تصرف آفتاب بدون مداخلت تحریر و غیره بشما نموده تلانی
 امور اینک عند السلاطات بسبب خفایات پوشانده کرده آن بطن نیامده نماید اما چه توان کرد که
 بواسطه کم فطرتی و غیر از دولت نسیم تصرف و نور قلب مجبور و محروم مانده بصد احتیاج
 محتاج تحریر و تقریر یکدیگر در آن مرایا نموده عادت است شده ام و هر چند از علم و عمل این
 رسومات مراد پنج حاصل شده اما چون تحریر امثال این مقدمات یکدیگر گسسته می است معذری
 که انداخت نمی گذارد که ازین امر باز مانم و ظاهر الفاظ آن که تلانی و در متن سبحه مطبوعه طبع
 شده زائد است * تتمیز * گریزنده * مناذری * آز رده شونده * قول بهم نرسیدن
 بهمی که اقل مرتبه از اسماع آه * ای اقل مرتبه آن بهم این باشد که بسماع سخنانیکه
 بموجب کم و صافی خود نگاهداشت آن در ول نمی توانم کرد آزرده شود * طاری *
بیش آینه * بسمام * جمع مهم تبر * خفا یا * جمع خفی پاشیده * قول و فقه ان
 نوری * این جمله معلوم است بجز جمله بهم نرسیدن بهمی ای ضمیمه آن شرح اندوه
 تنهایی و ضمیمه آن بهم نرسیدن بهمی و ضمیمه آن فقه ان محرمی که از دیدن ظهور یا ذوات غلات
 عادت خود که البته در پنهانهای روشش و رفتار مردمان ممکن است و در حقیقت آن
 عادت در نهایت خوبی باشد و دل آنکه آن خلالت عادت مضر حال والله را آنکس هم
 نباشد گناه و آواره گریز بیش مجبور و مراعات کند الامانایم * اسقام * جمع سقم بیماری

بیماری * دویه * دوزخ * عذابی * بنده خدا * عبد الطبع * بنده طبیعت
 * عبد الله را هم * بنده در ا هم * قول شده از آلام و آسقام آه * ای اندکی از رنج
 این منی که من در شنایهای بیوده فرو رفته از بندگی خدا بطرف بندگی طبیعت در آمده عنقریب
 سست آن شده ام که خدا نخواسته ازین مرتبه هم در گذشت به بندگی در ا هم و و تائیر موصوف
 کردم و در قید عجز است در آورده ام زدگی خود را ظاهر سازم * بی نوز گاه * بی انتظامه
 * قوله و اندکی اندر دوات آه * این جمله هم معطوف است بر جمله و فقه ان محرمی
 * قوله بی و چهار سال آه * باید دانست که در آنوقت مدت عمر شیخ مدوح می و
 چهار سال بوده است و مدت نوکری ایشان در سیدگار دو تمبر است که در وازده سال
 * استظهار الانامی * قوت حلق و این مرد و لفظ را بمنزل یک لفظ قرار داده بای نسبت در ان
 * در آورده * قوله دستی نه آه * یعنی دست و قدرت آن ندارم که باکم خدا مقابله کنم
 * دهم طاقی آید * درم که اندر میان بگرم * قوی روحانی * قوت حافظه و تخیله و غیره
 * قوای جسمانی * قوت جاذبه و اسکمه و فاضله و شرح این در کتب اخلاق دراز
 است * بندی * اندکی * تحارب * بایکه بگریم کردن و در متن نحوه مطبوعه تحارب
 بجای تحارب غلط طبع شده * بناخص * بیک دیگر را دشمن داشتن * نقاد * شناسنده
 * و نقاد * روشش * اعتضاد الکرامی * قوت بزرگان اعتضاد الکرام را بمنزل یک لفظ
 گردانیده بای نسبت در ان آورده * قوله بندی از تحارب آه * این جمله هم معطوف بر جمله
 و فقه ان محرمی ای ضمیمه آن اندکی از اختلاف مزاج و بیماریهای خود بیاوردیم متوجه حاضر
 شمار اطلاع بخش * افاقی * افاقه و شیباری و بای وحدت است در ان * غلب * سوزش
 تشنگی * شفا * تند و سستی * غلب * اگر چه این لفظ بمعنی بیمار است لیکن این جابجایی
 واقع شدن مراد غلب بمعنی رنج و بیماری است * قوله بی اروای غلب و شقای غلب *
 ای بی حصول صحت * مسودعات * جمع مسودعه امانت کرده شده * سلیم دلی *

حسنت و بختی * شهبان * جمع منتهی خبر دهنده * راکش و نرس * سه گروه
 * خدا امشب بان عالم ذوق و شهود و دریا کشتان تشریح لب زم نمی و وجود * اولیاء انبیا و
 عارفان و سالکان * منزه * پاک * آذینان * جمع ذل و اسن * مذهب * باخلاق *
 و درست عادات * تشریح * ماند نمی * تخلّفوا یا باخلاق الله * عادت کند عادات
 خدا * توله اگر از حدیث و تسوئی که * باید دانست که شیخ از اینجا اشاره بطرف حال
 و احوال مردمان ریاکار و ایسائی بسطوی بروز و در ویشان نگار که در بارگاه سلطانی بازار
 خود را گرم داشتند می کند و خود حقیقت در ویشی و غیره بقوله باخلاق خدا امشب بان الی آخره
 بیان می سازد یعنی اگر از فیه پر غصه خود بازمانده اعلیاء در و مندی که بسبب غمیگی بودن
 مرده دلان زنده تن که مراد از آن بود در ویشان ریاکار است نبایدیم و اگر اندکی از حالات
 عجایب خلق نوشته شود و اگر بعدهای عاقلان زمانه و بیان این معنی که مدعیان معرفت حلقه
 اقبال و مساوت مندی محال در بارگاه سلطانی نیز ندای دعوی امور است محال
 و دشوار در سردارند که در دو طرف گنجهای که در ضمن خورشید بها و آن اینکه هر چه
 باقلان و خاصان از روی عقل و خج و انایان بجهت عجب دانی خود را بحضرت
 پادشاه بیان می کردند اتفاقاً بر خلافت آن ظاهر گردید و غرض آنها نظردلان بهیوسته
 اظهار آنها موجب ذلت آنها شد آشکارا سخنه مجلس شهابی رسم بس مالک و درت
 او لا باید که اگر تقصیل میسر نشود بر مزوایا بطریق اختصار به مسامح علیه شماره کنیم
 و توله مندرج است منتهی توله و طرف گنجهای است * توله باخلاق خدا امشب بان آه *
 یعنی باخلاق اولیاء و غیر هم آنچه در ماده بیان عرفان معرفت محققین به صوح پیوسته آنست
 که عمده مطالب عارفان معرفت بودن عدم دریافت حقیقت حضرت واجب تعالی و
 منزه داشتن او تعالی را از نجار صفات مدوشت و امکان است و بقدر طاقت مهذب
 الاطلاق بودن و مشابیهت آن حضرت تعالی پیدا کردن است حسب آیه کریمه تخلّفوا باخلاق الله

اسم که در الزحالت بی زبانی اولاد در عالم ارواح کوشش زده اند ارواح فرموده است
 * حقایق کوبه * حقیقت پردو عالم * أصعب * وشوارتر * اما * جمع نحو قسم
 * لطفه * بحریک * یهوی * نزد اهل اسم اسم بحریست که صورت اسماور ظاهر گردد
 و متکلمین آمر احتیاجین اشیا نامند و حکما آمر اماجات اشیا گویند * اخص * زبون تر
 * سسام * شدریک * تولا و اناید آه * بعد این قول گات و قبل لنظ مجردان واد
 در متن نسخ مطوم غلطی طبع شده ای شرح حقیقت انسانی گردانده و اگر در بیانست حقیقت پردو عالم
 بدین دعای خیر البشر و آن این است * اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا حَقَائِقَ الْأَشْيَاءِ كَمَا هِيَ * ای خدای
 بنما حقیقت چیزی را چنانکه هست خصوصا حقیقت آدمی که دشوارتر است لیکن یکایان راه تحقیق
 درین باب اقتلیم گفتگوی فرموده اند و آنچه از جمع تفاسیل مذکور به مقرر و تحریر محققان
راست کش نیست می شود آنست که حقیقت آدمی چیز پاکیزه و نیک است که عبارت از اندان
تنفس ناطه است سوای این خاک و باد و آب و آتش * تولا حقیقت ناسب * ای
حقیقت آن چیز که سابق ذکر کرده شد و آن خرابی و تباهی حال مردم است و زور تنفس
در خلالت حقیقت خود * تولا این و اساس * بنی یکی حقیقت خدا دیگر حقیقت انسان
اولی انصاف * و اریان * اجبار * جمع خیر یکو کار * ابرار * جمع بریکو کار * نیمض
اختلاف * مشارب * جمع مشرب نوشیدن * مطاعم * جمع مطعم خور و ن و این جا
مراد از آن پردو لفظ طعام و آب * ساک * جمع سکج نکاح کردن و این جامر از آن نکاح
ملابس * جمع بلبس لباس پوشیدن * لذایذ * جمع لذیذ * مناعب * جمع تعب دخ
اعیاد * عادت گرفتن * تولا سبب و قی آه * ای خصوصا دقیقه حقیقت لذات و
خبر مردم ظاهر کنم واضح کرد و که بلت غفلت و حماقت بما که خرد دل پاکیزه خود ابر ماده
اند و غریبی و رنج های من را عمده لذات دانسته و از سوی بهای چیز خرد و متن طبع ش های
آن چیز بما نوشت * اعوجاج * کج شدن * جیاد * جمع جد نیکم و سرمت * لواج

جمع لایع سوزش دل * بنهارک * در متن خود مطبوع غلط طبع شده بجای آن منارک
 باید نوشت * قولاً عجیبی می خاطر آید * ای نجارب خاطر آزرده بسبب شایده کذب
 و ریای مردمان و دل ذلت و فحاری اظهار شوق را در یافته بگذشت که بسرگرفت
 اطلاع اشتیاق رفته کلمه چند انجمن ذر و آلود نویسد که بشین آن از جان غم نا آشنای
 نازنیان هزار ناله فک درنده و عرش گدازنده بر آید * تو که چون ایضاح او ضاع آه *
 ای چون در اظهار حقیقت کلی و جزئی بادگاه سلطانی سائر دوستان بد فاعل بر حوصله و وکلای
 شماسین هستند و اینسانا واتی که در بیاری خود و انقلاب حالات مردمان زمانه و غیره که پیش
 ازین مشهور بود اگر ظاهر شده باشد بحرف تفاوت اندک نخواهد شد لکن او را ن باب نیز شروع
 نمی کنم * کوره کجاست * نام جانی * میگویم * بد حال و سختی رسید * * عصمت *
 جمع عاصی گناه * ناله * جمع ظالم * فستق * جمع قاسم * کار * کوحانی * لوطان قومی
 است از افغانه * سیکر بوان * باشند سیکری * قولاً به از جانب شهر خان *
 ای چه فوحات که از جانب شهر خان حاکم فوج متبینه صوبه پنجگال که توقیقات ربانی اکثر ملک و جرائر
 آن صوبه و استام و کمال شهرت شده است ظهور آمده و چه خراب شدن سرکشان
 آن اطراف خصوصاً خرابی عینی خان و غرق گشتن او در ریای شور و چه فوحات از طرف
 وزیر خان و صاوق خان که هر یک از تانده و غیره و آن فوای را بدخل خود آورده دست
 ندی از ظالمان و غیر هم که ماه ساخته جای می سخت و دشوار و دشمنان را دارالاسن گروانیده
 اند و چه اطاعت کردن قنوجان و نرسیدن او بر سر زاده خود را بلبشکهای لائمه همراه
 ابرایم باشند سیکری بد رگاه شاه و چه بانی در پی رسیدن خبر مرگ محمد حکیم میرزا که یکی از
 سرداران عظیم بودند و اتمه جوان روزگار گردید قطع نظر از یک دوستان و وکلای
 مذکورین باخبار این اخبار کفلی هستند شرح چنین اخبار فرحت آثار بسبب کمال شهرت
 اعجاب نوشتن مذکور * قولاً دیگر رحمت آه * ای رحمت خدا باد بر نظام الدین که

که ادا داده و در خرده داشتنی که تخیل گفته فتح نامی است مبد و نگاه و الاخر سنا دود و ران اقلید و
 اقلید و یکجندی خود را بهما از زمان شما نمود و ادا اضا است و ادا بود بعد از اقلی حریف است
 دیگر اما که ششمن مخرج فتح نامی بوده رسید * تسلیف * تا آخر کردن * ممانعت * خشم
 گرفته و ملاست کرده و ممانعت همین معنی نیز مجاز استعمال می شود * ممانعت استسئل می *
 قوت و وسعت خاص و بیای نسبت است و این * قولا در اقام نام می گفت ابراهیم آه *
 بعد از قتل ابراهیم از دنیا و اقلید اقام در متن مناسب می نماید و اضا است اقام ایست ایست اقام
 باید نمود * زاید * کمیده * قولا اما این قدر است آه * اول گفته ممانعت صورتی شما
 قطع نظر از آنکه صورت انواع بر سخ زدی شده در اقام اقام ممانعت انجام شده
 مالا کلام نموده است باز قولا اما این قدر است ای گوید که وجه دیگر هم در اقام ایست و نحوه
 مذکور این قدر است که هر گاه می خواهید که این دست که تمام کند باز از عالم غیب امری ظاهر
 می شود که موجب خوشی می گردد * هوای کلام * طرز کلام * قولا بر سخن سخنان علم آه و زو
 آه * ای اندکی سخنان هم اند و زو و زو در آن خط بر قوم شده بود که ظاهر صورت
 متو لیت آن تو مان محوس هم مخصوص بان مباد زیرا که بر تقدیر خصصیت بان زمان به
 بدتر خواهد شد پس به بیان زشتی و زبانی آن سخنان به دم بان زد و خرده
 که این بیان نهایت زشتی آن سخنان است * قولا و اسرار که معنی است ممانعت آه * این
 جمله نموده و جر آن فنون عموم و صنعت آلام بخاطر تر راه یافت * ممانعت * جمع صفت سنگی
 * قولا ای آنکه نظر بر ظاهر سخنان آه * ای بان آنکه نظر بر روح و علم این دنیا افتد و در شب به خوابی
 این جهان خستیده محسوس نماید و لا و سنگینای روزگار را بیدار کند و باطنی خود را جای نهاده
 مگر گمانی را که در و دانست خوشش باید گذراند و در شب به زمانه شده یک نباید شده
 و هر چه می آید که در وقت پریشانی خاطر نصایح و عمر آن ناخوش می آید یعنی مخصوص و فیکه
 اندکی زمانه در آن و در آن و در آن و در آن که اندکی از زمانش مرگ می آید که در آن زمانه

نسخ می نماید * قوله را همان این مخالف را آه * ای باز اینجا که مخاطب و نسبت شناس را
 بی در و دواست است لهذا را ملازم اندر زوید موجب خرید رنج خاطر آدمی شود * قوله را و اکثرا
 بر وابط و وحانی * در متن نسخ مطبوعه بعد لفظ و وحانی لفظ ظاهری که صفت آن قوله محض کرمیت
 و حکایت فرمان روزگار نباشد واقع شده است بسبب سهو بطبع در بنامه باید نوشت
 چه اگر لفظ ظاهری نوشته نشود قوله محض حرف و حکایت صفت و بیان کدام خواهد شد ای
 اکثرا بر وابط و وحانی در وابط ظاهری آنچه بیان ظاهری که محض حرف و حکایت نویسدگان
 روزگار نباشد نماید و مراد از آن مثل غیر خواهی و دوسه کلماتی خواهد شد * قوله لیکن
 چه کند که محبت مقتضی غیرت است * ای محبت من باعث رشک است و را که خط
 علمه حکم ابوالفتح را قام فرودند و از سه در بیخ نمودند

* بارهای گمان *

باید دانست که این نامه شیخ متخلص النهار رنج و الم خود که در منازعت و نهوده و مشغولی
 در قام نصایح حسب خواستهای مان و الخلاج اجماع مقاصد جانده کور و النهار
 حالت در بار و کینیت مزاج خود را قام نهوده * قوله ان یا نسیم الصبح یاغ نجفیتی *
 آگاه باش ای باد صبح برسان سلام من * ای من فدای فدای فدای فدای *
 بسوی آنکس که فدای او شده است دل من و جان من * و قل یا وحید الله هر که غیبت
 را نانی * و بگو ای نسیم که ای یکتای زمانه از آن وقت که تو غایب شوی تحقیق من * غریب حق حریق
 فی دموعی و لوعی * غرق شده و سوخته در آتش های خود و در سوزش عشق خود با من
 * فامین لقلبی غیر و جهل مقصد * پس نیست برای دل من سوا ی روی تو مقصدی
 * لغاوت مقصود کی و وصلت منتهی * و بدن تو مقصود من است و ملاقات تو آرزوی
 من * ترجمانی * ترجمه کنده و بیماهی و بای وحدت است و این * قوله هر چه آه *
 ای هر چه از اذنه می گم که از شوق و محبت که عقل و حال من باعث پوشیدن آن است سخن

سخنی بگویم اما بگویم که ای اخبار آن شوق فامری شود * قوله لئن عشنا ائی زمن الغلا فمی *

هرایند اگر زنده مانم بازمان ملاقات * لاشکو ما اقا سی فی الفراق * هر ایزد شکایت

آن بفرکنم کمی کشم در فراق تو یعنی شکایت رنج و الم که در فراق تو حسرت دارم بگویم

* قوله که تار کند بر سوز زبان چشم آه * ای که ای اشک بر سوز زبان چشم من تار

می کند * قوله آنکه سینه گله آه * باید دانست که بقی ازین شیخ در خط خود که خان خانان

نوشته بود در ماده شماره باب ارسال رسایل نوشته بود پس با فضل و درین خط می نویسد که

آن ممانت را هرگز فعل بر نگذاشت و شکوه من نرزمایند به هرگاه خود و بعلم القیام بعد از آن که مر اسلالت

صوری دستور بایند آن رسوم روزگاد است و ملا ده آن در مورد بیکه کمر بست شافل طرفین هم

ضمیمه آن شده باشد پس در آن باب چه جای شکوه است * قوله جنب که خوش طبعی آه *

دانستی است که هر یک بیکه شیخ با خانان در باب منع ابلاغ خطوط ایجابی نموده بود و عقب

آن یکم تمام با خانان نوشته بود که سبب ممانت شیخ در ارسال خطوط ناخوشی و رنج

است لهذا با خانان بدر یافت این معنی خطی متضمن مذمت شیخ نوشت پس درین نامه

شیخ اخبار یکم موصوف را بخوش طبعی تغییر نموده با خانان می نویسد که عجب است که خوش

طبعی سبب اشافی حکم تمام در دل شما بصورت واقعی جلوه نموده از راه کرم شمار اباحت

مذرت شده است * استسلام * آگاهان خواستن * استیلاج * علاج خواستن

* الما معور معور * سخنی که حکم کرده شده است خدا داشته شده است * تو که و آنکه

در باب مرمت آه * سابق ازین خانان بشیخ نوشته بود که از بیرون بیکه معرفت

واجب تعالی از آن حاصل شود و از آن کتب که خواندن آن لذت آشنائی دهد اطلاع فرمایند

پس درین خط بجز اب آن شیخ می نویسد که اگر چه فی الحقیقت درخواست آن ارا از

من بهر استسلام از جان و استیلاج از غایت با این همه بهر عجب قول مشهور الما معور

معذور و از نمیدگی بی خودی نگارم * اخبار * جمع خبر مرد بسیار بیکو کار * اثر اک *

جمع ترک که بعضی کلامه آید است سپاهیان ساده اند که مراد از این سپاهیان ساده لباس
 و ساده کلاه * آللال * جمع طلق نشان خانه و سرای ویران * مشایخ * جمع مشهور
 شخص ثابور * تولد اصل کار آسته آه * ازین جانشین آغاز فهمیده گی دی خود می گوید هر چه در
 تعلیم می گوید که باید دانست اصل کار در معرفت خدا و مطالعه کتب اخلاق که مطلوب شماست
 آنست که هر آدمی بجز مشش بلیغ خود آشنائی بهم رسد که اگر آن آشنائی حقیقت خداست
 که واقعیت آن دنیواست او را فهمیدن تو اتم باری او و بر وی مردمان خوب
 نفس او را خصوصاً جوی که آن آدمی بسبب کمزرت مشاهده آن در احوال یکنو گاران
 زمانه آن و از اخلاق نیکب اعتقاد و ادب رسان او رسد و او را از آن آگاه سازد
 و اگر آن آشنائی کامل داشته باشد باری در پوشیدگی خوب او را بسامع او رسد
 و این چنین آشنایان را او در مرقه خاک اران و بیاهالان که نظر ناقص دنیا داران آنها را
 ناپرسیده اند طبعه و اگر آدمی را بسبب کمزرت آشنائی او و دیادی که باده خلقت است
 طلب آنها بید و شوار باشد آنها را در سپاهیان ساده لباس و در اهل حرف کم پایه که
 با ابر علی شیران روزگار و این آشناده است بطرف درویش دنیا دار نسبتی
 نداشته باشند باید جست برای اینکه از آنها در محافل مشایخ و هماد و فضلا اثری نیست
 * مردکم عیار * مردم ناقص و سفل * تفتیش * چنگ در زدن * اختصاص * ضبط کردن
 * تولد و اگر در خلال احوال آه * یعنی اگر بعد از تعلیم شد اطلب آشنایان بد کورین
 بسبب نایابست آنها در بیان احوال آدمی بلای حاصل شود و بیابادی و وسایه ناپار و در
 دست الطیفان و خاطر جمع محاسبه احوال خود خود باید کرد و حسب طاقت و قدرت خود
 بگوینا و بد بوی خود را بسبب کبر و تامل خود ضامنوده و در مقابل یکنوائی نفس نفس نفس
 و در مقابل بدی نفس نیست نفس از روی تحقیق باید فرمود * تولد اگر عیار ایامه آه * ای
 اگر خدا خواسته بسبب موافق این مرتبه هم بهر شو و اندکی از عمر گرامی و ابر بود که باشد

باشد از دست زمار خلاص داده از احصاء مآل کتب اخلاق که خلاصه جمیع علوم است
 باید بود * تو که اگر چه پیش این خیرت آه * ای اگر چه پیش صاحب عقل درستی نفس به مآل
 کتب اخلاق لائق اعتبار نیست و بعید بحال طلب علمی مشابه است که زمین پادشاه و حق آنکه
 تجربه آذوبه کند و طور آن تجربه از طبیب کامل آموز و خود مآل کتب طب بود و در مقام
 معالجه مرض شود پس بر ایند هرگز علاج افسوس دهنده نخواهد شد لیکن بهر حال مآل کتب اخلاق
 بهتر از ان است که آدمی نه زندگیانی بدل و در تحصیل علوم دیگر صرف نماید * تو که کجاست
 که عمر عزیز آه * ای هرگاه مآل کتب دیگر سوای مآل کتب اخلاق نامناسب است کجاست
 یعنی بسازشت و مآل کتب است که آدمی عمر عزیز را منحصر و موقوف در آرزو اسگی های دنیوی
 و نگاه بانی نام و کتب این عالم قانی که در حقیقت آن نام و ناموس عینی عینی آخرت
 است دارد * تو که و آنکه در باب انجام آه * دانستی است که عالمیان نام در باب
 روا شدن مقاصد خود و دیگر ملازمان و پوشیدن اسرار و دیگر مطالب بطوالت تمام
 بشیخ نوشته بود پس شیخ درین خط اشاره بآن معنی می کند و می نویسد که الحمد لله اکثر آن
 موافق اراده و خواستش شماره آمد و نیز خاتمان از حال مرض و بیماری شیخ استنباط نموده
 بود پس شیخ بحسب آن اقدام می فرماید که بر حسب تقدیر چه روز صحت یافته ام اگر
 اراده خدا و من صحت آنست که در طرق تحقیق مثل عبادت و دیگر کار خیر خواهم رفت
 شکر خدا و الایمنی اگر این صحت مرا جهت ارتکاب گناه حاصل گشته پس این صحت
 زیاده تر باعث پریشانی باطن من شده است و بهر طور الحمد لله که دل از زنجیرهای دنی
 تحقیق یافته اگر چه در نگاه نیست روحانی هم چنان است * تو که دل * غافل شدن
 * فرمانت * جمیع تر به جز مآل و بیو ده * تو که اکنون غایت نیست آه * ای حال که صحت
 حاصل شده است غایت آرزوی من آنست که درین حالت بهری بر قدر بقدر عمر که در جهان
 من استم اگر واقعی موافق گمان من بوده باشد پس باید عمر خودانی بخلقت و بطلان بر باد

گروه شود * جمرو کند * بالاخانه و در مقام دہلی بالاخانه بودند شست گاہ بادشاہی کہ
 تا این آن مردمان ایستاده مجرامی کردند این لفظ ہمہ می است و در بعضی نسخہ جرد کہ بعضی
 خیمہ کن چاک کہ اندرون خیمہ بزرگ برپای می کنند دیدہ شد * قولہ و آنکہ مقتضای کسان عقیدت
 آہ * ای آنکہ مقتضای نہایت شوق و عقیدت آرزوی ملازمت در گاہ کردہ بودید بسبب
 آنکہ هنوز از انجام امورات اینجا کہ رفتہ اید فراغت مکر وہ اید این آرزوی شما آشد و بسود
 نامناسب است کہ در جواب آن جراحم فقط

* تشریح نامہ کہ بخاندان نصیر یافتہ در گردہ آد *

این نامہ در جواب نامہ خاندان است متضمن اعلا و وجہ مدد و در باب عدم ارسال
 جواب نامجات خان محمود و نیز مشرکات و نصایح در باب رفع اختلاف و خصوصیت میان
 خاندان و شاهزادہ و تکیہ بطرف دکن و غیرہ برای تسخیر اطراف سواد دکن رفتہ بودند
 و در انجاسب ظهور اختلاف آنها و ہمہ و برہمی و نمودہ بود و وقوع و ظهور داشت
 * دایرہ بی پایان * آسمان * نشآین * ہر دو جوان * ہوا جس نفسی * این جا
 مراد از ملن خیالات نفع و ضرر * قولہ آن بود آہ * ای سببش نہ آن بود کہ در دوستی
 من خللی واقع شدہ باشد چہ در دوستی من طبع انتفاع و دفع ضرر کہ از خیالات خام عاقلان
 و از مقصورات نافرجام نا فہمان است ملحوظ نبودہ و ہمین معنی فقرہ ثانی آیدہ است
 * صد گاہ دہر * کنایہ از دنیا * دخ * دو آمد جزئی * خاقانی * خطاب و تخلص
 شاعریت کہ نام شریفش ابراہیم بن علی شروانیست * قولہ شمع از سرد دل آہ *
 یعنی آنکہ کی از اسرار دل حاصل خاقانی کہ عبارت از مضامین عالیہ دوست و از
 همان شمع دہر و دل ابرار خاقانی پیدا شدہ و در حقیقت ایمان حاصل وجود انسان
 است پس دل خلاصہ وجود انسان و زبدہ چشم آدمیان است لہذا مناسب کہ اگر کرد
 کہ ب و عثمان آیدہ دل را تیرہ سازند بلکہ بسبب راسی گفتار و دوستی گذار و دہلی تمطیہ

تفسیر آن باشند * قول ظاهر در مراتب آشنائی آه * یعنی از سابقه معرفت که با من میباشند
 بخوبی دریافته باشند که از ابتدای تیز از گروه تجرد گزینان بود و ام چون به شرف الهی بکار
 و یونی متصل گردیدم از اینجا که خوی تجرد مرا شده بود درین وقت نیز همان حرارت یکسان
 خود را بطرف کج خموشی از صحبت مردم گداز کرده بود داشت هر چند ز میان دود دوستی
مهر با منی کرد من از دوستی نفرت می کردم * قافه بزرگ * این جا مراد از ان
 مردمان ملازم شانی * برادر و نظرت * برادر خلقت یعنی متقی هم مزاج * نحوه کارم اطلاق *
 کتاب خدای بزرگ و پسندیده * قول دوم آن گوهر سخاوت منس آه * با همان
 می نویسد که اول ابوالفتح گیلانی دوم شهاب سبکت دوست در زمان حرارت من تم محبت را
 در زمین دل من گشت کاری نمودند و در من شمع مطبوعه که بجای می نمودند طبع شده عطا است
 زیرا که قاعل این فعل و کس اند * قول چند گاه آه * یعنی چند اوقات که بکجا عیش و
 عشرت نمودیم بعضی سخنان دوش و معرفت که بر مذاق زمانه تلخ آمدی اگر مرا بسوی ترک دنیا
 آوردی باز همان دل گرفته شهاب طالب کاری من فرمودی و درین چند مدت بودی از ان سخنان بهر دست
 بهشام من نرسیده و بجای زمانه آمدی زمان آید که در من شمع مطبوعه جمع شده بهر اخطاست
 * قول باده خوردن آه * ای به مقتضای این که باده خوردن دوستی کردن بهر نیست بخردی
 خود را که از مرگت و درویشی است از تلخ تعلیق دنیا اندیشیده اراده در اصلاح شایسته
 دار و اما بظاهر خود را از نوشن بازمی آرد برای اینکه اراده دوستی و اکه این در حقیقت بجز
خواهی با منی است گدازش و یکویچه خوشه که نوشن ظاهری است شایسته این نیست
 * تنبیه * حامل در گردن انگندن و درین جا یعنی بیرونی کردن * زبی * و دانه از ده
 * قول دیگر اگر در حقیقت آه * ای دیگر سبب هم غم بر آن که اگر در حقیقت از گروه دنیا
 داران بودی ناگزیر از سال رسائی کردی بکسی همان بود که اهل غرض و مقلد این نامه از ده
 هر گروه دانه باز از صحبت را کردم دار من هم همان بود نامه از ده ضرورت ملاقه مراسلات

و غیره بامردمان تجز و معی دارم و بقدر توانائی در لوازم آن می گویشم چون کسی
استاد تحریر نزد من دست تا چار لوازم و واجبات رسم و رسوم آن نمرود می شد حصصاً درین
وشت که بر او غصبی که اسناد و این من بوده است فوت شد * تولد شیشه نایب مجلس
فهرت آه * ای عزت آفرینش که بسبب برگزیده گی و بزرگی ذات فیضی بود و زاد و رفت و نمرود
با خود زمین آن داشتم که همیشه بقضای الهی خورسند خواهیم ماند و قوع این حادثه آنچنان
خود را مضطرب می صبری دیدم که پرده کار من دیده آمد یعنی حالات اعتقاد مروان ظاهر شد
* تول * دیوی که خود را در نگار محبت در نظر آید * تولد کنون این بادیه آه * ای بد
از آن که این نفس غول نمودار مراد در خالی با انگنده ازین دنیا تا کار و آن یعنی تا عالم ارواح
رسیدن من خیلی دشوار یعنی در زنگی بسبب فصل صفای قلب و حصول معرفت مکال
* آری گوی * نسیم کنده پرنی پادشاه و این اشاده بطرف ذات خود است * تولد
از سز آن جهانی آه * ای از سیر و مسفر عالم بالا که بسبب ریاضت و عبادت چندین
سال حاصل شده بود باز داشته خواهی خواهی در گروه دنیا داران شاملی نموده
* تولد کی باشد آه * ای کی باشد که ازین نفس جسم نارغ شوم * تولد این دیو سده ای آه *
ای سده ای دیو نفس آتاره که عبادت از جسم ماکنی ست * تولد این خانه نیم کار آه *
ای این خانه تمام آدم را که تغییر از این جسم ناقص بوان کرد در عالم قدس آمد با تمام و
تکمیل زینت و آرایش و هم * تولد درین شورسایان صبر آه * ای درین جوش و خروش
صبر از جان خود شگ بودم و خیال خود داشتم که فرصت آنکه گفتگو و غیره کنم * کسری *
باره از هر جری * نمود خان * یکی از خواص خانان بوده است * تولد کار ساد شده آه *
دانستی ست که درین هنگام خانان همراه شاه زاده بطرف دکن و جنگ بود و قریب
بود که فتح و غیروزی نصیب ایشان شود که اتفاقاً از پیرگی و روزگار داز و قلمونی زمانه
ناهمداد و ظهور از هر شفقوری غلیم و وطنی جسم را دایمست و بعد از وقوع این امر خانان

خانان عرضی مشیبلر اطلاع مرج و مرج بحضرت پادشاه محسوب محمود خان فرستاد و فل سبانی
به بیانست این حال از خانان بدید در بحیده خاطر شده اند ابعده از ان شیخ می فرماید که
محمود چنان دشوار نقل کرد که حال در باب عفو جرایم شاهینجا با اقدس شاه آنچه لازم
دوستی و خیر خواهی می باشد در ان کوشش فراوان و سعی بیکو نمودم * تولد چون حقایق
احوال آنها * یعنی چون حقیقت اشکات میان شاهزاده و شاه معلوم حضرت شده بنابر ان
از جهت تعریف و توصیف شما که اکثر بر نگاه اقدس نموده بودم شرح میدگی کشیدیم * تولد
برخو در زیدی آه * ای چراغ و نور کردی و از بار گلان عاریستی یعنی از ریه مستعار و منصب
ناباید ارد باید پندار مادی * تولد همه حرت فدویت * باید دانست که حسب دینود
همیشه خانان در عراض خود در الفاظ و وی می نوشت لکن اشخ بآن اشاره می فرماید
* تشریح نامه که بخانان ارقام یافته اند * آه

این نامه است مضمون اظهار شکوه و شکایت مع تحریر و وجه آن و مشرود قام حالات در بلاد
و نصایح و مواعظ در جواب نامه خانان و فیکه خانان در مهم گجرات و نواحی آن رفته
بودم و گشته * تولد که چشم خویش آه * ای خانان چون جان از چشم خویش
هم پنهان است * تولد امروز که آن آرام دوسه آه * باید دانست که شیخ بملاکله و شکوه
در نامه خود بخانان نوشته بود و به از ان خانان و وجه آن گله استنار نموده پس درین خط
شیخ بجواب آن می نویسد که امروز که آن آرام دوست عیش گزین را بحسب قهقهه
یا بحسب آرزوی بنده هر آن که آنها آن شک افترا از بوس قمار که نسبت به تنخیر تهنه
بصبار آسان و سهل بود باز داشته تنخیر تهنه را که دشوار است پیش نهاد هست شاکر دانسته
رخ و تردد و شست و پویشانی و توزع خاطر بسیار باشد پس درین حالت پر ملالت که
نصیب دشمنی هم مباد جگونه دل دانا و عقل دور اندیش اجازت دهد که وجه و اسباب
علیه را که سابق ازین در باب فرید آن ابای و استغفار می رفته است شرح دهم * تولد

اگرچه بر سهادت آه * ای اگر چه بالهام و گواهی دل پاک من که همان الهام و گواهی آزموده
 من نیست و بشارت و خوش خبری او لای بی ریا که راست گفتاری آنها یقین من است
 مذمکت رسیده که خاطر شما از هر نوع رنج ربانی یابد و بشارت وانی و کامرانی هم آغوشش گردد
 پس باین همه در یافت آنچه بی باکانه بسبب غلبه محبت و محبت عدم در یافت خرد و نفس
 خود از وجه شکوه و غفلت شما درین رنگ در نامه نوشته ام و تا سبب آن این است
 که دل خود را بر تمنی محبت پیدا از جهت حب کسی آلوده اند و بسبب بغض کسی آلوده
 یا من نمی سازد پس محبت همین عادت بی باکانه هر چه خواهم بلا تامل بشمارم و تا نیاید
 سبب آن این است که از آنجا که سابقین ازین باطن شمار باطنها و غفلت شمار عین غل و
 بوم کار با دورشش انداخته بودم اگر با نفس نیز در اوضح وجه آن شکوه کوتم کتبش
 دارد و در آئین کار دانان به نشانی وقت مطهر نخاع بود و در وقت داد قبل قول در
 عین مشاغل و در من سخن مطبوعه زاده طبع شده * قول بکن چون دوستی اینس آه * یعنی چون
 دوستی من از طرز دورش منافقان علیحده افتاده و ظاهر و باطن من یکسان است ازین مهر
 خواش چند مثل اظهار نیت و خطای دوستان که خلاف طبع مردمان دنیا ساز است بخاطر نامه
 گوی من و اهرام یاد که بدون اظهار و ناردانی آن خاطر ام آزرده می شود * قول آنچه که روز
 باز از مردمی آه * ای آنجا که در منزلت مردمی و متاع دوستی است من هم در آنجا بسبب داشتن
 مردمی و مردوت از پیش خود شرمیده نیستم و چنانچه ندادم و از آنجا که هر چه نظر عالم و عالمیان
 می کنم در جوانمردی و مردوت نزدیک و قریب شما نیز کسی را نمی دانم پس ازین جهت
 بات بی اعتنائی شما بهی و خاطر همیشه شادان من است و نخواهد بود و چرا باث با وجود دعوی
 در یافت خفاقی و دوری مردمان زمانه از کبر و اوقات زمانه رنجیده کم شدن کار نامی شایان
 است * قول تا شام حاشا * در باد پس و در باد منی چنانکه نام مردمی باشد امثال شکوه
 و غیره که آن توام گشت منی هرگز توام گشت این قبی بطور سهواً از کار بدست پس چنانکه

جائیکہ گاہ از نام و بی در گنگہ سہ باشد و شرح و انبات آن مردی لشکر بکر دار خود ثابت
می کرد زگر شکوہ و شکایت مضر پوست ازین عبارت شیخ اشرف جو از مردی خودی کند و
بیگوید کہ باوجودی اعتدالی و بی برائی شکار گز شکوہ را بدل مروت منزل خود راہ تمام داد
زیرا کہ ہر گاہ مردی بکر دار غیر خواہی من درجی شمایست شد و بس بگوئد باز شکوہ را
بمردان و غلطی خواندند کہ اگر شکوہ شکایت خلاف ج امری کہ عبارت از تحمل و بردباری
است تواند بود * تو کہ خیرت ذاتی * خیرت در سیر مطبوع غلط طبع شد بجای این خیریت کہ
بعضی بگوئی است باید نوشت * تو کہ در مروت آہ * ای چنانچہ شکوہ بیک ذاتی افزایش دارید
من نادان سم در محبت شما افزودنی دارم * یار فروشی * گاہ از تعریف کردن است
* تو کہ جمالت خودی گدازد آہ * یعنی با جمالت من نمی گدازد کہ از مقہر تعریف خود و
باز از راجع این جان کہ اگر فرضا از آن دروغی گفتہ آمد مشتریان ہوشیار بہان گران خریداری
می کنند سخنی زخم و بعد لفظ جان حرف کاف در متن شو شو و سہوشہ و نقل لفظ مشتریان زاید
طبع شدہ * تو کہ ہر چند طبعیم آہ * ای ہر چند بایستم مرا بطرف خود سرائی و خود ستائی
ترغیب و تحریص می کند لیکن بہر کم کہ مرا کار موافق حالت خود کہ مقتضی چنین امور است نامہ یا
نیست و بر طبیعت من غالب است باید کرد * تو کہ سجن الہ آہ * نقد بر این سبقت
سجن الہ بدوہ است بیا کی یاد می کنم خدا را بس فعل را حذف کردہ مفعول ملکی را می گویند
و اکثر سجان الہ در جای تعجب و حیرت می گویند پس شیخ بنظر حالت بخرد و وارستگی
سابق خود را خوشی صحرائی قرار دادہ می گوید کہ سجن الہ من و با او را ہمین شہد ساختن
و در زمرہ آباداران داخل نمودن و در محنت تو کہ شکایت و بجرہ باغی چرکیت
است نامہ از آن سبب بہ قصد شکاکت را از تحریر متہ مات سیماہ کردن و چندین سخن را
نوشتر واجب آہ * تو کہ تو از این لباس آہ * ای ہوازم چمدہ و وزارت و جگرہ
* تو کہ ازین و دمی حرفی چند آہ * این از واجبات و لوازمات چمدہ و وزارت کہ مذکورہ

مقدمت ملازمان و درگاه و مذاکره امورات بارگاه است سخن چنگز آید * قوله بود
 القات * درین قول و او غلطه میان قوه و القات در متن نسخ مطبوعه فرو گذاشت
 شده باید داشت ای قوه و القات شایسته که نسبت شماست * قوله همه مجراست *
 ای همه مقدمت شما روان کرده است و مقبول بارگاه سلطانی است * قوله و چگونگی
 مجراست آه * ای بطرز و قاعده شایسته مجراست زیرا که جمیع امر و غیر هم که کس خدمت
 شما کرد در بارگاه و الا نوشته اند به موافق مقدمه خود در دل مهر منزل بادشاه جا کرده است
 * دولت خان * یکی از رفتنای حاکمان بوده است خان که کور و باب یهودی او شیخ
 نوشته بود پس شیخ در جواب آن می نویسد که حسب نوشته شما در حق او سفارش می
 خوب کرده شد * قوله سخنان قدسیه نفس الامریه * ای سخنان حقایق و معرفت
 * حصار در خانه * حاضران بارگاه * آجیان * جمیع چند یکوقت در روز و شب * قوله
 بقدری گران می شوند آه * در متن نسخ مطبوعه می شود ظاهر اعطای طبع شده بجای آن می شود باید
 نوشت ای بادشاه که بادی فرماید و حاضر می ماند از بمعنی اندکی گران در مزاج بادشاه می شود
 * قوله این حق را وسیله چندین باطل می گردانند * ای این صحبت مرا که گاه بگاه و ایشان
 دست میدهند سماعت کنندگان و روزمان نیست من بخدمت بادشاه و صلیب گفتن ای که من
 به او احرص و عیش و عشرت مشغول ام بدرگاه می گردانند * قوله نیک ذاتی و خوب سیرتی آه *
 ای بیان نیک ذاتی در غیبت مختصر در برادر گرامی حکیم بهام است * قوله جهان فرو رفته
 است آه * درین قول رفته در متن نسخ مطبوعه ظاهر اعطای طبع شده بجای آن نهفته است
 ارقام باید فرمود * انجاری * درستی * قوله امروز کار به شغل صورت افتاده آه *
 ای دوین روزای محاربه انتظام کار نایب و ریاست و تجربه موقوف است به دعا و عبادت
 * قوله آن نفس کجاست آه * ای آن شخص نایب است که مصاحبان خود بگوید که عیوب
 من بمن آشکارا شده بخیزد آید که ناشی است در غضب هم از من ظهور رب لیکن شمار این قدر

این قدم کوشش ضرورت که مردمان بی غرض و کم خاشاک گوی ' اجازت و قدرت عیب

گفتن شما حاصل باشد

تشریح نامه که بخانه خانان تحریر یافته ره و الا آه *

دانستی است که اهل نادر است مرثمن نصاب و مواعظ و جواب نامه خانان که مشعر
درخواست نصاب بود * قوله آنچه در باب ره نموی آه * باید دانست که خانان در خطی
که بشیخ نوشته بودند آنچه در باب درخواست هدایت و صلاح و بهبودی خود که در هر دو جهان
بکار آید تحریر نموده بود پس شیخ در جواب آن از روی انصاف می نویسد که ای پسر
خود راه راست نیافته من که قصد بهائی و یگویی کنم گویا این معنی اقرار بجهت خود کردی است
میان من و دارالامان آمده باشد بسیار است اگر بیک نزدیکی بودی تا آنکه در حضرت برای
هدایت رفتمی چه آدمیانه می توانم کرد * بهشت گرمی * مد * قوله حساب جوابی مقصود *
فصل لفظ حساب کاف بیاید ده من ستم مملو و سهوشه باید نوشت * جمال وحدت * مراد
از آن جمال اکبر بادشاه * قوله چون طلب و پیش یاغن آه * یعنی لیکن چون استند او و
آما و کی خیریت و سعادت از ای در طبیعت من مرکب بود تا ثبات الهی و غیره مبادون
آن شده چنین و چنان کرد که این بی راه بر آه حالا آمده است که مهندسی کرد و دو قول این بی راه
بر آه آمد خبر میده است که همه لیکن و غیره است * قوله ای برادر باران رحمت الهی آه *
از این جا آغاز بیان بعضی فهمیده گئی باقی خود میکند پس می گوید ای برادر برگاه که رحمت الهی چه بر
سالم و کافرو چه بر عابد و قاصد یکسان است و خالق جهان آرا و بر این معنی را بجهت مصالح که او متعالی
از آن آگاه است از نظر بابیه و داشته است پس درین صورت اول مرتبه اهلیت
آنست که باطنیات امام طرح آشنی باید اداخت و بساط صلاح کل باید گسترد زیرا که کسی
دید و دانسته زبان دنیوی که قافی است و تنائی دارد و اختیار نموده ضرر اخروی که باقی و
باید اوست چگونه خواهد کرد * قوله دوم * ای دوم باید اهلیت آنکه * قوله

هر چند آن دانی نیت آه * ای هر چند آن دانی نیت از گروه دنیا داران که مشغول ناز و تنعم اند
 باشد بکن ملازم را لازم است که با او بخلوص دل محبت و رز و پس نجات سبایان
 در چنین سخت منتهی است * در عبادات بدنی مثل نماز و روزه و غیرات و
 صدقات و غیر آن سبایان نیاید اگر آن است * تو بیکه خوی آه * ای ملکه خوی
 آن اخلاص که با باج خود است و در ضمن انتظام عوام است و بی انتظام آنها اخلاص
 بسنده نیست * تو درین راه آه * ای در راه اخلاص ملازمان را سخا می افند و آن
 خطا است که بپوسته نظر بر اخلاص خود دارند و چون درین زمان اخلاص در مردم کمتر باشد
 بر اخلاص خود فخر و افتخار می کنند و نمی دانند که خداوند آن پنج مشوقان حقیقی اند
 بی پروائی لازم معشوقیت است خصوصاً و فیکه عاشقان راست اندیش بسیار باشند
 بی پروائی ایشان افزون خواهد بود و لطف عاشقان قبل عبارت است اندیش در متن
شسته مطوبه فروخته است شده باید نوشت * منج * وم آهین گران * تو در منج همراه
تخت آه * ای بحر و زون شمشیری که کار اندک است بنور خود م جو منج پر باد شده
 به تصور عوض آن کار در مقام خواشن ای گوناگون می شوند * تو در سیوم * ای سیوم
پاه ابلت * تو که در رواج کار دشمن * ای در رواج کار دشمن باشد نه در انتقام
 او ستم باشد * تو را اسباب دنیوی و اخروی آه * ای اسباب دنیوی و اخروی
 در ضمن اعمال بلا قصد بدست می آید هم چنان که گیاه بدون اراده مزاج از کشتزار
 حاصل می شود پس مناسب که آدمی از سوداگر کمتر باشد جوهری بهای اخلاص را در مایه
 اسباب دنیوی و اخروی که همچو گیاه بلا قصد بهم می رسد نفروشد یعنی اخلاص به نیت
 حصول اغراض فانیه خود فروزد بلکه صرف محبت خوشنودی خدا و پاوشتاد نه هر کند
تو در پیغم از غضب و شہوت آه * ای از غضب و شہوت که هر دو مصاحب و تابعه از
 نفس اماره اند بسیار باید بود درین که عقل را متعوب آنها کند بلکه بپوسته آنها اقد کرده

کرد و نگذاشت که با عقل و دانش عرجه نماید که از غضب بجای میزسد که یک ترک ادب شخصی
حاکمان بکشتن قیله کشندی شوند نماید شمای پسر سه و غضب را از دست و پوست را بخاک
با اعتبار کمتر است غضب یک و زیادتی وقت جمیع خاک نیز نه و ... خواه که در روزهای
شبهه آه * یعنی در حالت است و دعا از درویشان هر قوم لازم نمرد و ... و از پهلوانان
این راه آه * ناچار در پیش ستم و عهده پهلوان عطف طبع شد و نمی آن پهلوانان باید نوشت
ای کسان بسیار خوشامد مشو آه و در بالای خوشامد خوشامد گویان هلاک شده اند
* قولی طلب نماید آه * ای قاصد من که خاکمان است از من دور و از باب مکر
فراواند ازین جهت اندیشه بخاطر دارم فقط

تشریح نامه که بخاکمان تحریر یافته نامه آه *

باید دانست که این نامه در جواب نامه ایست که خاکمان مضمون درخواست ارقام نصاب
نوشته بود * قوله مشاغل بسیار آمده آه * ای شمارا کار بسیار است و اگر حسب ایامی
شما خود خطی نوشتن دران صورت خط از می شد بجهت نوشتن نصاب و حقائق که خواهش تحریر
آن کرده اید و نیز بران قدر بر حسب قلت فرصت شمار ای خواند خطایش شمار ایایی
آمد * اخوان * جمع احوال کج بین * سیر و برگ * سامان * قوله امثال این حکایات آه *
ای نصاب و مواظرا و یاداران از درویشان قبول می نمایند تا از امثال با مردم که
سوا می مشاهده تعلیل و دیوای نماید نامی مادر انیر نظارگی اندک باشد و لیکن چونکه از اینجک ذاتی
و اخلاص شما دیده می شود شمار این و و کلمه دو باب مذکوره نصاب نوشت فقط

تشریح نامه که به خاکمان مرقوم گشته اگر آه *

باید دانست که این خط در جواب خط خاکمان است که بعد از مضمون فتح و شکست و اخذ و
از طرف ملوک و غیره فرستاده بود * آئی * نایب * قوله اگر خوش آه * یعنی اگر خط شما ازین
جنس اند که فرستاده اید از دیدن آن ناویدن اولی است * تولد و گونه رنج آه * ازین هم ایما

آن معنی است که از آن معنی خط ششم در تب و ریج ام و از یاد من نیز در ریج و الم * محمود دخت *
 نام طاعت گاه خانان * قوله از دورینی آه * یعنی من که هر ت سبب دورینی و آل اندیشی
 خود را بشمارم * اسم به * جمله منته و ششم قرین شادی و هم قران غم گشتم * قوله غم اول
 آگه آه * ای نیست آگه تاسیس شتیت و محبت معنوی و کاره از ظاهر داری و وینا داری ام غم
 اول مرا آن است که بر زبان (محمد دخت) که تعلیم یافته کتاب خانه شما است با و در این معنی که جهت
 انصرام بطور متعلقه خود در اینجا آگه بود سخن دروغ و ظاهر داری گزشت * آه او کرده بمران *
 شیخ بلذین جمله اشاره بذات خود می کند * قوله غم سیوم آگه آه * ای از این که از منهایین
 مختلفه خط شهاد و سنی شما مردمان آنجا مضطر بانه معلوم گردید اگر به شما از طور صلیح و بیست مردمان
 زمانه که از آن عاقل فکر و جمله آنها صاف می فهمید باشد بطور احسن با مردمان قول و قرار
 کرده آید لیکن چون که آن مضمون بر از نکات و طوالت بود اندوه افزای من گشت * قوله
 شادی چهارم آگه آه * ای سبب شادی چهارم آگه هم از مضمون نامه و هم زبانی قاصد شما اخبار
 صحت ذات شما و توجه شما بسایه و با تمام محلات مرجعه آنجا معلوم گردید * قوله آگه عزم جزم
 بصوب ناصواب تهنیه کرده * بعد لفظ کرده لفظ آه به معنی تسویه مطبوعه سهوشه باید نوشت
 * قوله این اسبیت * این امر ادا از آن فتح مذکور * معروضات پادشاهی * جنگی و ناخوشبهای
 پادشاهی * قوله و مع هذا آه * ای با وجود ناخوشی من در عزت در عتاب پادشاهی
 استیفای آن عتاب از من اسند عا کرده بودید * قوله مداراه و سنی فروش آه *
 ای عوض و دوستی و محبت حقیقی من مداراه و ظاهر داری می کند * میرزا ایر * نام پسر
 خانان که چندی به کفر مائل بود * رزاق خان * سرکب مقلوب خانه رزاق و مراد
 از آن بارگاه سلطانی * قوله عجب که مقدر قد سید آه * ای عجب است در آنکه هر چه
 در باب اصلاح احوال شما گفته بودم و آن اینست که روزی شخصی مخاطب خود می گفتم که مرا یک
 آه بیشه که هست از اخلاص و از خانانان است که مباد آئیکه و اعتماد بر اخلاص خود که

زمان هم کید و حسد و خوار زمان بود چنانچه قسمه برادران یوسف علی بناد و علی الصاب
 و اسلام مشهور و ملوک و است * محبوب بسزا * محبوب کامل * قول امر و نه خود
 که حال او منام است آه * ای درین روزها که حال عدم رواج مردم منام است
 هرگز نشاید که از نا دید مروت کردی بروا من حوصله شناسید * تو را و اگر از یک رنگ
 بودن آه * ای اگر از نا من طبع پادشاه شکایت داردید خود این توان بارش تحقیق و
 دریافت اخلاص درست شما که از سود و زیان شما خصل پذیر نیست می شود و بصدق آیه کریمه
 وَأَطِيعُوا أَمْرَ اللَّهِ وَأَطِيعُوا أَمْرَ الرَّسُولِ فَإِنَّ أَمْرَهُ شَرْعٌ لَكُمْ اطاعت کنید خدا و پیغمبر او و احاکان
 را که از جنس شما اند راه سبقت با خدا ای تعالی سبقت داشت برای هزاران مقاصد صوری و معنوی
 و ام گسترده می گردد * قول بنایت عجب است آه * ای اگر از جدائی و فسان عربی و
 زمانه ساز و دور و درخ و الم اند بنایت عجب است زیرا که اگر این جدائی موجب
 شکر گذاری نباشد باعث گفت گار شناسان چگونه خواهد شد * قول و اگر از دوری
 صوری دوست حقیقی آه * یعنی اگر از دوری من آزرده دل اند خود این معنی هم از بی تابی
 شما تواند بود * قول هر حوصله کم حوصله آه * هر حوصله با عباد خلقت و کم حوصله با عباد بعض حالت
 عارضی مثل اضطراب و غیره گفته * قول بسیار پرواز کم پرواز آه * بسیار پرواز با عباد
 عقل و ذکا و کم پرواز بلحاظ بعضی حالت لاحق * قول خود دیده و ر بوده آه * ای ناصح خود
 خود شده بخود در نهائی خردنم و انجور راه ندهند * قول داغ بریشانی بزرگان نهاده آه *
 ای با جرای مهمات مرجوع خود بزرگان جهان را عجب دارم و نه بهمت ده خاطر و سنان
 گردند * قول ناله عتوت * مراد از ان ناله خانمان * قول کینه چنده * ای همان
 نصایح و مواظ که در اول ناله مرقوم شده * یاد داشته باشند یعنی لایق یاد داشتن که همان
 پند و اندرز که گویا تواند شد * قول بیداران * قبل این قول لفظ و آنچه در سنن نسخ و مطبوعه
 سموت شده باید نوشت * تو که میرزا ایرج و داراب و قارن * این هر سه پسران خاندان

خانمان مستند برای طلب آنها شیخ باخانان بطور استقام می نویسد که وقت آن
نیامده است که این همه فرزند این را رخصت فرموده بدرگاهش می بفرستد * قوله از
رسمیات و تحقیقات آه * یعنی از معاملات رسمی و مقدمات حقیقی که ایشان را شایسته
و روزگزرده نوشتمی فرستاده یا شده فقط

در تشریح نامه کاتبه خان خانان مرقوم گشته دل آه * ۱۰

باید دانست که این نامه است نصائح در جواب نامه خانان و قیام خان مدوح در مهم
قد را بد و غیره رفته بود * قوله و ز تو بپریم آه * ای از تو بد اندیشی و سینه زدن دشمنان قطع
کنم یعنی آنها را افضل رسانم * قوله مهر تو میراث آه * ای اگر من بپریم دوستی تو بدو
در راه خویشان و یگانگان خود بدهم و بکنم اوم * قوله خاطر قدسی نژاد آه * باید دانست
که خاطر محلی خود را بدو و بطور تغییر نموده اول خاطر قدسی نژاد گفته و براداران فطرت و جنات
است و ثانیاً خاطر آلوده و مقصود از آن طبیعت که سوای فطرت است و در من نحوه مطبوعه
بجای آلوده آلوده طبع شده ظاهر اعطای معلوم می شود زیرا که ترقی و بشرافت خاطر قدسی نژاد
بر خاطر ثانی بدون لفظ آلوده مفهوم نمی گردد یعنی فطرت شما که مرتبه اعلی دارد چه حاجت بگویم
بلکه طبیعت شما که بشناسی حال رو زگار است باید که بگذرد و بلکه بظرف صده پیر از فرسج خاطر شما
عبور نشود که در سخن نیامده و دوستی که اکثر در آن خلوت واقع می شود جلای خاطر من راه باید
بس چگونگی در جمله دوستی کنی حاجی بر زبان من بطور ابرار او واضح که اکثر مایل بود کنی حاجی
و دروغ و رواج دارد هم بگذرد به جای آنکه مقدمات قدسیه یعنی مقدمات دوستی خالص
را با وجود استحکام آن بسبب وقوع نایکدات و اسه از زمان ماسوره دست یعنی خود را از
مثل منی زود دوست شونده دل و خاطر مانا چرویده و کیده و وادی که قبل لفظ دل در من
نحوه مطبوعه طبع گردیده ظاهر اعطای است چه قائل دهم بدون لفظ دل بنظر نمی آید * قوله اما چه
توان کرد آه * بازی گوید که هر چند من در مقدمات دوستی خالص و افاق هستم اما چه توان کرد که

مخاطب من بنده خجسته طوبیت اور از عزت مشورتی نیست و بعد لفظ اول نظر او در سخن
 سخن مطهر و غز و گذاشت شده باید نوشت * تولد بدگمانی * یعنی بدگمانی در حق دوستان
 * تولد بعد از رسیدن تو اهل خلوط آه * ای بعد از رسیدن خلوط که متضمن ناخوشی و غیره بود
 * تولد که اگر در خور محبت آه * یعنی رقبه شما اگر لایق محبت من نبود منایته نبود
باید از قدیمی اعتبار روزگار ناموافق من هم نبود رسیدن هر دو بطاعت تحریف و بخششهای
 سابقه شما و هم به مقتضای شریت طیبیت من دگست و فطرت من بفرگردید * دست
بر سر و دوش کشیدن * فرگردون * تولد در حضور آتی ندارد * یعنی بحر صورت هیچ حقیقتی
و اصلی ندارد * تولد ساخت * ای باید ساخت * تولد و بدگمانی شده * ای باید شده
 * تولد حاله ساختن پرگه آه * ای در باب گذاشتن پرگه که در جاگیر شماست و در
مباد رویه بقایای جایگزین خود و آنچه خود آن رویه از آمدنی چون مرکز از این بده سنی بسیار
باید کرد زیرا که این طرز طبع و غیره کار مردمان حریص و شما از طبع دیگر آید * تولد از جان و
دل آه * ای شش چنین معشوقی که ذات پادشاه است طمع جان و دل کسی نمی کند و طمع سهم
وزیر پیش چنین اساس و نمی کند * تولد سموع شده * ای سموع بندگان حضرت شده
 * تولد باید آه * ای عایت فکر آنست که اگر خواهند جمعی دیگر را که ورین جای را اند
 از ین جای طلبند * تولد قبول کرد * ای باید کرد * تولد و ایکس را * ای مرا بسیار محبوب
 و آز موده کار دانسته * تولد و دین باید گاه خاطر آه * ای از حسن سوی خود در دل من
حایه خوشتر ساخته است یعنی در دل من محبت خود و اجائی داده است * تولد و لتمان
لودی آه * لودی توبیت از افغانان باید دانست که دولت خان کنز خان نمان بوده
اگر بامردان و دوستان خان میری ایه مخالفت می و زید پس شیخ در حق اومی نویسه که اودا په شده
 که در رعایت و حفاظت آداب آشنائی موافق حق نمی کند اگر خود دارد البته به یقین
میداند که هر کس هر چه می کند با اش آن می بند * تولد شمس معنی بند آه * شمس در من

من سخن مطبوعه غلط طبع شده بجای آن چشم باید نوشت ای اگر چشم منی نه بیند چشم ظاهر من چه شد فقط
 * نشریم نامه که بهضات خانان تحریر یافته ذات من به آید *

این نامه است ششمن اظهار شوق ملاقات و انصاح و اندرز دو باب نیم ده تسخیر
 قندهار و مخوفی ترغیب خانان بطرف تسخیر آن * تولد ذات من آه * ای
 بسبب کمال شوق و محبت ذات من تصویر صورت خود نوشته پس گویا
من عادت و صفت ذات تو ام و قبیله کسی مرا نه بیند که خانان است
 * تولد شش اندیشه آه * ای نقش صورت من به از دست پس من ماند
 الفاظ و عبارات ام و تو مثال معنی * تولد طبیعت عمری آه * ای مقصای بشریت
 مابد و کمک محبت حاصل شمار کرد فرمایان جهان دل که عبادت از عقل و هوش و جاس
 خسته است غلبه یافته میخواست کس صابر را در اظهار شده رنج دوری گویا زنده اند
 که سلطان خلق من شجاعت فرموده حمایت کامل نمود زیرا که من متاوب طبیعت را غالب
 مطلق ساخته با طبیعت و محبت من که باعث اظهار شوق است مقرر است که قصه اشتیاق
 و ابعاد از شنیدن فتح قندهار در میان آرد * تولد امید که در دور من آه * ای امید که خرد
 دور بین شما باعث شنیدن آن گردد * تولد سوداگر زر طلب آه * ازین جا آغاز حرفی
 چند است یعنی بدان که سوداگر زر حاصل کننده و سپاهی آرزوده کار همیشه بهم نمی رسد
 این وقت سپاهیان تحریر کرد که نزد شما موجود اند غنیمت باید داشت * اشباح *
 سیر کردن * تولد ادا نم که خاطر شما آه * یعنی اگر بدانم که خاطر شما عزم تسخیر هند را بر گرفته
 قندهار مقدم دارد پس در انصورت التماس کرد که نیم هم قندهار بر و رخش تهیه بسیار کند گو
 نمایم و شمار آن غیب بطرف عزم قندهار در دم انداخته که دارم از همراهان ناآل اندیش
 شماست که ز را عوض ناموس غنیمت کند * تولد باین وادی * ای بطرف ترجیح بهم
 تهیه * تولد باید که ز میدان میان ولایت آه * ای مناسب که ز میدان در میان

ولایت قدم و در آن قوم بلوچ و افغانان به واسطه شیرین دهانی و انعام تابع خود کرده
 همراه لشکر خود باید ساخت * عرو و آتو شفا * دسته استوار * تو له توره قندار
 شد * ای باید شد * تو له چندان دل نگرانی آه * ای بسیار اعتماد بطرت مردم کنی
 باید داشت * تو له ناموس در گرد اینها آه * ای عزت و آبر و در بی داد و هشت
 خرد است * تو له آن گفت گوی خرد است * ای آن گفت و گوی بی تعلقی است
 * تو له از مدافع نفس آماره آه * ای از آنجا که خواندن کتب اخلاق حرفت بر زبان
 و نیاز آن است و از زبان تجاوز نه نموده لهذا این خواندن ما از کم های
 نفس آماره است که در راه ما غارت یک که عبارت از عیوب و نقایح ظاهری است
 کردن توانست چاه نورانی که عبارت از درستی ظاهری و خرابی باطنی است ترتیب داد و
 به مقتضای مَنْ حَقَّرَ بِلَدًا لَا خَيْرَ فِيهَا فَقَدْ وَقَعَ فِيهَا نَاقَاةٌ و یکایک خود این نفس آماره
 در آن اند و یک است که بعد لفظ داده است معنی یکایک است * نظر ع * زار ی
 کردن * مفرط * از حد در گذشت * تو له در یوزه و لها آه * ای گدائی دعای خیر از
دل های درویشان عارف و خاطر داری و خدمت گذاری ایشان بیشتر باید کرد * هنگامه
برگان آه * ای جمعیت سپاهیان آراستن و خاطر داری و طایفه غریبه نگاه داشتن خصلت
خود سازد * یشیلان * سفره و ساط سلاطین و امرا * تو له باید کیست آه * ای غره
ولایت طعم را به نسبت کثرت و کمی آن زیاد تر ملحوظ باید داشت و عادت باید کرد
 * تو له کارهای بکان برآمده آه * ای کارهای بزرگ برآمده خرم و بهیوی حاصل شود و همراه که
بهت اضافه بر لفظ آمده در متن نسخه مطبوعه طبع شده ظاهر اعطاست * تو له بد و ستانیت
از و کم آه * ای نزاکت و سبک ساری که در پند و ستانیهان بیشتر است از و کم باید
ساخت و علم و برداری داد و باید افزود * ما تقیار ادم و خوی آه * باید دانست که ملاقیان
نام و اقامه نگار است که پیش خاندان بود و بایر کس و نا کس در مقدمه نگشوی

گوشتی دیگر آردی نمود و ازین نکراد هرج و مرج و درگاه سرکار ادهی یافت لهذا شیخ
می فرماید که ملا قضا و در دعوی صلح کل و در اتفاق و اتحاد با ابراهیل طهیب و دین سنگم و در اسخ
فرموده مرغیات و مرکوزات خاطر خود را این نگفانم تعلیم او باید کرد . تولد ترکان *
لا اله الا الله در متن سخن مطهره خط طبع شده بجای این بزرگان باید نوشت زیرا که کار
واقعه نویسنده نیست که در محافل امیران و بزرگان اخبار می نویسد که در مجلس
سپاهیان * هر خوشی نهند * پوشیده ننماید که مردمان بعلت وقوع درنگی و اجرای
کار خود نسبت خانان طند می زنند بناء علیه شیخ می فرماید که ملاشکیب را از ده بشهر
باید آورد که هم بکار بزم آید و هم بکار و زرم و با حرا ای کار و عایاک بمده او بنظر او خواهد
بودست هر خوشی مردمان طند گویان نهند . تولد زبان محبت نگاه کرد بر سجده دل و دهنده
آه . ای زبان من که برای بیان نمودن حال دل من که همان دل و دهنده او من است
مزد است حالا از خط و کتابت سبیری ندار و مشتاق ملاقات جسمانی شما هست
لیکن که ناتوانی هنوز مرا بر بستر افتاده دارد اندک تا نزد شما آمدن نمی توانم * تولد
گل گل شکفت . ای بسبار بسیار داشت و دستور کار سیان است که و شکفته
و بهیزی میالندی خواهند هم چنین الفاظ را که می آرند چون جمن جمن و عالم عالم و غیره
و لفظ شکفت را بگفت نازی باید خواند و بگفت قاضی که در معنی داشتن
غریبه است محض خط است . تولد علی الخصوص استقبال آه . ای خصوصاً استقبال
نمون ترکانان شمار آورید آنرا از جانب قندهار و غیره سربامیه صد گونه شادی
شد * تولد قرض و بازده آه . ای ده قرض گرفتن و بوض آن و ده بازده کردن
و ده گرفتن و بوض آن و ده بایست کردن * تولد یقین کز آه . یعنی یقین است
که ز بعد وصول نام بلند دست خواهد آمد زیرا که ز بهر می گفته نام بلند است و خواهی
خواهی چون اقبال ملکه بر فور همان نام بلند است چنانچه باده کشاورز را گلی محبت

بدست می آید همچنان زرد و چون اراده با نام بلند حاصل می شود و عبارت حلقه اقبال که
در نسخه مطبوعه خارج باشد ظاهر اعلاست بجای آن چون اقبال حلقه بر در باید نوشت

۷۱
* دشمنی با منم که بخانان ارقام با منم دل آه *

این نامه است محمّدی بر اظهار منزلت و تکیه ناخوشی خانان از طرف شیخ ظهیر یافته بود و نگارش
یافت * توله دل معشوق آه * ای دل معشوق من که ناخانا است بر من خشم ناکش *
و از رنجش او نزد من جان بر باد شده * توله دهن بریده آه * بشیخ خود را می گوید که
خاموش باش زیرا که کسی سنی فهم نیست و اراده گفتن اندکی از شکوه و شکایت این
زمانه هم بمن چرا که اندک نیز به گفتن نخواهد آمد و ازین هر دو شعر هویدا گردید که این نامه وقت
ناخوشی خانان مرقوم شده * مناوذه اسس * نامه مانوس مصدر یعنی مفعول * توله
از پیشانی افراط و حروف آه * ای از ظاهر عبادت نامه شما بطرف خود و دلگشایم یا قسم
* توله و نیز دانست که از هرزه گوئی آه * باید دانست که سابق ازین شیخ در جواب نامه
خانان چند سخنان بطور تنبیّه و تادیب و نصیحت بنابر مسامت و قنّت نسبت بخانان
نوشته بود و از آن آزر دگی بدل خانان راه یافت لهذا با گفتن شیخ بسبب خاک ساری
درین خط از آن نصایح تغییر هرزه گوئی نموده می نویسد که از هرزه گوئی من دو سده که
فرط دوستی شما را از عالم بیوشی که در حالت تجرد بسبب کثرت عبادت بود و بیارگاه
گفتگوئی که عبارت از عالم دنیا داریت آورده است مایل دل شده اند چنانچه باشد
و بخش انگیزنده و در خط خود ازین خواهش نوشت های نامه نوشت های مهربانان و صاحبان رفقت
قرموده اند گویا ازین تهریج بخش خود نموده اند * توله عاشق که خاطر مکره دان آه * ای باید که هرگز خاطر
شما از من خیر خواه خیال و طبع خوشا نه آید * توله دان خیال دیگر * یعنی خیال آزار
رسانی از طرف من که بطرف احق و نااهل ترین بگما نمی رسد بطرف همچو شما اهلی و عاقلی چگونه تجویز
نسایم و بگویم که بر ضمیر شما باشد که مقصود من آزار و رسانی خاطر شما باشد خلاصه اینکه شیخ درین فتره کمال

کمال اخراج خود از آزار و سانی بیان می کند * قوله بلکه مهربانی آه * این قره شعلی باقره ای
 بزرگ زمانه مهربانی نه آنست که سابق این مذکور شده بلکه مهربانی حقیقی به نسبت دوست آنست
 که غرض بر آمدگار و بهودی خود از جانب دوست متصور نداشته حتی چند از قسم جنب ای
دوست که ظاهر تلخ است و باطن شیرین ادا نموده شود * بی گم کردن * راه غلط کردن
 * قوله مرا بس گاه دشوار آه * بازی گوید که مرا سخت مشکل شده و آن اینست که اگر گنج
 دوستی را اخبار بی تیزی میان دوست و دشمن که بسبب هجوم عوام و ازدحام گاه
 است نمی گذارد که بنظر دانا بیان روزگار در آرام پس برای کنی محبت که میان ما دشما
 است و مردمان با هم خود مذکره آن کرده اند و برای گفتگوی دوستی که شهرت در میان
 افتاده است چه پذیر باید کرد یعنی اگر اظهار دوستی خود بعلت هجوم دور ویان و منافقان
 نه سایم بس علاج دوستی که سابق ازین زبان زد خلاقی شده است چه کنم * قوله
 بسپه ساله جان رو باه مازی سایم آه * ای سر دار جهان که مراد از ان خاتمان است
 که و غریب و دور و بی سایم ولی بوده گوئیم کبی فردی قوی چنین پیوده کم شوم * قوله
 از شاکل نبات آه * ای از عادات ساد و اوصاف محبت خود که در یافت آن بر خاطر
 شما حال است قطع نظری کم می بایست و لایق می نمود که نا فهمان عیب بین در من حرف بدهد
 و استی و مردانگی من نهیده باشند * قوله که گویم * یعنی اگر خوشه تو بگویم و اقوال و
 افعال ترا ستایش کنم تو از آن ده خطا و عیب می مالی و اگر خوشه تو بگویم بلکه بیان واقعی
 نموده بر عیب ترا مطلع گردانم تو ناخوش از ان می شوی و درین صورت ناسمج است
 بر حال تو * قوله ای برادر عزیز آه * یعنی هرگاه خبر خواهی هم گمان بیش نداشت خود دارم
 بس شما که با چنین صفات موصوف استند اگر ساد مرا بود و عریض خبر خواهی انگارید و حال طبیعت
 خوشه دوست خود نه نباید گنجايش دارد * قوله ای قره العین وجود آید * باید
 دانست که در روشن دو کرده اند یکی این وجود و آنان کامل وجود واجب الوجود و تعالی

بسته داینها را اهل وجود گویند و دیگر اهل نبود و آنان برای البین است هده باری تعالی می فرماید و
اینان را اهل شود گویند پس این جام را از قره البین وجود و از سمت سینه اهل شود دشمن
خلاصه و زبده درویشان را گویند * تولد سوگند که کار بادا نامان آه * ای حاجت سوگند خوردنم
نیست زیرا چه یک نظر است که درین چاکری شایسته موافق شد بر الهی مراد و کس را بط
محبت فایز است که دل از فروغ آن نورانی شد و زبان بدکران زبنت و رونق یافت
* تولد اندوه جدائی فراخ حوصله آه * ای بعد مردن یار اول که ابوالفتح است باجم اندوه و
غم جدائی او آتش زد بود که مرا از غایت حیرت و سکوت وقت فرصت نصیحت گفتن یار
دوم که اسم کارهای من بود حاصل نبود و یار دوم اش را به بطرمت خانمان است یعنی
ازین جاده خارگاه دلم از دنیا و ما فیها افسرده بودنی خواستم که سختی گویم و حرفی سرایم لیکن
چشم که دوستی ای خواجه تاشان باز زد و مرا به گفت و گودر آرد * تولد الحاح نه که
آزر دگی آه * ای شکر خدا که آزر دگی خاطر من که از خلا شمار و داده بودی ای که از مزه دست
آن آزرده شوند و بغیر آنکه هزاران بی پروا ایها که نسبت من کرده بودند نمایند قتل و ورنه اندیش
من بلفظ صاحبان بد اطوار و ندیمان زشت شمار شما علاج آزر دگی من کرده مرا از شما خوش
و خرم ساخت و شکوه و شکایت از سینه بی کینه ام بپرداخت

تشریح نامه و کلامه خالخانان هر قوم گشته ای خواجه آه *

باید دانست که این نامه وقتی نگارش یافته که خانمان در مهم و کن بود و علت دراز
سیری گشته که در اینجا هیچ آثار فتح نمایان نشده بود * خواجه * سردار و مرد پیر
و شجاع و بزرگ * تولد ای خواجه آه * یعنی ای سردار سلام باد بر تو در
مفارقت و جدائی با بگرمی دوستی و می گوید که ای مدین آرا بیش و زیانی و ای گان و قاف
اغلاص و حال هستی * تولد و آن که از بی و جی آه * یعنی آنکه شکایت بسیار از بی و جی
پادشاه کرده اند و چگونه که چه کرده اند یعنی بسیار کار کرده اند سوگند خدایا می کنم یعنی قسم

قسم خدای خورم که هرگز نیست آن بی توحی که شامه نموده اید همواره بخوبی و عظمت
و باعناص و در بطور و مفضل سلمان مذکور اند * قوله هرگز حکم ننمود آه * ای هرگز حکم حضرت
بود که در فرمان شاهی حتی که در فرمان مضمین اعتراض و ناخوشی شاهی نیز خبر از یار و قادر
که باین خطاب مخصوص اید نویسد * قوله دست اعظم خان آه * معنی نماید که هنگامیکه در
ظهور فتح دکن از دست خاتمان در گنجی و توقفی رونمود حضرت ناخوش شده اعظم خان
کو که خود را نیز بطریق دکن روانه فرمودند پس ازین قول شیخ بهمن معنی اشاره می فرماید
و باین تسلی خاتمان می نویسد که تقرر طاعت اعظم خان را که در حقیقت با دست و جهت اجرا
و ناکند با دشمنان نموده خیال نه نموده ازین امور ناخوش نباید شد و از جایاید رست و در
امثال چنین عتاب که بجز صورت ظاهر هیچ حقیقتی نداده و گفتگوی بسیار نباید که در هرگز از
آنکه ناخوشی شاهی ناخوش و نه بنجیده باید شد و اگر بست اخلاص و محبت و از که بست
سلطان دارد از چنین ناخوشی های شاهی چشم پوشی نمی کنند حقش شما بکار نیست که در چنین
امورات مد و شمانی کند و اگر خود نگه و قائده این چنین عتاب و خطاب سلطان نمی رسد چون
نوشته های مشایخ حقیقت اعتراضات شاهی می رسد چرا از آن آگاه نمی شوید * قوله گدازست
آه * حالا برای خاطر شما که باید که چیز خرسند شونده و سوگند دوست است سوگند می خورم که در
بارگاه سلطان چیزی از در بخشهای سابق نیست * قوله که همیشه طبیعت * ملاحت طبیعت

۱۹
* تشریح نامه که بمساله نغانان نوشته شده شد عزیمت آه *

و انستی است که این نامه و تحت روانگی خاتمان بهم دکن تحریر یافته اند می نویسد که
عزیمت سوز و جره بیت تسخیر دکن که کرده اند مبارک باد * دهرول * غفلت * دوسان
زن طبیعت * دوستایک خانه مانوس و وطن مایهت و از دست و از اند و از آن بد لای شود
* قوله و بخرسندی دوسان * ای بخرسندی دوسان مصلحت و انجام بین و ممدانه
طبیعت که بچنین صفات موصوف اند نفس ناطقه خود را داشت و خوشش کند و نیز از آن بکینی

و سرتی برای طبیعت غم زده پس که سبب نادانی قابل رحم است فرستد و مرا از
اطلاع خاطر جمعی خود خوشنیت سازد * تولد دل و دامن شب * دل شب و دامن شب
عبارت از نصف شب و آخر شب است * تولد در تنجیل صبح آه * ای دل را
از یقین فتح آورده و تصور و احتیاج بالحق باز داشته نگذارند که بشادی در آید زیرا که
کار کنان قضا و قدر دولت و ردل آمده گین می نهند * تولد خلوت را بر غضب والی
ساخته * ای مهربانی را بر غضب غالب ساخته بقصور اندک مردمان خشم ترانند * فنون
شعی * فنون بسیار * حرمت زدن * کشی نمودن.

* تشریح نامه که بخاندانان تحریر یافته ای اقلانی آه *

این نامه است در جواب نامه خانان مزلوی رسیدن نامه خان مذکور مع اظهار شوق مواصلا
دل پسند و تسلیح و رجمند * تولد ای قناری تو آه * ای از دین و جمیع مطالب مردمان حاصل
می شود و جهان عاقل هستی که بدون تکلیف عرض همه مشکلات مردمان از تو حل می گردد * تولد
نایب شاهره سخی * ای سبب پر خوف بودن راه نخی علت احتمال ظهور سخی * تولد
ناموس پیغام گزاردان مسلمه جای کون * ای از بی اعتمادی پیغام بران دنیا * تولد سخی
برادر دل آه * ای سبب موافق مذکور از دل سخی بر زبان آوردن چه نمی دارد بیکه حریفی
مشهور و عام که صدق داشته باشد از باطن بظاهر نتوان آورد * طعم * مزه * تولد که
مطلب من آه * ای مخاطب من بزره آن گلده چند از باده می حقیقت ظاهری فارغ شده
خوش و منت گشتی * تولد اکنون که باین حالت آید * ای بالفعل که با سبب سده مطوره
خیال کنی گفتن ندارم چه توان نوشت بهر حال دل دیوانه را بهر چه تخمیر مطلب راضی نوده
می نویسم که خط شمار رسیده و هر چه در آن نوشته بودند اگر چه خطوط دیگران آن مطلب بودی
توسعه محبت نام آن نهادی و چه بهمه کسان آن مطلب فوشته بند افام آن فوشته محبت
نه نهادم * تولد اگر چه رسیدن این نامه آه * ای اگر چه رسیدن این نامه سبب ایک هر چه

هر چه در آن بمن نوشته بود و دیگر آن هم نوشته بودند خسندی نه بخشید آتا بهر تو را ز بار
 انتظار بخرعت شما سبک شدم * قول فرمان معاینه را ال آه * ای حسب مندرجه فرمان
 منضم عتاب شای بهل آورده جواب آنرا بنظم اظهار خجالت و اعتراف به قصور خود
 و درخواست عفو تقصیر نوشته درستی روزگار آنست رسیده خود خوانند کرد * قول بار
 مذکور شده آه * ای بار با شما بگو کردم که راه ایشانل فرامین و تسبیم احکام بدون تغییر و تبدل
 که از تقیم درین دوگاه اختیار کرده اید چرا از دست داده شود تا از آن امریکه موجب ناخوشی
 حضرت باشد ظاهر گردد * قول اگر از دیدن جاه و سستی اعتبار آه * یعنی اگر از دیدن
 منصب عالی و عزت و اعتبار ستالی خود اذاعت و ملازمت چندین سال را گدازستن
 مصلحت ندید بودید چرا بزمان دراز خود و سه سنی در انباب بر باد ه گفتید * قول
 اگر چه از طرز آه * ای اگر چه از غور مطالع حضرت عرض شد شما که بنظم معذرت و رباب
 آزر دگی شاه نوشته بودید در یافتیم که آن آزر دگی سابق با و شاه از هزار یکی ماند آتا
 آن مار یک بین آن یکی را هزار دانسته و اصلاح حال خود کوشید.

۲۱
 * تشریح نامه که بخان خانان تحریر یافته الله تعالی آد *

باید دانست که این نامه در جواب نامه خان خانان است که منبوی بر اراده ترک علاقه
 نوکری و اختیار نمودن تجر و بشیخ نوشته بود با بران شیخ ابن خط منضم نصایح و رباب
 باز دانستن خان خانان از آن اراده از قلم می فرماید * عتاب * ناز کردن * قول
عتاب و خطاب آه * یعنی ناز کردن و سنی گفتن و بازی و بازی در طبیعت من بدون شما نیست
 * قول محالست و وحالی آه * ای محالست معمری و حقیقی و گنگری باطنی هم در خلقت و
 طبیعت من بی آن نکته دان و رموز فهم نیست * تقدیر * تقدیر * تقدیر * تقدیر * تقدیر * تقدیر *
کاری * قول ستیز و مترصد مراسلات آه * ای مشترک محبت باطنی یکه بگر که بزمان خبر خواهی
 غایبانه ظهور می یابد باشد * عتنا * جانور بیت که نام آن شهور است و وجود ان غیر

میگویم * تو را از آنجا که قحط سال آه * ای از آنجا که درین روزها نایابی آدمیت و
 جانمردی است اهدیت ذاتی که عبارت از حسن سلوک ما هر کس و با کس است
 گنجا است سوداگری آوینانه را که عبارت از یک گفتاری و سوده کرداری با کسی است
 که گفتار خوب و کردار مرغوب با او پیش آمده باشد هم نیست و نابودی گویند * آوینان
جسم قلبه * من پروران و ظاهر برستان و در بعضی از نسخ چشم قلبه دیده است پس مرین تقدیر
 ترکیب این خواهند که چشم بخشم قلبه می گویند دور غیب عیب می کنند * تو را این کس
بحسب آه * ای راقم الحروف که بحسب تقدیر در جای این چنین آدمیان افتاده است
 قطع نظر از آنکه گفتگوی روحانی و باطنی که سبب صفائی قلب طرفین میان ما و شما ظهور می آید
 صرف ذات معنی رکن شمار نیست عظیم می داند * تو را در سناوت صوری آه *
 ای در آمد و غیر خواهی ظاهری و باطنی شامی اختیار ام هزاران شکر که درین غیر خواهی نادر
 طبیعت من که خصلتش اندیشی است با ظنم که عادتش اندیشی است مدکار است
 * تو را خاطر را که در بروی آه * ای بسبب رسیدن خطا شامضمین آمدن شما در دولت خاطر
 خود را که با خوشی و غم علاقه داشت و در حالت راحت بود درین رنج یافتم زیرا که عزیت
 آمدن شما در نگاه و الای موافق مضمون فرمان شامی و لایق فطرت و زیرکی شما است و هرگاه
 آن فرمان بحقیقت تحریض و ترغیب بر مدتی کمی کند بود پس درین صورت طلب در نگاه
 و الای جیاه و اثار و فرمان که بحتم بر طلب باشد فهمیدن بر نادانی شما چه نام
 توان نهاد * تو را این توقف که یک سال آه * ای این توقف شما که در حد و اگره
 واقع شده بسبب برده خاطر پادشاه بود بلکه ناچاری واقع شده و بر شاه و ادبتم و کن
 از دست شما عظیم دانسته زیاده و رباب آمدن خود سخی نمکند * تو را چون بارهای دیگر آه *
 ای چون دانه ای دیگر از دست خود ندهند

معنی نماید که این نام را در جواب نام است که خاندان منمن شکوه و شکایت رنج و
 اندوه زمانه و در خواست تدبیر دفع آن شیخ نوشته بود سایر آن شیخ در جواب آن
 می نویسد * چاره آن از بیرون می طای آه * ای چرا غفلت می و درزی و رنج می کشی و
 تدبیر و فکر کار خود نمی کنی * تولد کرد مردم می تنی * ای کرد مردم میکردی * تولد این
سنگ صلاّت آه * ای این سنگ غفلت و گمراهی سنگ راه غلمان ما را رادست
شاه غلمان را از سر انداخته بنی خراب و سگ و سس نموده * تولد پذیره مثال * ای
 مثل ذره در طلب آفتاب می رویم * تولد این نه تنها آه * ای این غفلت و بیوشی و دگر
 خود را نه تنها صدایان معنی و حقیقت و ایش آمده بلکه صاحبان ظاهر و صورت و اسم پیش پا افتاده
 * تولد نفس اماره آه * آی نفس اماره خود را * تولد در یک دید * بنی در یکت و بد انکس
 * تولد کج روشی و سرگردانی آه * ای تنهایی و پریشانی خود را که مقتضای فتنه و فساد این
دنیا است منسوب بطرف اجسام فلک می کنی و نفوس خود را امید و امیدار می * تولد
و لا آه * یعنی اگر این تنهایی خود را بطرف فلک نسبت نکنی بدانند که در حقیقت این
 مردمان با هم خود هم چسبید و بهادیم در آویخته و ربانی و یحیی آبروی که عمده ترین زندگی و
 حیات است اندکس درین صورت و یحیی خون نژاد آنها که آسان است و باز سایر
 ترافی خصوصیت مردمان با هم خود را با مفاظ طاعت از تمییز ندهد که از آزادی کند و می گوید که از سج
کنند و هم جنس خود این چنین خرابی که آدمی از محنت بر خود می کند می بسند * تولد اگر بر
جهانیان این حقیقت آه * یعنی اگر بر جهانیان ظاهر شدی که هر چه تنهایی و خرابی و غیره بر ما
 واقع می شود مقتضای این نفس اماره و دنیای دوان است هر آینه در جهان از دشمنانیکه از
 جنس انسان اند و از نادانی و دینی انتقام اند براحت افتاده کوشش می فائده بر ای دفع
دشمنان کردنی و تهمت فاعل بر خود نه نهادنی * سوم * با دگر کم * تولد اول سوم
خلای آه * ازین جاییان کنون یعنی است یعنی اول خلای که از نوکر بطور میرسد انکه غربت

و افلاس خود و غم خواری مردمان را که در زمان بیماری داشت در هجوم دولت و رجوع
 اهل دنیا نگاه نمی دارد * توله ورق گردانده چون گویم آه * ای بیماری آن جهان وضع
 و نور خود تبدیل نموده اند که چگونه گویم نامه اعمال حسنه خود را شسته شروع در بدست کرده اند
 زیرا که بیان تغییر و شست و شوی نامه اعمال حسنه آنها کردن نمی توانم با وجود این چنین
 افعال شنیع دیگر توقع از برد و عالم فروتنی و احتیاج بسوی خود از جهانیان امید می دارند
 * جبل السعین اخلاص آه * ای آتش رخسار در سر تو که پیدای شود که رفته رفته
 رگس اسوار محبت و ارادت تو که با قای خود داشته گشته می گردد و همان
 تو که با خداوند نعمت خود کج روشی در کار خدمت و تابع داری ظاهرا و باطنی کند
 * توله شبنی ازان * ای به نمی ازان باده خود گامی * توله لبت اگر صاحبان آه *
 ای بخت همین سستی و نافرمانی اگر خداوند آن نعمت عزت دارد و دادگان خود را
 بنظر خردی و بی حرمتی اولین دیده خیال اعتباری و عزتی که تو داده اند نمی فرماید آن
 یک حوصلگان که در فکر سود و زیان تحقیق در نمی سود اگر کسی اخلاص بر زبان ظاهری بکار
 دارند از دیدن کم فوجی با دشا نادان گشته سود خود را در نافرمانی و سرکشی
 که عین زبان آنهاست می انگازند

تشریح نامه که بخاندان قهریوناه همی آه *

باید دانست که این نامه وقتی نگارش یافته که خانمان با ستم و اب شیخ بطرف تبه و غیره
 جهت درسی باغبان رفته بودند چنانچه توله همی ندانم چاره فراق آه برین منی گواه است
 * توله حاش آه * یعنی اگر بیان شده باشد ای می توانستم که حاشا کی بر زبان من آن شده
 آهی زیر آنکه لاین حوصله است و دشواری همان زمانه که بسیار نازک دماغ اند بهت و نه
 خاطر شما که ستمی بسوی بسیار دوست است خیال نمی شنیدن دارد * ختم بالخیر والاعتر *
 تمام شده به نیکی و فتح و نصرت * توله در عین راه آور و کمیر آه * یعنی در عین

در عین وقت و جمیع خاطر آورد که میرزا جانی یک به مقتضای عبادت ذاتی آمده آن خلا را
دید و حسب خواهش شماسه روان شدن بطرف شماسه * قوله وقت آست آه *
ای وقت آست که یاران از سر خوشی کنند و طره شب که عبارت از غم است لذری
روز که عبارت از شاد دیت بردارند یعنی غم دور کنند و شادی بدل آرند * قوله عینی
بنوا * ای عینی با ساز و سامان * شاق * جمع مشقت * برگی * جمع محنت * قوله
چنانچه ولایت بدست آورده * یعنی چنانچه دلیل برداشش وری شما آنکه ولایت و ملک
بدست آورده و دم و کمر خوب بهم رسانیده و ثبوت و گواه بر مردمی و ثبوت شما آنکه با چندین
بکار طرح دوستی نفس لامری اداخته ملا یک را آنزین گوی خود ساختند * قوله بگوئی
فروش آه * ای بگوئی فروشش نخست که بر چه در باب بر آرد طلب و خواهش شما به رگه
منی نموده ام آنرا شرح دم * قوله اکنون هر چند زود آه * ای اکنون هر چه زودتر
میرزا جانی باقی را دلبا و خاطر داری نموده بهلا ز دست شاه آورده این معنی بود و همه تر
و بهتر در جی شما خواهد شد

* تشریح نامه که بسخا خفایان بگردش یافتند حق آه *

این نامه است متضمن را اظهار شوق و رنج دوری و غیره با اطلاع وجه عدم اختیار در ضبط همان
اعطای شوق * قوله حق آه * یعنی قسم محبت و دوستی که جز با کسی و ادراک آن پسند
نکرده ام که در فراق تو یکدم آرام نگرفته ام * قوله گمانی است آه * ای مدتی است که
درین غم که نمی دوستی بر زبان نرود و ظهور آنرا بر زبان نمائند و سبب که بایکدی بگرزند و بینی
از نمایی غایب حال دوستی ظاهر گردد اما چه توان کرده آه * قوله الحق آه * ای الحق
از آنکه نمایی وانی و دریافت حقیقت هر کس نصبت شماست و میداند که هر چه اظهار شوق
و غیره کرده ام منافقانه نیست بنا بر آن ازین ترا و شش بی اختیار از در دگی بخاطر من راه
منی یابد * قوله اما حقیقت کار آست آه * ای حقیقت کار آست که قلم و کاغذ و زیاده گوئی

زبان را در اظهار دوستی و خیرخواهی و بارگاه محبت حقیقی که مثل آئینه کاس هر چند در آن نمایان
است و خطی نیست بلکه هرگز زاید از اظهار شوق و محبت و خبره و سائل مخلوط با ظاهری شود و همان
قد آن دوستی و تجربه پوشیده و مخفی می گردد یعنی از اظهار محبت واضح می گردد که اصلاً محبت
در دل نیست فلا قلب * و عاباز * اندوده * چیزی بویح ملین کرده شده ظاهر آراسته
و باطن خراب * توله و سوداگر قلب آه * این جا مراد از آن دوست دوروی
است توله که مترم این سه مایه آه * ای لازم کنده این دوستی ناقص می شود از ناوایی
است که عیب آنرا نادانسته ظاهری کند * توله اما مشه سختی گفتن آه * ای حرص سختی گفتن که
باشما است مراد از توله که غبار داشته بزیاده گوئی توب و موصوف میدارد * و اولی لا من
قدوت القلب الا ما زود * فراد و دای از یکرمای نفس کم کنده به بدی * توله اول آنچه آه
ای قبل از زود و نار شا حسب احکام شایه فرمان نام شاد و رست کرده فرساده شده
ازین کلمه موافق خواش شاد و آن فرمان صورت ارقام بنذیرفته * توله یکم عین الیک آه
ای یکم عین الیک نیز عزت ریب نزد و شمار وانه می شود و باید دانست که حکیم که در متوطن مشیر از
است در علم و فضل مرتبه اعلی داشت و هم صاحب مکارم اخلاق بوده است نسبت از
طرف نادان و محقق و دانی انتهای پذیرد و در اینده ابشرت ملازمت جنت آشیانی شرف
می شود و در خا و ملا به و نرم و نرم حاضر می ماند و همیشه کارهای شایسته و نمایان از دیر مرض ظهور
می آید و بنده های عمده و خدمات بایسته صرفراز و همسازی کرد و شاعر هم بوده است و در غلظ
داشت در سه پناه جلوس عرض آشیانی مطابق یکم از سه چیزی به منصب پانصدی
رسیده دعوت حق را الیک اجابت گفت * مناسیر * جمع مشور فرمان * توله
آچو در باب مناسیر آه * ای هر چه گفتند و بخیزد و باب ارسال فراسین شایه اطرف
ایران و توران نوشته بودند با تفاوت بین هم در میان تجرید کرده بودم اگر چه
در عبارت و لفظ اندکی تفاوت داشت اما در معنی یکی بود و هیچ فرقی نداشت تشریح

در شکر جمع نماید که بخا نجا مان بحر پر یا فقه صفت آه *

دانستی است که این نامه بعد از ظهور فتح دکن که با تمام خانها بان رود داده بود در باب
 اظهار مسرت و بهشت و در داده بقیه ملوک ای شکر چنین جمله بجا مانان او قام یافیه * کار
 شکرست * مراد از آن فتح و کن * و بیع و شربست * ماکس و کس * قول اگر چه
 جمعی آه * یعنی اگر چه جمعی خود پسندان احمق و نادان و توقع این فتح را از اینها هم و بگران
 فهمیده و به باد شاه فهمیده که این هم از دست دیگران سرانجام گرفت * قول چرا
 بر زده آه * یعنی چرا آورده در اظهار حماقت و بد طبیعتی مردمان کنی کنم و خود را با فضل و دل
 شمارا که چون ظهور نمودی خود منظر ب شوند است آینه و در اضطراب اندازم و قبل
 از ابدل حرف و او در منین سخن مطبوعه فرد گزاشت * قول نقرار مردگان آه * درین
 قول بعد لفظ قرار لفظ یافته در منین سخن مطبوعه فرد گزاشت * باید نوشت یعنی در قرار یافته
 نا صانع بل قرار داده خود کامل * قول که از وی انصاف آه * ای آفرینش * ای و خلقت
 سخاوتی خواند اگر هم چنین بر آید کار را ادنی می نماید و نه ضعف کامل و با کم مستحق گردانیده و نگاهداری
 طبیعت خود فریب خود نمیدارد که خدا خواسته درین فتح ستایش خود نموده آفتی و نفای
 بر پا کند * قول الحمد لله آه * ای شکر که اگر کار کنان عجب شومر اذ علی در می سپرد و درستی
 نفس داده اند یعنی نفس خود را در بلوری در ستی می کنند * قول و آنچه از نفس شکایت
 آه * یعنی اگر گاهی از آنچه شکایت شمای نبسم آن شکایت بران فطرت من و فطرت شما
 است و اگر فطرت ما و شما نحو نگیرد و طبیعت من با طبیعت شما بسیار موافقت دارد و دلیل آنکه
 می بینم که طبیعت من زیاده تر بطرف ناپایداری و از طبیعت شما مایل است * قول و آرا
 در دست آه * ای باید که آن شکایت مراد و وقتیه میوم فکر و اندیشه و معاملات
 دنیوی نخواسته تا که همان طایفه شکایت در میان فطرت من و طبیعت شما یک بند از و

در شکر جمع نماید که بخا نجا مان بحر پر یا فقه صفت آه *

این نامه است متلوی بر تسبیح و مقلداتی که رفع شبهه خانان از آن مرصع و مکرر دو آن
شبهه این است که مردمان قده انگیز خانان گفته بود که شیخ ابو الفضل به دست پادشاه
به دست و رعیت دیدی شما کرده وی گفته * قول شما را بطور می خواهم آه * یعنی می خواهم که شما بطور
و انداز به باشد که اگر هزار کس در حق شخصی گویند که آن شخص در پی بدی شما است فوراً
حقیقت اخبار را که احتمال صدق و کذب حقیقت آنست در یافته اعتبار بر قول آنان نکنند و
بطرف غیبت و دشمنی آنها دل ندهند و در متن شعر مطبوعه قبل لفظ اخبار لفظ واقع بجای دفته
غلط دفع شده و فیه باید نوشت * تو که در مرتبه که صدق آن ملاحظه کن آه * ای در صورتیکه
بدی و بداند بشن آن یکی بنیاید بوثب و در آید باشد گفته آن بی خدا را دانسته و چو
بخاطر خود راه ندهند و خوش باشد و گاه به مقتضای فراخی حوصله خود که لازم بزرگی و کرمی است
آنها خیال نکرده شادان باشند * تو که کیفیت * ای بر قدر یک قول هزار کس بر بدی یکی
اعتبار نداشته پس بسیار زشت و خلل عقل و نقل است که بداند بشن شخصی سخنان
بیو و ده گوئی و دور و می یا بصرف خیالی که دنیا داران از آن خالی نباشند بخاطر شما هم رسد
* قول و اگر حرج و درشت آه * یعنی اگر کسی سخت بگاردم آنرا سختی نداند و لفظ از بعد لفظ
درشت در متن شعر مطبوعه زاید طبع شده * تو که و آنچه بزرگم آه * یعنی چیزی که بکار شخصی
مصلحت و خیرخواهی باشد و آنرا بطرز نامحسان بدوشی ادا کنه پس اگر از درشتی او رنجیده
شود و با او ترک ملاقات گویند بکارگی نماید خوش آمد گویان بطوری رواج یابد که باز در استان را
جای نمی نماند * قول دیگر عزیزم آه * ای دیگر اینکه عنقریب است که ملک دکن گرفته
شود لهذا مناسب بود و او پیش سپاهیان فرونی را کار فرما شوند * قول و به و کرانه آه *
ای در صورتیکه همه نوکران خود را به محض بی التفاتی و یا به صرف التفات آشنا کردن بجا است
پس باید گاه یک طریق آشنائی کردن بطریق اولی بجا خواهد بود پس باید که وقت التفات
التفات عمل در آید و وقت بی التفاتی بی التفاتی به ظهور رسد و حرج یاد ر لفظ آشنائی و

آشنائی و صحت یاد و لفظ بجا نهد و نیز مبطوعه زاده طبع شد و * و حرار * جمع مرد آزاد
و شربت * قول بسا احوال آه * ای بسیار شربت که شربت سبزه گری اختیار نمود و بود
بسیار دیدن عقیده و ناقدر دانی سردار ترک و نوکری گفته و در زمره فقر و افغانی شربت
اند * قول غریب آنکه آه * ای مادر آنکه مخاطب من اخوی خانان لایق این چنین
گفتار املت عقل و فهم کامل خود نیست

* تشریح خاصه که بخانه خانان قهر برداشته آید و الفضل آه *

و استی است که این باره نگار که شمع از مرض صحت یافته و در قوم شربت * سمنه *
این لفظ مرکب از سبت و منه است سبت معنی غم داند و منه معنی صاحب * قول
شفاق کردار است * ای شفاق ظهور بخروانی غایبه طریقی هستم * قول زلم خوشگل
خود آه * ای از حصول مسرت به جهت ظهور صحت خود که آن اختصاصی که حسی است و نیز احوال
و حصول بهجت از مرغمود یافت و عروض رنج و الم بعثت لحوق مرض این هر دو در یک خوشگلی
است چنانچه خوشگلی است که این هر دو در مساوات داشته باشد بستر می گویند که سبت
که خوشگلی خود و بوجوب زیادت است شمارش که این است شمار بعثت فرط هفت شمار است
تجفیف مرض است که ای نویسم * قول چون مسرت خاطر آه * ای چون از اظهار خبر
صحت خود مسرت خاطر شمارش را است از آه و غم خواص و عوام و در نگار که در غم خاصه
خود با سبب وجود من سرد و مازاری خود با تصور نموده غم و الم را لاج حال خود دارد نمی
اندیشد * بزرگ زاده قوسی نهاد * مراد از آن روح مقدس * پیر ماهر * مراد از آن
وینا * قول الهی تعالی * ای الهی رحم بر شک خوشگلی من کوده از سبزه کار یک کار کنه اول
این که روح مرا از تاج واری و صحت این دنیا و جو و شقی و بدوئی و باطنی عطا فرما و هم
آنکه با مرا بر اندوسم آنکه با مرا در گشته نشینی بر ده جز سمنه و از در * قول وینا چه بکلاه
این بیت آن را یافته آه * ای که درین و نیست این بیت آن و با فضل سر ابر الهی

و درست و نه برکنده نفس سرکش خود و فیه الدین عطار بر خلافت نفس اماره در دل
 من میگذرد * قدس سره * درست و نیک شود حال پوشیده آود و قبر با خدا ای تعالی یعنی
 نامه او با خدا ای تعالی خوب شود * قول هزار بار حم و کوزه آه * بینی هزار بار سم چو
 شراب مرا گاهی در خم و گاهی در کوزه کرده اند بینی با اختلاف حالات و نزول حادثات
 مرا استیبت خزانده و بار بار پیش من منافع و فوائد مرگ ظاهر کرده اما عجیب است که باز هم چو
 شراب تلخی مزاج من که عبارات از سخت دیدن مرگ از مرگ است مرده و به سخن مطوعه لفظ تلخ
 در اول مصراع زائده بیع شده * نو که و هرگاه دل جبران آید * ای هرگاه فطرت خود را استغراق
 بدینا یافته به حوت تکمیل نفس و وجود خود مایل بفرات ترک و بیای بیستم طبیعت سمیر خود را که
 در هوا و اوس مستغرق است باین بیت خوشحال می سازم * قول آفرینش آه * ای هرگاه
 بیدایش که عمده ترین اشیاست ناله سر توشه پس تو نامه فردا بجان اذان منتفع
 شوی یعنی بسبب مداحات هوا و اوس تو از خلقت خود منتفع مشو بلکه جلالت و بیدایش
 خود در اوقات تحصیل حسنات کامل گردان * قول اگر چه مجمل آه * ای اگر چه بر سبیل اجمال
 میدانم که از مرقع حق خود تعلقات و آلام جسمی را مانع مرزشش و دوستی نفس خود
 نداشته سخنان خود را میسر در بهبودی و فلاح حلال و صلاح نفس خود خواهند داشت لیکن
 کثرت محبت من طالب تقبیل تمام آن سخنان است و بعد لفظ جسمی لفظ را در مین سخن
 مطبوعه فرو گذار است شده باید نوشت فقط

تشریح نامه که بخانی نان قید بر یافته بشود *

ماید داشت که این ماریت مرصحن اظهار شکوه و شکایت در باب رسیدن نامحبت
 از طرف خانان معارفه شوق و نصایح تلخی آمیز * قول عاشق معشوق مزاج آه * عاشق
 خود را باعتبار بر داشت ناز و بی پروائی خانان که دستور عاشقان است گفته و معشوق
 خود را با طعنه مزاجی و زودرنجی که خلعت معشوقان است قرار داده * تو که معشوق عاشق

عاشق خود آه * این اشاره بطرف عاقلان است که معشوق دیگری آن و عاشق خود است
 و در متن کلمه مطبوع عقل لفظ دارد و او را از اید طبع شده * قوله از عالم طبیعت آه * ای از
 مقتضای طبیعت که از آن بمن و در آزار ام محبت آنکه هر چه طبعی است ظهور آن لابد است
 پس آزار و بیج در آن پیدا است و نه می طبع من از من تذر خواه تا بر اگر امر حلقی را از من
 من تذر و ای فریاد که عذر از من طلبد * مهر ز آه * زانده مهر و مهر معنی سردار است
 * قوله مهر ز طبیعت آه * ای بی باک و بی پروا طبیعت شما مستطیر آنکه قاصد ما باید تا بحر شانه دهن
 برساند * بار که آید * ای سحران الله و عجب است ازین مشهوره غفلت شما این
 را دور آردگی گفته * قوله باز کشادم آه * ای باز با طهارت نصایح و بند بطرف دوستی آمان
 که در مرض نبات و غرور مبتلا اند متوجشم * قوله داروی لذت آه * تلخی کاسی را
 گویند بر ای اینک باغ می شود و این جلاش را از آن بهار و بی تلخ است ای او را داروی تلخ که
 عبارت از نصیحت است بدست * قوله و آنکه خوش آه * یعنی و آنکس که داروی شیرین
 شاد کند آن جبریش من است لیکن شکر خلق است را دورانی که پس این نصیحت من مثل
 داروی تلخ است که برای دفع مرض جرب نفس بسیار مفید و خوش و خاطر داری بهیچ
 شکر است که بظاهر خوش نماست و باطن بیخ فاده ندارد * قوله این صبح آه * ای داین صبح
 که دریا و شام بیوش و مست هستم باین بیت بسیار مست می شوم * قوله خم آه * باید دانست
 که دستور فاده سیاه است که چون می خواهند که کثرت جبری بیان کنند آنوقت فعلی را
 که مناسب آن جریانه می کنند چون خم و بیال بهال که این طمعت از آن کثرت شراب
 منبرور است و این هر دو لفظ مناسب با شراب هم دارد * قوله آن یکی آبسن آه *
 ای در دل شخصی امید عده قصا گرفته و آن دیگری بدست عده کونالی را می شده
 خواست آن می کنند یعنی هر کس بخیال خویش ضعیلی دارد * قوله نشه این دو خم * ای
 ذوق وی روز و شوق امروز من شام اگر کم سازد و بطرف ارقام خمر خمریت سرگرم نماید فقط

تشریح نادرہ کتب خطی ایران، مجری و پراستہ ایران، جلد ۱۰۰ *

[illegible]

این نامه ایست ترضیع الظهار بجهت و سهمت بسبب شنیدن خرنج نهادر و غمره و مرغی

و ترغیب و تحریص خانانانی بظرف تسخیر آهسته و غیره و در جواب نامه خانانان که شعر مرثیه قیام بود
 * قول که سالهای دراز آه * ای ذات پادشاه سالهای دراز آبادی بخشیده خرابه کو و نه کار
 با و درین معراج لفظ سال در متن نسخه مکتوبه مکرر شده یکی را تک باید نمود * قول بظرف حسین
 و احسان در آه * ای ناره و الا منلوی اطلاع وقوع فتح قندهار بظرف حسین شاه در آه * آصفیا
 جمع صفی برگزیده * قول اسماعیل سال کل * ای اسماعیل خال دولت و فرحت است
 * قول از ان باز آه * ای از انجا که از مدت پیدایش انسان گدای مردمان نیک
 بنت نخب ترین وجه صورت اتمام یافته است پس اگر کن نیک بنت و صاحب اطلاق را
 چنین قنهار و نماید به عجب لیکن مرا که برگنج بی شمار مطالب عالیه قدرت یافته ام از چنین مقاصد
 محتره که خرسندی می شود و یای حفظ خرسندی در متن نسخه مکتوبه فرو گذاشت ه باید نوشت
 * سنتا * نام مرضی است که صاحب آن هر چند آب خوردش گنگی دفع شود * قول بی گویم
 که طبیعت سن آه * ای بی گویم که طبیعت من و یا سوداگر من که عبارت از همان طبیعت است
 خوش شده این گاه شکر و اختیار شمرده بلکه این فطرت عالی من باشما یک کنی از روی
 بی اختیار می گوید * رطل * وزن نیم من * کعات * کافی * قول از دجان بخش آه
 ای قسم خدا اگر من بفتح قندهار که از منی و کوشش شما بظهور رسیده شاد و خرم شوم شمارا
 نشانه باشم زیرا که از شما ظهور کارهای کل و عظیم منتظر است * قول امید که غفر سب
 آه * ای امید که فوراً آهسته را از قبضه ظالمان پاک وید و ساخته بزم گرفتن خراسان و فتح
 ایران زمین قبضه قندهار را شده از تاج سفر خود اند * قول اگر بسیار شمعاق نباشد
 یعنی اگر بسبب مله حوصلگی خود در باره گرفتن خراسان و غیره بسیار شمعاق نباشد تا هم از
 نه بیر تسخیر آن غافل بوده عرائض متغیض عزم پورش خراسان بدو نگاه بماند اسال دارد
 و دوستان را با ظهار کارهای نیکو کامیاب گردانند * قول دولت خان و آه * ای
 دولت غار دوست بیدارم نه بجهت آنکه خبر خواهی و نه او نیکو شما خدایم بلکه صرف

یک مرتبه پیر وی شاکر ده او را دوست میدارم و یک مرتبه بیعت فرط محبت او پاشا که در
 فهمید من است او را دوست میدارم لنذای خواهم که دو قاره بر دباری و دیویشتر باشد
 و غرور بکوت منی او را بدست سازد باید دانست که دولت خان از افغانان شاهوخیل
 است اول چاکر خان اعظم خان میرزا عزیز کو که جنت آشنایی و چون هتس و کار آگاهی فراوان
 داشت در زمانیکه خواهر میرزا عزیز کو که بنی خانان منسوب گردید خان اعظم او را بنی خانان
 سپردی نباید وی گوید که اگر اراده بلند و ادبی و جای و خطاب بدی خواهی این مرد را عزیز و با
 عزت بیدار پس از آن دولت خان سالهای دراز برفاقت خانان کارهای نمایان و عملهای
 شایان بجای آورد و او در فیروز سندی گجرات که خان مدوح در جلد وی آن خطاب خانانی عزت
 می یابد شریک غالب بوده و در مهم و بدش تهنه و بساق و کن خدمات پسندیده او زبان زد
 خایق است و مشهور است که در خدمت خانان به منصب برآوردی رسیده بود که
 شاهزاده سلطان دانیال بر تخت تمام او را لازم خود داشته به منصب و دوبراردی نمناز
 فرمود و هنگامیکه شاهزاده سلطان دانیال از احمد نگر بادای تهنیت فتح اسر بخنور سلطان
 می آید دولت خان را بیک میرزا شاهرخ که پیا سبانی آن مرز بوم بودی گذارد و آخر من چهل
 و پنج از جلوس و کس هزار و نهم بجزی بمرض قونج در احمد نگر بساط استی در می پیچد و در
 شجاعت و بهادری بگانه و بکنای زمانه بوده است و در بهادری و دلیری او بقول عجیب و
 غریب منقول است چنانچگی از آن آنکه زمانیکه شیخ ابوالفضل مدار الهام امورات و
 مهات و کن شده بدکن رسید روزی دو رئیس خانان نشسته تقریباً گفت که شمشیر بندی
 در کتب می نویسند مایه ایم دولت خان آن کنایه فهمیده شمشیر کشیده گفت که تیغ بندی
 این است اگر بر دست زخم باور کنی خان خانان و شمشیر گرفته بیرون آورد و بعد
 از آن شمشیر او را طلبد و در بر کشید و یک زنجیر فیل و خفت داده گفت که هرگز کنایه
 بنظر من نبوده و غریب تر آنکه هنگامیکه شاهزاده دانیال از خانان رنج خاطر بهم رسانید از

از انقضای جوانی یکی از رفقای او با شش منش خود اشته کرده که و فیکه خانان بیاید بر موری
 بهاموزن که از قائم بران پور که مشرف به ریای بینی است پائین میفتد چنانچه روزی این طور را
 با خانان ظاهر کرد اتفاقاً خودش قائم نامد لیکن دستار او از سدا افتاد و بر او از روی تواضع
 خود برخاسته دست خانان گرفت و هزار بسیار نمود و گفت که از حالت نه شما چنین اتفاق شده
 دولت خان دست دراز کرده دستار شاهزاده برداشته بر سر خانان نهاده بخانه اش
 در آورده * قوله ملا تقی را آه * ای ملا تقی را باید که بزور نفس خود را درست نموده
 غرور بگذارد و با طعناات انام اگر با فضل صلح کردن نمی تواند مانع یک نور آشتی که ام است
 * تو که ملا شکیبی آه * ای ملا شکیبی بسبب مجرم خدمات غرور در سردار دلگاشی این عیب
 درو بودی تا زودتر معبر گشتی فقط

تشریح نامه که بخانقار نان نگارش یافته الله تعالی آید *

دانشی است که این نامه است متنش نصایح و اندوه ز در جواب نامه خانان که مشتمل بر
 شکوه و شکایت اهل زمانه و اسد عای ارسال نامهات بود * قوله سخت گراست
 کند * بینی بسیار عطا کند * قوله اگر در فرستادن نامه آه * پس شیخ در جواب همان
 شکوه خانان می نویسد که در فرستادن نامهات لطفت شما که توقف از جانب من میرود
 این توقف قصه است بسبب آن توقف کثرت کارهای من است چنانچه فهمیده اید چه
 ارسال مکاتیب هر کس و نام کسی که بدهد آنرا قصه آنرا که که در ام اما از طرف من هرگز در
 لوازم خبر خواهی غلبه فرو نگذاشته نمی شود و بجهت خود نگذاشته شود زیرا که آن خبر خواهی از
 لوازم حالت من است نه از عادات طبیعت من است که در آن دوری واقع می شود
 * قوله چون در پیش نسیم آه * ای چون ظاهر محبت دلی از شما بجهت طرم رسیدی آن وقت
 البته خاطر مرا در غمت نوشتن خطوط زیاد ترمی شد بنا بر آن امید که در نگاهداشتن ارسام
 مکاتیب از طرف شما سستی نزد دو مقامی من که با مقام خلوت پیش نهاد است و الای شما به بخولی

ظاهر شود * تولد عزیزن آه * می گوید ای عزیزن هند و سنان و ابابین و سمت این بارت هزار
 سر از بند بنگان پادشاهی که همراه همایون پادشاه بوده گرفته * تولد بخت و حکایت آه *
 ای بختی مردم کنی گویند از اینجا که غنیمت فوج گیر دار و به لشکر بسیار یک غنیمت بایه گرفت گوش
 انداخته کار بر خلاف آن لازم است * تولد آنچه در هرباب دوسنان آه * ای در
 هر مقدمه شما آنچه دوسنان ظاهری شما کردن نمی تواند من آن را بجا آورده از اعمال دوسنی
 حقیقی خود قصد و برآمد کار و بهبودی شما دارم * تولد ایزدی دوسنان * بهر کیب مقلوب
 ای دوسنان ایزدی که بعضی دوسنان جوانمرد و بامروت است * تولد چند روز بسج *
 ای چند روز تعالی خاطر داشتیم در آنکه اندکی از داسان مردمی و جانروی دوسنان خود یعنی از
 عادات آنان بر نویسم شود که مرهمی بر خاطر افکار شما ننهم و این بیت مولوی روم را که کار
 کنان قضا و قدر بمن یاد داده بودم شما بایه نسکن شما سازد * پزشکی طبابت * تولد لیکن
پزشکی نمودن بیمار آه * ای هر چند می خواستم که حال عداوت دوسنان نکاشته شما دستگیرم
 لیکن به قصد آن قول مشهور که رای العلیل علی علیل مریض ناقص است پزشکی نمودن من بیمار
 بر خاطر شصت من دشواری آید یعنی از اینجا که من خود مرد دام تکین و ادن من شما را چه مفید
 خواهد شد * تولد تا آنکه گرامی نامه آه * ای در فکر تسلی شما بودم که نامه شما مشعر بر غم و الم آمد و دل
 پریشان من دیگر شورش یافت * تولد درین چیز که حکم آه * ای درین فکر که مقبوط بعدی
 خانه ایت مرا نشان ده که که ام کس در آزار و مصیبت نیست * تولد در چیز آه *
 ای در چیز سرد ابد او علیحه توان نموده نه چیز از سر جدا توان کرد * تولد هر چند همه ام آه *
 ای هر چند همه ام که سبب تجربه و بلند و صلی خود از اقصای طبیعت که آه و فغان است باز مانده
 در آسایش زخم و راحت و مسرت گذرانم لیکن نه آن مرتبه پیدا کرده ام که از دیدن
 گوناگون غم بکهنان با تجربه کام صابر شوم و چاره آن کنم بهر حال نه ببرد غم و الم و ترزد و شکم
 و دشواریش شما است از بیرون نه هبند * تولد و آنچه از خبر آه * ای آنچه از ترک نوکری

نوگویی نوشته اند این خیال لازم فطرت بلند است لیکن درین روزها که انصاف معدوم
است و سلطان زمان بسیار خوش طالب و پیووده گویان گرم در قهوه و اگر چندی دل نهاد
خدمت و تمای خود شود نزد یک یقین است که بمرگت این قیام آن خواص نیز پیوسته شود
آما آمدن شما از آنجا هر طور مناسب می دانم فقط

✽ تشریح نامه بکه بخاندان قهر بر یافته گرد آه ✽

باید دانست که این نامه در جواب نامه است که خانخانان تملوی شکایت نوشته بود ✽ تولد
کردل واهی آه ✽ یعنی اگر خود را دیگر گردانم درین که از تو شکایت کنم در انصورت
تو خوب میدانی که در چه غایت شکایت خواهم کرد ✽ تولد و پرده دری آه ✽ ای اگر
از قول من پرده دری تو نمی شد از آن کارها و خطا که تو کرده شکایت و نقل کردم ✽ تولد
یک روزی آه ✽ یعنی اگر یک روز تو از غایت غفلت و بیوشی و نادانی بر من خشم رانی
پس در انصورت مرا مناسب است که بر کرده تو یکا یک جیب گیرم یعنی هرگز این
از من نخواهد شد بلکه به آن شد بر برخاستی از من نخواهد شد ✽ تولد ای عزیز من آه ✽
یعنی ای عزیز من بزرگی و عاجزگی زمانه که در حال خود دارم من نادان آنرا چه قوت بیان کنم
و ناگهان اسم گفت هر چه لائق گفتن بود هر طور بشمایان کردم و از خود را نیز از شما پوشیده
نداشتم ✽ تولد و هرگاه به شما آه ✽ یعنی هرگاه با شما خوش باشم به کینه با شما خشم بیاورم
✽ تولد چون این دی سال آه ✽ ای چون این دی سال را با محبت بسیار و خشم اندک آفریده
است بنا بر آن بنویز بهین گفتا دل آویز خود در مقدمه شما مردمان در بار آتش کردم و بادشاه
را مهربان بر حال شما شمع چنان که بود بر قراوداشتم لهذا اشارت واجب است که زود خدمت
بادشاه آید ✽ کاش ✽ و مگی ✽ ایرج پور ✽ نام جائی ✽ تولد ایرج پور بایسان آه ✽
ای چون ایرج پور که سابق ازین در جایگزین هرج میرزا بود و ختمه ب شما داده است
از آنجا که با فضل شما با نظر می آید لهذا مناسب آنست که نامایام و بیدن شما بحضور شاه

ایرج پور شاه رخ مسلم ماش * قوله از آنجا که خیریت آه * ای از آنجا که پیروی و خیریت شما
می خواهم را چه هر نفس و اگر حال ملک دکن خوب می باشد بهلا زمست شما فرستاده سر رشته سخی
که بیان آید شما در تعلیم تدبیر گرفتار ملک دکن مرا واجب بودی که ماه گردانیدم زیرا که راه
موصوفت این حالات و امور مردمان آنجا بخوبی میدانم از دور یافت خواهند کرد * قوله
و نشودن دیو افسانه های پیدای آن آه * این جمله بر جمله باندک فراخی حوصله موقوف است
ای باندک فراخی حوصله خود و به نشودن قصص پیوده نامردان و خیرم نامه کارها بخوبی
انگازم می باید و ملک دکن به قبضه تصرف رومی آید فقط

۳۳
* نشر بی نامه که بخاطر آنان فخر در یافتند خاطر حق بدقت * *

باید دانست که دقتیکه در ملک دکن آثار نا فرمانی خانها مان از جا و اطاعت شایسته ظهور در
یوست سایر آن مشیخ این نامه منضم نصایح و اندرز ارقم نموده * قوله چون گویم که دوستان آه *
باید دانست که چونکه بالا خانها مان و اعز دوستان نوشته اند اینها قبول چون گویم از آن
انگاری که وی گوید که اعز دوستان چون گویم که دوستان ناپدید اند زیرا که برای دعوی آنکه
شما اعز دوستان من هستید وجود دوستان ضرور و حال آنکه دوستان مفتوحه و خلاصه اینکه
شیخ می فرماید که خاطر حقیقت پیرای مرا گرامی تر از نوید متع خانها مان مطلبی نیست * قوله از آنجا
که آه * ای از آنجا که بطرف نیک بینی و احوال ستوده شما نظر من می افتد تصور فتح بسیار
بسیار شادان می شوم و از آن بمشام در یافتن من واقف امرار و امورات جهان
بودی دولت و اقبال شاهی آید و لفظی قبل لفظ بر ده در من نسخه مطبوعه فرو گذاشت شده آنرا
در من باید نوشت * قوله الله تعالی آه * یعنی الله تعالی چنانچه شمار این تو فی کرامت
فرموده که در وقت شادمانی جنس و دانش خود بجای می دادند امید که هم چنان در وقت
ظهور حادثه نیز شما خوش کن خاطر خود دگر بهار بهمت که بی خزان است باشد یعنی بهار
خوش و خرم باشد * قوله چه از قانون دان آه * یعنی هرگاه از تجویز طیب مجازی صادق که

که فی قصه الاربع حشمتی ندارد و دای تلخ شیرین معلوم می شود از حکیم حقیقی که خداست
 و دای تلخ که عبارت از تولد حوادث است ازین مرید چگونگی کسر تصور توان کرد یعنی
 دای تلخ اورا طریق اولی عذب و شیرین باید فهمید * تولد و آنکه بنا بر گلی آه * ای آئمه
 بعد از انبیا و ائمه و مومنان از سر نو گویا شمس سبب آن این است که سلطان
 ماموشین نام مستخمن بر ازین خان کو که خود فرموده پس بر انبیا ازین حکم ضرر و افتاه
 * تولد در جواب مضرعات آه * یعنی در جواب فرامین منتهوی ناخوشی شایه برای چه
 ایفقه را انبار خشم و ملال خودی کنند و برای چه ایفقه رنجی و رازی کنند و چرا یکبارگی اخلاص
 خود گذارند مثال باغبان اطراف کشتن سبزی مزاج باو شده است نه می کنند * تولد دل
دوستدار آه * یعنی دل من از بی اعتنائی و بی پروائی بشمارد آمد * تولد آخر آئمه تفسیر شده
 آه * ای غیر از آئمه ازین تفسیر شده همچوی دیگر در گاه تو بسند * تولد است خاص آه *
 ای محبت خاص شما ای اخیار مراد در گفتگو آوردن من سحر و مستغرق در بای حیرت را کی
 خیال گفتگوی محالوقات است * تولد همه علی آه * ای چون درستی وجود و عدم کارای
 عالم بر دو با اختیار خداست پس من زیاده گو ضرور در کار هیچ اختیار ندارم یعنی محض
 وجود مطلق ام پس چه و نسیم مناسب حال ماست فقط

✽ تشریح نامه که بخانانان لعنیر یافته خاطر هوش آید ✽

این نامه است که شیخ مملوی وجود عدم اظهار شوق خود و مشخص اظهار تشکر و شکایت
 کم توحیدی خانان به نسبت خود مرقوم نمود * مقالات ظاهری و محاکات صوری * مراد
 از آن نامه * حسن معنوی * اخلاص دلی * اقتضای لطف صوری * خوشامد و عبارت
 آرائی * تولد خاطر بهوشیار قرین آه * بای خاطر بهوشیار من چگونگی اطاعت فرماید که قصه
 تبش خود را که در مهاجرت شایه می رسد در نامه که اخلاص دلی و محبت معنوی آن را
 از دارالاهل مقربین است خود که عبارت از اکفایر ملاقات روحانی و جریح و فرغ ماکرون

در مفارقت ظاهری است اخراج نموده است و اما نباید زیرا که اگر همان قصه بر خصه سوزش قرین
صدق است درین صورت راه خلافت زمانه که دور و بی کار و است گرفتار باشم و اگر هر چه
ظاهری کنم که باینست قطع نظر از آنکه در مجمع رموز دانان ملا اعلی که عبارت از ملا یک و انبیا
است عقل خود را بی عزت و بی حرمت ساخته باشم بزرگوارده اصالت منشی خود را که مراد
انسان نفس ناطقه و روح است مانع و مطیع دنیا کرده باشم پس در اظهار تبش و وقاحت
صریح موجود است بنا بر آن خاطر منی اجازت تحریر آن نمی دهد * تو که بملا آگاه * یعنی
اگر که اگر دل شما حسب عادت خود خواهان صحبت ظاهری من شده بود و با وجود حصول فرصت
مراطلب نفرموده اند از آن به شکایت کنم لیکن بی اختیار بر خبر خود مدح کننده ام که با وجود
فراوانی شوق بچو نه سکت ام * تو لب و اگر عیاذ الله * یعنی اگر خدا نخواسته مراطلب
نفرمودن شما مخالفش اول که عبارت از صدق محبت مذکور بالا است بوده یعنی اگر حسب
طلب نفرمودن شما صدق محبت که نزد آن مفارقت و وصال یکسان است نیست بلکه سبب
آن زنجیرگی خاطر شما باشد پس در بی فہمی خود که شمار تا این زمان دوست حقیقی خود فهمیده
بودم هم خود خود را عتاب کننده ام و هم عتاب کرده شده دیگران و اگر مخالف قسم
مانی که تنبیر از آن بکذب مذکور بالا توان کرد بوده یعنی شما که طلب نفرمودید اگر حسب آن
صدق محبت شما که بش آن ملاقات و مهاجرت برابر است پس درین صورت
در طلب نفرمودن هم شما مدوح اید و هم من محمود ام

تشریح نامه که بخانخانان مرقوم گشته ساقی آه *

این ناریست مشعر اظهار بهجت و مصرت بسبب ورود و نام خانخانان مع اراقم دیگر حالات
مردمان زمانه * تو ساقی یا آه * یعنی ای ساقی با و شراب آور زیرا که یار از رخ پرده
برداشت پس این وقت شادی و بهجت است و چراغ خانو بیان باز روشن شد
بسبب اینکه معشوق چهره خود که مثل آفتاب است و انود و مراد از یار این خان خانان

خاتمان است * تولد عیسی دمی آه * ای شخصی که دم و سخی آن مثل کلام حضرت عیسی علی نبیا و علیه الصلوٰه و السلام زنده کن مردمان و راحت رسان فسخان است خدا بفرستاد و او بار نعم سن برداشت و این جام مقصود ازین رسیدن نامه مذکور است * تولد بحسب بوی معنی * ای مسرت اول اینکه نامه شما بوی محبت و دل شما به مشام من رسانید * تولد سرانجام شد * ای بسبب محبت دلی مذکور بهترین خدای جلال آلوده * تولد آذر دگی * عمری را آه * ای همان نامه برای نادرستی مزاج من بریایکی ظاهر شد * تولد سیوم مرده آه * ای سیوم مسرت آنکه همان نامه مرده آمدن فیروزی آورد و ازان فوید قوت و تدرستی دل خود شنیدم * تولد چهارم آه * ای خشنودی چهارم آنکه شما ابا زنده مت دل پادشاه اجازت از زانی فرمود و این خدمت جرت حصول نیک نامی و غیره در حق شما متبر و وسیله گشت * تولد چنانچه در جهان آه * ای چنانچه در عالم آخرت برگزیده تر یا و روده دگر آدمی خواهی چهار گانه را که عبارت از حکمت و عنایت و شجاعت و عدالت است بر شما ده هم چنان در باره وصول مقاصد دلی درین عالم نیز از نام و شک مددکاری بهتر بگویم بلکه برابر و بظفر آن نمی بندارند * تولد ماهواره خاطر آه * ای ماهواره خاطر پادشاه ازان صدر نالایق که در شکست جنگ دکن بشمار سیده بود آذرده بود * تولد آن کمبیده نقش آه * ای آن بدنامی دگر که سابق ازین در برزیت دکن عاید حال شما شده بود و در شود و خاطر پادشاه ازین غم خلاص یابد * آوا * محنت آواز است * تولد پنجم زمان خود را ای * ظواهر اعمالت خود را ای در سنو مطوعه غلط طبع شده بجای آن خود آرائی که عبارت از مقابله و مجادله است باید نوشت یعنی پنجم آنکه زمان مقابله و مجادله را که آن نه موافق ضمیر ظاهر شد بود پیام تمام شدن آمد و ما من سنجیده من آواز راحت شنید * تولد ای هم زبان من آه * بنی ای یار موافق من بگویم و چه ادا سازم من تدبیر گاری می کنم و ظلم ساز خواهم شد اخلاص آن گاری کنه و با وجود این معنی که آهنگی ای گوته اندیشان دگر بای

عجب و غریب و نیکو داران و بد ذاتی مردم این بوم هم هست * بی * و بجز و مذمت
 * قول بیگم تا گستره ای آه * ای بیگم تا است زیرا که با وجود اجتماع منف آن و بد ذاتان
 این دنیسمان از گزند زمانه خلاص میشد * قول و اگر گشته بیاد آید آه * ای اگر ذکر تکلیف
 و رنجهای گزیده دین ایام عیش و عشرت بر زبان آورده شود در عهد ایزدی خالی و انع
 ثه باشد و نماندنی و انگشتان کوی ضلالت پیووده گوشوم * قول و آنکه گستره ای آه * ای
 سوای پنج صفت های مذکور معتبرست دیگر آنکه مرا پادشاه وقت از دکن طلب فرموده
 به حضور خودی طلبید پس این مرثیه بر ترانه گونه درین پنج صفت و شادی مذکور بر شمارم
 و ششم نام بر نهم زیرا که این دولتی است بی ممانا و نعمتی است بی پایان و در همین
 سخن منبوعه قبل لفظ دولتی حرف کت ملت فرو گشته است و باید نوشت * قول از چنگرگی
 احوال آه * ای از کیفیت حال صحت شمامی بر رسم فقط

تشریح نامه که بخاطر امان تحریر یافته از چنگو نگینی آید *

* قول صادق خان * باید دانست که خان مذکور و له آقا با هر وصلی خاص بن محمد شرف بصری
 برادر زاده و داماد اعماد الدین و که طهرانی است و رسال اول از جلوس شاه اکبر بصری
 شاهزادگان بدولت ملازمت برده می اندوزد و به بجای مرتبه و منصب چار براری و علم که قبل
 ازین او را درین خانه ان بود سر فرازی شود و باز بدست غشی گری و عتای قلم مرض عزت می یابد
 و سال ششم از جلوس نهم ربیع الاول سده هزار و پهل بصری طایر روح بر فو حش
 از قفس جسم پروازی کند * قول و دوستان فدوی آه * و دوستان موصوف
 فدوی صفت آن ای دوستان مخلص شما ثنان و فلان چه از مقام باطن و چه از راه ظاهر
 با هم خود یکی بوده صحت و صحبت شما بنمایند

تشریح نامه که بدخاطر امان مرقوم گشته الله باشد آید *

این نامه ایست که وقت بیماری خانمان متضمن مواظط و اندرز در باب تسلی و تشفی او

او تحریر یافته * تولامه با شما است آه ای امده دگار شما است نه ازان حیثیت که در علم و دانست او در آمده اید بل ازان جهت که در بی خوشنودی او قصد داده و بسندیده ترین شانهای بقا و دوام اقبال و ثروت شما آنست که دل او لیا و عار فان را بطرف تدرستی بدن و درستی سیرت شما متوجه می بینم پس درین صورت باید که از نادری چند روزه مزاج خود را بخجده مانده تناسیب مرض را بر تفرغه از بیم حملات اربابه که عبادت از سر زانو سودا و باغم و خون است نه نهاده سبب حقیقی این مرض نه ای چنان آفرین و داد اند * قرابادین * کتاب طب که در نسخهای مرکب باشد * تورمالو آن را نخر آه * یعنی علاج آه را موتوف در قرابادین طبیان بدن نه نهاده اند کی بخون روحانی طبیان نفس ناطقه را که عبادت از نسبت وادار زنده اشسان و عار فان است بعل آورده بکار در دست قدرت خود مشغول شوند و اول گام راه کار درستی نفس سرشته محاسبه اوقات بشمار روز خود را در اند کردن و بهنگام کردن است یعنی حساب گذار و کردار و شبخیز و روز نیز خود را حسب اول درستی نفس خویش دانند فقط

* تشریح نامه که بشما بخاندان گذارش یافته است، بشماقی آید *

باید دانست که این نامه وقت ظهور ناخوشی ناخاندان از طرف شیخ مرقوم گشته * تول دعا از جانب فطرت آه * ای دعا عرض من از جانب بیهوش خود که سبب نیکی و پاکیزگی خویش بظرف بدی های مردمان نظری کنده و اغراض را بشمار خود می سازد قبول کن * تول اگر درین دوروز آه ای اگر درین مدت شیوا نگر دوستی نفس انباره خود از پرسیدن حال آشیایان حقیقی باز داشته است پس این فکر براه بکشد و نه بزودی از بدنهان بخارا قدرت باز گشت و نه است از نا پرسیدن احوال دوستان و داد * تول غریب در وطن آه * یعنی سا فرور بخجده در زاد و بوم خویش * تول بخور و در واصل و بریشان مطمئن * یعنی در باطن بخور و باطن هرشادان * تول آرزو بگذارد

آه * ای شهوت گزارد و نفس اماره خود را بکشت تا خدا را بر تو رحم آید * تو
آزمودی آه * ای دریافتی که برای رحم خدا ترا ترک آرزو ضرر ده است * تو گفت رنج
 احمقی آه * ای حماقت قهر و غضب خداست و رنج کوهی به نسبت رنج حماقت مهربانی خدا
 است * تو ایستاد رنجی آه * ای محیست و تکلیف رنجی است که او را رحم بر مضیبت زده
 آورد یعنی آخر آن بر اسباب مبدل می شود و احمق رنجی است که تا آخر بماند که گفته فقط

* تشریح نامه که بخواند بخواند نشان نکند و نشان نکند بر و زاده *

این نامه در باب اظهار شوق و شکایت در مقدمه علم ارباب رسل و رسالت ارقام یافته
 * تو بادل بس نیامده آه * ای بادل خود که شتاق ملاقات شتاست بس نیامده تا بن
 طبیعت که اقتصای آن بی صبری است شده می خواست که محبت دلی و معنوی را گدازد
 اظهار محبت ظاهری و صوری کند باری شکر خدا که این آرزوی مضطرمانه بظهور نیامده * تو
 این آهنگ باطن آه * ای این بیان تبلی خاطر و شوق دل من نه بجمت سرور و آمدن شکر
 بزرگ در مرتبه و کوچک در مزاج آمده هست بلکه آویزش خاطر من برای آمده و زسیان
 رسل و رسالت شتاست که ببق ازین می فرساید اگر چه این معنی از یک جنبی و صفاتی
 باطنی بسیار و در است اما در میان دنیا داران رسمی است پس دیده * تو از محاسبه زمان
 بیداری آه * ای به جهت محاسبه زمان بیداری با فاعل و زمان خواب حال بظرف روزنامه
 گذشته و آینده نظر انداختن غرور و ریت زیرا که اگر از افغان به نسبت سابق زمان زمان
 خواب و بیداری حال بد باشد درست باید نمود * تو از اسباب همیشگی رهایی آه *
 ای از کمزورت اسباب دنیاوی که منور کن آدمی است احتراز لازم دانسته پاس
 فراخی حوصله خود که پیش آن دنیا و هر چه در آن است هیچ است باید داشت فقط

* تشریح نامه که بخواند بخواند نشان ارقام یافته و دیگر نکند *

این نامه در وقت بیماری خانمان در باب حیا و توفی مرتوم گشته * تو خوانده *

خاندان * توله آن پادشاه را ده نر دهنه ملک معنی * ای آن آشامی ملک منی و نه آگاه از
حقیقت راه ملک معنی * توله امشب از سواد آه * ای و نست ملاقات امشب از
رنگ و نظر زبانی شاکرانی جسم و روحی باطن شما معلوم شده بود و هر چند میدانم که آن
کرانی و غیره باشد که هر نیز جسمانی و تعلیلی از دور یافت و درستی نفسانی تا این زمان دور
شده باشد اما احیاء الاموات * ای جهت ادای اسم غامری که عبادت از
تایه پرسی است بوشن این و در جمله ای داده خود و شاکرانی کن شاکر و دیم فقط

تشریح نامه مکتبه بخاندان قهر بر یافته الله تعالی آه *

این نامه است مضمون استدغای ارسال نامحبات و قتی که خانان بسبب مدخشی خاطر خود خط
و کتابت موقوف نموده بود و تحریر یافته * توله از بی ملاحظه کیهایی بر گانه * ای اله تعالی از ظلم و
ستم معشوقانه شمار انگاهد او و نامعلوم طبیعت خود و شورش افزای عاشقان نگردد و بسن
نسخه مطوعه از لفظ زمان حرفت و نون فروگزاشت شده باید نوشت * دیر بد بخت * میل *
یک بخت و صاحب اقبال * توله احتیاط کامل آه * ای احتیاط کامل و بی پروائی سیاه که مرادر
نوشتن خطوط بشما و محلول طبیعت من که ملواری منتهی اقام خطوط بشما و دسه مرادر
خواهش بیوده خطوط نویسی سرگرم ساخته * توله مجبور است آه * شیخ به نسبت
خود تمیلا می گوید که از اینجا که شخصی بی استعداد و نالیافت را زبان گونه و دست بریده
و پای شکسته باید بس خود را می گوید که بیوده متخروش و با خموشی هم آغوش با ش فقط

تشریح نامه مکتبه بخاندان مرقوم گذشته الله تعالی قرین آه *

دانستی است که این نامه و قتی تحریر یافته که خانان بطرف دکن همراه شده بود و از
شهراده و غیره آزرده شده و آذاده بناد و آمدن دارالسلطنت داشت پس شیخ
این خلاصه تالیف و سازگاری اومی نویسد * توله حرف دوستی سپری گردد * ای امریکه
مظهر و سنی است از طرف من بیان نگردد * توله ای عزیز آه * شیخ ازین جا آغاز اظهار

مقدمت دوستی می گوید که آدمی زار از گمان قاصد خود و بسبب بهبوده گوئی و
در علامت آن سخن سازان نگاهدارد و غیر هم و بعثت دیدن بدکار می طار خلاصی و گشتن و در آنستای
فرومایگان که به جهت هم امتیاز مردمان یا بسبب نیک اختری خود به نیکان مشابست پیدا کرده اند
به تخیلات جمیع که مراد از آن بکوه غرور و بناوت و نازمانی از حکم آفتابان است فردی شود
بسبب مناسب که درین وقت نایل و نیکو کثیر حقیقت قبول و خواهی حال سابق خود که قبل
از ملازمت پادشاه بود و عزت و حرمت زمانه حال خود که بعثت قدسوی نیکان شاه حاضر
نموده اند و دریافته اگر بزرگی گردیدن از تخیلات مذکوره بایند بسیار بهتر پس اگر این امور را ملحوظ
ساخته از عزم خود برگردد مناسب است که در گریه که قریب جای فرد و کش شهادت است
توقف نمودن پیرایه دولت خود شرم دارد * قول خود از نیرنگی آید * ای من خود از نیر و
بدل حال مردمان زمانه گذشته و رخ دارم که قلم به تحریر آن یاوری تواد کرد و با وجود آنکه معرفت
تخیال گردآوری و تجربه می عاجز و محتاج بار تعلیق بنده وزارت بر دوش دارم و فقط
به نیت درسی امور عاجزان تعلیق بدینا اختیار کرده ام و نه هم جو دیگران بود احوال در زمره
و بنا داران و آمده ام * قول اگر چه میدانم آه * ای اگر چه میدانم که هر قدر که زمانه انقلابات
و تحولات و کارهای عجیب در پیش دارد و نمی دانم باین همه به نکت و به زور حرف می سرایم
و نمی بصورت آمیزی گویم زیرا که شمار او را ندیده ام که عبارت از همان تخیلات مذکوره
است می بینم و حرف داد و در متن خود مکتوبه قبل لفظ اگر فرو گذاشت شده باید نوشت * قول
به حال اگر زمانه آه * ای بهر طور اگر زمانه از گزند خود امان دهد و موافقت کند بدون تبعیت
سرفروشتت تلاش از محله و تلاش اول نشان مقصود دیده ام پس باین لحاظ می تواند شد که
توفیق سرزنش و ملاست نفس اماره خود از جانب خدا یافته بر شاه راه امور یکزد کردن آن
فرض و ضرورت است مثل امور است حسنه و استه آیم و گرنه شایع دمی زید که ملا لود
ادراک داستانهای احیاء العلوم به منتزعی مساوت ذاتی من چاره گری نفس بد اندیش من

من فرماید و حالا هر یک زبان خود را از پیوده گویی و دل را از بغض و خیره نگاه بانی کنه شایه
که ازین صلت این راه پر خطر دینی بخیریت و عاقبت سیری و طی گردد * تولد آزمهات
دینی آه * ای از انجام محلات دینی حسب مضامین فرامین که بان مضامین و رسالین
نوشته می شود اگر تاکنون خوبشی می کنی * تولد سه مردم آه * ای همه مردم را بیک نور خیال
کردن و با شمس خود بطور خصم پیش نیامدن و عجب خود ندیده ای مناسب و لائق نیست فقط
* تشریح نامه کده بخانهان تحریر دریاخانه نامه دوستی آه *

باید دانست که این نامه است مضمون امور اینکه از این رفع شکایت خانانان گردد
در جواب نامه شکایت آیت خان موصوف * تولد نامه درستی و حرمت یگانگی *
درین قول به نحو مطبوعه لفظ یگانگی بجای یگانگی غلط طبع شده چنانچه برین معنی تولد
طبیعت خام آه دایلی است روشش کماله یعنی بظا هر نامه دوستی و دریا
حرمت یگانگی شمشاد افزای من شد * شکرت کاری روزگار * بوقلمونی و غیرگی
روزگار * تولد طبیعت خام سرتی منز آه * هر دو لفظ طبیعت و خام را باوای اضافت
ای طبیعت خام سرتی منز باید خواند فی الجمله می گوید که خط شما موجب مسرت من شد و لیکن
طبیعت خام سرتی منز من که نظر دیرین حقوق صحبت و رسائی ذهن و فهم و دیگر اوصاف شما
آرزو دارم رسوا داشت به ملائکه آن غمزه گشت * تولد خطهای مردم آه * ای شما در خط
خود نوشته بودید که مردمان نوح را نه غلبید ام حالا که خطهای مردم که نوشته اند که با طلب خانانان
رفته ایم حاضر است * تولد آنچه در باب تغییر عکیر آه * ای آنچه در باب تغییر جانگیر
مردمانیکه استقبال و پیشوائی شما رفته بودند و رقم پذیر کرده اید موجود است * سرباری *
بر وزن سرباری بار اندک که بر بار بزرگ نهند * تولد و توقف پیمانودن آه * ای توقف
پیمانودن شما در میان راه خموشا و در بران بود سرباری است بر بارهای بزرگ دیگر یعنی
این دخی است بر رنجهای جانکاه دیگر * تولد هرگاه با وجود من شما آه * ای هرگاه با وصف

بودن مثل شکار در میان فوج آنجی چنین درگی و خلل در رسیدن فوج و غیره زودار و بنمای
 بس با آنکه که ام شخص برنج و کرا انفرین کنم * قول و توقع کم آزار کا آه * ای توقع کم
 آزاری از مردمان زمانه در سرمن تبت تا که از دیدن آنکه خلافت طبع خود از آنها رنجیده
 شوم اما اگر هزار یک این خلافت طبع که از مردمان زمانه می بینم اگر از شامی منم با وجود اینکه یقین
 می دانم که این رنج و خلافت طبع که به نسبت من ظاهر شده بقضا و تقدیر الهی است
 و شمار اصلاً در آن دخل نیست تا هم از شما آزرده و رنجیده می شوم و درین اضطرار باشم
 خود در تسلیم و تسکین کافی نمی شوم و بس نمی آیم * قول و آن دعوی های پیشین آه *
 باید دانست که خاتمان اکثر وقت تجرد و انکام گوشه نشینی شیخ را برای
 مداخلت در امورات خود تخریب و ترغیب می نمود و شیخ عذر جبر و بی سلیقهگی خود در
 امورات دنیا در پیش آورده دخل نمی کرد و انکار بسیار ظاهر می نمود پس شیخ باین قول
 این معنی را بجا خاتمان یاد می داد و می نویسد که از شما چشم داشت آنست که مقته های
 عادت قدیم خود بی مشورت من معامله نکنند و کاری ببل نیارند * قول آن چنان که
 زکاشته آه آه * ای آنچه بدون اجازت من تغییر جایگزین و غیره کرده زکاشته آه در مقابلۀ آن
 بشما چه ملاست باید کرد * قول و آنکه در ابرای ذره آه * ای آنکه ابرای ذره خود به مقته
 وقوع هرج و مرج در فوج کشی بطرف ننیم و جوه مقتول نوشته اید فی الحقیقت سختی همان
 است که نوشته اید لیکن ازین ابرای شما چه سود زیرا که فعل شما با قول شما موافقتی ندارد
 * پیوست برهان بود * مریض برهان بود * قول بوجوب طلب ایشان آه * ای کسان
 شکر شاهی بوجوب طلب شما بطرف شکر شما نقد چنانچه نوشته شما کسب ازین نژاد من فرساده
 اند حاضر است و تقصیر مردم را عظیمه نوشته فرساده اید و در آن نوشته اید که همه درین
 خدمت شریک من بودند و الا از من تنها چه آید و چه جز شاه که * نام مقابست * آرد می
 سختی * در داورده آه و شده خلق بشانی * قول چون در شاه که آه * ای خود شما

نوشته آید که چون در شاه که فوج را توقف بسیار شد و غنیمت بدین کمی فوج شونی و سختی
 پیش گرفت ناچار همه فوج را از شاه که طلبیده خود آمده است جانب احمد نگر روانه
 شد و در آشنای راه و مردم فوج من در میان آمد بسبب موجود شدن این مردم چون
 خزانه همراه داشتیم خواستیم که بهین مردم پیش روم و بر غنیمت همه نمایم چون امر بادشاه و در باب
 مخالفت جنگ و نیز نوشته شداد در آن باب بی دربی رسید از آن غنیمت باز آمد و خاطر مقدم
 شاه را در اگر خواستیم توقف در جنگ داشت مقدم داشتیم و نتیجه مخالفت شاه و شکاوت
 خودی شاهزاده که روداد آست که آوازه تغییر و انشا در شکر در میان آمد و مردم فوج را
 در همی و بر همی شکر و بسیار روی داد و بجای تغییر تغییر در منضمه مطبوعه طبع شده ظاهر اعطاست
 تغییر باید نوشت * خلاصات * جمع حاله خاصه و یا مختصه از چیزی و در امر اصلاح به معنی زمین و مالیکه
 مخصوص و مملوک حاکم شود * قوله و آنگاه نوشته اند که خلاصات شاهزاده آه * ای آنگاه نوشته اند
 که خلاصات شاهزاده مانده نویسیم به یک از آن معلوم من نشد پس مناسب آست
 که اول اطلاع از آن دهند که آن چیز در حاله شاهزاده هست یا نیست و بعد از آن که بودن
 آن چیز را از حاله ثابت شود و در انجا با من مشورتی هم باید نمود * قوله تغییر کردنی آه *
 ای تغییر کردنی و لایق تبدیل بسیار چیزها تا در وقت مناسب و از راه فهمیدگی خواهند شد
 * اعدی * از قسم سپاهی است که در حاله خود نشسته است هر دو وزیر از طرف بادشاه
 می خورد و وقت مهم و غرورت بلور سرد اول و محصل و غیره هر جا کمی رود و در حصول
 مقصود از انجا حرکت نمی کند و بر نمی خیزد * قوله عجب بر آید آه * ای عجب بر آید که شما
 نوشته آید که در حقیقت فرستادن اعدی بطرف شهر محبت آوردن یلدار و غیره بوده و از
 خارج معلوم شد که برای آوردن اسیران زندان فرستاده اند پس اگر محبت گرفتن و آوردن
 اسیران این فکر بوده خود چه لایق بود * قوله و اگر محبت احمد نگر است * ای اگر گرفتن
 اسیران محبت کشایش احمد نگر است سابق بهتر و مناسب بود حالا که از آن فرانت

اصل شاهی تکلیف بیچاره * قوله راست باد و نخواه آه * بطور طبع می گوید که دوست
 باد و نخواه شما سیر انجام خواهد یافت و برای همین کار جاگیر خوانه باد شاهی موجود است
 زودتر درین جا آیند و این کار خفیت را که برای آن رفته اند از پیش بر نه * قوله و اگر من
 باشم آه * یعنی اگر بجای شما من در اینجا باشم خود بوقت من نالاین شایستگی سامان آنجا
 هم توان نمود و الا خواه ابوالحسن که چنین است شایستگی سامان آنجا می تواند نمود * قوله
 آنکه تار سیدین را یادت نظر آید آه * ای آنکه تار سیدین باد شاه درین عالم عالی و پروانه
 مسلم داشت عهد های مفوضه و پروانه مسلم داشت خدمات مقرر در نزد مردمان فرسا
 من ممنون شدم زیرا که همه عهد داران بالفعل مقرر در دوزخند حال نوعی خاطر جمعی آنها
 بطور رسید * قوله آنچه در باب باز کشیدن فقره چند آه * ای آنچه بطور عادت قدیم
 خود در باب ارقام فقره چند تضمین نصائح و مواظبت دوستانه نوشته اند از اینجا که این معنی یاد
 از خلقت قدیم و عادت مستقیم شما داده طبیعت من فزونی و خوشی یا نعمت ای برادر حالا بخود
 از دوستی گذشته ایم و بسبب بیماری و ضعف نزدیک ناامیدی و یاس سیر و گشت می شود
 مثل مشهور راست پیر خود در ماهه شفاعت که خواهد کرد بالفعل بهیگی نگاہ و فکر در نفع خود
 می رود و برای اینکه باری اگر درین آشوب و فتنه گاه گیتی از یکه باز رگان باشم غنیمت است
 * دلا و بر سخنان * تبریک مقلوب ای سخنان دل آویز * و آنکه در باب استقام
 مواد آه * دانستی است که در میان خاتمان و شیخ ناپاکی و شکر نمی بود و خاتمان در خط
 خود سخنان دل آویز در ماده صفائی و دفع آن که دومت تحریر فرمود پس شیخ در جواب آن
 می نویسد که هرگاه جوایبی استیکم محبت در خیال شما باشد و آن بخوبی شود از آن بهر خصوص
 با مثل سنی که چنین و چنان است * قوله خاصه که خر خسته آه * یعنی خصوصاً بالفعل
 که عتاب شاهی که بر من بود از میان بر افتاد و در وقت بطریق اولی صفائی طرفین
 مناسب است * قوله دیر ترک آه * کاف من درین زاید است چون در فرا ترک

فرا ترک که صفت درین فرا تر مقصود است * تو که در میان کنه * یعنی بیان کنه
 * تو که حالا مردمان دودل اند آه * ای مردمان خوج مبرودانه و مراد و کان دار یعنی اهل
 طمع خیالی کنه لغت بر دو کان دار * تو که درین مدت که این جا بوده ام آه * ای
 درین مدت باز دست شاه بر قدر که فهمیدگی حاصل کرده ام آنرا بگویم و رخصت شوم و
 در صورت رخصت من تغییر و تبدیل حسب دلخواه شاهی شود و مردم بلازم شما را بکنند
 نخواهند شد و امید بهودی و ترقی سرگرمی و محنت خواهند نمود * تو که بهای نام بحال آه *
 آن ان تانها بر فرا و بحال خود بود بر آنکه گوی مردم و ضائع شدن رعایا که بدرگاه نوشته اند
 دروغ بند است و بعد تحقیق به ثبوت رسید که رفتن مردم از همین تغییر شوم شما در میان آمده بود
 * تو که و آنکه بطلب خواه آه * ای آنکه بطلب خواه پسر کارنده شما امر عالی صادر شده بود
 از آنجا که بفرستادن یکی ازین خواه و پدر او بر بادی شکر یک نزد من است منصرف بود و لهذا
 فرستادن او تجویز کردم * تو که اکنون آه * ای بالغین تا آمدن شاهزاده و غیره یا تا
 آنکه من خود ملاقات شما ننموده با بیطرف رخصت شوم و درین جا خواه مذکور همه مرا تب
 دل نشین مردمان کنه فقط

تشریح نامه که به خان بخانان مرقوم گشته اینست: توانا آه *

* تو که خبر خواه حقیقی * این جا مراد از آن شیخ * تو که بگماری عظیم آه * ای انتظار بسیار
 دارم در آنکه مرا آن شما و خاطر شما بگویند است * تو که کم وقتی باش آه * ای اکثر اوقات
 یاد شاهی گزیده و آنوقت کم است که در یاد شما می گذرد فقط

تشریح نامه با عظمت خان کوکلتاش بخانان افند الله آد *

این نامه ایست مرخص معذرت در باب عدم ارسال رسل و رسائل و منتهی بر نصایح و
 مواظبت و تحریص خان که در بطرت توجه التزام کجرات و غیره * و صامت * بدی * بیکیال * بیمانه
 * خوش خوش * خوش حال و فارغ البال و مست * مقدمات نفس الامریه * مقدمات

و اسرار واقعی * تو که سلسله محبت گستره دارند آه * ای از انجی که شما ارسال رسل
و رسائل نمی کنید ازین جهت مرا خوش بینی آید که ابتدا من این راه ارسال ناهجات را
روان سازم که مباد این ارقام من از فساد زمانه و زمانیان گمول و متصور بر اغراض
دنیوی من شود و نیز وجه دیگر عدم نوشتن ناهجات ابتدا آنکه چون من بعایت ایزدی آهنگ
آزارم که در سبک های بندان رسوم روزگار که بادل آلوده از بغض و عداوت زبان
بر نگار از اظهار دوستی و محبت دارند سبک باشم * تو که با وجود آن نسبت *
ای همان نسبت ملازمت یک سرکار * نگهان مسم و عادت * مقیدان رسم و عادت
و بیادوی حکم عانی * حکم بادشاهی * عقده مقصود * مراد از ان این جاضفائی و محبت
طرفین * تو که خاطر خود را از مقدمات وحشت آینه آه * ای خاطر خود را از غمزی و سستایت
خوش مدگویان و بنجیده نساخه در فرمان برداری احکام بادشاهی که در باب وقوع مصالح
و موافقت میان ما و شما و غیره صادر است سعی نیکو نمایند * تو که ناصح ظل الهی و مواعظ آه *
ای ناصح بادشاهی را بوسیله دل مالی حوصله و دیده دور بین خود ملاحظه فرموده شکر ایزدی
بجا آورده نامشیران و مصاحبان تنگدل و شک ظرف شکا که دیده ایشان جز به آغاز تلخی
و رنج ظاهری تنگد حال و خراب شوند * تو که در خلوات و جلوات آه * ای
هر قدر مهربانیهای شاهی که پوشیده و غایب نسبت شاملوم من شد اگر بگویم مصراع کو فخر طرب
که باورم دارد و در متن نسخه مطبوعه این مصراع که برای اگر واقع شده با عبارت شریعت
شده بنافصله باید نوشت * تو که بیدار ج ادا شود * ای سدریج و مایه شکی ادا شود و ظاهرا
گفت درین غلط طبع شده * تو که بعد از مشورت خبر اندیشان آه * ازین قول اجترار
می کنند از مقاصد بوج و نادرست که و ایمان و نادانان به خود مقرر می کنند یعنی مقاصد شیرت را
از احمد آباد عرض نمایند که انشاء الله بوجه احسن صورت انجام خواهد یافت * تو که دوم
آنکه از ملازمان آه * درین قول لفظ یکی بعد لفظ آنکه در متن نسخه مطبوعه فرو گذاشت شده

شده غرور باید نوشت ای دوم آنکه یکی از ملازمان را که بر اسبی و پیش پی و بر فزاری و
 یکوی باری او یقین داشت باشد بخوبی تدبیر و حسن سلیمه خود با او آنچنان قرار بدهند که
 امری را بی آبرزش خوشه که بدان خوشه خوش گنده و دلهاست بشمار سائده باشد
 زیرا که درین وقت باز از خوش آمد و رواج دارد و سماع راست گفاری بسیار کاسه
 و بار و اوج است و صاحب دولتان و امیران را از کثرت امور دنیاوی و بسبب شت
 تنگی حق مشغولی قدرت تلاش و جستجوی راست گویان درست کردار نیست * تولد
 و چهره نامه ای که ام مفرقه و فساد است که از اجتماع و هجوم خوشه گویان ظاهری
 شود یعنی نامه فادان موجود است * تولد ای عزیز آه * یعنی ای عزیز منی گویم که امید
 دوستی از من داشته باشد بلکه خواستش من است که دشمنی که عرفت تصور و خیال باطل
 خود از طرف من در دل و رأید آنرا از دل خود بر آورده و دور ساخته خاطر خود را خوش
 و شاد سازد فقط

* نشر بیخ نامه که باعظم خان کرد بلاش خبر دریافت و الا را نمید آه *

این نامه ایست شخص اظهار حال خود و حقیقت در بار و عنایت بادشاه و جبر خانی خود
 به نست اعظم خان و منوچهری بر نصائح و مواظبت در جواب نامه که خان که کو مشعر میزدت در باب
 بی اعتنائی و بی پروائی خود که به نست شیخ الهور داشت نوشته بود * تولد که در جبر خواهی آه *
 باید دانست که از طرف اعظم خان به نست شیخ سخنان ناملاطم و امور اینکه خلاف دوستی
 بود سر زده شده بود بعد از آن اعظم خان برگرداده خود پشیمان شده در انبای میزدتی
 کرده بود پس شیخ بحاجت آن درین خط میگوید که ایزد و انا است که چنانچه در هنگام
 بی توجسی شما کرامتی داشت درین حال مهربانی و علونیت شما نیز حسندی ندارم چرا که جانب
 دوست من که از مزاج حقیقت فته و فادانه نیکو و اتم استم بطرف سود و زیان خود
 نیست * تولد نامه امثال آه * یعنی اگر وجهی هست من بسود و زیان خود به دی الهه دران

حیرت در احوال این چنین امور خفیه که در علم و شادی بودی و تو که خود را درین دولت ابد
 ترین کلمات آه * درین قول بعد نظر از حرف کاف در بین سخن مطهره نبوده باید دانست و بعد از نظر
 ترین کلمات غلط طبع شده یک باید کرد * و منی * به تشدید یا منسوب لطفت دنیا و ابدان
 و منی بر او در آن دنیاوی * تو که جمال آرائی این شایسته آه * ای اظهار خوبی و اوصاف
 اولیای دولت پادشاه سنایم * قول خود و جهان را منقیر گردانم * ای مزاج پادشاه را از عدل
 و انصاف گردانیده بطرف ظلم و ستم مائل گردانند * تو که لیکن چون درین کار آه * ای اگر چه
 پادشاه ما را احتیاج یفرخواهی ما مردمان نیست لیکن چون درین اخبار و اطلاع حال ملازمان
 شاهن آرایش و منقیر و تبدیل از طریق خود می کنم و هر چه می گویم گویان و دعت و امانت
 بناده دست خداست بنا بر این امید هست که این کار در دنیا بکار آید * قول که سده
 لوطان سنده آه * ای جاهلان و بی طمان صاحب طبع و آماوگی علم دارندگان را بر ارباب
 چهارگاه اخلاص که عبارت از خالص کردن دوستی و دلی را بر کردن عبادت و دلی را یاد داشتن
 دین و سده کردن دل از اغراض دنیاوی است بر تفاوت آماوگی طبایع و حاجگی مزاج
 رسیده کامیاب دنیوی و اخروی گردانند کسی را بصحبت خود و کسی را به بصحبت خود
 * قول ما بوجب نص آه * ای ما بوجب حکم خود مدان من هم آرزو سده طیب چاره گر باشم
 * قول خلاص خود را در هلاک * ای کسی که از خلاص خود را در بگر و فریب که در حقیقت
 هلاکی است می اندیشند آنها را بدهد میراث سده راه راست یا بنده گردانم * تو که بجران
 مژگن آه * ای جبران در صنایع و بدائع الهی و مژگن و خاطر جمع از طریق هوا و حرص
 و خواهشهای نفسانی * تو که چنین باشد آه * ای هرگاه شب و روز در اصلاح حال
 بجز خواجهان پادشاه و غیر هم سه گرم باشم * قول هرگاه امروز در دولت آه * ای هرگاه
 با نفس در دولت پادشاهی مثل شما که در خدمات بسنده بده و غیره و در نصیحت و بکار دانی از
 همه ملازمان شاهن سابق شده آید در نظر من نباشد و درین صورت بی شایسته دروغ و تکلف

و زکات شما از گزیده ترین کرده اول که بلائد کور شده اند و در بی حال آرائی و خیر خواهی آنها
 بزرگ شاه سپهر گرام بنسب باشند پس ظاهر این عبارت مثل شجاعت کات توصیفی و بعد
 لفظ عال و ادا عظم در متن نسبی و بیوه سوخته باید نوشت * زکوة * حصه از مال که در راه خدا
 صرف کنند و آن که وید و در چهل و دو بیت و به همین مناسبت از مال کثیر زکوة باید آورد
 و در مالیکه کمتر از چهل و دو بیت زکوة غرض نمی شود * قول این شبیهه را آه * ای این شبیهه
 بفرماندهی و خیر خواهی خود را که در حق ملازمان و چاکران کنایه است زکوة عنایت و شفقت
 پادشاه خود میدانم * آنها آنکه نایب مقدم و دامکان * تمیها * جمع نموده تمام و کامل
 کنند * قول هرگاه خدمتی آه * ای هرگاه کاری و حاجتی شمار الای کرد و درین دنیا غرض و نیست
 * قول بی مضررتی آه * باید دانست که رسم و دستور این زمانه این است که اگر کسی را
 برای کاری تکلیف میدهند اول آنکه در مضررتی بدین مورد که از اینجا که این وقت کسی نزد من
 نیست و من هم بذات خود سرانجام این کار نمیدونم نمی توانم لهذا اشارت بر این آن کار تکلیف
 میدهم می کنند پس شش بقول مد کوهی نویسد که برخلاف رسم زمانه آنکه دست بی تکلفانه
 نگارشش رود تا انجام آید از کلمه و انجام خدمت پادشاهی دانسته نایب مقدم و خود در را
 کردن آن انجام نمایم * خبر * کنار * قول و من که همان مورد آه * ظاهر ادا و درین قول
 بنسب شش طوعه زاید طبع شده و یک باید نمود ای من که بالفعل نیز مورد سابق هم چنان که در
 ایام جلالت بودم با وجود حصول علم برای داری بیماری نفس خود طلب کارم و شفقتی طیب
 رای خواهم بچنان داری چند هم دارم * قول هر که او برین بی غرض و اند * بعد عبارت
 هر که او نظر مراد در متن نسبی و بیوه سوخته فرو گذاشته باید نوشت یعنی هر که او مرا برین دارد
 بی غرض و اند امید که او شنایابد * قول بجاویت الهی آه * ای بجاویت و فضل الهی نه
 در بیماری خود مضطرب ام و نه در حصول داری چند خود ستاد خویش آزادم * قول بی
 تو اضمات رسمی آه * دانستی است که رسم زمانه این است که اگر کسی با کسی اراده اظهار

مطلبی می کند اولاً بطریق پند سنی و ثانیاً خود بیان می کند و بعد ازان ایراد آن می کند پس
شیخ بقول مزوم آمده که هم فرماید که لی اظهار سنی و چاپلوسی که اظهار سنی و رسم زمانیان است با مقام
بعضی از مقدسات مشغول می شوم * قول نامه شکوه را آه * ای چون قره العین نامه بشما
مژمن شکوه در باب عدم ظهور توجه و الهیات شاهی بعرض اقدس رسانیده از آنجا که حضرت
در آن هنگام بر حال شایسته مهربان بودند از شکایت شهادت تعجب شدند * و ماغ خشکی
خیل داغ * قول نسبت می کرد * بعد نسبت لفظ شهادت در متن نسخ مطبوعه سهواً باید نوشت
* قول چه فیه جام و در فیه جو که و چه گرفتار سخن تون * این بیان خدمات لایقه است
* قول به گویم * حضرت آه * ای بخود گویم و بیان کنم که در تقریر نمی گنجه برتر که حضرت
بطور خدمات مذکوره با فضل شایسته اند * قول بواله مقدمه و پسر زندان عزیز *
ای بواله مقدمه و پسر زندان عزیز خود * خور * آفتاب * قول بشارت خور * ای
در نور دم فرو در پس که روز شرف آفتاب است * قول چون بهار زمستی آید آه *
ای بهار گاه یاد شاه از طرف شهادت کوه که چون اراده ملازمت دارد برای اینکه
خاطر بیکاری ازان مدو و جمع باشد به ضبط جرائم رفته باشند سب و او انگی بطرف جوان
امین است * قول که کشند اس رسیده آه * گفت * چون قول برای مناجات است
که بعضی ناکامان است ای در حالات مذکوره یکایک کشند اس رسیده و آن خطرا که
در باب عدم قبول عده مهر منسبت شکایت پادشاه بمن نوشت بودند بدست شاه داد
* قول بشارت ازین آه * ای پادشاه من زبان مبارک خود آورده که بیشتر ازین مظهر خان و
خبره بر همین خدمت که اعظم جان داشت مقرر بودند و بجهت مهر می کردند بعد مرزولی آنها وقت
نقره بملق خدمت تمام شایسته و دستور کار مهریه بشمار داده شده پس اگر کار مهر لایق
گله بودی بایستی هر یک نیز از آنها در آن وقت گله کردی * پاشی * پیدا شوند * قول
اگر به آنجا آه * ای اگر چه در آن وقت گله آنها هم مشتمل بر نیک از شما خواست شده با نهادن نام

داده ام نمی بود بلکه حسب معمول هرگاه این خدمت منقضی شود و هر کردن در جای مخصوص نایب
آن است * تولا اگر خان اعظم آه * بنی پادشاه پس از گفتگوی بسیار فرمودند که اگر
خان اعظم در بکری آنجا موجود باشد و سوجه کار میرشد این خدمت لایق مرتبه اوست لیکن
اندکی بدگمانی شادورین که عمده مهر قضا بشما منقضی است و سابق ازین کار مهربان خدمت منقضی
شما بود بر خاطر پادشاه کران آه * تولا و آنچه بقدره العین مذکور آه * باید دانست که
اعظم خان خیلی ترخیص و امتیازات و فتوحات که در جنگ جزایر روداده بود نوشته موافق
دستور و هرگاه خلافت و فتح بمنحرفت باشد فرستاده بود پس شیخ می نویسد که آن نوشته
مصدق خیال شاهنشاهی که در ظهور و فتح بعد وقوع محاربات بود و مصدق آنهم همان در نگاه
سابق این به حضرت پادشاه عرض کرده بودند و آن این است که چون اعظم خان داده
ملازمت و اراده برای اینکه یکبارگی خاطر از آن جدا و جمع شود به ضبط جرائد رفته اند کشت
* تولا گویند را آه * ای گوینده خواه مرد و ضعیف باشد خواه شریف و زوال
اورا اعتبار نکرده گوش بر کنی او باید دانست که سخن او نیک است باید * تولا و درین
نکار غم و غم آه * بعد لفظ قصه لفظ را در متن نسو مطبوعه فردگذاشت شده باید نوشت
ای در اشکالات و جنگ و جدال سابق الذکر غم و درج را که ناگزیر تعلیل و نیاز ویت بر همونی
خود خود یک لوط در مزاج خود هم راه نباید داد * تولا و آن سر رشته حساب آه *
ای در عین جاه خود حقیقت حجت و نایب اری خود نگاهداشتن است و بسبب نشانه و مرتبه
بای از انداز خود بیرون نه دادن * تولا و آن دوست گریخت آه * ای خاوند خود را
بلاخص نیت دوست گریدن و طبع و غرض را در آن از نظر داشتن اعلاص است * خیاط *
درزی * بنا * منار * تمشیل * مثل آوردن * هلبه * قبه و آن چوبی باشد که گاد
آهن را بد آن نصب کنند و زمین را مشیار کنند * تولا اگر چه حکما در نامهای باستانی آه *
یعنی اگر چه حکما در نامهای قدیم تقسیم تو کو بر سه قسم کرده اند اما قسم ثالث چونکه لایق اعتبار

نیست بنابراین سنی در آن نمیکند و بالعقل سختی چند از قسم اول می نویسم و مخاطب خود را که خاطر او آزر یافته و امانه خود است و آن و امانه این است که بزعم قاصد خود می داند که حسب خبر خواهی و عقل من قدر و منزلت بدرگاه خاوند من نیست مرهمی می بخشیم * قوله در سود این زبان سده آه * ظاهرا این قول در متن نسخ مطبوعه غلط طبع شده بجای آن درین سود از زبان سده باید نوشت ای آنکه در قسم اول ضعف و صاحب تیز اند اگر درین سود از زبان سده می شود تا هم آزرده خاطر نمی شود زیرا که بتجربه میدانند که در سود اگر می سود و زبان هر دو تصور است * قوله الحمد لله که در دست است آه * ای الحمد لله که شما از کرده بی تیزان و نامرغمان نیستید بلکه در دست و اخلاص شاهانه کس متقی اند * کرده ثانی * مراد از آن صاحبان اخلاص * قوله شکوه آه * بعد لفظ شکوه لفظ شما در متن نسخ مطبوعه سهواً شده باید نوشت یعنی پس شکوه شما از قلچ خان حسابی باشد * قوله با جمها * ای تمام آن خدمات مذکوره * قوله دنام میرزا راجه آه * یعنی چگونه شمار رسد که پس نام میرزا راجه که او هم در جنب شما هیچ قدری ندارد و بر زبان خود برده او را در مقابل خود آرید * قوله آری ای شاهادک آفری آه * یعنی آری این شکوه و شکایت شما از کمر بیان نتیجه قوت غضبی است هرگز از مثل شما بزرگواری نمی زید که غضب را در مزاج شما این قدر داخل باشد * قوله و اگر اعراض از دگر بگذر آه * ای اگر سبب اعراض و انگار شما از خدمات مفوضه طعن و ظن مردمان مذکورین می تواند شد و در زمان سابق هم اعراض می تواند شد بهمین وجه پس چرا سابق از خدمات اعراض نکردید * قوله خلاصه همان کنی است آه * ای هر چه اصل و سبب این اعراض و شکایت شما باد شاه تجویز فرموده اند در حقیقت همان است و آن این است که چند بد مناشان و منفان و کینه بخان و در مصاحبت و مناسبت شما جمع شده باعث آن شده اند که از شما چنین ناقد ردائی و نافرمانی و شکوه و شکایت در مقابل اظهار نیکوالات و عنایات بی پایان شاهی سرزد * قوله چه مردم بجای چه مردم آه * یعنی مردم

مردم منفله بجای مردم شریف در عهده امتری می شوند اگر از روی رخش گله کنند در اینجا گله کنند که
 آن جای گله است نه جای گله نقر خدمت مهر است چه مهر بر نشی پیش نیست * قوله هر که از
 خیر کنوی خود سخنی گوید آه * یعنی هر که از غیر کنوی خود سخنی گوید او را کنوی خود ساخته و در
 آزار خود می کوشد زیرا که در صورت تعرض آن غیر کنو حسب و ذالت و کمینگی او سخنان
 نامالیم از او بر نسبت آنکس بطور و خواهد پیوست * قوله فنا و زوال پیشیان آه * ای
 عجب است که فنا و زوال پیشیان مثل دارا و اسکندر و غیره که در تاریخ نامهای پادشاهی
 دیده اند عبرت بخش شمایست * در حین معوی بهبودی و مرتبه آنجرت * بزرگی غامری *
 امارت و توانگری * قوله قسم دوم آه * ای در قسم دوم خود از حادثه آزرده
 بودن کفر است پس چه جای شکوه است در آن و لفظ صاحب که قبل لفظ شکوه در متن
 نسخ مملو و طبع شده غلط است پاک باید نمود * قوله او از فراوانی آه * ای صاحب
 اخلاص دیگر چیز متحول نمی شود بلکه خورسندی خود را در بی رواجی اخلاص خود که
 عبارت از عدم ظهور انعام و در مقابل اخلاص است میداند * قوله مرا نزدیک
 یقین است آه * ای هر چند مرا یقین است که شما از کرده مخلصان بسید لیکن از اینجا که
 بشریت و از دنی امورات و هجوم مصاحبان بد است اگر باین اسباب مصد رشکوه
 و اعراض و غیره شوید دور نیست * قوله در راه و ماند آه * یعنی چاره جوینده بعد علم بر
 چاره اندوه خود همیشه در راه و دیگری ماند و آن اینست که چنانچه نامی و تنگد از دیگری چاره
 اندوه خود پرسیدم و خود سائل و خود آمرانند شدیم و منامم نکردم یا آنکه سبب استفسار
 چاره اندوه خود از دیگری آن کس را احق می توان گفت و احق همیشه در اندوه می ماند
 * قوله و نیز چون در فاعل اشیا آه * ای نیز چون بداند که قاعله چه چیز و چه شرو و چیک و
 چه بد خدا تعالی است هرگز غم و غصه و شکوه و شکایت بخاطر او راه نیابد درین صورت آتش در
 خورسند باید ست او اندک که محتاج ناصح و غمره شود * قوله هستی دوست آه * ای دنیا

دوست می باشد * تولاندیش آه * ای اگر چنین خیر اندیشی که اندیش بد ذاتان نکرده و
 باخان خود بازی نموده و استی فاکو به ظاهر شو و کجاست آن گوش که بشنود چه از هجوم بد ذاتان
 نزد اهل دنیا آن خیر اندیش نزد یک اهل دنیا بد نمی باید خصوصاً که درینو اهل دنیا را بسبب
 هجوم مشغول دنیاوی میان خیر اندیش و بد اندیش نیز کمتر است افند و باین همه اهل
 دنیا خوش آمد دوست هم گشته اند * تولاند رلمی دارد * یعنی اندکی لمی دارد * تو که
جز خرمی و خوشحالی آه * ای بعد آمدن شما درین جا هیچ که دوست و چهار هل آید منزل
شاه خواهد جز خوشحالی و خرمی شما دیگر نخواهد بود * و قادی و دشمن * تولاند اگر چه ظاهر
 چنانست آه * ای اگر چه از آثار و علامات ظاهر چنان است که تا حال بعزم آستانه بمی باشد
 متوجه شده باشند باین همه اگر خاطر و شش شما اشتیاق دریافت حقیقت و مبار داشته
 باشد دیگر سخنان گفته آید که بهر دو جهان بگزار آید فقط

* تشریح نامه که باعظم خان گوگلناش مرقوم گشته و مفاد و

باید دانست که این نامه است متضمن اطلاع رسید نامه اعظم خان مع اظهار مروت و در ارسال
 خط و کتابت * تولاند که از سود و زبان خود گشته آه * یعنی از اینجا که تو بسبب ظلم تو به
 بسوی خیر خواهی آقایی خود و خبریت و عاقبت خود از سود و زبان خود دست بردار شده
 پس بسبب چندین خوشحالی چیست خصوصاً که منشی این حکومت که از ان خوشحالی حاصل
 گشته بدو بهر خطایزانی سلیمان ماکور که خراجها کذب و دروغ هم وار و باشد پس
 درین صورتها هرگز نمی خوشحالی تواند بود * تلقیان شهر نشین * دیار داران * تولاند چرا
 چنین نباشد * یعنی البته بیات ظهور مصادقت خرسندی باشد و این جزای تو لجن امریت
 فطری * تولاند بران نهاده اند * یعنی به مصادقت و قاعل نهاده اند کارکنان قضاوت را راست
 * تولاند بر دوش دو سده ارا نه آه * درین قول به متن نسخ مطبوعه بعد لفظ و شش عبارت
 انداخته با دوستان خود گشته است * باید نوشت ای مکه طلسان بدنامی و ناخوشی دوستان

دوستان را بدوش انداخته باد وستان دوسه دارانه خط و کتابت موقوف نموده زیست
می کنم و خود را دوستان خود را بدان تسلی می بخشم که ارسال رسل و رسائل که در اصل از
ختمانی دوستان حقیقی بوده است چونکه حال در گذشته منافقان را واجی تمام دار و ازین رسم
شکست با نیا به جویم بلکه بالفعل عدم ارسال رسل و رسائل آغاز دوسی شده است و
این جمله مع موقوف خود مبداء است * و قوله پس با طائفه آه ای با طائفه که معرفت محبت
گزین ایشان باشم چه گنجایش داشته باشد که بنار و پیغام که حالاً رسم منافقان شده است
پیش آمده باشم خیر آن * دشمن خود * یعنی عیب جوی خود

* تشریح نامه بزرگوار خان کوکله تحریر یافته اینده *

بادرخان مدوح سماء سیمه جان انکه عرش آشیانی است و انکه در مندی زنی را گویند که برای
خفاقت بیرون خانه همراه طفل می رود و پدر خان موصوفت خواهر مقصود و مروتی است و زین خان
اول در سلک ملازمان عرش آشیانی مسلک شده به منصب دو هزار و پانصدی
اختصاص و عرت می یابد و در سال می و پنجم از طوس عرش آشیانی خان مروتی الیه به تنبیه و
تادیب زبیداران کوستان شمالی نخست می یابد و سال چهل و یکم به منصب پنج هزار و
صد نفر از می حاصل می کند و در سه هزار و دهم مروتی طایر و وحش با شیبانه فرد و کس برین
بر و از می نماید و خان مذکور مرد شجاع و بهادر و عاقل و بلند حوصله بوده است فقط
باید دانست که این خط و قتی تحریر یافته که زین خان که که و شاه قلی خان محرم و شیخ زید بخشی
بجستند که تار یکمان عادت گران که بطرف گجرات بر سید عالم بخاری ریخته بودند و او در آن
جنگ کشته شده و قتل بودند * لکنار * لکنار و اینبار به معنی شتانی هر دو درست است
* رهناس * نام جایی است در نواحی گجرات * قوله تاریکی * لفظ تاریک و ایایی و عدت باید
خواند جلالت تاریکی نام افغانی و تاریکیان که بالاده کور شده منسوب بطرف وی * قوله لایق
این دو کت عظمی آه * ای چه لایق و مناسب که بادش دیذات متهم خود توبه فرمایند میایی

اینکه اگر این مهم با تمام باد شده باشد خود را حقیر ظهور رسیده باشد و اگر خدا خواسته
 شخصی بروی کار آید بسیار بد کرده باشند و شک و شرم این بسیار باشد * قوله زیهار
 در امثال این امور گنگش آه * ای هرگز در کارهای محاربات و مبارک که زهره باد و این
 دران می گوزد صلاح و مشورت با مردمان کوه حوصله نباید نمود و اگر اتفاقاً ضرورت باشد و درت
 با آنها باید کرد پس عمل بران نباید نمود و صرف سخنان آنها باید شنید * قوله آنچه سن شمارا
 نمیدم ام آه * این قول جهت ترغیب زین خان بطرف اهتمام جنگ نوشته ای آنچه سن
 نظر خانان شما از خلقت شما عظمت و است شاد و یافته ام * قوله اکنون آن که کتم شده
 است آه * درین قول به متن نسخ مطبوع بعد اکنون لفظ آن ظاهر از اید است و بعد لفظ
 شما بجای می فرماید می فرماید غلط طبع شده * قاسم خان و آصف خان * نام منصفه اران گجرات
 * خان * نام شهرت از خراسان و یابی نسبت است دران * قوله چنین باشد * درین قول
 در متن نسخ مطبوع قبل لفظ چنین لفظ این فروگذاشته شده باید نوشت ای سائق ازین در فرمان
 مرقوم شده بود که اگر محمد خانی را بیک خواهند پسند و مرغوب باشد لیکن آزمان و مت کفایت
 نکرد که این معنی بنویسم که بخاطر مبرسه که اگر مثل خواجہ راستی به نگاه باشد بهتر است
 * نشاء صورت * دنیا * قوله همه اوقات آه * لفظ اوقات در متن نسخ مطبوع غلط
 طبع شده بجای آن لفظ صرف باید نوشت ای اوقات گرامی و همه صرف سرانجام امورات
 و نیایوی نباید کرد بلکه همه از اوقات و ابرای راحت تن مثل تنم و سیر و تفرج خود باید بخشید
 و بخشی از اوقات جهت آسایش جان مثل خواب و استراحت باید داد * قوله خود را
 آنچه نفس ناطقه را آه * ای برخی از اوقات را در آنچه درستی نفس ناطقه مثل تهذیب اخلاق
 و غیره بکار آید اشتغال باید نمود * قوله نایکی طیب منافع آه * ای قوت شهوت را نداد ای
 برای این آفریده که از آن تحصیل منافع مثل خوردن و غیره نماید و قوت غضب را جهت
 دفع مضرت مثل احتراز از آتش و دیگر بیایات پیدا ساختن و ازین هر دو بقای جسم است

است. * قول اکنون آدمی آه * یعنی اکنون آدمی بعلت محبت بد و نادانی شهوت و هفت
 ز احاطه زندگانی نمرده در حبش و لذت فرو میرود و در هر دو احوال را نگاه نمی دارد
 * قول قدری کار باید کرد * ای قدری در علاج بیماری های مذکور باید کرد * قول مرآت عیب
 خود آه * ای بشاهده عیب و یکران دریافت باید کرد که آن عیب در تو هست یا نیست
 * قول خوش نمی گفته آه * بعد لفظ خوش لفظ آه در متن نسخه مطبوعه سهوشه باید نوشت * مغربه *
 جنگ جوی و بد خو * قول دیگر نه امروز آه * ای دیگر آنکه نه بالفعل بلکه مآنهاست که جاسوسان
 اسیر و راست گویان باشند * قول از سم خرداشته باشند آه * یعنی از سم و گر خرداشته
 باشند * تقاریر * جمع تقریر * مهم تر * عظیم تر * قول و تنی باین آه * ای وقتی
 بر ای عالت معین و مقرر نباید نمود * قول فرض عقلی آه * ای مدارک و تلافی که دیگر وقت
 و نت دادند و فوت شود * قول از درد لهای شکسته آه * ای از دل درویشان
 و عاهدان است و دعا باید خواست * بخد و بان جمال * عارفان با محسوس * مجرب و بان جلال *
 درویشان و عارفان که از خود رفته اند و هر وقت در جوش و جلال می مانند فقط
 * تشریح نامه که بزین خان کرکه ارقام یافته و مفاوضه آه *

باید دانست که این نامه در جواب نامه ایست که بزین خان بعد از فتح متغیر مندرت و حبله در
 در باره توقف خود بطرف گجرات که در آنجا جنگ روده داده بود ارسال نموده بود * قول
 افسون جراح است افزای آه * افزای در متن نسخه مطبوعه غلط طبع شده بجای آن زدای باید نوشت
 * قول بهر ساخته آه * این قول صفت مستند است * قول نام کنده آه * بعد لفظ کنده لفظ لایق
 که خراست در متن نسخه مطبوعه فرو گشته باشد * قول ای اگر می سبب نمود آه *
 یعنی اگر چه ظاهراً خط شما از روی اشتغال خرفه مفرح و مسرت ده است لیکن من که
 باز یک بین و مال اندیش هستم در حق من آن مفرح دریافت توقف شما به مقام جنگ گاه که
 از نظر خط شما معلوم است در و است و این در در برابر صد درمان خریداری اگر کنم

بگویم بیاورم. لیکن بمسب بندی جصله شکاک باعث ترک مسرت ظاهری و اظهار در و باطنی است
و از بسبب جصله مصاحبت شکاک باعث ترک در و اظهار مسرت است خاطر خود را هم از
اظهار مسرت دهم از اظهار در و برداشته کنی دیگر می گویم و بجای ایان که در متن هست
مطروح طبع شده اما که بعضی آورده اند است و حسن مناسب و انطباق است * قوله کنی همان
است آه * ای اگر چه در باب آمدن شکاک گوی بسیار در خرابی نوشته شده لیکن کنی مقرر
همان است که در فرمان قلائی مذکور است * قوله کنی الواقع اگر چه می ماند * این قول
بیان کنی مذکور است یعنی اگر کنی الواقع در جنگ گاه کاری مانده باشد ناعرضه یکی ازین دو
ساعت که در اینجا مستند و تلفظ فرمودن لایق است * صراحت * در انجام دهنده گاه
* موعده * زمان و عده * قوله فرمان بموعده بیت روزی یعنی در زمان شما مهلت نیست
روز در آمدن جایز داشته شده فقط

* تشریح نامه که بزرین خان کوه که تحریر یافته سیرم آبان آه *

* قوله جشن وزن همایون * یعنی جشن وزن جسم مبارک پادشاه باید دانست که در هر سال
یکبار جسم مبارک پادشاه را مقابل نقره و زر و زن می کنند پس هر قدر که زر و نقره هم
وزن بدن مبارک می شود آن را بقره و غربا میراث می کنند و آن روز جشن عظیمی بنمایند
* قوله صد مسرت بخش * قبل لفظ صد حرف قاف و الف در متن نسو مطروح فرو گشته است
شاه باید نوشت تا لفظ قاصد بخوانند در آید * قوله اما چون دیرگاه است آه * ای چون
مندی شده که اظهار شوق و محبت دستور در رسم منافقان و دورویان که صورت اظهار اشتیاق
بر زبان دامنه و دل آنها ازین نمی آید است شده بنا بر این خود را بعد زور و تدبیر از
اظهار شوق و محبت باز داشتیم * قوله خا که در ریاضت صحیح آه * ای در ریاضت شوق را
خوا که در ریاضت صحیح شما نمودم فقط

* تشریح نامه که بزرین خان کوه که تحریر یافته صحت آه *

باید دانست که این نامه است مضمّن اظهار عذر و ارسال خطوط در جواب نامه که زین خان
منلوی بر اظهار اشتیاق خود و اسد های غریب احوال و در بار و خیره نوشته بود * قول که لیکن نمی خواهد
آه * یعنی سبب عدم پرسش موردی من اینست که نمی خواهم که محبت حقیقی و دوستی صاف
خود را به محبت دور و بیان که در باطن محبت ندارد و بظاهر اظهار دوستی می کند مشرب گردانیده
سارکت این مردمان بی حقیقت نمایم * قول اگر معامله با ایزد عیب و ان است آه * یعنی
اگر جواب دهنی دوستی و دشمنی و خیره نزد خدای تعالی است پس آنجا امورات ظاهری را
حقیقین و دخلی نیست هر چه هست اعتبار امور معنوی را است و اگر بملاط ظهور دوستی خود و
دوستی من از سال رسد و متایل از طرفین منظور خاطر دور بین ایشان است احتیاج این
هم نیست زیرا که شکر خدا که جوهر شناسی و امتحان یک طینی و بنوی خفنی شما در ایام بیگانه گی
آن چنان به ظهور آمده که گاهی اینچنان از دوستان بهر خواهد آمد و نیز هزار شکم که خزانگی
من نیز بطور زمانه کش و ظاهر دار نیست بلکه حقیقی دارد و جلالت آن در حوصله شگب جهان نمی گزید
* قول فرمان خرد آه * ای فرمان خرد که در باب عدم اظهار ظاهر دادی است * پزشکی *
دار و دو و اگر دن * قول جسمانی طبابت ندارد * ای علاج جسم ندارد من نامان
و سبب از کیفیت مزاج شما استفهام و لیکن اند علاج معنوی که عبارت از خیرخواهی غایبانه
است بهره وافر داده اند فقط

* تشویح نامه که بزین خان کوک که تصور پیرایه منسکه آه *

و انستی است که این نامه هم در باب معذرت ارسال خطوط اقام یافته * قول
و اگر بی نیامه آه * یعنی اگر بی نیامه شوق دل خود به نویسم اگر چه در آخرت از بیج آدمی
شده مندی نمی خواهم کشید زیرا که مثل اظهار خود در حقیقت هم شوق دل و محبت که آنرا ظاهر
کردم اما از نشاندن بی محبت آنکه ساله آن بر خلاف حقیقت است و آدم و ابناء آدمی و
دوست را به بیگانه شنبه دارد و مراحم احتمال خجالتی هست پس باین نظر و راه قم شوق دل

اگر چه اوست نمی نمایم . قول آنجا که مناجاسائی آه . یعنی از آنجا که دریافت حقیقت هر کس شهادت حاصل است بعد از کسی را احتیاج اظهار دوستی خود نیست اما از آنجا که اجتماع گویای بد و سووم و بد نام کنده و گویای بد و مستعد از دون هستی من بخاطر جان و گزیری دارم پس اگر بخوت و ترس آمان این قدر که در منزلت ارقام نامحبات بشمای نویسم نه نویسم آن کم همان بدگان خواهند شد بنا بران بار قام این قدر برداشتم فقط

✽ تشریح نامه که نازنین خان کوکه بحریر یافته گرامی نامه آه ✽

و دانستی است که این نامه بحجاب نامه است که نازنین خان و در باب طلب نصایح و غیره نوشته بود . قول یا نیست وقت استیلام رفته آه . ای آنچه شاد و خواست تحریر اندر زو و مو غله که مناسب وقت تواند بود از من کرده بودید حال آنست که برای نصیحت کردن شرط اول خود را مذهب ساختن و هنوز خود را مذهب نه ساخته ام زیرا که حقیقت شروط نیست کردن در دو چیز منحصر است یکی دانستن نیک و بد و دیگر کار بستن یعنی یکی آموختن و دیگر عمل کردن بران و حال آنست که نفس اماره من در میان تحصیل علم نیک و بد می افتد یعنی کردار بد را کردار نیک می پندارد و بیعت خطای خود میداند که چنانچه و انامی و قایل نیک و بد است عامل کارهای شایسته هم هست پس بسبب عدم تیسر شرط نصیحت نصیحت کردن نمی توانم . قول این شرط . ای شرط علم و عمل . قول و گرنه من نفور هستی آه . یعنی اگر علم و عمل هر دو بودی من رنجیده را که در سفر آخرت مستغنی ام بعلت اینکه خاطر دوستان آزاده شود کی در اندیشه می گذرد که از دوستان حقیقی حق را باز دارم زیرا که این حق پوشی کار دینداران است و حق آنست که آن کس که از گفتن حق ناخوش شود لایق دوستی نیست . قول نه آنست . ای سبب نوشتن نه آنست . قول ببار آن خرد مشرب آه . ای بد ریافت و اسفان شما پسندیده آه . قول و آنکه بنام خان آه . باید دانست که قاسم خان مرد سرکش و ستمور بوده است پس ایند اشخی می نویسد که شما از بد و صیقلی خود دشمن بدست آورده اید گویا انداز و مقدار نیک نهادی خود را

را نزد همه ثابت کرده ایم * تولد گمان خوبی پیاپی آه * ای محبت موافقت کردن شما با قاسم خان
گمان خوبی شما مرا بود پیاپی یقین رسیده آفرین گزینم و فهمیده خودم زیرا که هر چه شمارا دریافته
بودم هم چنان بر آید * تولد مرد آنت که ناملاطم را خرد اری کند آه * ای مرد آنت
که نخلف طبع خود را خرد اری و گواه کند چنانچه شما از قاسم خان نخلف طبع خود را برداشت
کردید * در خوردن * ملاقات کردن * تولد و کرا این میسر نشود آه * بنی اگر خرد اری
امضات طبع که مرتبه اعلی دارد میسر نشود از کسی مستغنی شدن و با مردمان زمانه یکشاده
پیشانی در خوردن کند که این مرتبه ادنی است لسان الغیب * خواجه حافظ را می گویند زیرا که او
احوال غیب می گفت پس باین لحاظ لسان غیب او را می گویند * تولد هر بت بلندی آه
ای هر بت بلندی که در سر انجام این دنیا برین قول * آسایش دو گیتی آه * عمل کند هرگز غم
ای مقصودی که داخل او نگردد و همیشه با مراد و مقصود خود زیست نماید * تولد گزین و دشمن
آه * ای روش پندیده هر کس مقلوب و ازین همان مطلق باد و ستان و مدارا با
دشمنان مراد است * تولد در باب حقیقت آه و ز آه * بنی در باب فرستادن خواجه
شمس الدین به رگه پادشاه سابق ازین نوشته بودم * تولد اگر چه صحبت امثال آه * ای اگر چه
صحبت این چنین را انسان ده و نیا پیش هر کس بنایت منتهی است اما از آنجا که او لبای
دولت را همیشه نظر در کار آقا و ولی نعمت خود می باشد نه در کار و غرض خود پس لهذا مناسب
که غرض خود موقوف داشته خواهد بود که کور را بد رگه والا بفرستد

✽ نشریح نامه که بعلیه صیحریر یافته بدناظم آه ✽

دستی است که این نامه شیخ وقت فوت مادر خود در تعزیت شیخ فیض برادر خود تحریر
نموده * ناظم * کشته مهره در رشته * مقول * علم منطق و حکمت و غیرها * مقول * علم
طب و فقه و غیرها * عاقص * باب فرو شو * کار * جمع محرد یا * فروع و اصول *
علم فقه و علم اصول ✽ تولد ناظم مقول آه ✽ ای و انت علم مقول و علم مقول و کمال دان علم

فروع و اصول . قول فرموده و هم غمگ راه . ای خود غم زده است و غم گسار شما است .
 • ناسور . جراحی است که به شود . مجاز . جمع مجزوه زن پیر . فاه البصر و البصره .
 گم کننده بینائی وزیر کی . قول چون منسوب قوت بشری آه . ای چون بسبب
 ظهور کثرت گریه و زاری و برقراری معلوم شد که منسوب قوت بشری ام ازین جهت
 بد ریاست حقیقت پیدا شد که اول آن فدا و آخر آن بقا است و به آهنگ تلاش رضا و
 تسام مقید نیامده باشد میر زمان نابینا و نادانان بی صبری و غم مشغول ام . قول و چون از دست بان
 صلح کل بار رضا و تسلیم آه . ای چون از عاقلان بار رضا و یا تسلیم می گویانم یعنی آنها را به تسلیم و رضا
 ترغیب می دهم پس سلاطین قول مشهور خود فضیلت دیگران را نصیحت با خود آیدیم و خداست
 خاطر و خجالت باطن من کلامه الحق با نفس در میان می بند و نفس مرا از جرع افزائی باز داشته
 و در تسلی خاطر مجروح شما است . • مراغ . جمع مرغ چراگاه . • تلخیص . در آئین و
 این جامه را از آن آمیزش که حاصل مصدر است . • خوانان . جمع خون که بمعنی مددگار
 است ظاهرا این جمع در متن نسخ مطبوعه خط طبع شده بجای آن بطور بارسیان جمع خون خوانان
 باید نوشت و این جامه را از خوانان گریه و زاری است که مددگار آن جرع اند . قول و اگر
 طبیعت بشری را آه . یعنی اگر طبیعت بشری را در چنین غم و الم تغییری از حالت اصلی خود
 نباشد با خلقت حیوان که اصلا او را از مرکب ایشان اندوهی بلکه اثری از آن رونمی نماید مشابه
 گردد . قول خود را به تلخیص آه و آه . ای آمیزش کثرت اندوه بدست گریه و زاری که
 معاوانان بی صبری و بی قرار می اندهند زیرا که آن بی صبری در آئین دین آزارده
 مردگان است . • صبر . آن مقابل نفس با حرص و شهوت است تا نباشد
 لذات ناقصه و قبیحه از او ظهور نرشد . قول حاضر وقت بوده آه . ای خاطر جمع
 بوده . • تشبیه انتسابی . لفظ انتساب را باینجا محمول باید خواند و مراد از تشبیه
 انتساب نسبت . قول و از طایان بدنامی آه . و او قبل از لفظ طایان و کات

کاف بعد چگونیم و در متن نسخ مطبوعه زاید طبع شده حک باید نمود ای چادر بدنامی که بر دوشش
 من افتاده است از قدمه آن دوستان خود چگونیم بلکه همان بدنامی آن نیک نهاد را هم بسبب
 قزاقی و نسبیتی که با من هست محروم از دوستان گردانیده است یعنی بمقت قزاقیت من
 شام من دوست شده اید * قوله دفعه را آورده آه * ای یکبار مرا میزد و دارد و یکبار بر
 صبر من تحسین میگردانید * قوله در چنین اوقات * ای در اوقات نزول حادثه * قوله
 که اثری از این آه * ای اثری از وعظ در خصوصان باطن پیدا نیست * مترجم * باز مانده
 * قول بی به شب خایه درون آه * ای برای باطن خود مطلع شده برای درستی آن و امن ناصح
 بدست آورده شود تا در غایت نفس سه راه نشده از بار ناصحان روزگار ناخوشش بگرداند
 * سنگ لاخ * جای کثرت سنگ * گنگ سه علونست مهربانی * این جمله صفت ابوالنحیر
 است * اعظمی اثری * درین برده لفظ بای میماند است یعنی بسیار بزرگ و از آن مراد
 فیضی است * عزیز نادور * برادر می صوری * قرابت برادری * اخوت معنوی *
 برادری حقیقی که از آن مراد اتفاق مزاجی است * فضائل و هی * فضائل خدا داد * شاکل
 کسبی * فضائل و عادات که به محنت و مشقت حاصل کرده شود * قوله این نسبتها آه *
 این قول جواب قوله از آنجا که تدره آن آه هست * قوله من مهر لب و جسم و جان آه *
 درین قول در متن نسخ مطبوعه جسم غلط طبع شده بجای آن چشم باید نوشت ای من مهر لب و
 بر چشم و بر جان نهاده را یعنی من ناخوشش را باز در گفتگو آورده * سببی صرایی * هر یک
 مقابوب بعضی صرایی عاریتی * قوله اگر جرعه از خدا شناسی آه * ای بر شده بر یک سکونت
 و دوام و بجز مردمان درین جهان و صرف و فتن مادم ازین جهان واجب و لازم بودی
 در آن صورت هم اگر اهل کی از خدا شناسی و معاند فهمی مرا بهره بودی جز رضا راه سینه و فتن
 نمی بود * قوله منزلی است جان سپردنی * درین قول لفظ جان و در متن نسخ مطبوعه زاید طبع
 شده هرمت منزلی است سپردنی که یعنی منزلی رفتنی است باید نوشت * قوله در چنین معاند

صبر ابار نیست آه * ای دو صورتیکه در منامه مرگ صبر را که بوی از اندوه میدارد و بجهت
آنکه سبب وجود صبر اندوه است و دل نیست یعنی بوی اندوه و حزن هم بایز نیست جرع چگونه
جایز خواهد شد * سخنه فرسوده روزگار * مراد از آن این جاشوی مولا نادم * روز نام
الحوادث * روز قیامت * دلها بخشیده آه * ای بی دلان و بی جانان را که مراد از آن
بی صبران است دلها بخشیده یعنی تسلی بخشیده * إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ *
تحقیق ما ملک خدا هستیم و ما بسوی او رجوع کننده ایم فقط

دشمنی نام * که بدیضی از نام یافته و معاوضه آه *

* تریاق * مجولی است مشهور وافع زهر که فارسی آن بازهر است * سمومات * زهر
داده شگان * برمانده * نام جانی * تو که آید پای سر منزل آه * شیخ در جی خود می نویسد
که در حادثه والده مقتوره خسته بسر منزل صبر که سابق ازین همان صبر به جهت شمول اندوه
زشتی داشت و درین زمانه بسبب کم شدن کارهای نیک مدد و بخوان شده است
رسید * رضا * خوشنودی که بعد از صبر در عودت بکاره و غیره حاصل شود * تسلیم *
تسلیم آنست که در او امر و نواهی الهی و اوضاع نبوی اگر چه موافق طبع نباشد و در وقوع
نوائب و مصائب و نبوی که خلافت طبع آدمی می باشد آزاری و کراهتی بدو
نه نماید و در آن بر رغبت تمام تن و در دهد لکن اشباح می نویسد که از بلندی حوصله بر تبه رضا که
به نسبت تسلیم ادنی مرتبه دارد و انی نمی شوم و مرتبه تسلیم را که اعلی مرتبه دارد دلائق
شکر گزار می خود میدانم * مزا و کت * عادت کردن و بجزی * ساری *
نام مردیت که به حکمت گوساله از طلا ساخته گردیده را بعبادت او خوانند * توله و آنچه
مردوم شده بود آه * دانستی است که فیضی در باب بیان کثرت اندوه خود بطور جرات
و قیاس نوشته بود که هر چند جرع و فرع میدانم که بالاتفاق زشت است با اینهمه علم اینمغنی
دو بی خبری من فائده نمی بخشد پس شیخ جواب آن در ایراد تمهیل مینویسد و میگوید که ای

که ای برادر هزار بار روشش بختن طناب بنظر در آمده باشد بدین مشق علم و شایسته اگر بر بختن قناب
 بنایم و کمال کوشش در آن بکار رود و هرگز این آرزوی محل صورت نه بند و پس باید
 دانست که اصل به کار است که ثبات علم مفید محل نیست و تا کسی بود و بعد فراوان بر یاد
 یا بحقیقت دفع مباشرت اعمال خالص نمی کند او را اعمال حسیه بهم نمی رسد الله تعالی چنانچه شمارا
 عالم عطا فرموده محل هم کراست فرماید و در متن نسخ مطبوعه بجای دفع دفعه و بجای خصب خسته غلط
 طبع شده درست باید نمود * قوله هم آغوشش تقویض * ای هم آغوشش رضا و تسلیم
 * قوله و الباقی بالبحر * ای انجام شما بنهر مقرون باد فقط

* تشریح نامه که بقیضی ارقام با فیه الله تعالی آه *

باید دانست که این نامه در جواب نامه است که شایسته فیضی بعد فوت والده خود شیخ
 ابوالفضل در تعزیت نوشته بود * قوله با سیری طبیعت آه * ای سبب اسبیر شدن
 ضعیف و در دام طبیعت که مقتضای آن طبیعت گریه و بی قراری است مثل خدا آگاهانه از درد و حرمت با
 بافت در نسخ مطبوعه غلط طبع شده بجای آن صرف به باید نوشت * قوله که طبیعت برسم خورده آه *
 یعنی تا که طبیعت رنجیده مرا که بکذب مدعی معرفت هستم ازین تسلی الطینان بهم رسد
 * قوله از مشاطگی طبیعت آه * ای از اطاعت و تابعداری طبیعت * قوله بر دانه مردانه
 * قوله آه * نبرد دانه چست آن گفته که نبردی که با دیگران است مردانه است
 و با نفس خود نامردانه * هو شبیهار من * چست و چالاک * ملکات * جمع ملکه آنچه شمشین
 گردد در طبیعت * قوله آمین رب العالمین * قبول کن بابر و در دگر خلائق این تبار را فقط
 * تشریح نامه که بقیضی تخریر یافته هشتم آه *

باید دانست که این نامه وقتی تخریر یافته که پادشاه ابوالفضل فیضی و ابرای اصلاح افغانان
 لاهور بطرف لاهور فرستاده بودند * نوعات * اقسام اقسام * قوله به نویسم آه
 خبر مقدم است * و قوله آنچه از دوری آه * مبتدای موزنی آنچه از دوری شایر دل

من می گذرد و چون نویسم که در نوشتن نمی آید * قوله چون دیده حقیقت من آه * باز می گوید
که چون دیده حقیقت بین بین نظارگی می شود از ظهور حال عجیب و علم غریب که عبارت است از
مال بی ادبی شماست اگر بصیر و شکیبائی مایل نگردم چه کنم * قوله اگر رانی شود آه * یعنی
اگر بدائی شما را من و صابر بشوم اولاً بفهمیدگی و نادانی بنوب باشم و ثانیاً چون سبب
این بدائی خدمت و کار پادشاه من است همه اعظم نیز اگر باین دوری خرسند باشد از
عالم اخلاص و محبت پادشاه چه بهره و نصیب داشته باشم پس غرور شد که محبت اخلاص
و نیاز که بحضرت پادشاه دارم ازین بدائی شما خرسندی مرا حاصل شود * قوله ازین سفر عافیت
انجام اصلاح احوال جمع کثیر * این قول را بآبائی اضافات باید خواند و این سفر را
سفر اصلاح اعتبار باید کرد یعنی چون غرض اصلی ازین سفر اصلاح احوال جمع کثیر که بوسیله
نیک اندیشی و نیروی عنس شما جفاقت و عظمت و شوکت پادشاه حاضر نشان همان جمع کثیر
گشته است است و این قول شرط است و قوله آن گروه را از بادیه ضلالت بشاه راه
هدایت آوردن و مورد حقیقت خردوانی گردانیدن جرای آن پس می گوید که اگر
ازین دوری آزاده باشم از نیک اندیشی عالمیان بهره مند شده باشم فقط

* تشریح نامه که با ابوالخیر ارقام یافته شایسته نگذاریا آه *

باید دانست که ابوالخیر از شیخ زادای فاروقی است شش شش شیخ فریدالدین شکر گنج و حمزه علی
میرزا وطن اصلی او نیاکاشی را برپور سرکار خیر آباد صوبه آوده بوده است پدرش شیخ
بهارالدین است ابوالخیر اولاد منصب صدی سرفرازی گردیده پسرهای که نظام الملک
آصف چاه از مالوده اراده و کن می کند نام برده به همراهی او می رود چون که مرد عاقل و
صاحب رای و آرزو مدار بود در نظم صوبه خاندن یس نجوئی تنیده و نادیب انجواج مرآت
و کارهای نمایان و جانشینی های شایان از و ظهور میرزا و در عرض چنین خیر خواهی های منصب
چاره ریزی و دوا و نوا و خطاب به او و عطا علم و تقاضا عرت و مبالغت می یابد و باز

در مثل ناصر جنگ خطاب شمشیر بهادر یافته نائب صوبه نجف پیدا می شود و بعد از آن
 مد مظفر جنگ باز بکشت جانده بس سرایه افشاری آمد و زد و در وقت خلافت جنگ از
 اجمیل بود و در آن منصب پنج هزار سی و چهار هزار سوار و هلالی با کتی جانگ داشت و در آن زمان که خطاب
 اندام شد و کاتب می کرد و در آن زمان که خطاب در آن منصب و شصت و شش هجری عالم تقامی مشایخ و در
 محاربات بسیار جرأت و در مقالات بی شمار بی باکی به ظهور می آورد و بعد کورأت علی هم
 مناسبتی میداد و در سر کمانی ابوالبرکات بهادر امام جنگ و دوی شمس الدوله ابوالخیر
 خان بهادر بیع جنگ می گذارد و آنسی است که این نامه در جواب نامه ابوالخیر است
 که بشکل بلاطع و اظهار جنگ میان طبیعت و فطرت خودش به جهت آنکه طبیعت طالب فطاع
 اژد و سنان زمانه بود و فطرت راغب مصالح و بلاخره فیروزندی فطرت بر طبیعت ظهور
 یافت شرح نوشته بود * آویزه * علاقه و این جامه از آن مقابله و جنگ است * قول
 نوشته بود * فاعل نوشته ابوالخیر است * قول که از ده * ای که از ده بود * فاعل
 این هم ابوالخیر است * فعل * شگون یک گرفت * قول فعل حصول مرادات شمرده
 آه * یعنی آن فطرت شمار بر طبیعت شگون یک حصول مرادات شمرده و بسیار
 آرام یافت * قول هرگاه * این قول در متن نسخ مطبوع غلط طبع شده بجای آن هر که باید نوشت
 * بپرد * یکسر اول و فتح ثانی به منی قطع کند * قول اگر بر وقت آست آه * یعنی هر که
 اراده مصالح و دار دناگری و وقت او آست آه * قول لحمه لحمه تصویر این * و در متن نسخ
 مطبوع عبارت تصویر این غلط شده بجای آن تصور آن باید نوشت * قول که خبر محض آه *
 این بیان پنج مضمون مذکور است اول خبر محض دم خرد و شر بر ابر سوم شد غالب چارم
 شر خالص پنجم خبر غالب * قول غالب خواهد آه * لفظ خیر بعد لفظ غالب در متن نسخ مطبوع فرد
 گزاشته شده باید نوشت ای هر چه بدای شود غالب خیر خواهد بود * قول و هر ابر عاقل را *
 یعنی عاقل را اگر از شودش و غیره طبیعت که مائل بطرف شر و فساد است با خبر غالب که مرتبه

اعلی دارد و دستی صورت بگیرد بر بناچارگی مصالح که ادنی مرتبه و بار درجه ظهور رسد
 از سرگی غضب و غرور مصالح خاطر آدمی نمی گذرد * قوله و اگر خراش زنگنه تسلیم
 بینی اگر اراده اختیار نماد و تسلیم و میرود دل شخصی نمک باشد پس ماین اراده همیشه
 لازم و ناگزیر و در عاده اختیار میرود ضا است که آن شخص دریافته باشد و مگر در نظر کند که در
 حقیقت کنده یک و در هر آیه دلی ممانعت چنانچه دلیل برین این قول است * لا مؤثر فی
الوجود والله * نیت پیدا کنده چیزی سوای عادی * قوله یکی حواله اند کردن آه ای
 یکی فکر و نظر است که آدمی زاد جمیع امور خود را حواله اند کند و معرفت او را در آن دخیل
 و اندوم نظر و فکر است که بنتم از خدا باشد و در همه کار خود فقط اسباب را حاصل و اند
 نظر حسین که کورانه و دور کند و بر ضا همیشه مائل گرداند و دید دوم که کور همواره غم
 افزاید * نگاه بوی بر اصل * نگاه بوی کامل فقط

* تشریح فاصده که بشیخ ابوالخیر تحریر یافته الله آه *

* ملکات فاصده * ادات بزرگ و نیک * قوله آبادی وقت * ای در تحصیل آبادی
 وقت خود که بنادات و طاعات و دادگری حاصل می گردد غفلت نرود * قوله اگر از دل
 کوفگی آه * یعنی اگر از رنج خاطر که در سزایم می رسد من چیزی بشماره نویسم از من ناخوش
 شوی * قوله که سوچ و ادات طرازا آه * درین قول کات علت است یعنی بانه کسان نیک و
 خیر اندیشی کند زیرا که آدمیان اگر خیر و نیک اند و آدمی از غرور شناسای این معنی نمی شود فقط
 * تشریح فاصده که ابوالخیر تحریر یافته جمیعگی آه *

* قوله کثایسته خود * یعنی خواهی شایسته بزرگب مقابوب * قوله دل با سبب نهادن
 آه * ای بندایر خود و سوجه شدن ضرور اما ندیر خود را بر حفظ طاهری امور ات
 خود از آن هیچ شرم * قوله نهایش نباید * لفظ نهایش در متن شود مطبوعه غلط طبع
 شده بای آن نهایش که به معنی دعای یا تفرع است ارقام باید نمود فقط

* تشریح نامه که در باب الخبر تحریر یافته بر آید *

باید دانست که این نامه در جواب نامه است که ابوالخیر و رباب اطلاع ظهور نسبی خود کردند
از غم ناله است افضل و فوق است نوشته بود * بابا * که ترجمه و تنظیم است
و نیز معلی بر روی * قول به پیش و خروش آه * ای اظهار اندوه و شادی این همه
از نادانی انسان است زیرا که انسان را که این علم یکی و بدی خود حاصل می شود در حقیقت
هیچ است و اگر چشم معنی بین در یابد بداند که همه امورات قضا و قدر و بهر خاص است هیچ
امری لا یق اند و نه نیست * قول جای سباسب گذاری خوشحالی آه * و در میان لفظ گذاری
و خوشحالی و اوج طعنه در متن سخن مطبوعه فرو گذاشته شده باید نوشت ای جای سباسب گذاری
و خوشحالی ناشکری و اندوه که از انسان ظاهری شود از ذیت عظیم و اندوه سخت است
* نیم * نام جائی است فقط

* تشریح نامه که بشیخ ابوالخیر تحریر یافته بر آید *

* قول که جمیع برگزیده ای آه * یعنی زیرا که جمیع انبیاء و اولیاء که درجه قبول و شنیده اند این
مرتبه انوار از جهت آن که خواست قبول و غصب نام قبول بوده است * قول لازم داده آه
اصل و اندوه که و غیرهما مغضب است * قول مشورت بر نیاید * و این قول حرف به
در متن سخن مطبوعه غلط طبع شده بجای آن باید نوشت * قول از جا برود * ای متروک شود و نقطه

* تشریح نامه که بقاسم بیک تبریزی نگارش یافته خاطر آید *

باید دانست که این خطوقتی تحریر یافته که قاسم یک همراهش همراه جملت دکن و گجرات
رفته بود * قول چنین بزرگی * این اشاره بطرف ذات شاهزاده است * قول
و مانند * و این قول حرف را در متن سخن مطبوعه زاید طبع شده حرف نامه باید نوشت
* قول و در بار * این جا مراد از دربار دربار شاهزاده است * قول به عرض رسانید *
ای به عرض شاهزاده رسانید * قول مروض داده * یعنی در نگاهداری بندگان شاه

مردن دارد • ساله سدر کردن • ساله فیصله کردن • قول هر یک صاحب دایم *
 بادشاه جو و کسی را نمی دانیم * قول پیاپی داده باشد • ای پادشاه براده می داده
 • بشلان * دستار جوان سلاطین و اعیان نیز به معنی طعام • که جوانان • اناج انان
 • قول راه کنی باشد آه • یعنی قدرت سنی گفتن در جمله شاهزاده باشد * قول اگر
 خوش آمد • یعنی اگر پسند خاطر شاهزاده آید • قول بعضی سخنان می شود آه * ای ظم و بی
 انتظامی در بارش براده می ششوم فقط

* قشربیع نامه ده بقاسم بدک تیر بزرگ بچو بر یافته اند آه *
 * قول اگر ناملایی که نامه از آن آه * یعنی اگر اختلاف طبع که زمانه از این بسیار دارد و بخواه
 حوصلگی و هم به انستن قاصد مقتضی آن حد از افور اجاره پذیر شود و زنگانی و شوار ناش
 و زیست محال پس ازین چند قائل تر خوب بطرف مصر و شیبائی می کند • سبب روح •
 کنایه از مردم خندان و بی تکلف * قول در خست فرموده اند * درین قول قائل فرموده اند
 ذات پادشاه است * قول توجاهات و ایی ایشان * ای توجاهات شاهزاده • قول
 که ابدالی و دلالی آه * درین قول حسن کائنات در متن است و مطبوعه غلط طبع شده بجای
 آن و او عطف باید نوشت و ابدال و ملاطفت بزرگ از بنده گان خاص حق تعالی اند بعضی
 گویند هفت تن اند و بعضی چهل تن و مراد از آن هر دو لفظ این جایز رگی و خوبی است که معنی
 لازمی آن هر دو لفظ است فقط

* قشربیع نامه ده بقاسم بدک تیر بچو بر یافته اند آه *
 این نامه در جواب نامه است که قاسم خان شرمش شکایت پادشاه و از آید ترک چاکری
 خود نوشته بود * قول بی سبب خدای * ای بی آینه قبل پیدا ایش خود در عالم عدم از ما
 بی یک خدمت حق تعالی به ظهور پیوند و ما را بخت و حظی وجود و عمره ضربه داشته * قول
 بحمت است ای حق و جل آه * یعنی اگر چه فرستادن ما و قاصد بیان را انسان مناسب بود

و نامدادار عالم آرا بحجت حکمت نفی که عبارت از احتمال ظهور دوستی حقیقی از بنا کو
 ظاهری است و بحجت حکمت جلی که عبارت از انتظام احوال علایق بسبب عدم علم بر
 دوستی و دشمنی است میان همسکان شایع و دستور ساخته * قول بایه اعتبار
 شان از مدارا گزیده است یعنی بایه اعتبار شان از خاطر داری ظاهری که با توکران بر
معتد مرعی می شود در گذر لحظه است * قول اصلی ندارد * یعنی این درویش شما اصلی و حقیقی
 ندارد زیرا که سبب این درویشی صرف بیداشتن رغبت و دل شما از طرط و بی نعت خویش
 که عقلا و عرفا مومن و زنت است پس این درویشی را درویشی نباید خواند بلکه
 خیال حیثانی تغییر توان نمود * قول در مرتبه ظهور خواهد آمد * یعنی در جای بلند و قدرو
 منزلت ظهور خواهد آمد * کار فرمان بلا اعلی * ملائک * برکنان * نام شهر است * هذیه
 کشتی از طرف خدا * واقعه * خواب * قول راجع آمد * ای کران و غالب آمد
 * نیت مقصدی * نیتی که دیگری برسد * نیت لازم * نیتی که صورت بذات شخص قائم
 ماند و تا دیگری فایز نگردد * قول اظهار رضامندی آمده یعنی اظهار رضامندی از طرف شما
 نوشتند * تو که این کار را انجام دادی * ای این مهم جنگ که در پیش است
 انجام راسته * خوشب * نام قصه است که از مصافات لاهور است * نکوه *
 این لفظ در متن نحوه مطبوعه طبع شده بجای آن دکمه که نام مقامی است باید
 نوشت * خواجگی * نام برادر قاسم خان است * حفظ الغیب * رعایت چیزی
 در پس و غیبت * العاقبه بالخیر * انجام شما بخیر با وقیظ

تشریح نامه که بمحمد و خواهرین بلند مکان صادق خان نصیر یافنده همواره آید *

این نامه است منظوم بر اندرز و تحریص و ترغیب صادق خان بحسب ایالات و اتفاق و غلبه
 خان شاد را به همراه شاهزاده طرط و کن جهت التیام و انتظام حال شکسته مردمان آنجا
 رفته به و نگارش پذیرفته * معشور * بر اینچنین * قولانی خواهد که در آن روش آمده * ای می

مقصود

خام که بروز قیامت در آن طرز و روش منافقان برانگیخته شوم * قول سعاد
 یار * این قول در متن نسخ خطی غلط طبع شده بجای آن یار محمد که نام پسر خان مهری
 الیه است باید نوشت * قول چهارم ذاتی شما * یعنی حسن انعام و بدبیر شما * قول
 بنایت گرامی است * ای بسیار نازک است * قول این نورانی * مراد از آن
 این جاش هزار دکان است * مراتب کونی و الهی * مراتب کسبی و دینی کسبی
 آنست که به مشقت و محنت حاصل شود و دینی آنکه ایزد تعالی عطا فرماید و فضل جود
 را در آن دخل باشد * حضرت صاحب الزمانی * مراد از این اکبر پادشاه
 * قول اما عالم بشریت باقی است آه * یعنی هر چند شاهزاده خود عاقل و زیرک است
 محتاج شجاعت و دیگری غیبت اما از آنجا که عالم بشریت که عبارت از سهو و غفلت است
 در ذات شاهزاده موجود و باقی است لهذا انبار صفت وجود مثل شما دانی در غیبت
 شاهزاده ضروریست * قول خود را عیان داشته ام * یعنی خود را در خبر خوانی
 شاهزادگان میزد و رند داشته ام * قول و ابدا آه * ای از آنجا که صرف ترقی و ارج
 دولت پادشاه را مطلوب است و بدون خود و در تعلی و نیاوی تاحیات پادشاه
 بدل اخلاص منزل خود قرار داده ام بنابر آن در فرستادن عرایض شاهزاده نیز داخته ام
 که مبادا در صورت ارسال عرائض بسوی شاهزاده بخاطر کسی رسد که بطاعت آن اندیش مرا
 خیال این معنی که بعد مرگ پادشاه در عهد دولت شاهزاده هم بر عهد خود برقرار مانم در
 ابلاغ عرائض خدمت شاهزادگان باعث شده است * قول اگر تشکر به مات آه * یعنی
 اگر چند روز بعد فوت پادشاه خود زنده مانم خدا تو است باز در لباس تعلی و نیاوی باشم یعنی
 تو احمم ماند و اگر او عاقلند قبل لفظ اگر در متن نوشته شود ظاهر اساسی بنظمی آید * قول
 خصوصاً که بهین آه * یعنی خصوص و قبیله خود شاهزاده به برادر برگزیده من بدستو کی نموده
 و بارگاه شاهی بر خلاف آن نوشته باشند درین صورت بطریق اولی در عهد شاهزاده ترک

ترک تپلی مرا لازم و واجب خواهد شد * قولہ کرشمہ . این جابہ معنی فرض کردم است * قولہ
از جامہ دہ * یعنی ما خوش شوہ * قولہ الحمد لله کہ خیر خواہی آہ * ای شکر خدا کہ القات
 شاہ زادہ سبب و علت خیر خواہی منی بود کہ این وقت بجهت زوال القات شاہ زادہ
 آن سم زوال می پذیرفت * قولہ روانہ می کردہ آہ * یعنی پادشاہ نزو شاہ زادہ
 قاصد روانہ می کردہ * قولہ شرف حضور داشتہ * یعنی خدمت پادشاہ حاضر بودہ * جرحہ *
 نریز باز * قلاس * محاذ بحر است کہ دم اودا بر کعبہ اسبان و سدای علم بندہ * قولہ
 چون حکم بود آہ * این قول مستخرج در مختصر خطاب شاہ زادہ نوشتہ می خواهد کہ کثرت ہزہ را
 غریب دہد و رفع خطاب نماید پس می نویسد کہ چون حکم پادشاہ شدہ بود کہ وقت
 ارسال تحف برای شاہ زادہ تفصیل آن تحف بعرض مقدم پادشاہ رسانیدہ فرستم
 بنامہ ان حسب حکم تفصیل آن عرض کردم و ہنگام پیش کردن تحف آنچه مرا خیال فرستادن چند جزا
 شدہ بود متبول خاطر پادشاہ متفاد و از ان جزا ہرعت باز و جرحہ و قلاس حوالہ قاصد نمودہ
 بس قصور من درین چیست فقط

۶۰
 ✽ تشریح نامہ کہ بعد از خواندن صادق خان ارقام ہا دفعہ ایرواد توانا نامہ ✽

* قولہ شاہ خاص معنی آہ * یعنی محبت و تعلق خاص الہی بجهت ملائکہ شہوی مولانا و مرام
 سرگرم داشت * قولہ کہ گرامی ناز * درین قول کات مناجات است کہ معنی یکایک
 و ناگمان است * قولہ اگر مرا از باطن آہ * یعنی ناز شما اگر چه مرا از تعلق خاص کہ با جان آفرین
 بود با من و دنیاوی متوجہ ساخت لیکن در اطمینان من حسنی و خلی راہ نیافت بلکہ حضرت
 ظاہری نیزہ و داد و ظاہر من کہ غمناک بود ہر یک باطن من کہ شادان و خرم است
 گشت * قولہ یاد را بہتر ازین آہ * ای شمارا بہتر ازین کہ ملائکہ اخلاق ناصری نمودہ
 اوقات را صرف بر شہ ظاہری کہ عبادت از توانگری است ضایع نمزداید می خواہم و ازین
 قول ترغیت بطرف ملائکہ اخلاق ناصری است و لفظ اوقات دو معنی مستطوعہ

فرودگذاشت شده باید نوشت * تو را این است * اسب اسلام یار * نباید دانست که
 صادق خان در خط شخصی سلام شیخ نوشته بود پیش در جواب آن این اندرز نوشت فقط
 * مستخرج نامه که به حضرت بیگ دیوانه ملقب به آصف خان تحریر یافته صدادت آید *

باید دانست که موله خان موصوف قزوین است یکی از پسران آقا ملاقره یعنی بوده است
 دلافت نسائی و نیز از بانی شهرت و است و از بهادری و دلیری هم حالی بود و قبکه
 بنده وستان نازل گردید طالع باها و سواران دولت عرش آشتیانی رسانیده بشمول
 رافت خاقانی مرتبه بخشی گری و دیوانی سرفرازی می یافته در سه نصد و هشتاد و یک مقامی
 که سرکشان و سردان کجرات سرشورش و فساد بر آورده میرزا کو که را در احمد آباد محاصره
 می کنند و با او نامه قتل و جدال می افزونند در آن محاصره از وظایف پست و به طوور
 می رسد و در جنگ فی آن خطاب آمدت خان عزت و افتخار می آید و در دو مقام کجرات و در
 سه نصد و هشتاد و نه شهید بزرگوار خود را به افغ مرگ می رساند و یک پسر مصطفی میرزا
 نورالدین یادگار می گذارد و فقط * و مستحق است که این نامه وقتی تحریر یافته که خان مشارالیه
 بطرف کجرات و غیره جهت انتظام و انصرام محلات مرجعه آنجا فرستاده شده و دو از آنجا شکایت
 امیری که همراه او بود اقامت ساخته * تو که می یاب ایشان است آه * یعنی از آنجا که
 درین شکایت می یاب شماست بنا بر آن ایامی در باب ممانعت چنین فعل زشت
 و اشرار و باده نه غیب نظر اتحاد و وقایع آن شخص نموده بودم * تو که بدین کار خطا کنده *
 ای بان شخص کار خطا کنده * تو که شرح آن را آه * ای فصل و بیان آن نصائح نمی کند
 * مردمان کم عقل و نادان * تو که درین کار تحصیل آه * بنی درین
 اظهار خیرخواهی تحصیل دوستی و دلسازی شما منتهی نیست و نیز نام یک که پای بند بادامان
 است خاطر مرا برین بهیودی شما باعث شده * تو که وضع منی و جلب شمنی آه * یعنی و نیز ازین
 خیرخواهی نادان بار احسان بر گردان نشاد کشیدن منبت خود گرد خطر من نمی گرد * تو که

* قول بلکه ادای شکر آه * اعی بلکه ازین خیر خواهی ملازمان بادشاه گوی کم ادای شکر نعمت
 ملازمت پادشاه را نوعی وادگی انتقام می بخشم * قول همیشه بهار * بعد لفظ بهار لفظ تسلیم در زمین
 نسخه مطبوعه خود گذار است شده باید نوشت * قول از توجهش باشد آه * ای از خردانی
 توجه پادشاه خود که به نسبت من هست چگونه که در بیان نمی آید یعنی مرا به یقین نزدیک است
 که به مشاهده این مقدمه سعادت که عبارت از تشریفه بری شاهزاده بطرف کمال جهت
 نمودن مصالحه میان مردمان کمال و گمراهات و بصره است مشرف کردم * قول که جر خیر
 غالب آه * این همه صفت صلاح لکل است یعنی همان صلاح کل جر خیر غالب بوجود می آید * قول
 بخاطرش * و درین قول شبنم ضمیر را جمع بطرف شبنم است * قول چگونه
 کرده باشد * یعنی بوجه احسنی کرده باشم * رابطه رسمی * ارسال خط و کتابت با هم دیگر
 * رابطه معنوی آه * یعنی خیر خواهی علیان که موقوف بر یک ذاتی من است همیشه قوی بود
 * قول بعد راندیش آه * ای اندکی اندیش * قول شمار میرزایان است * ای خلعت
 نازک خزان است * قول بر طرف شود * یعنی همان نازک مزاجی و میرزایت تمام موقوف
 شود * قول لحق آن شکر آه * یعنی غالب عالی مثل آن شکر که در اینجا هست گردانده و شمارا
 درین جالب کند * قول بسیار میراشد * ای خدمت و کار شمار بسیار مقبول شد * بگش
 بر وزن رخش نام ولایتی است از ماوراءالنهر * قول فرمانی که شاه بیک * یعنی حکم پادشاه
 جهت نوشتن فرمانی که بنام شاه یک التماس کرده بود به میر شرف حد در یافت فقط

۶۹
 * تشریح نامه که به آصف خان تحریر یافته در قصایک آه *

این نامه بعد فوت یکی از عزیزان آصف خان در تقریب تحریر یافته * قول و در آن
 به مقدمات آه * ای در میان ناستودگی بی صبری بطرف مقدمات حقیقی و عقلی التماس در
 * قول پر کرد است * یک حرف وادری قول در متن نسخه مطبوعه از بد طبع شده حرف
 مکرر باید نوشت و این قول بخراسان یعنی در قصایای مصابت مکرر بر یکی صبر و صبره

و غیره گفتن بر مکر و بسیار زور گوینده است پس مناسب که در وستان در و نوح چنین
 حادث لب را آتش نای سکوت کند و بظهور داری نبرد ازند * قوله که با آنکه خود را آگاه
 درین قول کاف علت است یعنی سائر تسلی خواهی خواستم زیرا که با وجود آنکه خود را بزرگ و در
 رسوم بای بدان رسم و عادت خود آوردن است قباحست و دیگر آنکه خود را با رتکاب فعل
 عیث و پیوده هم منسوب کردن است * قوله الله تعالی بسر کون و ایجاد رساناوه یعنی
 الله شمار بطرف دریافت ایشائی و ناپایداری دنیا و بسوی ثبات و تنای حق رسانا فقط
 * بشریح نامه که به پیرین بیست حادثه دهد و بعد از آنکه از تعالی آه *

باید دانست که انگلیک اکثر رعایا و ساکنان بلاد بندر دکن و غیره از جاده اطاعت
 اکبری انحراف و رزیده بود و دشوار شده بود که هر کس که فوج شاه جبهه تیرد و تیغ
 آنها با نظر من روانه شده بود این نامه در باب هدایت و ارشاد سرکشان و باغبان سابق
 الذکر اقام یافته * بیدر * نظایر * این لنت در متن نسخ مطبوعه غلط طبع شده بجای آن بندر که
 بمعنی کاره و ریاست باید نوشت * سر باز میزنند * یعنی انحراف و رگر دانی می نمایند
 * قوله یکی آنکه آه * یعنی حضرت بادشاه فرموده که ما را یکی کار آنکه از اینجا که نظام الملک حاکم دکن
 خود بعلت شامت بخت انحراف از فرمان شاه می و رزیده در گوناگون ملافا داده است و دیگر
 دنیا واران و حاکمان را با وجود شاهده خرابی و تناهی او چه شامت و بد بختی پیش آمده که
 از جاده اطاعت مار و گردانی می کنند و پناه بدرگاه علوفت اکتشاهی آورده اند ایمان بهتر که
 مالد و لست اولاً برای فهمیدن و نیاداران دیگر بطرف دکن و غیره رویم * قوله دیگر
 سبب یاد میائی آه * ای دیگر آنست که بسبب غفلت و دهنوشی شاهزاده و هراپسان
 او که ازین طایفه ای انتظام آنجا فرستاده شده اند مار ضامندی و بناوحت ایمان آسناک
 از درگاه مقدس بسج میایون رسیده بود پس با شاه بر ۲۵ فقره بهر درستی آنها از طرف
 پنجاب این طرف روانی افزوده شد * قوله انجمن را از گوئی تازه سخته آه * ای

ای بادشاه در باب تنبیه و تادیب امرایان آنظرت صلاح و مشورت تازه با ضمه
و آوقت بنده خدمت بادشاه عرض کردم که انجمنی آوردن آنها از روی انحراف و بغاوت
نبوده زیرا که آواز دولت و اقتبال بادشاهی همه عالم را فرو گرفته است یکی را عسله
مقاومت ننماید * آز تقارو * حرص و طمع * تولد لیکن چون میان آه * ای چون
در میان شکر بادشاهی سینه آنصوب بسبب افزونی حرص و طمع شقاقی پیدا آمد لذا مردم
رعایای آنظرت از دادن نذر محصول و سنت کوتاه گردانیده اند * تولد هر آینه یابش
و نیاز آه * یعنی در صورت رفتن یکی از بندگان شاهی بر آینه الحاح و تابنده اری مردم
و عیای آنجای پدید ظهور خواهد گرفت * تولد یابلا زست آه * یعنی شاهزاده را یابلا زست
بادشاه فرستد یا اورا برادر است آورد * تولد برین جانب آه * ای جانب من منقوض بود
* تولد آن پیش آه * یعنی وقت شاهزاده پیش آه * مهم حسین * مراد از آن
انجام درستی مردمان دکن و غیره * ویر باز * مدت درازتر کب مقلوبه باز به معنی مدت
و دیر به معنی دراز * تولد هنگام ظهور آست * ای هنگام ظهور بمان برخوایی است * تولد
آنچه به بدت نوشته بودند آه * ای آنچه شما در باب اظهار اعلان و عقیدت درگاه بادشاه
به بدت نوشته بودند همه را به مطالعه در آوردم و خاطر من از آن خیلی خوش شده بدست آنکه
معلوم کردم که هنوز زبان سعادت باقیست و چشم حاکمیت من شما کشاوه است حال
شایسته آنکه روانگی بسر خود را بر هر آینه و انتقاد روانگی دیگر امیران موقوف نداشته
با عرض داشت خود درگاه روانسا زد * تولد آن نسبت را جواب آه * یعنی جواب
عرض داشت شما حاصل کنم * تولد درین صورت آه * ای در صورت رسیدن بسر
شما عرض داشت شما به شاهزاده از بنجارتی در وقت حیات خود با شما داده بطای
امن و امان و بجای یک دو قصه تصرف شما قول و قرار داده باشد ظهور خواهد آمد فقط
ای

* تشریح نامه آنکه بقطب الملك حاکم کول کننده ارتقا یافته دو ربیشی آه *

باید دانست که این نامه ایست مشتمل بر اظهار صلاح و صلاح قطب الملک که بعد انتقال شایده
 در جواب آنست که قطب الملک بدو گاه و الا در سال و اشته بود صورت نگارش
 بنویسند * قول موید آن افتاده ای قوت دهنده همان یکجستی و دوستی افتاد * قول در مرتبه
شناسی آه ای در مرتبه شناسی خلاق و خالق گزار * قول جائیکه در پاسانی آه و درین
قول لفظ جائی در متن نظم منظور از اید طبع شده و گات ملت است و درین قول بینی دلیل
 بر عطای افزونی دولت و اقبال پادشاه * قول که در پاسانی زمان کار که از فرزند آن آه *
 هست و بعد لفظ کار گات در متن نظم عز و گداز است شده باید نوشت * شماره *
حساب * قول ساله مظفر حسین میرزا آه * یعنی پادشاه فرمودند که از آنجا که مظفر حسین میرزا
 و غیره حاکمان زمان سابق دکن را بعد ظهور شکست آنها بعلت اختیار اطاعت و اختیار بحال
 خود داشتیم این منی دلیلی است کافی برین منی که ما در امر اطاعت مردمان منظور است
 و نظر به حال و مملکت کسی نیست * فیروزی جو داده * ای جو فیروزی در وادان طرف
 فرساده ملک از قبضه بران الملک بر آورده شد * قول امروز نسبت بدگی تو آه *
 یعنی پادشاه بمن فرمودند که امروز نسبت بدگی و استمال و اطاعت تو مشهور شده بی طبعی
 و حق گزار ای تو نیز به کسری داند ترا بطرف دکن باید رفت و دریافت حال هر کس باید
 نمود و با اظهار اقبال و تمجید حسن صوابی ما در دل و جلد داران حاکمان دکن را بطرف اطاعت
 و بندگی مایل و راجب باید ساخت و این بیان امر نخستین است * قول چون بهوشی و سر
کردن شکر جمع نکردم * اعنی کارکنان قضا و نه و خفایات * بهوشی و سرداری و پادشاهی
را یکجا جمع نکردم اند جائیکه یکی خواهد بود دیگری نخواهد بود * قول بی تاخیر نامه و پیغام *
اعنی بدون اطلاع بدو گاه پادشاه * قول این مهم را آه * ای مهم روانگی شاه زاده و ا
بطوریکه مناسب روزگار و موافق وقت باشد بانجام رساند * قول خاطر را از آن
فراموش آوردم * اعنی از غم و الم جاویده شاه زاده خاطر را جمع کند و مایل به میرشد * قول

* قوله شمرده است آه * ابوالفضل به گفت المک فی نویسه که از اینجا که اخلاص شما میزد
شمرده ام لهذا بسندیده است که گفتار شما موافق کردار شما آید * قوله درین بنامه آه *
ای در بنامه مذکور است ملک دیگران * تو که شناسا دل * در لفظ دل به معنی نسخه مطبوعه
بای و خدمت فرو گزاشته شده باید نوشت * قوله که همه بیکان عاقبت آه * کاف درین
قولی معنی بلکه است و بعد لفظ عاقبت لفظ بین در معنی نسخه مطبوعه فرو گزاشته شده باید نوشت فقط
* تشریح نامه که به راجی علی خان بعد بریا فقه جلا قل آه *

این نامه جهت ایام و ارتباط و راجی علی خان تحریر یافته * بنمایان * جمع منگی بکر کننده
* آرا نگ * جمع آری بگفت * بنمایان آرا نگ قدس * ملائک و انبیا * فو حات * جمع
فوج بوی خوش * بنمایان سلاسل انس * و فان و ساکنان * دام منور قانما لکوم
و النما * همیشه آن خلاصه خاندان احاطه کرده شده به بزرگی و برتر بهاد * از * جمع
زام * مجانب * جمع بحب است * آغه * جمع حبان * مجانب * جمع جبراسیکه
دو پیش کشه * ذرائع * جمع ذریعه وسیله * او ناده * جمع وید سیخ * اشتراک *
آب زش و پیوند * آنگاه * که و دست * مظهره * تار بکس * تو که چون انعام
بخش انفس و آفاق آه * این قول بذکر تمهید مقدمات دوستی که همان مقدمات از قول
از اینجا که حسن اخلاص ایشان و صبره ثابت می شود آورده یعنی و تیکه ایز و تنای می خواهد
که یز تیکه و سائل را قنیت و ایستادگان نام باشد از عدم یزد آرد و آتو قنیت اولاد
چیزی چند که هرگز در ظهور اختلاف و غیره مودک و مودق تواند بود و از نهائیه خفا عالم مشهود
نمود ظاهر می سازد پس بافضل که ایزد تنالی را قنیت جمهور انعام و ایستادگان
میان خدایین منعم و استعد لهذا حکمت از انی اخلاص شمار که باین خاندان از قدیم در کمال
استوار می بود و باعث ظهور گردید * بر سوخت * نام و کلیل راجی علی خان فقط
* تشریح نامه که به راجی علی خان بعد بریا فقه جلا قل آه *

باید دانست که این نامه برای تالیف راجی علی خان متضمن اظهار مسرت و محبت بسبب
ظهور الطاعت خان مذکور بحریر یافته . قول ما نزم خدمات شایسته شاه * و این
قول مراد از خدمات ملاقات شاهراوده است * قول از بار تمهیدات برآمده آه *
ای از بار امور اینکه در خود گرفته بودم فارغ شدم . قول چه از رنگزار آه * ازین جا
بیان وجه مسرت است * گفت . پناه . قول اشرف برادران . مراد از ان
این جانیضی است . دواعی * جمع داعی خواہش * قول یک دکن آه * یعنی یک
دکن بی تکلیف جانداری و احدی بواسطت شکایتش * قول تاملی رب ما و ماکی .
این قول در متن نسخ مطبوعه غلط طبع شده بجای آن تار سبائی و یکی باید نوشت . جز *

توبه * مخاوف . جمع مخوف جای خوف قتل

✽ نشریح نامه که بقلم خان لکارتش یافته و بجا داده ✽

باید دانست که خان مذکور باصحنه و در خدمت سلاطین چنانستی داشت علی الخصوص بعد
بزرگوارش خدمت حسین میرزائی مرتبه فخره داشت و خان مشارالیه بحضور عرش آستانبانی
بخصوصیت منزلت و قرب مخصوص بوده است و پس از خدمت حفاظت قلع آهنی بنیاد که
متصل دریای شور است و نهایت مستحکم و بعد از ظهور ایهام عمارت اطراف گجرات
در سال بیست و پنجم بعد قتل شاه منصور دیوان ایهام کار و وزارت صر فزائی کرد و
در بعد و بیست و شش گجرات از دگر دای شایسته و تدبیر دای بایسته به منته ظهور
در می آید و در سال چهل و دوم سه هزار و پنجاه تالیقی شاهراوده سلطان و انبال
که وخت او بمرگ منگیت همین شاهراوده نازان بود و مورد شاه به منصب چهار هزار
و پانصدی سرفرازی یافته باقطع صوبه اک آباد رخصتی یابد غرض که او را به صوبه داری
دای گجرات و لاہور و غیره سرفرازی بوده به محلات قیام داشت و صلاح و انتظام نیز تمام در جملت
او بوده است و بسیار مرد فاضل و متمدن و محنت کامل و شاعری بدلی بوده چنانچه الفی شخص

تخصی می کرد و هر گز طبعی بعام بقای پشیمان و دوطرف الرشد یکی میرزا ایوسف است و دیگر میرزا
چین هیچ که در عصر عرش آشتیانی برانستب معده صبر فراز بوده می گزارد و باید دانست که این نامه
مشیح در اظهار وجه هر است و نم در اطلاع اسباب عدم مرانستت مع اطباء صفائی
دوستی و محبت بی غش خود خرید نموده * تولا آنجا که نم آه * یعنی اگر بطوط محبت صادق
خود شوق و محبت خود نویسم سر او را است زیرا که حسب حقیقت و واقعی نوشته باشیم
نه از داده و دروغ و کذب * تولا اگر کنی رسم و عادت آه * ظاهر این عبارت که در من
نسخه مطلوبه معروف است خوب نیست چون بجای آن اگر کنی بر رسم و عادت هم ادا شود آن
را نادانی می داند نوشته شود ظاهر خوب بنظری آید * تولا امری دیگر * مراد از امر دیگر ظاهر
و امی و غیره * تولیات * آراسگی * تولا دوست کنی هم چون آه * ای
چون تو دوست کنی را که اصلا کرد دل تو گاهی هم نمی گزارد و دوست می دارم و اگر نه دارم
بکنم زیرا که مرا خجندی نیست * تولا * جمع عاشق بوده * تولا و اگر بواسطه خواش
بشریت * یعنی اگر بواسطه طلبه بشریب که اقصای آن غفلت است شاید حقیقت محبت
من نرسیده باشد چون علت محبت که یک ذاتی من است ثابت و متحقق است هر آینه فتوی
ازین غفلت شاد و مبنای محبت من نمی رسد زیرا که مراد مهربانی و عدم مهربانی شما نظری نیست فقط
* تشریح نامه که به نوذین نزلت میرزا ایوسف خان ارقام یافته بعد آه

باید دانست که میرزا از سادات گرام صحیح النسب مشهورند می است و جناب عرش
آشتیانی موجب ترقی و بزرگ عزتی و حرمتی بهم می رساند و سال سی ام از جلوس به منصب
دو هزار و پانصد می موز و ممتاز می گردد و دوسر کردگی و بیکه بظرف کشیده روانه می شود موز
شده حواله مشیح ایوسف می گردد و ده انجاء به میرصواب و خرد و در اندیشه او قاضی علی
خان حاکم کشمیر گرفتار شده و بقتل می رسد چنانچه پادشاه بر زبان مبارک گوید و من او این بیت
ارث و فرموده (بیت) کلاه خسروی و تاج شاهی بهر کل کی رسد حاشا و کلاه به به از ان

پسر او که یات ه د عوی متا و ست که ده بود و بداد البواری شهادت و در محاربات دکن و
 گجرات و در محاربه و کتایشش اندک بر نسبت دیگران زیاد تر باعث فی و تر و ویرزای
 موصوفت ظهوری و به واکثر ملک شیخ و خاقانان می رود و در حال پادشاهی در دین طایر جانش
 با مشایخ تحت پر و ازجی نماید از پسران او یکی میرزا صفت شهن که بسیار مرد جری بوده
 است و دیگری مهرزاد افلاطون که با برادره به کوه می ماند و در آخر حکومت بهشت آباد سنگد
 یانه فوت نمود و ده اند باید دانست که این نادر در سنار شهن و وستی و اسد پای در یانست
 حقیقت بود و با شهن پادشاه از مقام کشمیر تحریر یافته * مجازی * این لفظ جرت برای می
 در متن نسو مبلو عه غلط طبع است و جرت رای مهله که معنی روانی است باید نوشت * قول
 دره ابراهیم نظام شاعر صوری آه * ای و رده اید و رسی بود است و نیا و عقید جنت
 و وسیله قوی باشند * روز بهان دولت * صاحبان اقبال * قول ازید و نظرت
 آه * یعنی همان زمین از ایندای پیدایش خود کل قحط مردانه و جان مردان است
 * دوستان فدوی * دوستان جان نثار * قول که در کردی کار آمدنی دانش آموزی *
 این هر سه لفظ و ایای مجول باید خواند و در لفظ آموزی اگر بجای حرفت زاحمت والی
 مهله نوشته شو و اخنی دانش آموزی که به معنی غافل کامل است مناسب می نماید
 * بر بخت * قاعده و دستور * نایب * تابع و پس رنده * باشی * سردار
 * قول بریت و الا درگاه آه * یعنی از اینجا که دستور در درگاه پادشاه نماندست که پادشاه
 ترقی ملازمان براتب در به به می فرماند و زیادتى منصب و اصافه جایگزین ملازمان متوض
 با اختیار سردار آن ملازمان می شود برای آنکه یک حکم هم دل سده و آن هم دل ملازمان
 شادان شود پس بسبب همین دستور زیادتى منصب و اصافه جایگزین ملازمان متوض
 که تابع ناست مصالح و اسسوا ب شامده است * قول امید که به محض که روانی آه *
 یعنی امید که هر چه قدر که الی شاعر قریب زیادتى منصب و اصافه جایگزین گزینش * که کو غلظه مظهر

ظهور دهد تکلیف در صورتیکه مراعات خاطر دوستان دیگر نیز که عزیزترین است در زیادت
منصب و اضافات بجاگیر شخصی که گویا در آن لحظه باشد در آن صورت بطریق اولی هر دو امر
که گویا در ظهور دهد * بی سر و دلی * پریشانی دهد * قول بر حسب وعده خود * یعنی احوال
بادش که نوشته اند بسبب اختصار آن معلوم می شود که با کمال پریشانی و نشت نوشته
اند لهذا آینده به تعلیل نوشته خواهند فرستاد * قول که اگر ایشان را در کشمیر آه * یعنی اگر
خواجہ خان را در کشمیر نمی دیدم با وجود آنکه کشمیر در لطافت و نزاهت و محاسن
و غرائب ضرب المثال نظار یکسان است در کشمیر هیچ نمی دیدم * قول خاطر دوستان را
یعنی خاطر مراد در فکر مصرت و خوش سرانجامی غایب که به بنایت شوق و امید فقط

✽ نشریه نامه که به شیاعت شاه به سر راعلی بیگ نذر دریا فتنه نامه به تحیت آه ✽

باید دانست که موله میرزا بدخشان است و او به نیک ذاتی و ستوده صفاتی موصوف
است زانکه به هند فروکش می کرد در توانا خلاص و خلوص بی دریغش در آینه ضمیر عرش
آشپانی جاوه میبهد شاه همان وقت او را بطلب اکبر شاهی عزت می بخشید و اکثر در
بدال و مبارک بهادری و پردانی او به عرض نمود میرسه و در بساق و کی بمرادش مراده
سلطان مراد بن میبهد و در آن مهم دلیری از خط بیرون و مردانگی از حساب افزون
نظور می رسد و در سال پنجم و سیوم قمر را به نوره که از مصافقات و دولت آباد است
و در اخبارین سال قمر که که دولت آباد می شد به میرزای موصوف مفتوح می گردید و
در سال پنجم و ششم عرش آشپانی در عوض حسن خدمات او را بخت علم و شاره بلند
آوازه می گردانید و به دستبرد و خائنانه بطرف دکن او را روانه می سازند و در حجر جنت
مکانی به منصب چهار هزار ری سرفرازی یافته به رکاب جنت مکانی به دار النجیر انجم میرسد و
در انبار وزی تاریخ دوم ربیع الاول سه هزار و بیست و پنج بهی بری زیادت مقبره
مقدمه معین می رود و گورستان بهار خان که در آن محوطه دیده و آغوشش می گیرد و

می گوید که این دوست قدیمی ما بود و این حرف بر زبان آوردن همان و جان بحق تسلیم کردن همان با فضلا و صلح صحبت داشتنی و شرم گفنی فقط باید دانست که این نامر است متضمن نصایح و التیام و رجاء است که نیز زای موصوف و ران اظهار رنج و ناخوشی خود کرده بود * قوله بعد را شفق خاطر آه * یعنی اندکی رنجش خاطرش را میبرد * قوله بلکه درین هنگام آه ای بلکه در هنگام عدم رواج نقد اخلاص مخلصان حقیقی بیشتر صبرت دارند زیرا که درین صورت جوهری بهای اخلاص ایشان بریزه مقابل که عوارض از متاع و اعتبار است دنیا و دست فروخته نمی شود * قوله ازین گروه آه * یعنی از گروه مخلصان حقیقی * قوله اعتبار را از قسم اتفاقات آه * ای اعتبار و حرمت این دنیا از قسم اتفاقات است نه از قسم استحقاق بلکه مستحق عدم اعتبار است و لفظ است که بعد لفظ استحقاق واقع است متعلق قوله آمد و شد قوافل اخلاص هست یعنی از ان مدت که آمد و شد قوافل اخلاص درین دنیا است آسیمی که این صاحبان اخلاص را رسیده آه * قوله در دام طبیعت آه * ای مخلصان در دام طبیعت که همان طبیعت طالب جاه فانی است و بسبب غلبه هوا و حرص نه در دنیا و چشم بینا دارد و افتاده در اندیشه فروخت متاع اخلاص بعوض اعتبارات و جاه فانی دنیاوی اند * قوله همیشه این متاع نیست آه * یعنی همیشه متاع اخلاص که قیمتی ندارد و به جهت فروخت آن بمقابل اعتبارات ناپایدار دنیوی بجهت رو خوار می باشد * قوله قطع نظر از اخلاص آه * یعنی اگر اعتبار اخلاص بکنم حرف مناسبت فحش و اندکی ضد اشاعی اگر کسی را ببرد و او را از تقدیر گاه مندن می سازد زیرا که آزر دگی در اسودات دنیاوی در حقیقت عجب جوئی و رگاز ایز و جهان آفرین است که از عجب پاک و مبراست * قوله در کوه ناهایت آه * ای در آزر دگی و ناشکری که جای گذر طبیعت است فقط

این نامه ایست منقولی بر عذر و مذرت و در باب ارسال و رسیدن و مسائل بخوابان
خان مذکور که منتهی شکایت در باب عدم ابلاغ با محات رسیده بود * پس چنین
* قوله عاظت صاحب خود * مراد از آن عاطفت باو شده * قوله از که نشناسان
گردانیده باشد * ای نشسته باده مرا از قدر نشناسان و نادانان گردانیده باشد * خبره
شکات * من * مرز و خالص چیزی * قوله بلکه چون بحسب سر نوشت آه * ای سبب عدم
ارسال رسالت و مسائل نه وجه مذکوره است بلکه چون از اصحاب عقل و شور و هوس
و صرف بخواهش خود ادر اهل و نیاد ابله شده ام نه بخوشی و طیب نفس خود و نیز می بینم که رسم
مراسلات در میان اهل خفا که بر زبان شان مدح و دستان و در دل ایشان بغض و
عادوت است آشفته در واج یافته که گویا مراسلات علاست خفا که دیده ازین خوف آدمی
که عبادت از صاحب اخلاص است بفرایند دل و هم گنایت مرعی و احسن می تواند نظر بران
ناچار خود را از مراسلات باز داشته در خبر خواهی غایب کشا خواست می تمام فقط

* تشریح نامه که به خواجده شمس الدین خافی از قاضی رحمانیت آید *

باید دانست که والد خواجده شمس الدین خواجده علاء الدین از امیران شهر خات بوده است و
خواجده شمس الدین در بارگاه عرش آشیانی بعلت حسن دیانت و امانت فراوان و کار
شناسی بکران دینت و منزلت بیداری کند و کارنامه های باوری و جلالت او معصوب
مظفرخان در صوبه بهار و شکال تاریخ اکبری واضح می کند علامی شیخ ابوالفضل در حال خواجده
می نویسد که انصرام مهمات صعب و ناگوار و اتمام سخت کاری و دشواری که در آن بر کمان را
* تیر و دو مبارزان را متامل می یافتیم از روی دیرری و طیب نفس بر ذرات است بلند خود می
گرفت و به طور شایان و طرز رسیده به انجام می رسانید الغرض خواجده چند بدیوانی کامل
سرفراز شده در سال سی و نهم چون قیچ خان از فوت قاسم خان با تمام عصبه کامل متعین می گردد
خواجده قاسم مقام او دیوان کل گردید و در سال پهل و سوم که در ایات پادشاهی پس از

نکونت چهار ده سال و پنجاب بقصد بدوشش دکن طرف آگره در جنبش می آید
 و یگانه با سلطان خرم در لاهور می ماند بمردازی بیگانه و انتقام خاله آن صوبه و
 ریاست آنجا سپرد خواجگی گردد و در سال چهل و پنجم سنه هزار و هشتاد و هشت هجری در شهر لاهور
 ایام عمرش بسری آید موجد که خواجہ در کار مغانی و مردانگی و راست گفتاری و درست
 کرداری عدل و نظیرند است و خود لاولد بود و اقارب و خویشان بسیار داشت فقط بود و آباد
 که این نامه را بیت مشعر نسلج و اندر ز بعد از ظهور غفلت خواجہ در باب ناکید اجرای امورات
 پادشاهی تحریر یافته * تولا آن بزرگ داشت * یعنی آن احترام افشاس مذکور * تولا
 لیکن در پاس آن چهار چیز آه * ای احترام افشاس در پاس جار چیز با شاق ممکن است
 نصیحت احترام افشاس در رضای ایزدی است و آن حرف افشاس در عدالت رانی و
نصیحت گسری است و هم جهان در سه چیز دیگر * تولا این نامهمدگی * یعنی مناقشه
 و مخالفت با مردمان و غفلت و تنادون در کار * تولا بخود و جنگ آه * یعنی خلعت نفس
 اماره خود کرده * تولا از آن خمی سوده * یعنی از اجرای مهمات خلافتی و اظهار صلح
 محل و برداشت ناگوار طبیعت خود که بالا مذکور شده بسیار بسیار جمع کند * تولا که
دشمنان از گزند حساب آرائی آه * یعنی دشمنان عیب شماری شما کردن توانند * تولا
آنطور رساو گردد * ای همان طور مذکور که در آن دشمنان حرف گیری توانند * تولا از
فرزند زبانه آه * ای بخت موافقت زمانه زبانه را بدو و مرئی و شقی خود را بدو و کار خود
 حواله آن کنید * تولا و کار بی پایان آه * یعنی من از کار خود فراغت حاصل نگردم ام
 تا کار دیگران چه رسد فقط

۷۹
 * تشریح نامه که بدو از املاک راجه مانسنگ نگارش یافته صاحبان آه *

راجہ مذکور پسر راجہ بکونید اسس که بوزار است بفهم و عقل درست و برجرات
 و شجاعت زاید الوصف میان امراء و اهل دکان مملکت عرش آشیانی موز و میزد و دولت

بعثت کمال ارادت و نیاز و بخت فشان از حضور فیض گنجور بندگان عالی گنجی بطلب فرزندی
و گاهی بطلب میرزا بطلب می شود و اکثر در بدال و قتال بذات خود کارهای دیرانه و
امورات بهادرانه ظهور می رسد و همیشه بمذبات عمده و عمده های زبده لوائی امتیاز
در میان ملازمان می افزاید و سال می و چهارم که کلام روح پدرش از قفس قالب پر وازی کند
آفتاب بطلب را بجای و به منصب پنجمی پادشاهی عزت و اعتبار می یابد و دو سال می و نهم
سه هزار و دویست و هشتاد و سه و برتر پنجمی پادشاهی و بکومت اطراف او بر سر خدای
می یابد و راجه بانالیتی او عزت یافته بجاگیر بنگال و باستانی آذربایجان عزت یافت و در آن
بنحکم راجه حسن تدبیر و زور و تیغ بی دریغ خود بر جای بسیار از ولایت بهائی و غیره دخل
نموده داخل نالک بادشاهی می کند و در سال چهل و چهارم سه هزار و هشتاد و هشت
که عرش آشیانی در آن حین قصد دکن می فرماید و شاهزاده سلطان بصوبه اجمیر به تنبیه
و انادستوری می یابد و راجه بعد از سرداری بنگال و سرخز شده محبوب شاهزاده مستقیم
می گردد و بعد از آن وقت و در ای آن صوبه بنادیب و مهرز نش بدذاتان بنگال و روانه
می شود قریب شیرپور بانمغان در آویخته شکست داد و در آن مهر که میر عبد الرزاق
مهوری بخشی صوبه بنگال گرفتار شده بالوق و زنجیر بدست می آید بستر از انتظام آن همکات
دل جمعی حاصل ساخته بحضور عرش آشیانی مشرف شده به منصب هفت هزار می
هفت هزار که در آن زمان بیچ امیر عمده زیاده از منصب هزار می مقرر نمی گردید بنگال پس از این
میرزا شاه رخ و میرزا اعظم خان که که نیز بدین مرتبه عزت یافته مدنازی می شود و بعد از فوت
عرش آشیانی دو سال نهم بجاگیری برگ طبعی همان فانی را و اداع می کند و راجه در حکومت خود
طرز روش و اعجاب چشمی بهم می رسد که بادخاوان او بعد از بخت فضل میدارد و همه فوج او
که هر یک را از آن صوبه و سرداری توان گفت یش مشاخره بوده است مشهور است
که راجه هزار و پانصد زن داشت و از هر یکی دو پسر یا سه پسر داشت لیکن همه در

زندگی او و دینت حیات ستیاری سپردن کرده اید و بسبب کثرت می نوشی بد از
مرگ بد و شتابانی رحلت طرف عالم بقای که فقط باید دانست که این نادر و سفارشی و دستی
غریب یافته * قول از صفات کمال ایشان آه * ای از صفات همان صاحبان دولت
* قول صبیح صبح گشته * ای ضمیمه محبت میر میر علی * قول بر خلاف مردم روزگار *
ای بر خلاف مردم دور و ظاهر بر سبب * قول آدم شناسی آه * ای آدم شناسی که
در حق شما منظوم من بود بر یقین انجامید * قول به اندازه دریاست * این قول در متن نسخ
مطبوعه غلط طبع شده بجای آن اندازه دریاست باید نوشت یعنی اندازه دریا بنده افراد
انسانی را * قول میرزائی دنیاوی * مراد از آن دولت مادی دنیا فقط

* تشریح فامه کده بر آنچه مان سذک تصویر یافته شرائف آه *

باید دانست که این ناریست منضم ناصح و اندرز * قول آلوده بیان آه * یعنی آزار ایشان
نی گند * قول بازی خورده * ای فریب خورده * قول چون شناخت این نسبت آه *
ای شناخت شوق و محبت * قول چهار مرتبه * و آن حکمت و عدالت و شجاعت و عفت
است * قول نظر بر حالت خود آه * ای نظر بر حالت عاجزی خود که بر وز قیامت رو خواهد
نمود اندازه در گردآوری نام یک باشد و در متن نسخ مطبوعه لفظ باشند قبل لفظ یک غلط طبع
شده آزار به لفظ یک باید نوشت * قول سلوک کردن است آه * ای با آدمیان سلوک
کردن است * قول انجام رسیده باشد * ای از اتمام شما انجام رسیده باشد
* قول از شبگی خدمت حضور * یعنی از انجام که او شایستگی خدمت حضور بادشاه دارد
* قول در خدمت آنده است آه * ای اخبار آن خدمت حواله شما فرموده * قول و یقین است
در رعایت آه * ای یقین است که نام او در آن عمده بحال خواهند داشت و لفظ از
قبل لفظ کمال و در متن نسخ مطبوعه زاید طبع شده فقط

* تشریح فامه کده * که بت پزوه شمس الدین علی الملعوب به حکیم عین المالت الله آه *

باید دانست که این نامه در جواب نامه ایست که عین الملک شخص ادا داده و تجرد و ترک
تعلق و بیادای شیخ نوشته بود * قوله بعد صوری آه * ای بعد صوری را آتش
افروز آه * قوله در انتظام بهام خود * ای در انتظام مقاصد خود * قوله دل ساده
و زبان پر نگار * ای در دل محبت ندارند و بر زبان بسیار اظهار محبت و دوستی
میکنند * قوله و شرح آن را آه * ای شرح شوق و محبت را * قوله یا از نمایه روی *
ای یا انفسدگی دل که بسبب نخل و خاکساری من بهم رسیده * مدارک * جمع مدارک
بجای دریافت * قوله افعال صانع پر کمال آه * ای افعال ایزد تعالی هر چه عجب
حدوث دارد و حدوث آن فایده عدم و جوب است لیکن در نظر با و یک بین عرصه
و جوب آن افعال رفیع تر از دریافت عقل زیرا که موافق عقل و جوب و اقامت
لازم است و اینها خلاف آن حدوث را و جوب لازم شد * قوله آورده اند * ای
شمار آورده اند * قوله نامزد میگردد تجرد آه * یعنی و قنیه ازین جهان شمار اطلبند و ران
و تمت در خاطر و هیچ دینی و اراده ندارند * قوله در متهم تجرد آه * یعنی چون به عهد ایست از این
تجرد و عزلت بدل شمار نگردد و آفت خوش و خرم بسوی آن باید شناخت درین
هیچ مضائق نیست لیکن هر اندیشه تجرد که حرف آن و تم و توهم است اگر بخاطر شمار به آفت
مناسب است که باید پیر ناقص من آن را از غریب ای نفس خود دانسته خود را از نکاپی
تعلق و بیادای باید داشت پس در متن سخن مطبوعه قبل لفظ تدبیر بجای یافاد بجای مناسب است
جبارت و میبایست و بجای باید داشت لفظ دانست ظاهر اعطای طبع شده و کائنات که بعد
جبارت مناسب است می باید فرو گدشت شده باید نوشت فقط

* تشریح نامه که به حکیم همام مر قوم کشنده این در رد نامه آه *

* ابوالفضل مبارک * ای ابوالفضل ابن مبارک * ر قایق * جمع ر قیقه مبارکی * علامه
الورع * دانای خلایق * قوله این جریان دستان خرد آه * ای مرا عظیم همام از پای ندان

و سوم روزگار سروده باعث احوال و کسالت می شود * قول بطرز محبت آه * محبت
در متن نسخ مطبوعه غلط طبع شده بجای آن محبت باید نوشت یعنی بلکه آن حکیم همام که در نغمای
سوید ای خاطر من هم چنان که محبت و محبت در مرتبه خود را بنده تمام جلوه گری شود جلوه گر است
* قول ساعتم آه * ای هر ساعت از روز من خون مرا می حوش * قول بشکر مقدر *
ای شکری که طاعت و قدرت آن دارد * قول می گوید * ای شکر صحبت می گوید
* قول انصر یص مخر و تم * حرص و طمع کینه همیشه مخروم است فقط
* تشریح نامه که به حکیم همام تحریر یافته گرامی نامه آه *

باید دانست که این نامه بعد صحبت یافتن حکیم همام نگارش یافته * قول آرمه کله بر و شوریده
باطن * ای بظاهر خوش و در باطن ناخوش به جهت شنیدن خبر بیماری شما * قول چه از راه گداز آه *
از این حایان وجه عجب گاری است * قول در رسم و عادت آه * ای در استفسار کیفیت
مزاج شما که رسم و عادت زبانیان است بواسطه کارهای دنیای تغییر می رفت * سهام *
سرگشته و جبران * قول و پد از جهت آه * یعنی وجه عجب گاری به جهت آنکه در بین
بیماری شما حال دشمنی و عداوت دوستان شما آشفته و پر تو ظهور داده که لایق گفتن نیست * نمور *
غریق * قول آنچه مهر بانی فرموده آه * ای آنچه شما در تعریف خدا طلبی این غریق دنیا نوشته اند
و در حقیقت آن تعریف خود کرده اند و لفظ دینی بجای دنیا در متن نسخ مطبوعه غلط طبع شده * قول *
دیوی که خود را در فکام و نظر نماید * دیو * شبان * قول این بادیه آه * ای از این
بادیه خرابیها که عبادت از دنیا است ناقصه آخرت و عاقبت زنده در سبب نم بحال مکر بعد
مردن من که کس استخوان مرا بجانب آخرت رساند * قول امید که هست مردان آه *
ای امید که به عای یکنو گاران عاقبت من غیر مترون باشد * قول فتح الله و برادران او *
باید دانست که این نامه به پسران حکیم موصوف اند فقط

* تشریح نامه که به حکیم همام تحریر یافته حاطر آه *

دانستی است که این نادر در تعزیت بر حکیم او قام باقیه * قول در وصیت * درین قول
 حجت زای بجز از نظایه و زور در معنی شو مطبوعه فرد گذشت شده روز صحت باید نوشت * نام *
 کرب و زاری * قول اگر در ملک مقدمه کس نظرت آه * ای اگر بعد شروع حادثه بسر شما
 در نظرت شما که مقتضی مبراست نگاه می اندازم خاطر حقیقت پیرای شما را و در بستان رخسار
 تسلیم سر خوش می بینم پس در آن صورت دل خود را از غم والم و تعزیت بازی آرام
 زیرا که فوسان مرهم در روز صحت که عبارت از ظهور مبر و نسکین شماست از کارهای نادانان
 است * شور * زنده شدن و مراد از آن این جا و زنیات که در آن مردگان زنده
 خواهند شد * قول اگر در حربه آباد آه * یعنی اگر در جای فساد طبیعت شما که باعث جزع و
 فرج است نظری کنم آن پوست بار شتاق روز و زیادت را آشفته و پوش در نشاء مصیبت
 برادر حکیم ابوالفتح می یابم که تمامی مذامیر و نگارده ان قائده نمی باشد * قول هرگاه سالیله
 چنین باشد * یعنی هرگاه هیچ مذمیری ده حادثه برادر شما حکیم ابوالفتح قائده مذامیر باشد پس از
 من نادان چه لایق که شروع در تعزیت حادثه جانگزه محمد خانی بسر شما که به نسبت حادثه برادر
 شما بسیار عظمی داده و نمایم * قول آه آگاه و دلخواره معرفت شد بر سببایت * یعنی
 الحمد لله که آن برادر را معرفت تقدیر و خواهش خدا که لازمه آن مبر و شکیبائی است
 و در انجام خوشی گزیده دار و نه غم حاصل است فقط

• بشریح نامه که بقاضی حسن در واقعۀ میر زندش تحریر یافته دل دانا آید *

* قول بر دن خدا آه * ای برون خدا بنده را از خود باز ادن آدمی در آخرت بار نمی
 اواز خاکدان دنیا که مرگ عبارت از یکی ازین هر است و از آنجا که همی نفس الامری
 همه امر به نسبت حیات خوار دنیا برتر بلند دارد جای آنست که مرگ بهر شمه ان را مسرت
 افرا شود و اگر مسرت افراشت و غم آرا جاشود * فرسخ * مقدمه میل و میل چهار هزار
 قدم اشترای احوار * قول بسر و مت این پیش پا افتاده آه * ای بهر بایست حقیقت

مرکب کیش با افتاده و صد فرسخ و در است رسید همیشه به تسلیم و غیره میسر در باشد و
در لفظ و در حرف و بای تکلیفی در متن سخن مطبوعه زاید طبع است * خواص صفت * جمع عامه
باشد و با عذاب و این جامه از آن جا و غیر * قول اگر از تمهید با و خواص صفت طبعی *
یعنی اگر از غلبه طبیعت که موجب جرع و غیر قرار است در تسلیم و رضا و تقی الزام باشد
* طبیعت مرحوم * طبیعت نادان که لایق ترحم است * قول و کمی است و مخاطب تجریر
نماید * ای کجا استمداد و طاقت مخاطب در متعین اذکار غم و الم تجریر نماید * کمال *
مرتب گشاید و مراد از آن این جا و در شوقه

* تشریح نامه که به حسین خان و ادراک خاص حسن خان اوراق یافته الحمد لله آه *

این نامه و جواب نامه است که حسین خان به برادر خود مشهور شکایت و بنا و داده ترک
تعلق و بنا و نوشت * قول خاطر مشکل پسند * ای خاطر مشکل پسند * قول و شکر
این والا علیه آه * بعد لفظ عظیم لفظ آنکه در متن سخن مطبوعه فرو گذاشته به باید
نوشت یعنی شکر این معنی که درین قحط مردمی طبیعت من صاحب گنجینه شکر است آنکه
همان طبیعت به دوستی خالص قاضی حسن شناسد و کامروای محبت است * قول حسن
الذات * بجای حسن الذات که در متن سخن مطبوعه طبع شده حسن الذات که معنی
نیک تر ذات است باید نوشت * قول آن بزرگ زاده قبیله محسن باطنه آه * یعنی
آن پاک ذات و ستوده صفات که که در ذات و شاق را در و آینه بخش
و دخل نیست با وجود آنکه بدنامی من مشهور است من عاشق شورستان طلب دوستان و
یکو این را دوست و محبت گراست * قول محبت تو دلیل آه * ای از اینجا که مصداق
قول مشهور دل را بدل بهی است محبت از یکجانب و شوار است پس محبت من
دلیل مودت اوست * قول بگذرد * درین قول متن سخن مطبوعه حرف و ال زاید طبع
شده و حرف بگذرد صیغه امر باید نوشت * قول بگذرد ای نبوده و دمی * ای در بخش و ناخوشی از

از تعلقات دنیاوی ظاهر کرده بودی * قوله بر سید قدیر و در سیده اند آه * یعنی هر چه از
 مکرم و ملت دنیا می رسد آن را از تقدیر و خواهش خدا دانسته اند و خود را بنده شایسته
 خلعت طبع را اسواق طبع انگاشته و شکایت بسیار است اند * قوله و انش و الا و فهم
 درست آه * ای دانش والا و فهم درست شمارا که روز غم و زحمت بکار نیاید بکار آید
 لب و لعل یعنی عمرت همچون چراغ و زبر ابود است حوادث عیب کردن و حلل بر انگیزن
 بر تقدیر ایزدی دانسته باشد برایزدی و دوستی یا آشتی باید نمود * قوله از سید قدیر برگزیده *
 یعنی ازین جاز سید قدیر برگزیده بر رسم و عادت کنی کرده تسلی شامی کنم * قوله الحمد لله
 که دوستان آه * ای منت خدای راست که دوستان گاهنده دشمن دارد که امیران و
 نوکران روزگار بران دوستان حسدی کنند و از ذخیره حسد خودشان دم خوش نمی زنند
 و همیشه در رنج جانفکاه حسدی مانند دمای ذخیره دشمنی نسخه مطبوعه لفظ زجر غلط شده * قوله
 حکیم آموزگار است * یعنی دانای تجربه گاه است * قوله جانوس الدوانی * لفظ دوانی
 در متن نسخه مطبوعه ظاهر از اید طبع شده بجای آن محرت بای ترکیب با لفظ جانوس باید نوشت * قوله
 فرام آورده * درین قول متن نسخه مطبوعه در آخر لفظ آور در محرت بای هموز فرو گشته است
 شده باید نوشت * قوله آنکه جمعی از دنیا داران آه * ای آنکه جمعی از دنیا داران از ترک
 حکیم ابو الفتح و امیر فتح ابد شکایت کرده خنده زهر آلود نموده اند و آن برادر این مقدمه را بطرز
 اظهار رنج و ملال نوشته اند ازین جهت در این امر اظهارش دی نمی کنم و الا اگر بنور و تامل
 درین امر غرض نمایند بمانند که آنکه ده بدفت امروز با خود آن می کنند که هیچ دشمن یا آنها
 کنند زیرا که من عوض این بخوبی خواهم گرفت پس درین وجعت اوقاتی که بگذرد این
 گروه ندانست مرده بگذرد و این جمعه خرجه و آنکه جمعی از دنیا داران است * آهین رباه
سکلی است که آهین و انجود بجزب کند و عرب آنرا امتحان طیس گویند * قوله آهین رباه
 بجزب محبت کشود محبت * یعنی کشش محبت مراد گفتگوی در آورده فقط

بشرف نامه که به پسرش شرف الدین از قلم پادشاه الله بس آه *

باید دانست که میرزا که در اکثر علوم نامزد واقف بوده است و از کتب درسیه متداوله در ایران زمین فراغت حاصل می کند و مشی علم تصوف بر بن کمال بهم می رسد و احوال و زنده گری را بدین آفرینش داده ادعای نبوت می کند و هر شی را اله می گوید و می گویند و قیام بر او الا من عرش آشیانی داخل می شود و پیغمبر صلح کل را مشاهده و جاده موافقت را وسیع دید و طبیعت حاکم وقت مایل بدانجا نصب یافت که هر کس از کرده مختلف المذاهب و مذاهب الشارب بر شارب عام صلح کل سلوک نماید از دلالت آرزو باسلام آسانه دولت نشانه کامیاب گشته بغایت منصب و جایگزین طوطا با نظار خدمتانی می گردد و در سالی سی ام سده هجری هجری بعد انتقال میرزا محمد حکیم برادر علانی عرش آشیانی که حکومت کامل علم خود صریح می افراشت و بس از انضمام آن ولایت بمالک محروسه میرزا منصب امینی و صدارت آن صوبه صریح عزت و حریت می آید و زود و در سالی هشتم هجری وزارت جنگ و بهاء و دیگر چهار خدمات آنجا مشی خلیفگی و امینی و صدارت و قصاص بر پایه اعتبار رتبی می نماید و پسر بهای جایگزین بر گشته بمولان که شصت و یکمین واقع است مغفرت می گردد و گویند در آخر بر تیره سیه مرادی رسیده بود که یکایک کارگران کارخانه قد و قفرا ملش با اختیار موکل اصل حواله نمودند و در نصیر بمولان مردمان دفن کردند فقط باید دانست که و قیام خبر کثرت خلوت کزینی میرزا که به سبع مشی رسید تا بران این نامه منضمین ترخیص و تخریس میرزا بطرف انجام امور خلافت تخریر نموده * تو که بر زمین مایه دانی آمده آه * ای بهیگی است من مهر و منت بر آنست که اولاً شایر تحت تمام بطرف تعلقات دنیاوی متوجه به بر آرد امور خلافت را از بس و زینت جمال خود گرداند و به از ان روزی چند خلوت و عبادت شتابند * تو که نامروز که طایسان تجرد آه * یعنی تا این زمان که شایان جایگزین و بی تعان بودید اگر چه کثرتی در عبادات جمعیتی و

یعنی خاطر ناراض حاصل بود اما همان کثرت و جمعیت بسبب عدم برادران و خلائق ازان خلائق را
 و رشوه آرزو و آزار ده بود اکنون که در لباس غلبه خود را دور آرد و جلوتی و ظهوری را
 فرموده اید مناسب که نزول ملاحظه کنید که کثرت خلوت است و در نظر
 بناورده معمولی خلوت را عرفیه جهت آرایش و درستی امورات دنیا دانسته
 سرانجام کارهای خلائق بدستور انظام معنی که شما عادت آن غریبی و ادره نمائید و این
 سرانجام منجمد و این است که شما خلوت خود را که مقتضی رحم و خلوت است بکار و است
 و در مختصات روزگار بسر برد و خرج و آمدنی خود در باده و شرب و در کار معاش
 کشته و در مناسبت طبع قبل لفظ که است لفظ خلوتی بجای خلوتی طبع شده فتنه

تشریح نامه ۸۶ به میر شریف آملی رقام یا فتنه خاطر آه *

* قول خاطر هیچ نرو و یا آه * یعنی خاطر من از طرفت و بناداه خیز در و دستم میر شریف
 بای من است و در من نمیگویم یک لفظ یک کبر است که آنرا یک باید نود * علم صورت
 دنیا * قول به خود در خلوت متدلسس آه * ای اندک شای شکار ادر خلوت مقدس بعد از
 خلای سلیمه انجام امور دنیاوی از نظر حال آن پوشیده و ابراد * قول سرگرم خوانند
 یعنی به پرداختن معاملات و نیادی و غیره سرگرم خواهند بود * بت * چادر و این جا مراد
 از آن حجاب و مانع * قول میر حسینی را حسن خدمت آه * ای میر حسینی و اگر صاحب
 و کار برد از سلیمه شمار شماست حسن خدمت ادب و سبب مدح و ثنای شما و ادر غرور
 بنار و دماغ انجام امورات دنیاوی او شود * قول اول پایه املیت و بر خود داری
 از صحبت برگزیده آه * یعنی اول املیت شما و فاده از صحبت شما که برگزیده خاطر من هست
 آنست که موارد از خود دستم را اجایم باشد که در باز است باد شده بکار آید فقط

تشریح نامه ۸۷ به میر شریف آملی رقام یا فتنه عیبارت آه *

باید دانست که این نامه هم در ماده اینکه اکثر توجه بجانب سرانجام امور دنیا بای نمود و کمتر

نظرت عزلت و خلوت به العجب باید بود تحریر یافته * قول ظاهر آراسه * درین قول
 لفظ آراسه بمن نحو مطبوعه غلط طبع شده بجای آن آراسگی باید نوشت * قول از
آسمان نظرت کلام حاکمان آه * یعنی هر چند صربت از آسمان نظرت کارکنان
 قضا و قدر آن چنان کار خلایق ساخته و پرداخته اند که آن کار عیب کنده هر کار ظاهر
 برستان و تجربه کار این دنیا دارند آمد لیکن امروزه مراد و مستی میرشدیف نام کور
 خطر است زیرا که امروزه مراد باد شاه کار افتاده با نظرت و اخلاقات * قول باندازه
هزارم حصه آه * ای مقدار یک حصه از هزار حصه یکی و چونی خود را در ملائمت با اخوان
 زمان و در دیگر کار دیگر خواهند داشت * قول چون طیلان صورت آوای بردوش
آه * ای چون از مدت دور از طیلان سرانجام امور و نیاید و دشمن شامه آخیه آمده است
 لهذا مناسب آنکه از علم خود به تجربه و عمل مایل شده بگو شش تمام خود را از بهترین کرده
 کارکنان گردانیده چنانچه در نامه حاکمان بهراند * قول خروج * این قول در متن نحو مطبوعه غلط
 طبع شده بجای آن خروج باید نوشت * قول سبتمبر آمده * ای دخل و خرج خود را
 خوب دریافته * قول هم منارِب و هم منارِب باشم * یعنی مرا آن قدر فرصت نیست که
 بر لی عمل خود بسبب اطلاع شما و هم معاتب کرده شدم و هم با اطلاع لی عملی شما را اعتنا
 کنده باشم * قول خوشش نماید بود * ای خوش نمایند باید بود * قول به سخنان مشتت که
 بی مشورت یک زانی آه * درین قول به متن نحو مطبوعه حرف برزاید و لفظ مشتت و لفظ
 بی غلط طبع شده بجای مشتت شغب که بعضی اصلاح کردن است و بجای بی باید نوشت یعنی
 همیشه قوت قضی را سخنان اصلاح که با مشورت یک زانی شما حاصل است در شورش
 و منارِب ساختن باشد * کور نش * و زده شش و تعلیم فقط

یعنی از مردمان عالی فطرت و خاقانیت * نشیب آباد ظاهر * دنیا * قول نامه مراتب * این جا
مراد از آن مردود عالم * قول اول ظاهر مرتب باطن آه * درین قول به معنی نسو مطبوعه
لفظ از این طبع شده و ظاهر معنی دنیا و باطن به معنی معنی است * سوانح کوئیه * حوادث
و نساوی * قول سرور بر ک - کمتر شده * ای همان لطاف و نیاز کمتر شده * قول نیاز مندی
طایبان آه * باید دانست که این قتره در دفع و در سفارش امید واری که میر حریف برای او
سفارش شش شش نوشته بود و تحریر یافته یعنی از آنجا که نیاز مندی و اظهار احتیاج بر و شش
کمال خاکساری و خجسته و درجی و طایبان و امید و ایمان معیوب و ناسو و ده و ده بس شمار
که امروز ملازم پادشاه رسید و بنده ای بود و حرم خزانان بطریق اولی از اظهار چنین
نیاز مندی محتجب بودن و مهر خاموشی بر زبان مردم عیب جز نهادن مناسب است فقط

۹۱
* تشریح نامه که به میر شریف آملی تحریر یافته الله تعالی آه *

این نامه در باب ترخیص میر فطرت تعلی و دنیاوی متنسین نصایح و مواظبات و بر یافته * کارهای
دینی * مثل نماز و روزه و و دو وظایف است * قول طرز مرآه * یعنی طرز
مرا که هم خلوط نویسی و آن خلقی من است شاکان را صرف در حق من خلایف طبیعت خود بر و
در عمل می آید * قول این باطل در حقیقت آه * درین قول به معنی نسو مطبوعه لفظ حقیقت
عاطط شده به بجای آن لفظ حقیقتان باید نوشت یعنی هرگاه من در زمره دوستان حقیقتان
ضمیمه شمایم یکی در دل می گذرم مرا هم با سال نامه دکت بهجت می بخشد * قول یا قاید اقبال
رهتونی آه * یعنی یاد قید که اقبال رهتونی شامی فرماید آن وقت به راه لقمه من حقیقت
رسیده با من از اخلاص و حقیقت سخن می کند * بالراسس * ای بسر و چشم فقط

۹۲
* تشریح نامه که به میر شریف سرحدی نگارش یافته بر آه *

* قول استه عانوده آه * یعنی برادر دینی استه عانوده که تصبیقی چند که در محکام بدائی ناصح او
باشد * ساده لوحان * احمقان * قول نامه از وی مراتب سخن شناسی آه * ای چون کنی من

با کسی است که با هر دو واقف و قدر دان مرادش نمی شناسی شده و طالبی دین و دنیا نبوده
 طالب آخری شده و در باز آوردن زنگار کجی خوب و سده را خریدی کنه و کنی نامیده و ناقص را
 فروخت و دوری نماید . تو که در خود را آه . ای قیل و کوداد خود را بسبب کمال
 تبع و زشتی آن چون گویم که قابل گفتن نیست . مداخذه سستی کردن . تو که اول
شورشی . یعنی اول فساد و خرابی . تو که در نصیحت آن . ای در تحقیق صحت و حلت
 آن سستی و غفلت کرده . تو که ای روی عین . طعناهای ناقصه . تو که ای ناگوار و جان
مثل صحت بد و کنی ناقص که موثر در مزاج آدمی شود . تو که گمته چند در لقمه حلال . ای بجهت
 در بیان لقمه حلال . تو که قوی که بوسیله آن قوت . در بین قول لفظ قوت اول و ا
 به نشاید و او که معنی زور است و نانی را بدوی شده به که بعضی گفته است باید خواند . تو که
 ازین پایه حال سایر محترفا آه . ای از دریافت حال بد که در حال سیر اهل حرفه و کسب
 دریافت توان نمود و قطع نظر ازین خلاصه معاینه که گفته آمد به مینه و چشم خود مشاهده کنید که
 نخستین معاینه مسبابی عوض کردن جان بهالی است و بر همین قیاس دیگر حال مردمان غرض
 آلود است . تو که خود را آه * قبل لفظ خود را و عاقله و در متن نسخه مطبوعه فرو گز است
 شده باید نوشت . تو که از گلستان بخارستان . گلستان گنای از حلال و خارستان گنای
 از حرام . تو که از خار آه * در بین قول حرف و ای جمله به متن نسخه مطبوعه زاید طبع شده صرف
 افراد باید نوشت . تو که که گران خود خواه * این جمله مبتدا است و خبر این لفظ بسیار
 است . خاص تر شده * آب و آتش و خاک و باد که ضد یکدیگر اند . متر *
 پوشیده . تو که به مناسبات معنوی و مرا بظا قوی آه * ای به حسب مصالح معنوی و
 اسباب قوی یکی و از دیگر آن گروه می گرداند و او را حاکم و غالب آن گروه می سازد و در حرت
 دال در لفظ زاید به متن نسخه مطبوعه فرو گز است شده . و حدت قهری . وحدتی که بهر زور
 وجود گیرد . تو که بادش معنی آه * ای هم چنان که او را بادشاه دنیا کرده بادشاه حقیقت و

حقیقت و آخرت نیز اورای گردانید باینکه او را در دنیا شقی و پر بیزگاری و مال بطرف
 روح امور دنیوی می سوزد * قول ماوراء دانی * درین قول برین نحو مطبوعه لفظ دانی
 عطف شده بجای آن ذال محرف ذال مجرورای فوقانی باید نوشت و این لفظ را بجای وحدت
 باید خواند * ششم * استوار و محکم * قول حق نگاهداشت آه * ای حق نگاهداشت همان اطلاق
 ناگزیر * شوکت کبری * شوکت هردو جهان * قول در گرد و عالت آه * ای موقوف
 بر عالت و جبره اند * سده رمی * بحر می و طمانیکه باعث حفظ شیخ جهان باشد * معقول *
 درست و طایر * قول بس ترا که در انجمن تعین آه * این اشاره بطرف میراث
 الیه است * حکمت پروردان باغ نظر * و اما بیان کامل * قول وصول حقیقی یا دینی
 منابع دنیوی * ای وصول منابع دنیوی حقیقا یا دینا * خیریت ذات * درستی نفس
 و صحت بدن * ملکات فاضله * هدایت و شجاعت و حکمت و عفت * علت رابع *
 این علت مرکب از چهار چیز است که راست * قول از اسباب انعام * ای از این
 تعین گشته شکر و حمد و خوبه بر ارکامی خلایق بر آرد * قول بس از انکه آه * ای پس
 از ان که شکر و حمد و ثواب کرده شود و شخصی ستم و هوس بیار لائق نیابت تو کنی و قویع
 قیور و قصور سیرانجام نعلی و کام تو امانت بدست افتد اگر آرزوی تجرد کنی مبارکت باد
 * والی کل * مرا از ان بادشاه * قول در طریق نعلی آه * ای چنانکه در تجرد نیست
 درست و جبره عبادت است هم چنان در طریق دنیا داری سوای درستی نیست که
 آن هم در تجرد و هم در تعلیق مشارکت دارد و بدون آن هر دو ناقص و ضائع اند خلاصه
 راه تجرد که چهار است از برار کار حقایق و غفلت دنیا و نیست است نیز عبادت است
 * قول پس از تصحیح نیست آه * ای پس از درستی نیست و در تعلیق که آن عبادت
 از انعام جانیان است و خود را از بدکاران بادشاه دانستن و گردانیدن بر غفلتی
 که از اتفاقات درین نعلی واقع شود عین عبادت است بسیار با هو بخش و فکر باید بود

و هرگز دست و عیب دنیا و دنیا داران نباید کرد زیرا که عادات و اخلاق زشت و
 ریاسیده آن نزد بزرگان ناستوده است نه این دنیا ناستوده است و حرف داد
 قبل لفظ ناستوده و لفظ آن بعد لفظ بسندیده در معنی نحوه مطبوعه زاید طبع شده * بهین *
 بهتر * ستوه * نوع نوع * توله به نیاز مندی و شکستگی مصاحب بود * یعنی همواره
 عاجزی و شکستگی نفس خود را اختیار ننوده * توله در دفع ازاله * درین قول
بهین نحوه مطبوعه و او عاقله بعد لفظ دفع فرو گذاشت شده باید نوشت * ملکات و دیر
مشکله * اول جانب افراط حکمت که آن را سندیده گویند و معنی آن فکر بسیار و مگر بزی
 است دیگر جانب تفريط حکمت که آن را ایل گویند و معنی آن نگاه نکردن فکر بقصد است
 سیوم طرفت افراط شجاعت و آن را تور گویند و معنی آن اقدام بر مهاکم که فهم و دانش
 آن را ایکونه بنده اردو چهارم طرفت تفريط شجاعت که آن را تور گویند و آن حذر و خوف از
 چیز است که در از آن نیک نباشد پنجم جانب افراط عفت و آن را سندیده گویند و معنی آن رغبت
 نفس بشهوات زیاده از حد را استیجاب ششم جانب تفريط عفت و آن را سندیده نفس
 گویند و معنی آن نفس از حرکت و تلاشی لذات ضروری که شرع و عقل آن را ایک و
 جایز شمرده باشد سستی و رزد از روی اختیار نه از روی خلقت هفتم جانب افراط عدالت
 و آن را ظلم گویند و معنی آن تعصبت و مدح و موق محروم و اموال ایشان را ششم جانب تفريط
 عدالت و آن را ظلم گویند و معنی آن قایم کردن ظالم است بر ظلم و انقیاد او و آنچه مشتبی
او باشد بطریق عدالت * احصاء * ضائع کردن * موم * ملاست کرده شده * نقدان
فرستند * کوشش کنندگان بلند طبع و کنه ذهن * کستند آن غیر * حاجیان استند اد
گوشه نشین * توله آرزندان * درین قول به معنی نحوه مطبوعه لفظ آرزو زاید طبع شده حک
 باید نمود * باجت * سینه کردن * توله و دعای اطاعت * درین چهار ت
معنی نحوه مطبوعه یک لفظ را بعد لفظ و زاید طبع شده * توله قد دالی و حش شاهی آه *

و حسن
صاحب

قبل لفظ قد دان و او عاطفه در متن نسخه مطبوعه فرو گذاشت شده بنی و قدر دان و حق شنای
 مردمان عادت و معمول خود کردان • مطلبه • خوش طبعی و منزل • قول بهر هنر اول مرتبه •
 درین قول لفظ اول بجای اقل در متن نسخه مطبوعه غلط طبع شده اقل باید نوشت • قول بلخ و ش •
 و درین قول لفظ بلخ بجای تلخ در متن نسخه مطبوعه غلط طبع شده • قول کفایت آن شود •
 بنی دود کتیده و پاک کتیده آن گناه خوش آمد شود • قول از دل های آگاه است خواه •
 بنی از دل های درویشان و عارفان و عابدان و عارفان • قول یادداشتی نویس • بنی
 فهرست مقدمات در و باری آن نویس • عاطف قوی • عاطف امیر و نوکر • داسن شب •
اخر شب • قول از توصیفی گیر آه • بنی ترانای خرو و خیر شهر • قول کیفیت محور
 آه • بنی کیف و نشسته • اورا محور • قول از جای مرد • بنی بی صبر و بی قرار • قول
هرگز چون عار آه • بنی هرگز مانند عوام الناس • نست حوادث بطرف آسمان و زمانه
 و طالع مکن هر چه دان از افعال و اقوال • نست و قبح خود دان فقط

۹۳
 * تشریح نامه که به پیش و پس از هر حرف ارقام یافته الله آه *

• دید • دانش • قول به گفته باشم آه • بنی از رخ و الم خود هیچ گفته باشم زیرا که
در صورتیکه بنام فرادانی مردان خدائی اشغال شکار عاظم بسیار گران بود و درین وقت
فقدان مردان قیاس کنید که غم دالم بدانی شده و مرتبه خواهد شد • قول اگر آهنگ سفر
مک نسیم بودی آه • بنی اگر قصد آهنگ ملک بنیاد آخرت مرا بودی کار مرا
بسیار دشوار است

۹۴
 * تشریح نامه که به جهان لوردا گهی طلب شلیخ حسن موصی ارقام یافته شد • حسن آه •
 * موصی • نام شهریت که هر که در آن شهر مقام کند فوت خود زیاده یابد • قول در خاطر
جادارد • ای در خاطر من جادارد • قول هرگاه طبیعت از پایه دور یابست آه • بنی هرگاه
طبیعت من از عقل و فهم بدانی شود همان صحبت صورتی شمای گردد • قول و آنکه اسیر خاص

سفر آه . یعنی آنکه شغالط رخصت سفر وصل وطن خود فرزند ملاقات خویشان و عزیزان خودی فرماید اگر چه درین امر بحسب اقتضای بشریت نیز در ایام و در شمار عقل خودی مقبول در باب طلب رخصت بدست من نمی افتد * آبی معنوی * پدران حقیقی که عبارت از استادان است . آبی عنبری . پدران مجازی که آبا و اجدادند * قول کجای خود را * ای یکی و کجا در طلب استادان هر که فرض وقت است زحمت کشیدی که حالا جست و جوی ملاقات پدران مجازی که از قسم فاضل ایست می سنائی فقط

۹۵
* تشریح نامه که بخدا شناس شیخ ضیاء الدین ولد شیخ محمد غوث ارفام باو شده شیخ آه *
* مصدی . کارکن * قول بآن آه * یعنی بآن نوشته ننهد . قول قبل از زمان مقدم آه *
ای قبل از جدائی مقدم . قول غیبت نشدی . درین قول به من سخن مطوعه لفظ در قبل لفظ غیبت فرو گشته باشد باید نوشت * مبلغ * جای رسیدن . قول اگر بمبلغ علم خود . یعنی اگر بحسب مرتبه و مقدمه علم خود . منشی * پیدا شوند . قول اگر از اخبار قبض خاطر آه . یعنی اگر از اخبار قبض و رنجیدگی خاطر خود که همان قبض و رنجیدگی بحسب تحصیل کمال است . عاوم ردی نماید و غلوه آن قبض در اکثر آدمیان پیدا شوند . از فوت سعادت است صاحبان کمال و امست رسام هر اینه بهتر از آن است که باللاع انساب خاطر نادان خود که همان انساب و اکثر اوقات پیدا شده از امور است مالا بق چند است که نزد عقل آن امور است لایق خوشی نیست عاقلان را مایل گردانم فقط

۹۶
* تشریح نامه که به خضر خان لودیه یافته ایزد قوا نا آه *

باید دانست که خان موصوف از نسل فرما و ایان ملک آن است صاحب طبقات اکبری می گوید که این اکس انبث آن کاشنریه ده زمانیکه خدمت جنت آشیانی قاضی گردیده تعظیم و تکریم لوازم خاطر داری او به ظهور می رسد و بشر امت نسب و حسب آراسته و پیراسته است ازین ممبر شرف مصاهرت خادم ان تمیو دیه منحصر شده که بدین یکم همشیره جنت

جست آشنایی بقدر نیکوچ او دور می آمدند و ظنین مشایخ الیه برکات چنین نسبت بزرگواران
امیرالامرائی ترقی می نماید چون عرض آشنایی و برابری جالس بدین قهر و فساد استیلا می نمود
از پنجاه علم نهضت نظرسب و دهلی بر می افرازد خان موصوف را برای اتمام صورت به پنجاب
می گذارد و مدافعه سلطان کند که مدعی مملکت هند و سنان بوده است سپه دغان و الاثان
می فرمایند و دران زمان سلطان کند که قوی است فساد و هیول اغیبت شگرت دانسته لشکری
با خود جمع کرده و از کوهستان برآمده در پنجاب سر بشویش بر آید و دغان و الاگوهر حاجی محمد خان
شیانی را به حفاظت لاهور برگماشته خود بدفع او متوجه می گردد و بعد از ان حسب آرزویش بهار و دود
آن در جاگیر او مقرر می شود و بیست و هفتم رمضان سنه نهصد و شصت و چهار بان طرفتی می رود
و پس از دو سال در اینجا لباس حیات کستار از تن جدا می کند * تو که لیکن چون شناسائی
تخریب آه * درین قول بهین ضمه مطوع شناسائی غلط طبع شده بجای آن شناسائی باید نوشت یعنی
چون شناسائی و دریافت خود تخریب آید میخوام و لحنی و مردم شناسائی و علم قیاد
و رززش کرده ام بلیه ان ام کی از مودگی من برای اعتبار لایق است * بر بستان * جمع
بریت قانون و دستور العمل * تو که یو که باین گزین بروش * یعنی بود که باین اطلاع و
آگاهی خیریت عاقبت و بهودی آخرت من چهار افروز د

تفسیر این حدیث که به حضور خان تعزیر یافته آه *

باید دانست که این نامه در جواب نامه است که حضرت خان از مقام جنگ گاه که بطرف دکن بود متضمن اظهار
دری و برای شکر خود اولاً و بعد از ان اطلاع ظهور ایمنی از طرف دشمنان و انباء ضعف مزاج خود
فرستاده بود * تو که از ریگه زهرهای خوش * یعنی بسبب شنیدن خبر درمی و برمی شکر شما که بحضرت
ای از غمی شکر و بدستگیری شمار و نموده * تو که دوستی مزاج * درین قول لفظ دوستی بهین شد
مطابق غلط طبع شده بجای آن درستی باید نوشت * تو که درین ساعت * ای درین جنگ و محاربه
* تو که از نوشتهای بد گاه متدلس آه * یعنی از اینجا که حضور پناه شد و در ماده حسن سبب

و آرموده کاری شما بیاخته زیاده از حد نموده بودم بنابر آن با تفصیل از نوشتنهای که مشیر ما اتفاق
 سرداران شکر و اظهار عجز خود و همین ممر که بدرگاه شاهی فرستاده بودند شرح داده هستم
 * تولد اصلا این باب آه * یعنی احلا این نوشته بان سعادت کاموافق نمی آید * تولد اگر آنصورت
نمیداد آه * یعنی اگر مصروفات انشام شکر از شما به ظهور رسد فکر بامان خود و زمین جانماید
 و خوشه گویان که همراه شما اند نیز برای آسایش خویش درین امر ادعای شوند و در متن منو
 مطبوعه بجای بشوند نشوند غلط طبع شده * آردو * شکرگاه * مانگ * نام جامی
 ۹۸ * تشریح نامه که به حضور خان بحر دیو یافته *

این نامه در باب ترغیب ارسال عرایض و غیره بعد فوت حکیم بهرام نوشته شده روز به روز
 بهتره تولد در هر دو کار و زیاده خواهد بود * یعنی در هر دو کار که یکی پاسانی یک جهت خود و دیگری تلاش نیکان
 و همه نیکان خود است هر دو بهتره کامل خواهد بود * تولد این مقدمه * این اشاره بطرف خضر خان است فقط
 * تشریح نامه که به سعادت صاحب میر فوام احلا این شکر دارا قام یافته *

* مشتق آه تحصیل داد و لفظ نویسه بعد لفظ تمهید در متن منو مطبوعه زیاده طبع شده * تولد نظرت بلند آه *
 ای فطرت بلند خود داد و ششغل و آلاش امور دنیوی خجالت زده می یابم
 * تولد بیست و نه گوی آری گفته باشم آه * ای در صورتیکه از جبره خلوت خود آمده پیش بادشاه
 به استغفار بادشاه و در اختیار امور دنیاوی آری و بلی گفته باشم پس نامرد نیستم که باز
 خلافت آن راه عزت و مجر دگام مقصود من است پیش گیرم * تولد ترا که از خانواده آه *
 یعنی هرگاه که حال من چنین است پس ترا که چنین صفات ستوده موصوف هستی محرم ورود و دل
 سخته بده حال خود نوشتم * تولد آن محال صالح بسیار ادعای * این قول و ابوالی انصاف است
 باید خواند یعنی در آبادی آن محال که در آن بعد از تردد بسیار ادعای قابل زراعت منصور
 خواهد شد و در رقابت و عیان مصداق و قهیمت و طایای خوار و ذلیل که از جهاد برندی * تولد از حسن
حالی یا سافل * درین قول حرف بیا به متن منو مطبوعه غلط طبع شده بجای آن تا باید نوشت یعنی *

از جنس عالی تا ادنی * قول کذا راجعه ام * یعنی علم و ادب است که ام * قول اهتمام بر و *
در رد و ردون ثنی در سنن نسخ مطبوعه خط طبع شده حرف ر و د باید نوشت *
والله اعلم بالصواب و الیه المرجع و المآب * بیت * الهی تو کردی بفضل تمام * همیش کن پسندیده خاص و عام *
بفضل الله تعالی دوم محرم الحرام سنه ۱۲۴۸ هجری مقدس از مآلینت سخن مرآة الضمائر شرح دود فقره علای
فراغت دست و او قطعه تاریخ در اهتمام تألیف نسخ مذکور از خواجہ نجف علی * قطع مولوی اعلم سرزد شرح
علای که انجیز سیمائی از دفا بر دین دوم شده * جویدم کمر به و ازیش خواجہ سال او گفتم * بنام ایزد چه جادو
شرح علای را علم شده و بنده و کمره تباریخ شانزدهم شهر شوال سنه ۱۲۴۹ هجری مطابق بیست و ششم فروردی
سنه ۱۸۳۳ عیسوی سخن مسطور در مطبع مولوی بدر علی واقع بلده کلکته تقالسب طبع و آمده و باید دانست
که هر سخن مرآة الضمائر که بی مهر و دستخط محمد اعلم باشد مال و زدیست کسی بخیرد اسی آن جرأت نماید فیکذا

صفحه	سطر	خط	صحیح	صفحه	سطر	خط	صحیح
۵	۵	برنج	برنج	۱۴	۳	نشت	نشت
۶	۶	نفع کرده	منافع	۱۲	۳	توزع	توزع
۷	۲	طایفه	طایفه	۱۳	۴	غره	غره
۸	۷	ویدانی	ویدانی	۱۳	۱۳	موافر	موافر
۹	۶	ویران	ویران	۱۳	۱۳	موااا	موااا
۱۰	۷	کوکب	کوکب	۱۳	۱۳	مستکارا	مستکارا
۱۱	۷	افق	افق	۱۹	۱۹	کستین	کستین
۱۲	۱۲	حصص	حصص	۲۱	۲۱	پوشیده	پوشیده
۱۳	۱۳	یا اعد	یا اعد	۱۷	۱۷	لنقم	لنقم
۱۴	۱۳	تلاطم	تلاطم	۵	۵	نسب	نسب
۱۵	۱۹	ار و طانی	ار و طانی	۱۴	۱۴	ارباب	ارباب

صفحه	سطر	فاصله	مصحح	صفحه	سطر	فاصله	مصحح
۱۹	۱۲	ایاب	ارباب	۳۹	۲۰	خرید گانه	خرید کننده گانه
۲۱	۱۵	والا	قول والا	۵۰	۸	فناج	فناج
۲۳	۲۰	آیند	آید	۵۶	۳	متن	نیتن
۲۴	۱۷	بهر	بر	۵۸	۳	کرادر	کودار
۲۵	۵	ودر قید	وآزاد قید	۶۰	۱۰	بیت	بیب
ایضا	۱۳	تجارت	تجارب	۶۰	۱۱	می فرماید	می فرماید
۲۷	۱۷	کلب	کلب	۶۰	۱۳	نامه	یاد
۲۸	۶	دقاع	بدماغ	۶۵	۱	حرف	و حرف
۳۸	۱۸	جربی	جربی	۶۷	۹	شوم	شوم
۴۹	۱	بدرگاه	بدرگاه	۶۷	۱۵	دور	دور
ایضا	۱	فرستاده	فرستاده بود	۷۸	۱۵	دور	دور
۳۰	۱۰	نامه بخانمان	نشیج	۸۳	۱۵	نهمه	نهمه
۳۰	۱۹	مستنی	نامه گویا خانمان مستنی	۸۴	۶	باز	با
۳۱	۲	اقامی	اقامی	۸۵	۵	مقد	مقدس
۳۸	۱۹	یش	شن	۱۰۲	۱	جراوت	جرات
۳۹	۱۷	خود را	خود را	۱۱۳		عالم آراجمت	عالم آراجمت
۴۵	۱۶	چین	چین	۱۱۳	۷	است پس	است پس
ایضا	۱۴	رو	ور	۱۱۳	۱۱	معدی	معدی
۴۶	۶	برصد اق	برصد اق	۱۱۵	۷	معدرت	باب رفع
۴۸	۳	باید	باید	۱۱۵	۲۱	بطرف مطالعه	بطرف مطالعه

نسخه	سطر	خط	صحیح	نسخه	سطر	خط	صحیح
۱۱۶	۶	ما یوش نا	ما یوش اورانا	۱۳۱	۷	هر چند عیب	هر چند ظاهر عیب
۱۱۶	۷	می ناید	می داید	۱۳۳	۱۸	و فی	فی
۱۲۳	۱۷	عیت	عجب	۱۳۴	۱۳	و و من	و و من
۱۲۳	۱۰	روز بهان	روز بهان	۱۳۵	۵	و چون	چون
۱۲۴	۲۱	تعدانی	تعدروانی	۱۳۶	۲۱	جمعی و	و جمعی
۱۲۸	۲	بیکت	بیکات	۱۳۸	۱۳	م م م م م	م م م م م
						م م م م م	م م م م م

